

The Shadow of Heavenly Things

Introduction

'Aadaam (Hebrew word for man) was created in the image or nature of God and lived righteously for an unspecified period of time. During that time physical and spiritual death of man did not exist. After Adam's creation God placed him in Eden giving him at least 3 instructions.

1. Be fruitful and multiply [reproduce].
2. Tend and keep the garden [work].
3. Do not eat of the fruit of the tree of knowledge of good and evil [obey].

There is no indication that Adam and Eve refused to reproduce or take care of the garden. However, when tempted by Satan they chose to yield to their desire to be as wise as God and disobeyed by eating of the restricted tree. They were no longer in a righteous relationship with God. Consequently, physical and spiritual death entered into their life and the created world. God did not abandon them but initiated His plan to redeem and reconcile mankind. Their earthly sacrifices, ceremonies and rituals were types and shadows foreshadowing the perfect and lasting sacrifice or sin-offering to be revealed in Jesus of Nazareth, God in Human form.

"Therefore, let no one judge you in matters of food and drink or with respect to a festival, a New Moon, or Sabbath days. These are a shadow of the things to come, but the reality belongs to the Messiah" (Colossians 2:16).

Prophecy

Prophecy is a process in which one or more messages communicated to a prophet are then communicated to others. Such messages typically involve divine inspiration, interpretation, or revelation of conditioned events to come (cf. divine knowledge). The process of prophecy especially involves reciprocal communication of the prophet with the (divine) source of the messages. A listing of prophecies during the Patriarchal and Mosaic ages relating to Christ and their fulfillment is provided at the end of the lesson.

Types

a. A type is a divinely purposed illustration of some truth. It may be: (1) a person; (2) an event; (3) a thing; (4) an institution; or (5) a ceremony. Types occur most frequently in the Pentateuch [Genesis, Exodus, Leviticus, Numbers and Deuteronomy] but are found, more sparingly, elsewhere. The antitype, or fulfillment of the type, is found generally in the New Testament"

b. "A 'Type' is a prefigurative action or occurrence in which one event, person or circumstance is intended to represent

பரலோக விஷயங்களின் நிழல்

அறிமுகம்

'ஆதாம் (மனிதன் என்பதற்கான ஹீப்ரு சொல்) கடவுளின் சாயலில் அல்லது இயல்பில் உருவாக்கப்பட்டு, குறிப்பிடப்படாத காலத்திற்கு நீதியாக வாழ்ந்தார். அந்த நேரத்தில் மனிதனின் உடல் மற்றும் ஆன்மீக மரணம் இல்லை. ஆதாமின் படைப்புக்குப் பிறகு, கடவுள் அவரை ஏதேனில் வைத்து குறைந்தது 3 அறிவுரைகளைக் கொடுத்தார்.

4. பலனளித்து பெருகுங்கள் [இனப்பெருக்கம்].
5. தோட்டத்தை [வேலை] பராமரிக்கவும்.
6. நன்மை தீமை அறியும் மரத்தின் கனிகளை உண்ணாதீர்கள் [கீழ்ப்படிதல்].

ஆதாமும் ஏவாளும் இனப்பெருக்கம் செய்யவோ அல்லது தோட்டத்தைப் பராமரிக்கவோ மறுத்ததாக எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. இருப்பினும், சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்டபோது அவர்கள் கடவுளைப் போலவே ஞானமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற தங்கள் விருப்பத்திற்கு அடிபணியத் தேர்ந்தெடுத்தனர் மற்றும் தடைசெய்யப்பட்ட மரத்தை உண்பதன் மூலம் கீழ்ப்படியவில்லை. அவர்கள் இனி கடவுளோடு நீதியான உறவில் இருக்கவில்லை. இதன் விளைவாக, உடல் மற்றும் ஆன்மீக மரணம் அவர்களின் வாழ்க்கையிலும் உருவாக்கப்பட்ட உலகிலும் நுழைந்தது. கடவுள் அவர்களைக் கைவிடவில்லை, ஆனால் மனிதகுலத்தை மீட்டு சமரசம் செய்வதற்கான தனது திட்டத்தைத் தொடங்கினார். அவர்களின் பூமிக்குரிய தியாகங்கள், சடங்குகள் மற்றும் சடங்குகள் மனித வடிவில் கடவுளான நாசரேத்தின் இயேசுவில் வெளிப்படுத்தப்படும் பரிபூரண மற்றும் நீடித்த பலி அல்லது பாவ-பலியை முன்னறிவிக்கும் வகைகளாகவும் நிழல்களாகவும் இருந்தன.

another, similar to it in certain respects, but future and distant. The 'Antitype' is the thing prefigured. The Old Testament type is also called the shadow and the New Testament reality which it typified is called the body, the express image, the substance or the reality.

"To correctly interpret type-language prophecy, it must be spiritualized. A type was a prophecy of the antitype.

"Because of the resemblance of two things in certain features, one may be designated by the name of the other. In some cases, the language which described the shadow is used when the substance is meant." ... "We must recognize that the type and antitype are not identical. There are only some points of resemblance. Also, the shadow is inferior to the substance. The type was temporary. There can be no possibility of a return to the shadow after the coming of the substance."

"Typology [the study and interpretation of types and symbols]

1. Type - (Gr. tupos). Romans 5:14 where Paul declares that Adam "is a figure, type, symbol, representation, pattern (tupos) of him that was to come"; i.e., Christ.

2. Shadow (Gr. Skia). Colossians 2:17, certain elements of the Mosaic system are said to be "a shadow of the things to come;" "who, Levitical priest, unto an example and shadow do serve of the heavenly things (Hebrews 8:5); the law having a shadow of the coming good things--not the very image of the matters (Hebrews 10:1).

3. Copy, example, pattern (Gr. Hupodeigma) and used in conjunction with "shadow" in Hebrews 8:5 (cf. Hebrews 9:23).

4. Parable, symbol, illustration, figure, type (Gr. parabole). Hebrews 9:9, where certain elements of the tabernacle are "a figure for the present time." "He considered that God was able even to raise him from the dead, from which, figuratively speaking, he did receive him back (Hebrews 11:19).

5. Antitype, true likeness, symbolizes, corresponds, pattern, copy, figure (Gr. antitupon, rendered "figures" or "pattern" in Hebrews 9:24, and "like figure" or "true likeness" in 1 Peter 3:21.

"Types are grounded in real history; the people, places, events, offices, actions, institutions, etc. were deliberately chosen by God to prepare for the coming of the Christian system. The type was designed by God to preview its fulfillment in the New Testament."

"எனவே, உணவு மற்றும் பானங்கள் அல்லது பண்டிகை, அமாவாசை அல்லது ஓய்வ நூட்களைப் பொறுத்தவரை யாரும் உங்களை நியாயந்தீர்க்க வேண்டாம். இவை வரவிருக்கும் விஷயங்களின் நிழல், ஆனால் உண்மை மேசியாவுக்கு சொந்தமானது" (கொலோசெயர் 2. :16).

தீர்க்கதரிசனம்

தீர்க்கதரிசனம் என்பது ஒரு தீர்க்கதரிசிக்கு தெரிவிக்கப்பட்ட ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட செய்திகள் பின்னர் மற்றவர்களுக்கு தெரிவிக்கப்படும் ஒரு செயல்முறையாகும். இத்தகைய செய்திகள் பொதுவாக தெய்வீக உத்வேகம், விளக்கம் அல்லது வரவிருக்கும் நிபந்தனைக்குட்பட்ட நிகழ்வுகளின் வெளிப்பாடு (cf. தெய்வீக அறிவு). தீர்க்கதரிசனத்தின் செயல்முறை குறிப்பாக செய்திகளின் (தெய்வீக) மூலத்துடன் தீர்க்கதரிசியின் பரஸ்பர தொடர்புகளை உள்ளடக்கியது. கிறிஸ்துவைப் பற்றிய ஆணாதிக்க மற்றும் மொசைக் காலங்களில் தீர்க்கதரிசனங்களின் பட்டியல் பாடத்தின் முடிவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வகைகள்

அ. ஒரு வகை என்பது சில உண்மைகளின் தெய்வீக நோக்கம் கொண்ட விளக்கமாகும். அது இருக்கலாம்: (1) ஒரு நபர்; (2) ஒரு நிகழ்வு; (3) ஒரு விஷயம்; (4) ஒரு நிறுவனம்; அல்லது (5) ஒரு விழா. ஐந்தெழுத்துகளில் [ஆதியாகமம், யாத்திராகமம், லேவியராகமம், எண்கள் மற்றும் உபாகமம்] வகைகள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன, ஆனால் அவை மிகவும் குறைவாகவே, மற்ற இடங்களில் காணப்படுகின்றன. எதிர் மாதிரி அல்லது வகையின் பூர்த்தி, பொதுவாக புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படுகிறது"

பி. "ஒரு 'வகை' என்பது ஒரு நிகழ்வு, நபர் அல்லது சூழ்நிலை மற்றொன்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நோக்கம் கொண்ட ஒரு முன்னுதாரணச் செயல் அல்லது நிகழ்வு ஆகும், சில விஷயங்களில் அதைப் போலவே, ஆனால் எதிர்காலத்திலும் தொலைவிலும் உள்ளது. 'ஆன்மீகம்' என்பது முன்னுரைக்கப்பட்ட விஷயம். பழைய ஏற்பாட்டு வகை இது நிழல் என்றும்

Patriarchal Age

The following article on Types and Shadows in the Patriarchal age is quoted from the Internet web site feedingonchrist.com/old-testament-personal-types-and-shadows-of-christ. They are the personal opinions and interpretations of Nicholas T. Batzig of New Covenant Presbyterian Church in Richmond Hill, Ga. Like all opinions and interpretations, they are not inspired and may or may not be valid. It is up to the readers to form their own opinion and either to reject or accept them. Thebiblewayonline.com does not express an opinion regarding his interpretations and opinions.

Adam is explicitly said to have been a type of Christ in that he was the representative of humanity (Rom. 5:12). Paul unfolds one of the foremost ways in which he was a type of Christ in Romans 5:12-21. Adam's federal headship-together with the guilt, corruption and death that his disobedience brought on all humanity-is contrasted with the federal headship of Christ, and the subsequent justification of believers through His obedience and substitutionary death. Adam is also seen as a type of Christ in 1 Corinthians 15 where his earthly body is contrasted with the resurrected body of the glorified Christ and His people. In both of these places there is similarity and contrast in the type.

Abel is shown to be a type of Christ in that he was the first one to suffer for righteousness sake (Matt. 23:34-35). The hostility that Cain directed toward his brother was ultimately meant for God. Charles Spurgeon said, If Cain could have gotten at the throat of God he would have done so. This is precisely what men did in the crucifixion of Christ. Abel died because he worshiped God rightly. Jesus died because He always did the will of His Father in Heaven. Abel was the first martyr. Jesus is the anti-typical martyr. The writer of Hebrews tells us that "the blood of Jesus speaks better things than that of Abel" (Heb. 11:4; 12:24). As was true of Adam, so Abel was a type of Christ by way of comparison and contrast. He is compared with Christ in that he was martyred for righteousness; he is contrasted with Christ in that his blood cried out for vengeance while Christ's blood cries out for mercy.

Seth was a type of Christ in that he was the "seed" of the woman who-as his name intimates-was "appointed/placed/set" in the place of Abel. Our Lord Jesus Christ is the "Seed of the woman" in the sense of ultimate fulfillment of the promise of Genesis 3:15. Seth was merely a typical step in the fulfillment of the Covenant promise to send a "Seed-Redeemer." Here it is imperative for us to note a guiding interpretive principle when studying the Old Testament. Because the revelation of God is organically related to the first promise of a redeemer (Gen. 3:15), and since that first promise was to be fulfillment by "the woman" bearing a male child, every subsequent generation from Adam and Eve forward were to look expectantly to

புதிய ஏற்பாட்டு யதார்த்தம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, இது உடல், வெளிப்படையான உருவம், பொருள் அல்லது உண்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

"வகை-மொழி தீர்க்கதரிசனத்தை சரியாக விளக்குவதற்கு, அது ஆன்மீகமயமாக்கப்பட வேண்டும். ஒரு வகை எதிர் வகையின் தீர்க்கதரிசனம்.

"சில அம்சங்களில் இரண்டு விஷயங்களின் ஒற்றுமையின் காரணமாக, ஒன்றை மற்றொன்றின் பெயரால் குறிப்பிடலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில், நிழலை விவரிக்கும் மொழி பொருளின் பொருளைக் குறிக்கும் போது பயன்படுத்தப்படுகிறது." ... "வகையும் எதிர் வகையும் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல என்பதை நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். சில ஒற்றுமைகள் மட்டுமே உள்ளன. மேலும், நிழல் பொருளை விட தாழ்வானது. வகை தற்காலிகமானது. பின்னர் நிழலுக்குத் திரும்புவதற்கான சாத்தியம் இல்லை. பொருளின் வருகை."

"**அச்சுவியல்**[வகைகள் மற்றும் சின்னங்களின் ஆய்வு மற்றும் விளக்கம்]

1. வகை - (Gr. tupos). ரோமர் 5:14, ஆதாம் "வரவிருக்கும் ஒரு உருவம், வகை, சின்னம், பிரதிநிதித்துவம், மாதிரி (டூபோஸ்)" என்று பவுல் அறிவிக்கிறார்; அதாவது, கிறிஸ்து.

2. நிழல் (Gr. ஸ்கியா). கொலோசெயர் 2:17, மொசைக் அமைப்பின் சில கூறுகள் "வரவிருக்கும் காரியங்களின் நிழல்" என்று கூறப்படுகிறது; "லேவியர் ஆசாரியரே, ஒரு உதாரணத்திற்கும் நிழலுக்கும் பரலோக காரியங்களைச் செய்கிறார் (எபிரெயர் 8:5); நியாயப்பிரமாணம் வரவிருக்கும் நன்மைகளின் நிழலைக் கொண்டுள்ளது - காரியங்களின் சாயல் அல்ல (எபிரெயர் 10:1).

3. நகல், உதாரணம், முறை (Gr. Hupodeigma) மற்றும் எபிரெயர் 8:5 (cf. எபிரெயர் 9:23)

the fulfillment of the promise of redemption. We see that in Eve naming Cain. We are told in Genesis 4:1, "Now Adam knew Eve his wife, and she conceived and bore Cain, and said, 'I have acquired a man from the Lord.'" In faith, Eve was hoping that God had fulfilled His promise to give her a Redeemer, though nothing could have been further from the truth. The expectation of the Redeemer is bound also to the establishment of the covenantal line from which Christ would come. Seth stands at the head of that covenantal line.

Enoch was a type of Christ in that "he walked with God and was not." Enoch was an example of exceptional uprightness. In his being taken away to heaven bodily he prefigured the bodily ascension of Christ who "walked with God and was not." The bodily ascension of Enoch prefigures the resurrection and ascension of Jesus-as well as the bodily resurrection of all those united to Christ by faith.

Noah was a type of Christ in that he served as a sort of "second Adam;" he was not "The second Man," or "the Last Adam," but was a type of the One to come. Just as God had given Adam creation mandates to be fruitful and multiply so He gave Noah re-creation mandates. The Lord had given Adam instruction concerning what he could eat. So too Noah received instruction concerning food. Noah would typically be the federal representative of a new humanity. Jesus is THE federal head of the new humanity. Noah's name meant "rest." His father named him "Rest," saying, "This one will give us rest from the ground that the Lord God has cursed." Noah only brought rest in a typical sense when he walked off of the Ark with his family to inhabit a typical new creation. But Christ, the greater Noah, actually gives rest to the souls of men and women (Matt. 11:25-30). Christ alone has secured the new creation through His death and resurrection. The Lord preserved mankind after the flood in order to fulfill His promise (Gen. 3:15) to send the "seed" of the woman to crush the head of the Serpent. He also preserved Noah on the Ark because the Redeemer was in his loins-so to speak (Luke 3:23, 35-37). Because Messiah had not yet come, God would have been unfaithful to His promise if He had utterly destroyed the world. He left a remnant so that men might multiply, and that the Christ might come and redeem a multitude of people to great to number. Though the flood had been a judgment on the wickedness of the fallen world, it could never take that wickedness out of the hearts of men, only the saving work of Christ could do so. God promised never to destroy the world in the way that He had done so for the very same reason for which He had destroyed it in the first place (Gen. 6:5-7; 8:20-22). In short, the humanity of Christ was in the Ark in Noah's loins, and everything in the Ark with Noah was going to be used in the unfolding plan of redemption.

Job was a type of Christ in that he was a righteous sufferer. Job underwent a humiliation and exaltation that finds it's

இல் "நிழலுடன்" இணைந்து பயன்படுத்தப்பட்டது.

4. உவமை, சின்னம், விளக்கம், உருவம், வகை (Gr. parable). எபிரெயர் 9:9, அங்கு வாசஸ்தலத்தின் சில கூறுகள் "தற்போதைக்கு ஒரு உருவம்." "கடவுள் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்ப முடியும் என்று அவர் கருதினார், அதிலிருந்து, அடையாளப்பூர்வமாகச் சொன்னால், அவர் அவரைத் திரும்பப் பெற்றார் (எபிரெயர் 11:19).

5. ஆன்மீகம், உண்மையான சாயல், அடையாளப்படுத்துகிறது, ஒத்திருக்கிறது, முறை, நகல், உருவம் (Gr. ஆன்மீகம், எபிரெயர் 9:24 இல் "உருவங்கள்" அல்லது "வடிவம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் 1 பேதுரு 3 இல் "உருவத்தைப் போன்றது" அல்லது "உண்மையான தோற்றம்": 21.

"வகைகள் உண்மையான வரலாற்றில் அடித்தளமாக உள்ளன; மக்கள், இடங்கள், நிகழ்வுகள், அலுவலகங்கள், செயல்கள், நிறுவனங்கள் போன்றவை வேண்டுமென்றே கடவுளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை, கிறிஸ்தவ அமைப்பு வருவதற்குத் தயாராகின்றன. இந்த வகை கடவுளால் வடிவமைக்கப்பட்டது. புதிய ஏற்பாடு."

ஆணாதிக்க வயது

ஆணாதிக்க யுகத்தில் உள்ள வகைகள் மற்றும் நிழல்கள் பற்றிய பின்வரும் கட்டுரை feedingonchrist.com/old-testament-personal-types-and-shadows-of-christ என்ற இணைய தளத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவை ரிச்மண்ட் ஹில், GA இல் உள்ள புதிய உடன்படிக்கை பிரஸ்பைடரியன் தேவாலயத்தின் நிக்கோலஸ் டி. பாட்ஜிக்கின் தனிப்பட்ட கருத்துக்கள் மற்றும் விளக்கங்கள். எல்லா கருத்துக்கள் மற்றும் விளக்கங்களைப் போலவே, அவை ஈர்க்கப்பட்டவை அல்ல, மேலும் அவை செல்லுபடியாகாமலும் இருக்கலாம். வாசகர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கருத்தை உருவாக்குவதும், மறுப்பது அல்லது ஏற்றுக்கொள்வதும்

antitype in the suffering and glory of the Redeemer. Job was tested by God when he was tempted by the devil. Jesus was tested by God when He was tempted by the devil. Just as God meant good for Job through his sufferings (Job 42:12), so He meant good for Christ through His sufferings. Jesus is the righteous sufferer who shows forth the righteousness of God

Melchizedek was a type of Christ in that he was the King/Priest who blessed Abraham. No one in the Old Testament serves in both offices. Jesus is the Prophet, Priest and King of His church. Melchizedek typified Him in two of the three offices (Zech. 6:12-13). He was "King of Righteousness" and "King of Priest." Jesus is the King in whom "righteousness and peace kiss" at the cross (Ps. 85:10). Like Melchizedek before Him, Jesus had "no beginning of days, nor end of life." He is the eternal Priest to whom Melchizedek pointed. He was never, and never will be, replaced as High Priest of the Church.

Abraham was a type of Christ in that he was the prototypical stranger and foreigner. Like the Redeemer, He functionally "had nowhere to lay his head." As the federal head of the Covenant, he was also the father of many nations. Jesus is the "Everlasting Father" (Isaiah 8:18, 9:6; Psalm 45:16; Hebrews 2:13) of believer who federally represented His people from every tongue, tribe, nation and language. The promises in Scripture are said to have been made to "Abraham and his Seed...who is Christ." All the promises made to Abraham were made to Him as the typical representative of the Covenant of Grace. Ultimately, they were made to, and fulfilled in, Jesus Christ.

Isaac was a type of Christ in that he was the promised "son of Abraham." The promises of God were given directly to Abraham with respect to His son (offspring). Everywhere in the NT are we taught that Jesus is the true promised son of Abraham. However, in the original giving of the promise Isaac was the promised son in view. The birth and life of Isaac also typify the Redeemer. Just as Isaac's birth was the result of the supernatural power of God so too was it true of Jesus. Isaac typified the Redeemer in that he is the only other human sacrifice that God commanded, and-though God stopped Abraham from going through with the sacrifice of Isaac-he is said to have died and been risen "figuratively" (Hebrews 11:19). Jesus, the true and greater son of Abraham, was sacrificed, raised and returned to His Father.

Jacob was a type of Christ in that He was the chosen one who was named 'Israel' by God. Before Israel was a nation, He was a person. This is significant since Jesus is shown to be the true Israel in the Gospels. The fact that the name "Israel" is first given to a person reveals that the anti-typical Israel would be a person. Jacob's gave birth to the nation-church; Jesus gives birth to His church. Jesus is God's

அவரவர் கையில் உள்ளது. Thebiblewayonline.com அவரது விளக்கங்கள் மற்றும் கருத்துக்கள் குறித்து எந்த கருத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை.

ஆதாம் மனிதகுலத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்ததால் கிறிஸ்துவின் ஒரு வகை என்று வெளிப்படையாகக் கூறப்படுகிறது (ரோமர் 5:12). பவுல் ரோமர் 5:12-21 இல் கிறிஸ்துவின் ஒரு மாதிரியாக இருந்த முக்கிய வழிகளில் ஒன்றை வெளிப்படுத்துகிறார். ஆதாமின் கூட்டாட்சி தலைமைத்துவம்-அவரது கீழ்ப்படியாமை அனைத்து மனிதகுலத்தின் மீதும் கொண்டுவந்த குற்ற உணர்வு, ஊழல் மற்றும் மரணம் - கிறிஸ்துவின் கூட்டாட்சி தலைமைத்துவத்துடன் முரண்படுகிறது. ஆதாம் 1 கொரிந்தியர் 15 இல் கிறிஸ்துவின் ஒரு வகையாகக் காணப்படுகிறார், அங்கு அவரது பூமிக்குரிய உடல் மகிமைப்படுத்தப்பட்ட கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுந்த உடலுடன் மற்றும் அவரது மக்களுடன் வேறுபடுகிறது. இந்த இரண்டு இடங்களிலும் வகை ஒற்றுமை மற்றும் மாறுபாடு உள்ளது.

ஏபெல்கிறிஸ்துவின் ஒரு மாதிரியாகக் காட்டப்படுகிறார், அதில் அவர் நீதிக்காக முதலில் பாடுபட்டவர் (மத். 23:34-35). காயீன் தன் சகோதரனை நோக்கி செலுத்திய விரோதம் இறுதியில் கடவுளுக்காக இருந்தது. சார்லஸ் ஸ்பர்ஜன் கூறினார், கெயீன் கடவுளின் தொண்டையில் சிக்கியிருந்தால் அவர் அவ்வாறு செய்திருப்பார். கிறிஸ்துவின் சிலுவையில் அறையப்பட்டதில் மனிதர்கள் செய்தது இதுதான். ஆபேல் கடவுளை சரியாக வணங்கியதால் இறந்தார். பரலோகத்திலுள்ள தம்முடைய பிதாவின் சித்தத்தின்படி எப்போதும் செய்ததால் இயேசு மரித்தார். ஆபேல் முதல் தியாகி. இயேசு எதிர்ப்பு தியாகி. "இயேசுவின் இரத்தம் ஆபேலின் இரத்தத்தைவிடச் சிறந்தவைகளைப் பேசுகிறது" (எபி. 11:4; 12:24) என்று எபிரேய எழுத்தாளர் கூறுகிறார். ஆதாமைப் பற்றி உண்மையாக இருந்ததைப் போலவே, ஒப்பீடு மற்றும் வேறுபாட்டின் மூலம் ஆபேல் கிறிஸ்துவின் ஒரு மாதிரியாக இருந்தார். அவர் நீதிக்காக இரத்தசாட்சியாக

"chosen One" (Is. 42:1). He is the "last man of Israel" and the representative of the true Israel.

Joseph was a type of Christ in that he suffered unjustly and then was exalted to save his brethren. Undergoing a series of deaths and resurrections, Joseph typified the "sufferings of Christ and the glories to follow" (1 Peter 1:10-11). He was envied and hated by his brothers, suffered at their hands and was exalted to a place of power over the most powerful nation of the world. Jesus, the greater Joseph, was envied and hated by His countrymen and brethren, murdered by them and then exalted to the highest place of power and honor to save the world by feeding them with the rich granaries of heaven. feedingonchrist.com/old-testament-personal-types-and-shadows-of-christ

Mosaic Age

Years after Joseph's death God raised up Moses to deliver His people from Egyptian bondage. After crossing the Red Sea, they were free from slavery. Then, God through Moses entered into a covenant with these former slaves. This covenant is often referred to as "The Law of Moses." God also gave to Moses specific plans for the building of a tabernacle and its contents. Following its completion God enter into the Most Holy Place. Because of lack of faith these people known to us as The Children of Israel wandered for 40 years before they were allowed to enter the land promised by God to Abraham, Isaac and Jacob.

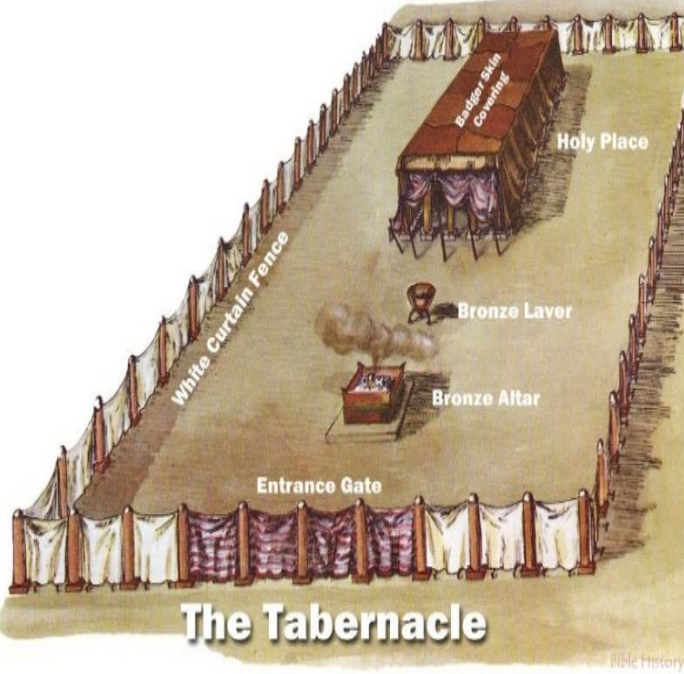
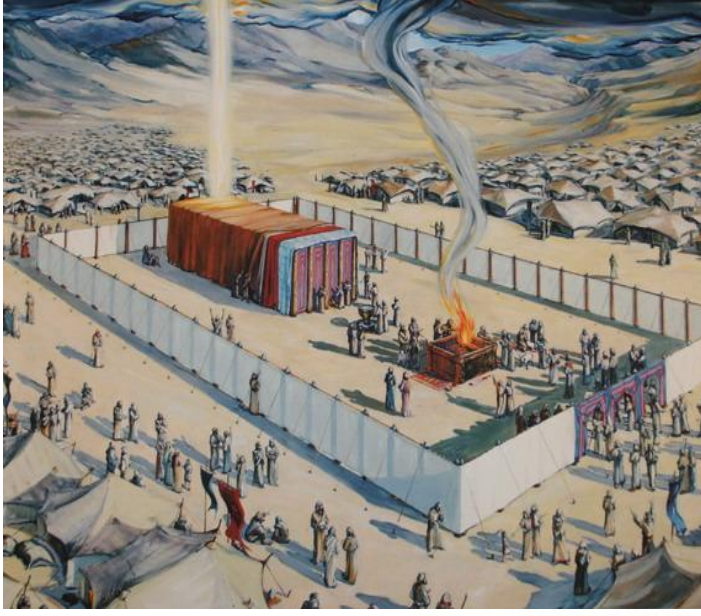
By inspiration Moses and other writers recorded their history we call the Old Testament. It covers the period from creation to "just at the right time" for God to reveal and provide the forgiveness of sins, salvation, by the atoning sacrifice of Jesus of Nazareth.

Hopefully the following pictures will assist you in understanding Joseph Pitman's personal interpretations of types and shadows. The BibleWay Publishing does not express an opinion as to the accuracy of his opinion.

1. The first shows the Israelites camped by tribe around the tabernacle.
2. The second displays the burnt offering on the altar and the presence of God descending on the Most Holy Place where the Arc of the Covenant and Mercy Seat resided.
3. The third is a cutaway view showing the layout and contents of the Holy and Most Holy, Holy of Holies.
4. The fourth is an artist conception of the tabernacle contents

இருந்ததால் கிறிஸ்துவன்
ஒப்பிடப்படுகிறார்;

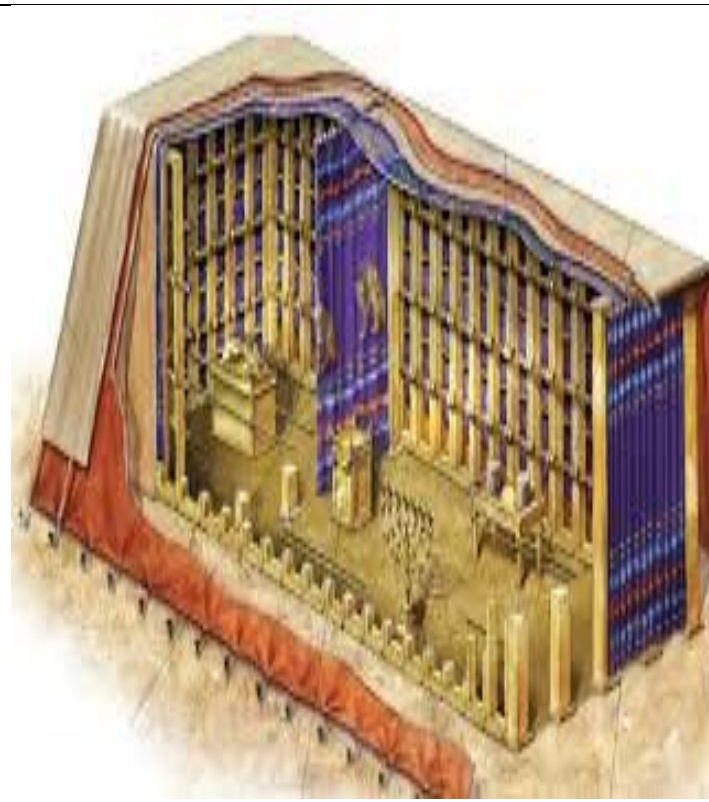
சேத் கிறிஸ்துவின் ஒரு வகை, அவர் பெண்ணின் "வித்தாக" இருந்தார், அவருடைய பெயர் நெருங்கியவர் - ஆபேலின் இடத்தில் "நியமிக்கப்பட்ட / வைக்கப்பட்ட / அமைக்கப்பட்ட". ஆதியாகமம் 3:15-ன் வாக்குறுதியின் இறுதி நிறைவேற்றத்தின் அர்த்தத்தில் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து "பெண்களின் வித்து" ஆவார். சேத் ஒரு "விதை-மீட்பரை" அனுப்புவதற்கான உடன்படிக்கையின் நிறைவேற்றத்தில் ஒரு பொதுவான படியாக இருந்தது. பழைய ஏற்பாட்டைப் படிக்கும்போது ஒரு வழிகாட்டும் விளக்கக் கொள்கையை இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். கடவுளின் வெளிப்பாடு ஒரு மீட்பரின் முதல் வாக்குறுதியுடன் இயல்பாக தொடர்புடையது (ஆதி. 3:15), மேலும் அந்த முதல் வாக்குறுதி ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்ற "பெண்" மூலம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதால், ஆதாம் மற்றும் ஏவாளிலிருந்து ஒவ்வொரு அடுத்தடுத்த தலைமுறையும் மீட்பரின் வாக்குறுதியின் நிறைவேற்றத்தை எதிர்பார்ப்புடன் பார்க்க வேண்டும். ஏவாள் காயீன் என்று பெயரிடுவதைக் காண்கிறோம். ஆதியாகமம் 4:1ல், "ஆதாம் ஏவாளைத் தன் மனைவியாக அறிந்தாள், அவள் கர்ப்பவதியாகி காயீனைப் பெற்றாள், 'நான் கர்த்தரால் ஒரு மனுஷனைப் பெற்றேன்' என்று சொன்னாள்." விசுவாசத்தில், ஏவாள் கடவுள் தம்முடையதை நிறைவேற்றினார் என்று நம்பினாள். அவளுக்கு ஒரு மீட்பரை வழங்குவதாக உறுதியளிக்கவும், உண்மைக்கு அப்பால் எதுவும் இருந்திருக்க முடியாது. மீட்பரின் எதிர்பார்ப்பு கிறிஸ்து வரப்போகும் உடன்படிக்கையின் ஸ்தாபனத்திற்கும் கட்டுப்பட்டிருக்கிறது. சேத் அந்த உடன்படிக்கை வரியின் தலையில் நிற்கிறார். மீட்பரின் எதிர்பார்ப்பு கிறிஸ்து வரப்போகும் உடன்படிக்கையின் ஸ்தாபனத்திற்கும் கட்டுப்பட்டிருக்கிறது. சேத் அந்த உடன்படிக்கை வரியின் தலையில் நிற்கிறார். மீட்பரின் எதிர்பார்ப்பு கிறிஸ்து வரப்போகும் உடன்படிக்கையின் ஸ்தாபனத்திற்கும் கட்டுப்பட்டிருக்கிறது.

சேத் அந்த உடன்படிக்கை வரியின் தலையில் நிற்கிறார்.

ஏனோக்கிறிஸ்துவின் ஒரு வகை "அவர் கடவுளோடு நடந்தார், இல்லை." ஏனோக் விதிவிலக்கான நேர்மைக்கு ஒரு உதாரணம். அவர் சரீரமாக பரலோகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டதில், "கடவுளோடு நடந்து, நடக்காத" கிறிஸ்துவின் சரீர உயர்வுக்கு அவர் முன்மாதிரியாக இருந்தார். ஏனோக்கின் சரீர உயர்வு, இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் பரமேறுதலை முன்னறிவிக்கிறது-அத்துடன் விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவுடன் ஜக்கியப்பட்ட அனைவரின் உடல் உயிர்த்தெழுதலையும் முன்வைக்கிறது.

நோவாகிறிஸ்துவின் ஒரு வகை அவர் "இரண்டாம் ஆதாமாக" பணியாற்றினார்; அவர் "இரண்டாவது மனிதன்" அல்லது "கடைசி ஆடம்" அல்ல, ஆனால் வரவிருக்கும் ஒரு வகை. கடவுள் ஆதாமுக்கு பலனளிப்பதற்கும் பெருகுவதற்கும் ஆணைகளைக் கொடுத்தது போல, அவர் நோவாவுக்கு மறு உருவாக்கம் கட்டளைகளைக் கொடுத்தார். ஆதாம் என்ன சாப்பிடலாம் என்று கர்த்தர் அறிவுறுத்தினார். நோவாவும் உணவைப் பற்றிய அறிவுரைகளைப் பெற்றார். நோவா பொதுவாக ஒரு புதிய மனிதகுலத்தின் கூட்டாட்சி பிரதிநிதியாக இருப்பார். இயேசு புதிய மனிதகுலத்தின் கூட்டாட்சித் தலைவர். நோவாவின் பெயர் "ஓய்வு" என்று பொருள்படும். கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சபித்த பூமியிலிருந்து இவன் நமக்கு இளைப்பாறுதலைத் தருவான் என்று சொல்லி, அவனுடைய தகப்பன் அவனுக்கு "ஓய்வு" என்று பெயரிட்டார். நோவா தனது குடும்பத்துடன் பேழையை விட்டு வெளியேறி ஒரு பொதுவான புதிய படைப்பில் வசிக்கும் போது ஒரு வழக்கமான அர்த்தத்தில் மட்டுமே ஓய்வெடுத்தார். ஆனால் கிறிஸ்து, பெரிய நோவா, உண்மையில் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் ஆன்மாக்களுக்கு இளைப்பாறுதலை அளிக்கிறது (மத். 11:25-30). கிறிஸ்து மட்டுமே அவரது மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் மூலம் புதிய படைப்பைப் பாதுகாத்துள்ளார். பாம்பின் தலையை நசுக்கப் பெண்ணின்

"வித்தை" அனுப்பும் வாக்குறுதியை (ஆதி. 3:15) நிறைவேற்றுவதற்காக, கர்த்தர் வெள்ளத்திற்குப் பிறகு மனிதகுலத்தைக் காப்பாற்றினார். மீட்பர் அவரது இடுப்பில் இருந்ததால் அவர் பேழையில் நோவாவைப் பாதுகாத்தார் (லூக்கா 3:23, 35-37). மேசியா இன்னும் வராததால், அவர் உலகத்தை முற்றிலும் அழித்திருந்தால், கடவுள் தம்முடைய வாக்குறுதிக்கு துரோகம் செய்திருப்பார். மனிதர்கள் பெருகவும், கிறிஸ்து வந்து திரளான மக்களை மீட்பதற்காகவும் அவர் ஒரு மீதியை விட்டுச் சென்றார். வீழ்ச்சியுற்ற உலகின் அக்கிரமத்தின் மீதான தீர்ப்பாக வெள்ளம் இருந்தபோதிலும், அது ஒருபோதும் மனித இதயங்களிலிருந்து அந்தப் பொல்லாப்பை அகற்ற முடியாது, கிறிஸ்துவின் இரட்சிப்பு வேலை மட்டுமே அவ்வாறு செய்ய முடியும். எந்த காரணத்திற்காக முதலில் அழித்தானோ அதே காரணத்தினாலேயே தாம் செய்த விதத்தில் உலகத்தை அழிப்பதில்லை என்று கடவுள் வாக்குறுதி அளித்தார் (ஆதி. 6:5-7; 8:20-22). சுருக்கமாக, கிறிஸ்துவின் மனிதநேயம் நோவாவின் இடுப்பில் உள்ள பேழையில் இருந்தது, மேலும் நோவாவுடன் பேழையில் உள்ள அனைத்தும் மீட்பின் விரிவடையும் திட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும்.

வேலைகிறிஸ்துவின் ஒரு மாதிரியாக இருந்தார், அதில் அவர் ஒரு நீதியுள்ள பாடுபட்டவராக இருந்தார். யோபு ஒரு அவமானத்தையும் மேன்மையையும் அனுபவித்தார், அது மீட்பரின் துன்பத்திலும் மகிமையிலும் அது எதிர்மாறாக இருப்பதைக் கண்டறிந்தது. யோபு பிசாசினால் சோதிக்கப்பட்டபோது தேவனால் சோதிக்கப்பட்டார். இயேசு பிசாசினால் சோதிக்கப்பட்டபோது கடவுளால் சோதிக்கப்பட்டார். யோபுவின் பாடுகளின் மூலம் தேவன் நன்மை செய்ததைப் போலவே (யோபு 42:12), கிறிஸ்துவின் துன்பங்களின் மூலம் அவர் நன்மை செய்தார். இயேசு கடவுளின் நீதியை வெளிப்படுத்தும் நீதியுள்ள வேதனையாளர்

THE SHADOW OF HEAVENLY THINGS,
Or
THE FIRST AND SECOND TABERNACLE.
BY JOSEPH PITTMAN.

மெல்கிசெடெக் அவர் ஆபிரகாமை ஆசீர்வதித்த ராஜா/ஆசாரியர் என்பதில் கிறிஸ்துவின் ஒரு வகை. இரண்டு

"To be had from the Author, Airlie Avenue, Armadale, or at the Austral Publishing Co., 528 Elizabeth-street, Melbourne. The profits of this work will be devoted to the Armadale Rescue Home. 1893. Pittman, Joseph.

The Shadow of Heavenly Things, or the First and Second Tabernacle. Melbourne: Austral Publishing Company, 1893. Electronic text provided by Colvil Smith. HTML rendering by Ernie Stefanik. 15 August 1999"

Chapters

Preface and Introduction

Chapter I: Shadow and Substance

Chapter II: Moses-Christ

Chapter III: Inspired Workmen

Chapter IV: The Materials

Chapter V: The Court

Chapter VI: The Structure

Chapter VII: The Covering

Chapter VIII: The Brazen Altar

Chapter IX: The Laver

Chapter X: The Priesthood

Chapter XI: The Holy Place

Chapter XII: The Table of Shew-Bread

Chapter XIII: The Altar of Incense

Chapter XIV: The Holy of Holies

Chapter XV: The High Priest

Chapter XVI: Conclusion

PREFACE

THE substance of this little work was written eight years ago. On coming to the colony of Victoria it was my intention then to have published it; but finding Bro. Maston's little gem of a treatise on the same subject already in the field, I put the manuscript away. But thinking over ways of helping our Rescue Home it occurred to me that, with this object in view, I might now be pardoned for bringing my humble production to light. On interviewing Bro. Maston, with his usual magnanimity, he soon set my mind at rest as to any fear of rivalry; and urged me to go to press, as the field was by no means fully explored. And now I have only to say that if this effort prove in any degree helpful to my earnest reader, I shall be more than repaid, if by his commending it to others, its sale is increased, and so the Rescue Home will be benefited. -- J. P.

INTRODUCTION.

TO draw aside the veil of futurity is divine. Of the numerous evidences of the heavenly authorship of the Bible, perhaps one of the most conclusive is its marvellous unfolding of the future. Two methods were employed. First, by the "sure word of prophecy," which God gave "by the mouth of His holy prophets since the world began;" and second, by types and shadows. It may be open to question

அலுவலகங்களிலும் பழைய ஏற்பாட்டில் யாரும் பணியாற்றுவதில்லை. இயேசு அவருடைய தேவாலயத்தின் தீர்க்கதரிசி, பாதிரியார் மற்றும் ராஜா. மெல்கிசேதேக் அவரை இரண்டு மூன்று அலுவலகங்களில் மாதிரியாகக் காட்டினார் (சக. 6:12-13). அவர் "நீதியின் ராஜா" மற்றும் "பூசாரியின் ராஜா". இயேசு சிலுவையில் "நீதியும் சமாதானமும் முத்தமிடும்" அரசர் (சங். 85:10). அவருக்கு முன் இருந்த மெல்கிசேதேக்கைப் போலவே, இயேசுவும் "நாட்களின் தொடக்கமும் இல்லை, வாழ்க்கையின் முடிவும் இல்லை." மெல்கிசேதேக் சுட்டிக்காட்டிய நித்திய பூசாரி அவர். அவர் திருச்சபையின் பிரதான பாதிரியாராக ஒருபோதும் மாற்றப்படவில்லை, ஒருபோதும் இருக்க மாட்டார்.

ஆபிரகாம் கிறிஸ்துவின் ஒரு வகை அவர் முன்மாதிரியான அந்நியராகவும் வெளிநாட்டவராகவும் இருந்தார். மீட்பரைப் போலவே, அவர் செயல்பாட்டு ரீதியாக "தலையை வைக்க எங்கும் இல்லை." உடன்படிக்கையின் கூட்டாட்சித் தலைவராக, அவர் பல நாடுகளின் தந்தையாகவும் இருந்தார். இயேசு "நித்திய பிதா" (ஏசாயா 8:18, 9:6; சங்கீதம் 45:16; எபிரேயர் 2:13) விசுவாசிகளின் கூட்டாட்சியாக ஒவ்வொரு மொழி, பழங்குடி, நாடு மற்றும் மொழியிலிருந்தும் தம் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். வேதாகமத்தில் உள்ள வாக்குறுதிகள் "ஆபிரகாமுக்கும் அவன் சந்ததிக்கும்...யார் கிறிஸ்து" என்று கூறப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. ஆபிரகாமுக்கு அளிக்கப்பட்ட அனைத்து வாக்குறுதிகளும் கிருபையின் உடன்படிக்கையின் பொதுவான பிரதிநிதியாக அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. இறுதியில், அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவில் உருவாக்கப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டனர்.

ஐசக் அவர் வாக்களிக்கப்பட்ட "ஆபிரகாமின் மகன்" என்பதில் கிறிஸ்துவின் ஒரு மாதிரியாக இருந்தார். கடவுளின் வாக்குறுதிகள் ஆபிரகாமுக்கு அவரது மகன் (சந்ததி) தொடர்பாக நேரடியாக கொடுக்கப்பட்டன. NT இல் எல்லா இடங்களிலும் இயேசு ஆபிரகாமின்

whether, ordinarily, "coming events cast their shadows before," but this is undoubtedly true of the Bible. It is not too much to say that the entire system of Christianity was forecast in the Scriptures of the Old Testament by means of type and prophecy. The New Testament contains about 500 references to the Old. Nearly the whole of these citations are made to bear witness to the truth of the religion of Jesus Christ. There is therefore a close connection between the two great divisions of the Bible--the Old and the New Testaments; and they must be studied together to understand "all the counsel of God." The plan of this little treatise confines us to one aspect of this delightful study. Let us pray for light and guidance, that the glory of God may be ours, and that we may see light in His light.

The journeyings of the Israelites, from their captivity in Egypt to their entrance into Canaan, is one continuous series of types and symbols of our progress from the bondage of sin to our triumphant entrance into glory. Moses, too, as the leader of Israel, ever stands out as the type of Jesus Christ. This is abundantly proved by the following New Testament Scriptures: "I would not, brethren, have you ignorant how that our fathers were all under the cloud, and all passed through the sea; and were all baptized unto (marg. into) Moses in the cloud and in the sea; and did all eat the same spiritual meat; and did all drink the same spiritual drink: for they drank of a spiritual rock that followed them, and that rock was Christ. . . . Now these things were, our examples (marg. in these things they became figures of us)" (1 Cor. 10:1-6); "Moses indeed said, A prophet shall the Lord God raise up unto you from among your brethren like unto me; to, Him shall ye hearken in all things whatsoever He shall speak unto you. And it shall be that every soul which shall not hearken to that prophet shall be utterly destroyed from among the people" (Acts 3:22, 23); "With whom was He displeased forty years? Was it not with them that sinned, whose carcasses fell in the wilderness? And to whom swear He that they should not enter into His rest, but to them that were disobedient? And we see that they were not able to, enter in because of unbelief. Let us fear, therefore, lest haply, a promise being left of entering into His rest, any one of you should seem to have come short of it" (Heb. 3:17; 4:1). But even if we could not refer to such scriptures as these, the likeness is so striking that it is impossible to mistake it. Let us briefly trace it. The Israelites were subject to a cruel bondage in Egypt, which utterly degraded them. This is the state of man, bound, defiled, and degraded by sin. Moses was sent by God to lead the children of Israel out of their bondage into liberty. Jesus was sent to deliver us from sin and ruin. The very character and life story of Moses bear striking resemblance to Jesus. Knowing that he was intended to be the deliverer of Israel (Acts 7:25) he "refused to be called the son of Pharaoh's daughter, choosing rather to be evil entreated with the people of God than to enjoy the pleasures of sin for a season, accounting the reproach of (the) Christ

உண்மையான வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட மகன் என்று கற்பிக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், வாக்குத்தத்தத்தின் அசல் கொடுப்பதில் ஈசாக் பார்வையில் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட மகன். ஈசாக்கின் பிறப்பும் வாழ்க்கையும் மீட்பரைக் குறிக்கிறது. ஈசாக்கின் பிறப்பு எவ்வாறு கடவுளின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியின் விளைவாக இருந்ததோ, அது போலவே இயேசுவைப் பற்றியும் அது உண்மையாக இருந்தது. கடவுள் கட்டளையிட்ட ஒரே மனித தியாகம் அவர் தான் என்று மீட்பரை மாதிரியாகக் காட்டினார், மேலும் ஐசக்கின் பலியுடன் ஆபிரகாமைச் செல்வதை கடவுள் தடுத்தாலும் - அவர் இறந்து "உருவகமாக" உயிர்த்தெழுந்ததாகக் கூறப்படுகிறது (எபிரெயர் 11:19). ஆபிரகாமின் உண்மையான மற்றும் பெரிய குமாரனாகிய இயேசு, பலியிடப்பட்டு, எழுப்பப்பட்டு, அவருடைய தந்தையிடம் திரும்பினார்.

ஜெக்கப்புகிறிஸ்துவின் ஒரு வகை, அவர் கடவுளால் 'இஸ்ரேல்' என்று பெயரிடப்பட்ட தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். இஸ்ரேல் ஒரு தேசமாக இருப்பதற்கு முன்பு, அவர் ஒரு நபராக இருந்தார். நற்செய்திகளில் இயேசு உண்மையான இஸ்ரேல் என்று காட்டப்படுவதால் இது குறிப்பிடத்தக்கது. "இஸ்ரேல்" என்ற பெயர் முதன்முதலில் ஒரு நபருக்கு வழங்கப்பட்டது என்ற உண்மை, பொதுவான எதிர்ப்பு இஸ்ரேல் ஒரு நபராக இருக்கும் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. ஜெக்கப் தேசிய சபையைப் பெற்றெடுத்தார்; இயேசு தனது திருச்சபையைப் பெற்றெடுக்கிறார். இயேசு கடவுளின் "தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்" (ஏசா. 42:1). அவர் "இஸ்ரவேலின் கடைசி மனிதர்" மற்றும் உண்மையான இஸ்ரேலின் பிரதிநிதி.

ஜோசப்புகிறிஸ்துவின் ஒரு மாதிரியாக இருந்தார், அதில் அவர் அநியாயமாக பாடுபட்டார், பின்னர் தனது சகோதரர்களைக் காப்பாற்ற உயர்த்தப்பட்டார். தொடர்ச்சியான மரணங்கள் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல்களுக்கு உட்பட்டு, ஜோசப் "கிறிஸ்துவின் பாடுகளையும் பின்பற்ற வேண்டிய

greater riches than the treasures of Egypt, for he looked unto the recompense of reward" (Heb. 11:24-26). Thus Jesus, "though He was rich, yet for our sakes He became poor, that we, through His poverty, might become rich" (2 Cor. 8:9). "Who for the joy that was set before Him, endured the cross, despising the shame" (Heb. 12:2). The likeness is real, though it is truly as but the shadow to the substance. The analogy yet continues. Moses proved his divine mission by many wonderful miracles. So of Jesus Peter said: "Ye men of Israel, hear these words: Jesus of Nazareth, a man approved of God unto you by mighty works and wonders and signs, which God did in the midst of you, even as ye yourselves know" (Acts 2:22). And Jesus said truly: "The works which I do in My Father's name, they bear witness of Me" (John 10:25). The institution of the Passover--the lamb slain and eaten with unleavened bread and bitter herbs, the people having their loins girded, their shoes on their feet and their staff in their hand; the lintel and posts of their doors splashed with the blood of the lamb; the passing over of the angel of destruction: all strikingly illustrate precious new covenant things. "Christ our passover is sacrificed for us," and by faith we received Him, with the bitterness of repentance, but with the gladness of hope, when we rose up from our chains and shame, resolved to live a new and consecrated life. By faith we sheltered ourselves under the blood of His cross, and the wrath which we so much dreaded and deserved was graciously turned aside! Moses leads the people, under God. We read: "And it came to pass, when Pharaoh had let the people go, that God led them not by the way of the land of the Philistines, although that was near: for God said, Lest peradventure the people repent when they see war, and they return to Egypt: but God led the people about by the way of the wilderness of the Red Sea" (Ex. 13:17, 18). Now, while it is impossible to locate on the map the course pursued by the children of Israel, it is certain that the Lord led them by a strange way, which in their worldly wisdom they would never have chosen for themselves. As far as can be ascertained with tolerable certainty, it appears that the way that "was near" was a short and easy way into the wilderness, which would have avoided the Red Sea. But instead of taking this course, "God led the people about" through a rugged mountainous country, down to the shores of the Red Sea. Any human general would have judged this to be the height of folly. And we know what the people thought when they saw the sea before them, impassable mountains on either side of them, and the relentless Pharaoh and his host at their rear. But God saw the end from the beginning. They did not, and this made all the difference. "And the Lord said unto Moses, Wherefore, criest thou unto Me? Speak unto the children of Israel that they go forward. And lift thou up thy rod, and stretch out thine hand over the sea, and divide it" (Ex. 14:15, 16). And Moses did so; and the people, led by Moses, passed over on dry land; and the Egyptians, following them, were engulfed in the returning flood, while the people rent the heavens with their shouts of

மகிமைகளையும்" (1 பேதுரு 1:10-11) மாதிரியாகக் காட்டினார். அவர் தனது சகோதரர்களால் பொறாமைப்பட்டு வெறுக்கப்பட்டார், அவர்களின் கைகளால் துன்பப்பட்டார் மற்றும் உலகின் மிக சக்திவாய்ந்த தேசத்தின் மீது அதிகாரம் கொண்ட இடத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டார். இயேசு, பெரிய ஜோசப், அவரது நாட்டு மக்களாலும் சகோதரர்களாலும் பொறாமைப்பட்டு வெறுக்கப்பட்டார், அவர்களால் கொலை செய்யப்பட்டார், பின்னர் பரலோகத்தின் வளமான தானியக் களஞ்சியங்களைக் கொண்டு உலகைக் காப்பாற்ற அதிகாரமும் மரியாதையும் கொண்ட மிக உயர்ந்த இடத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டார். feedingonchrist.com/old-testament-personal-types-and-shadows-of-christ

மொசைக் வயது

யோசேப்பின் மரணத்திற்குப் பல வருடங்கள் கழித்து, எகிப்திய அடிமைத்தனத்திலிருந்து தம் மக்களை விடுவிக்க கடவுள் மோசையை எழுப்பினார். செங்கடலைக் கடந்த பிறகு, அவர்கள் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டனர். பின்னர், மோசே மூலம் கடவுள் இந்த முன்னாள் அடிமைகளுடன் ஒரு உடன்படிக்கையில் நுழைந்தார். இந்த உடன்படிக்கை பெரும்பாலும் "மோசேயின் சட்டம்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ஒரு கூடாரத்தையும் அதன் உள்ளடக்கங்களையும் கட்டுவதற்கான குறிப்பிட்ட திட்டங்களையும் கடவுள் மோசேக்குக் கொடுத்தார். அதன் நிறைவுக்குப் பிறகு கடவுள் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைகிறார். இஸ்ரவேல் புத்திரர் என்று நமக்குத் தெரிந்த இந்த மக்கள் விசுவாசமின்மையின் காரணமாக, ஆபிரகாம், ஜசக் மற்றும் ஜேக்கப் ஆகியோருக்கு கடவுளால் வாக்களிக்கப்பட்ட தேசத்தில் நுழைய அனுமதிக்கப்படுவதற்கு முன்பு 40 ஆண்டுகள் அலைந்து திரிந்தனர்.

உத்வேகத்தால் மோசஸ் மற்றும் பிற எழுத்தாளர்கள் தங்கள் வரலாற்றைப் பதிவுசெய்தனர், நாங்கள் பழைய ஏற்பாடு என்று அழைக்கிறோம். நாசரேத்தின் இயேசுவின் பரிசார பலியின் மூலம் கடவுள்

victory and praise. This illustrates a great and important truth. God's ways are not our ways. This instance of God's inscrutable providence is in reality an illustration of His ways generally. Numerous instances of the same kind, in which God's commands and ways seem, to poor finite reason, absurd, are scattered over the pages of the word of God. I need only mention the blowing of trumpets round Jericho; Gideon's army reduced to 300 men, to face the host of the Midianites; the washing of Naaman the leper in Jordan; the blind man, whose eyes were anointed with clay, told to wash them in the pool of Siloam. Human reason is baffled before commands like these. And were it not for the sequel in all such instances, instead of standing in reverent awe and adoration before such infinite wisdom and power, we would have been offended by their apparent absurdity. But of what does the fact of God leading the people by a strange way through the Red Sea remind us, or what act in the progress from sin and condemnation to the liberty of the gospel is it intended to typify? The answer is baptism. "Our fathers," says Paul, "were all under the cloud, and all passed through the sea, and were all baptised into Moses in the cloud and in the sea;" and he adds, "Now these things were our examples" (figures of us, marg.). Here it is seen that the baptism of the Israelites into Moses as their deliverer, in the cloud and in the sea, was a type of baptism into Christ. To me the analogy, seems so complete that I do not see how anyone can doubt it. We have seen that the passover was a type of redemption through the precious blood of Christ, and the attitude of the people typified our faith in the Christ and our sincere repentance towards God, and that the people suffered themselves to be strangely led through the Red Sea. Now, if we take up our New Testament and examine the way of salvation as set forth by Christ and His inspired Apostles, we shall find that the passage of the Red Sea must be typical of baptism and nothing else. Our blessed Lord in giving the Apostles their Great Commission says: "Go ye, therefore, and make disciples of all nations, baptizing them (the disciples) into the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost," (Matt. 28:19.) Now just as the people of Israel committed themselves to Moses as his disciples or followers, and were formally baptized into him by following him through the Red Sea, and witnessed the complete overthrow and destruction of their old taskmasters; so the penitent believer in Jesus commits himself to Christ, as His faithful disciple, and follows Him through baptism, and then goes on his way rejoicing, like the Eunuch (Acts 8), because his sins and bonds are broken away and buried, to be remembered no more against him forever. This is God's strange way. Many think it meaningless, absurd, unnecessary. O let us take heed that we do not repeat the folly of the Israelites in their murmurings, or of Naaman in his short-sighted reasoning. Blessed is the man that believes God's way to be safe and right, just because it is His way; for in simply pursuing the path of duty, where reason fails to direct, he does but show

பாவ மன்னிப்பை, இரட்சிப்பை வெளிப்படுத்தி வழங்குவதற்காக படைப்பிலிருந்து "சரியான நேரத்தில்" வரையிலான காலகட்டத்தை இது உள்ளடக்கியது.

வகைகள் மற்றும் நிழல்கள் பற்றிய ஜோசப் பிட்மேனின் தனிப்பட்ட விளக்கங்களைப் புரிந்துகொள்ள பின்வரும் படங்கள் உங்களுக்கு உதவும் என நம்புகிறோம். பைபிள்வே பப்ளிஷிங் அவரது கருத்தின் துல்லியம் குறித்து எந்த கருத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை.

5. முதலாவதாக, இஸ்ரவேலர்கள் கூடாரத்தைச் சுற்றி கோத்திரம் வாரியாக முகாமிட்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது.
6. இரண்டாவது பலிபீடத்தின் மீது தகன பலி மற்றும் உடன்படிக்கையின் வளைவு மற்றும் கருணை இருக்கை தங்கியிருந்த மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் கடவுள் இறங்குவதைக் காட்டுகிறது.
7. மூன்றாவது, புனித மற்றும் மகா பரிசுத்தமான, மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் தளவமைப்பு மற்றும் உள்ளடக்கங்களைக் காட்டும் ஒரு வெட்டுக் காட்சி.
8. நான்காவது கூடாரத்தின் உள்ளடக்கங்களைப் பற்றிய ஒரு கலைஞரின் கருத்து

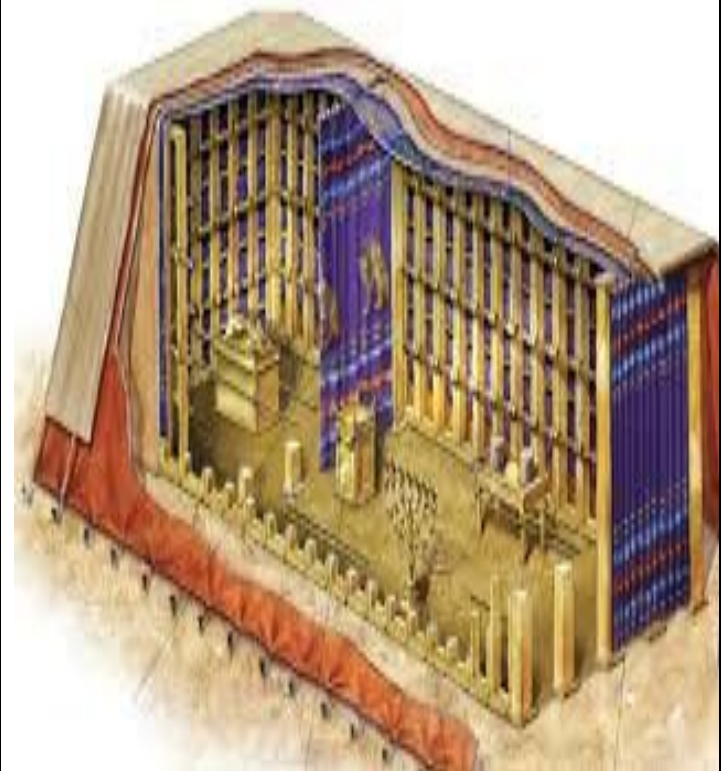
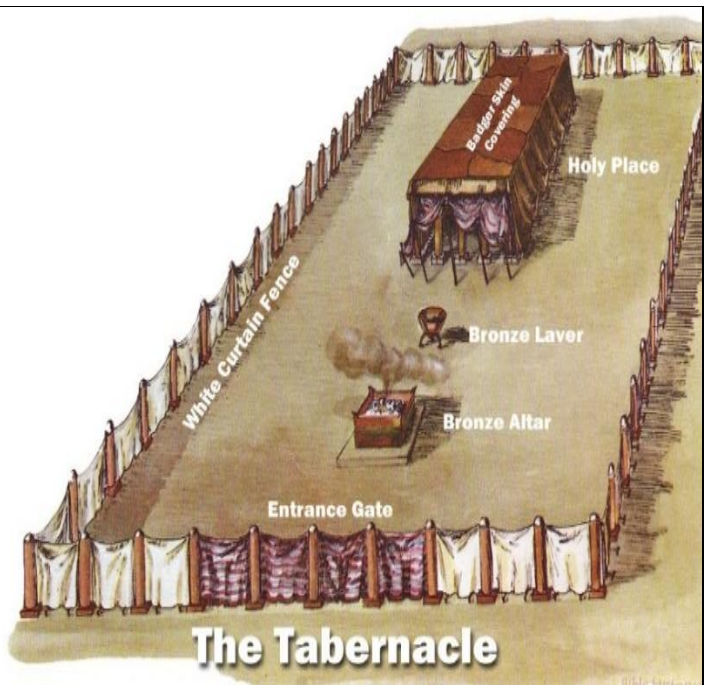
his faith in the unerring wisdom of God, instead of in his own foolish and short-sighted reason.

Let us follow this analogy a little further. The story of Israel's wanderings and God's dealings with them are many times referred to in the New Testament as illustrations or figures of the Christian life.

1. They had no settled dwelling place. They were constantly on the move, ever journeying, sometimes approaching very near to the land of promise and again receding from it, but having ever before them the hoped for rest in the land "flowing with milk and honey." Over and over again is this used in the New Testament to illustrate the Christian life. "For we have not here an abiding city, but we seek after the city which is to come" (Heb. 13:14)--We are "sojourners and pilgrims" and long for the "rest that remaineth"; when we shall be "forever with the Lord."

2. The wilderness was barren. Their daily supplies came from heaven. The smitten rock yields floods of waters that follow them in all their wanderings. Says Moses, "The Lord led thee through that great and terrible wilderness, wherein were fiery serpents and scorpions, and thirsty ground where was no water; who brought thee forth water out of the rock of flint; who led thee in the wilderness with manna, which thy father's knew not; that he might humble thee, and that he might prove thee, to do thee good at thy latter end" (Deut. 8:15-16). "And thou shalt remember all the way which the Lord thy God hath led thee these forty years in the wilderness, that he might humble thee, to prove thee, to know what was in thine heart, whether thou wouldst keep his commandments or no. And he humbled thee, and suffered thee to hunger, and fed thee with manna, which thou knewest not, neither did thy fathers know; that He might make thee to know that man doth not live by bread only, but by everything that proceedeth out of the mouth of the Lord doth man live. Thy raiment waxed not old upon thee, neither did thy foot swell these forty years" (Deut. 8:2-4). It is a joy to every true Christian to be able to apply to himself the precious things of the New Testament which are here symbolized. "That rock was Christ," says Paul (1 Cor. 10:4). And Jesus says, "I am the living bread which came down out of heaven, that a man may eat thereof and not die" (John 6:51). This world to the Christian is a barren desert, so far as his spiritual life is concerned, but he knows to his joy that "man doth not live by bread only."

3. The very murmurings, disobediences, and punishments of the Israelites in the wilderness are often used by New Testament writers as warnings and types for our profit. "The serpent in the wilderness" is a type of Christ "lifted up" upon the cross. The people murmured, and God sent fiery serpents which destroyed them, and when they cried to God for mercy, he ordered Moses to make a serpent of brass, as much like the fiery serpents as possible, and lift it

upon a pole, that whosoever looked upon it might be healed. Jesus uses this as a type of himself. The type is indeed a very striking one, but how strange for Jesus to compare himself to a serpent! But no, it was not a serpent, but the likeness of a serpent. How true then is the symbol, Jesus was made "in the likeness of sinful flesh," that "as an offering for sin he might condemn sin in the flesh." The Apostle Paul says: "These things were our examples to the intent that we should not lust after evil things, as they also lusted. Neither be ye idolaters as were some of them . . . neither let us tempt Christ as some of them also tempted and were destroyed of the destroyer. Now all these things happened unto them for examples, and they are written for our admonition upon whom the ends of the world (age) are come. Wherefore let him that thinketh he standeth take heed lest he fall" (1 Cor: 10). Again in Heb. 3:12-19: "With whom was he grieved forty years? Was it not with them that had sinned, whose carcasses fell in the wilderness? And to whom swear he that they should not enter into His rest but to those who were disobedient, and we see that they were not able to enter in because of their unbelief." Also 4:1, 2: "Let us fear therefore, lest haply a promise being left of entering into His rest any one of you should seem (be manifested) to have come short of it."

From the foregoing it will not be doubted that the history of the Children of Israel was intended to be typical of "heavenly things," i.e., the spiritual realities of the New Covenant. Before closing this chapter, we may briefly consider one or two lessons that we have learned to our profit. 1st. We see that the Christian is amenable to law, as were the Jews. The difference is that while the law of Moses "killed," the law of the Spirit gives life. This is the more reason why the latter should be joyfully and scrupulously obeyed. Christ is our Lord and Leader, as Moses was to Israel, and it is ours to follow our Divine Leader as Israel were bound to follow theirs. To those who thus obey, His service is perfect freedom. 2nd. Our responsibilities are measured by our advantages. Where much is given, much is required. If, therefore, under Moses, the people were punished for disobedience, "of how much sorer punishment shall we be worthy if we turn away from Him that speaketh from heaven." 3rd. The inducements to follow Moses were great, but how much greater are the inducements to follow Jesus. Moses was truly a noble example of self-sacrifice for his people--a wise leader, a faithful friend; but how much deeper is the love of Christ; what friends can compare with Him! Moses could not save the people from their sins--could not guide them to life eternal. But Jesus is "the way, the truth and the life," and all men may come to the Father through Him.

SHADOW AND SUBSTANCE

IN the foregoing introduction, we have seen that the history of the Israelites from Egypt to Canaan was designed to be

பரலோக விஷயங்களின் நிழல், அல்லது முதல் மற்றும் இரண்டாவது கூடாரம்.

ஜோசப் பிட்மன் மூலம்.

"ஆசிரியர், ஏர்லி அவென்யூ, ஆர்மடேல், அல்லது ஆஸ்ட்ரல் பப்ளிஷிங் கோ., 528 எலிசபெத்-ஸ்ட்ரீட், மெல்போர்னில் இருந்து பெற வேண்டும். இந்த வேலையின் லாபம் அர்மடேல் மீட்டி இல்லத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்படும். 1893. பிட்மேன், ஜோசப்.

பரலோக விஷயங்களின் நிழல், அல்லது முதல் மற்றும் இரண்டாவது கூடாரம். மெல்போர்ன்: ஆஸ்ட்ரல் பப்ளிஷிங் கம்பெனி, 1893. கொல்வில் ஸ்மித் வழங்கிய மின்னணு உரை. எர்னி ஸ்டெபானிக் மூலம் HTML ரெண்டரிங். 15 ஆகஸ்ட் 1999"

அத்தியாயங்கள்

முன்னுரை மற்றும் அறிமுகம்

அத்தியாயம் I: நிழல் மற்றும் பொருள்

அத்தியாயம் II: மோசஸ்-கிறிஸ்து

அத்தியாயம் III: ஈர்க்கப்பட்ட

வேலையாட்கள்

அத்தியாயம் IV: பொருட்கள்

typical of the Christian life from the time of our deliverance from the bondage of sin and Satan to our entrance into the rest that remaineth to the people of God. We have drawn but an outline; but much more might be said of their temptations, trials, wars, victories, &c., but we have not space, and moreover, it is better to be suggestive rather than exhaustive, that the devout reader may have room for further research and comparison.

I will now proceed to show that the tabernacle in the wilderness was designed to be a type of the Christian system. We are indebted almost entirely to the epistle to the Hebrews for confirmation of this truth. Heb. 10:1: "For the law having a shadow of good things to come, and not the very image of the things," etc. It is evident by the context that "the law" here relates to that part of the law of Moses which concerned the tabernacle and its connections, or what is called "the ceremonial law." This law contained a "shadow of good things to come." These "good things" are the blessings of the gospel of Christ, as the chapter shows very conclusively. The shadow is explained to be "not the very image of the (good) things." A shadow never is the exact image of its substance, but is usually sufficient to indicate it. Sometimes the identification of the shadow and its substance is difficult--perhaps impossible--till the substance appear. But then, their relation to each other is easily established. If we see a shadow of a tree cast by the sun or moon, though the tree is out of sight, we say with absolute certainty that the shadow is that of a tree; but we cannot always be so sure till the object be compared with its shadow. Now this is the principle of interpretation we must follow. The substance in the New Testament must explain the shadow in the Old Testament. Fancy has had unlimited play, and confusion has resulted in the treatment of this subject through the neglect of this principle. By following this principle, we hope to be able to explain the figurative teaching of the tabernacle and its connections consistently and beautifully. We will not assume the truth of our main position, but prove it. That the tabernacle with its services was intended to be typical the following scriptures will be sufficient to show: "Now these things (the tabernacle and its furniture) having been thus prepared the priests go in continually into the first tabernacle accomplishing the services; but into the second the high priest alone, once in the year, not without blood, which he offered for himself and for the errors of the people; the HOLY GHOST THIS SIGNIFYING that the way into the holy place hath not yet been made manifest, while as the FIRST tabernacle is still standing, which is a parable for the time now present . . . but Christ having come a high priest of the good things to come, through the GREATER AND MORE PERFECT TABERNACLE, not made with hands," etc. (Heb. 9:6-11). "It was necessary therefore that the copies of the things in the heavens should be cleansed with these (the blood of bulls, etc.), but the heavenly things themselves with better sacrifices than these. For Christ

அத்தியாயம் V: நீதிமன்றம்
அத்தியாயம் VI: அமைப்பு
அத்தியாயம் VII: மூடுதல்
அத்தியாயம் VIII: பிரேசன் பலிபீடம்
அத்தியாயம் IX: தி லாவர்
அத்தியாயம் X: குருத்துவம்
அத்தியாயம் XI: புனித இடம்
அத்தியாயம் XII: ஷெவ்-ரொட்டியின்
அட்டவணை
அத்தியாயம் XIII: தூப பலிபீடம்
அத்தியாயம் XIV: தி ஹோலி ஆஃப்
ஹோலிஸ்
அத்தியாயம் XV: பிரதான பூசாரி
அத்தியாயம் XVI: முடிவு

முன்னுரை

இந்த சிறிய படைப்பின் பொருள் எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்டது. விக்டோரியா காலனிக்கு வந்ததும் அதை வெளியிட வேண்டும் என்பது என் எண்ணம்; ஆனால் சகோ. ஏற்கனவே களத்தில் உள்ள அதே தலைப்பில் மாஸ்டனின் சிறு ரத்தினம், நான் கையெழுத்துப் பிரதியை வைத்தேன். ஆனால் எங்கள் மீட்பு இல்லத்திற்கு உதவுவதற்கான வழிகளைப் பற்றி யோசித்தபோது, இந்தப் பொருளைக் கருத்தில் கொண்டு, எனது தாழ்மையான தயாரிப்பை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்ததற்காக நான் மன்னிக்கப்படலாம் என்று எனக்குத் தோன்றியது. பேட்டியில் சகோ. மாஸ்டன், தனது வழக்கமான பெருந்தன்மையுடன், போட்டியின் பயம் குறித்து விரைவில் என் மனதை அமைதிப்படுத்தினார்; மற்றும் புலம் முழுமையாக ஆராயப்படாததால், அச்சகத்திற்குச் செல்லுமாறு என்னை வலியுறுத்தினார். இந்த முயற்சி எனது ஆர்வமுள்ள வாசகருக்கு ஏதேனும் உதவிகரமாக இருந்தால், அதை மற்றவர்களுக்கு அவர் பாராட்டினால், அதன் விற்பனை அதிகரித்தால், நான் திருப்பிச் செலுத்துவேன், அதனால் மீட்பு இல்லம் பயனடையும் என்பதை இப்போது நான் சொல்ல வேண்டும். -- ஜே.பி

முன்னுரை.எதிர்காலத்தின் திரையை விலக்குவது தெய்வீகமானது. பைபிளின் பரலோக ஆசிரியர் பற்றிய எண்ணற்ற

entered not into the holy place made with hands, LIKE IN PATTERN TO THE TRUE, but into heaven itself," etc. (Heb. 9:23-25). "Having therefore, brethren, boldness to enter into the holy place by the blood of Jesus, by the way which He dedicated for us, a NEW AND LIVING WAY, through the veil, that is to say, His flesh; and having a great high priest over the house of God, let us draw near with a true heart in fullness of faith, having our hearts sprinkled from an evil conscience, and our body washed with pure water" (Heb. 10:19, 20). These scriptures are ample for the present purpose; they show clearly that the first tabernacle was a type of a second that the earthly tabernacle was typical of a heavenly; that the tabernacle made with hands was figurative of a tabernacle to come made "without hands," "which the Lord pitched and not man, that the shadow was to be replaced by the 'true' (or reality)." The Holy Spirit has graciously afforded us a distinct outline-interpretation. So long as we keep this broad outline in view, and so long as we work upon it as our foundation, we cannot go far astray.

From the above scriptures one conclusion is inevitable, and I will here state it. It will form the base and ground work of the superstructure we are about to build up. It will be well-nay needful, therefore, to keep it in mind. It is this: THE TABERNACLE IN THE WILDERNESS WAS A TYPE OF THE CHURCH OF JESUS CHRIST. By the Church of Christ, I mean Christ and His people, with all that binds them together. I believe that every step we take in this comparison will be seen to be a move in one direction, and towards one delightful goal a climax which will leave the mind of the devout reader in sweet and blessed rest when he lays down this little work.

The Mosaic ritual was of divine origin from beginning to end. It was, therefore, perfect as a ritualistic system. But it was a "Shadow of heavenly things." The "heavenly things" must, hence, form a SYSTEM. What, for convenience, we call Christianity is that system. Now Christianity is not the person of Christ alone, though we rejoice to know that He is the centre, the key stone, the foundation. The Christian system includes God the great first cause; Jesus Christ the Son of the living God; the Holy Spirit; the cross, the grave, and the resurrection; faith, repentance, baptism, and a consecrated life; the church and its ordinances. All these things were symbolised in the Mosaic system. We are not sure that any of the Israelites, or even Moses, understood this; though no doubt to the earnest and devout among them the law was in some sense their "school-master" to bring them unto Christ. But whether they understood these things before or not, when He appeared the anti-type was so plain, that none who were "spiritual" could mistake it. Christ and the truth which He unfolded, became, as it were, a key by which the hieroglyphics of the law might be easily translated. Thereby the covenant in the flesh appears as the shadow of the covenant in the spirit, circumcision in the

அத்தாட்சிகளில், ஒருவேளை மிக உறுதியான ஒன்று, எதிர்காலத்தில் அதன் அற்புதமான வெளிவருதல் ஆகும். இரண்டு முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. முதலாவதாக, "உலகம் தோன்றியதிலிருந்து தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளின் வாயால்" கடவுள் கொடுத்த "நிச்சயமான தீர்க்கதரிசன வார்த்தை" மூலம்; மற்றும் இரண்டாவது, வகைகள் மற்றும் நிழல்கள் மூலம். சாதாரணமாக, "வரவிருக்கும் நிகழ்வுகள் முன் நிழலாடுகின்றனவா" என்று கேள்வி எழுப்பலாம், ஆனால் இது பைபிளில் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உண்மை. கிறிஸ்தவத்தின் முழு அமைப்பும் பழைய ஏற்பாட்டின் வேதாகமத்தில் வகை மற்றும் தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலம் முன்னறிவிக்கப்பட்டதாகக் கூறுவது மிகையாகாது. புதிய ஏற்பாட்டில் பழைய ஏற்பாட்டில் சுமார் 500 குறிப்புகள் உள்ளன. ஏறக்குறைய இந்த மேற்கோள்கள் அனைத்தும் இயேசு கிறிஸ்துவின் மதத்தின் உண்மைக்கு சாட்சியாக உள்ளன. எனவே பைபிளின் இரண்டு பெரிய பிரிவுகளுக்கு இடையே நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளது - பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள்; மேலும் "கடவுளின் அனைத்து ஆலோசனைகளையும்"

புரிந்துகொள்வதற்கு அவை ஒன்றாகப் படிக்கப்பட வேண்டும். இந்த சிறிய கட்டுரையின் திட்டம் இந்த மகிழ்ச்சிகரமான ஆய்வின் ஒரு அம்சத்துடன் நம்மை கட்டுப்படுத்துகிறது. ஒளி மற்றும் வழிகாட்டுதலுக்காக ஜெபிப்போம், கடவுளின் மகிமை நம்முடையதாக இருக்கவும், அவருடைய ஒளியில் நாம் ஒளியைக் காணவும்.

இஸ்ரவேலர்களின் பயணங்கள், அவர்கள் எகிப்தில் சிறைபிடிக்கப்பட்டதிலிருந்து கானானுக்குள் நுழைவது வரை, பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து மகிமைக்கான நமது வெற்றிகரமான நுழைவு வரையிலான நமது முன்னேற்றத்தின் தொடர்ச்சியான வகைகளும் அடையாளங்களும் ஆகும். மோசேயும், இஸ்ரவேலின் தலைவராக, இயேசு கிறிஸ்துவின் மாதிரியாக எப்போதும் தனித்து நிற்கிறார். இது பின்வரும் புதிய ஏற்பாட்டு வேதாகமத்தால் ஏராளமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது:

flesh becomes circumcision of the heart. Sometimes the comparisons become contrasts. "Not the children of the flesh," but Israel, according to the faith, are Abraham's seed, and heirs according to the promise. We come not to Sinai with its awful terrors, but to Zion, the city of the living God. Not Jerusalem in Palestine is our glorious home, but Jerusalem above "the mother of us all."

The more this comparison is worked out the more clearly does it appear that the same divine authorship is stamped upon both Old and New Testaments; and the more we become impressed with the wonderful wisdom of God in using things so simple to shadow forth the stupendous things of Redemption. The Bible is seen to be a unit. Like the tabernacle it has its holy and most holy place--the Old and New Testaments; and it is only needful to rend the veil to see that both are one. Both are the work of one Holy Spirit. Both are the product of holy men of God, who wrote as they were moved by the Holy Spirit. There is no confusion, but a gradual development of divine truth unto perfection. Nature and revelation agree. The same laws of progress and development govern both. The bulb of the tulip contains the beautiful flower within its mysterious folds. But for experience, it were impossible to guess what that bulb would become by planting it in the earth; but when perfectly developed we see clearly that a wonderful and beautiful plan has been worked out, the end being the sweet flower that crowns the stem. So with Revelation. Paul puts it thus: "Unto me who am less than the least of all saints was this grace given, to preach unto the Gentiles the unsearchable riches of Christ, and to make all men see what is the dispensation of the mystery, which from all ages have been hid in God, who created all things, to the intent that now unto the principalities and the powers in the heavenly places might be made known THROUGH THE CHURCH the manifold wisdom of God, according to the eternal purpose (purpose of the ages), which he purposed in Christ Jesus our Lord " (Ep. 3:8-11). "O the depth of the riches, both of the wisdom and the knowledge of God! how unsearchable are his judgements and his ways past tracing out! For who hath known the mind of the Lord? or who hath been his counsellor? or who hath first given to Him, and it shall be recompensed to Him again? For of Him, and through Him, and to Him are all things, to whom be glory forever. AMEN."

Chapter II

MOSES-CHRIST

WE have already seen in a general way that Moses was a type of Christ. Let us examine further into this truth. In no respect does Moses appear as a type of Christ more

"சகோதரரே, நம் பிதாக்கள் அனைவரும் மேகத்தின் கீழ் இருந்தார்கள், மற்றும் அனைவரும் கடல் வழியாக எப்படி கடந்து சென்றார்கள் என்பதை நீங்கள் அறியாமல் இருக்கமாட்டேன், மேலும் அவர்கள் அனைவரும் மோசேக்கு (மார்க்.) ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். மேகமும் கடலிலும்; அனைவரும் ஒரே ஆவிக்குரிய இறைச்சியை உண்டனர்; அனைவரும் ஒரே ஆவிக்குரிய பானத்தைக் குடித்தார்கள்; ஏனென்றால், அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த ஒரு ஆவிக்குரிய பாறையை அவர்கள் குடித்தார்கள், அந்த பாறை கிறிஸ்து. . . இப்போது இவைகள், எங்கள் எடுத்துக்காட்டுகள் (மார்க். இவைகளில் அவர்கள் நம்மைப் போன்றவர்கள்)" (1 கொரி. 10:1-6); "மோசே சொன்னது: கர்த்தராகிய ஆண்டவர் என்னைப் போன்ற ஒரு தீர்க்கதரிசியை உங்கள் சகோதரர்களில் இருந்து உங்களுக்கு எழுப்புவார்; அவர் உங்களிடம் பேசும் அனைத்தையும் நீங்கள் கேட்பீர்கள். அந்தத் தீர்க்கதரிசிக்கு செவிசாய்க்காத ஒவ்வொரு ஆத்துமாவும் ஜனங்களுக்குள்ளிருந்து முற்றிலும் அழிக்கப்படும்" (அப்போஸ்தலர் 3:22, 23); "அவர் நாற்பது ஆண்டுகளாக யாரிடம் வெறுப்படைந்தார்? பாலைவனத்தில் யாருடைய சடலங்கள் விழுந்தன, பாவம் செய்தது அவர்களோடு அல்லவா? கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கேயன்றி, அவருடைய இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று யாரிடம் சத்தியம் செய்தார்? நம்பிக்கையின்மையின் காரணமாக அவர்களால் நுழைய முடியவில்லை என்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, அவருடைய இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிப்பதாக ஒரு வாக்குத்தத்தம் எஞ்சியிருந்தால், உங்களில் எவரேனும் அதை இழந்துவிட்டதாகத் தோன்றுமோ என்று பயப்படுவோம்" (எபி. 3:17; 4:1). இது போன்ற நூல்களைக் குறிப்பிடவும், தோற்றம் மிகவும் வியக்கத்தக்கது, அதை தவறாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதை சுருக்கமாக கண்டுபிடிப்போம். இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்தில் ஒரு கொடூரமான அடிமைத்தனத்திற்கு உட்பட்டனர், அது அவர்களை முற்றிலும் இழிவுபடுத்தியது. பாவத்தால் கட்டுண்டு, தீட்டுப்பட்டு, சீரழிந்த

strikingly than as the law-giver of Israel. When he descended from the holy mount his face shone with heavenly glory, and because the people could not bear the light, he put a veil over his face. This reminds us of Him who "came out from God" and "down from heaven" to reveal the will of God to man. In doing so He laid aside the glory which He had with the Father before the world began, and veiled His divine nature in human flesh. The apostle presents this wonderful event by way of contrast. It is impossible to use language more expressive and sublime. "Ye are not come unto the mount that might be touched and that burned with fire, and unto blackness, and darkness, and tempest, and the sound of a trumpet, and the voice of words; which voice they that heard entreated that no word more should be spoken unto them, for they could not endure that which was enjoined. If even a beast touched the mount it shall be stoned; and so fearful was the appearance that Moses said, I exceedingly fear and quake. But ye are come unto Mount Zion, unto the city of the living God, the heavenly Jerusalem, and to innumerable hosts of angels, and to the general assembly and church of the first-born, who are enrolled in heaven, and to God the judge of all, and to the spirits of just men made perfect, and to Jesus the mediator of the new covenant, and to the blood of sprinkling that speaketh better things than that of Abel" (Heb. 12:18-24).

The above contrast receives its finishing touch in the facts which followed the giving of the law both of the old and new covenants. During Moses' absence in the mount the people gave themselves to idolatry. For this sin three thousand of the rebels perished by the swords of their own brethren. But when the law of the gospel was first proclaimed from Mount Zion three thousand souls were saved (Acts 2). This is a solemn illustration of the truth. "The letter (law of Moses) killeth, but the spirit (by the gospel) giveth life" (2 Cor. 3:6).

But Moses not only received the law of the ten commandments when in the holy mount. He had committed to his trust also a perfect model, or "pattern" of the tabernacle. Now it is important just here to emphasize the truth that Moses stood related to the tabernacle just as Jesus Christ is related to His Church. In Heb. 3:1-6 we read: "Wherefore, holy brethren, partakers of a heavenly calling, consider the Apostle and High Priest of our confession, even Jesus, who was faithful to Him that appointed Him, as also Moses was faithful in all His (God's) House. For He hath been counted worthy of more glory than Moses, by so much as he that built the house hath more honor than the house, for every house is built by someone, but He that built all things is God. And Moses, indeed, was faithful in all His (God's) house as a servant for a testimony of those things, which were afterwards to be spoken. But Christ as a Son over His (own) house, whose house are WE." In this passage the APOSTLESHIP of Christ is in view. Moses

மனிதனின் நிலை இது. இஸ்ரவேல் புத்திரரை அவர்களுடைய அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலைக்கு அழைத்துச் செல்ல மோசே கடவுளால் அனுப்பப்பட்டார். பாவம் மற்றும் அழிவிலிருந்து நம்மை விடுவிக்க இயேசு அனுப்பப்பட்டார். மோசேயின் பாத்திரமும் வாழ்க்கைக் கதையும் இயேசுவடன் மிகவும் ஒத்திருக்கிறது. தான் இஸ்ரவேலின் மீட்பராக இருக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்து (அப்போஸ்தலர் 7:25) "பார்வோனின் மகளின் மகன் என்று அழைக்கப்படுவதை மறுத்து, ஒரு பருவத்திற்கு பாவத்தின் இன்பத்தை அனுபவிப்பதை விட கடவுளுடைய மக்களிடம் தீய எண்ணங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். , கிறிஸ்து எகிப்தின் பொக்கிஷங்களைவிடப் பெரிய ஐசுவரியமானவர் என்று நிந்திக்கிறார். இவ்வாறு இயேசு, "அவர் ஐசுவரியவானாயிருந்தும், நாம் அவருடைய தரித்திரத்தினாலே ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்கு, நமக்காக ஏழையானார்" (2 கொரி. 8:9). "அவர் தமக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த மகிழ்ச்சிக்காக, அவமானத்தை அலட்சியம் செய்து, சிலுவையைச் சகித்தார்" (எபி. 12:2). சாயல் உண்மையானது, அது உண்மையாக இருந்தாலும் பொருளுக்கு நிழல். ஒப்புமை இன்னும் தொடர்கிறது. மோசே தனது தெய்வீக பணியை பல அற்புதமான அற்புதங்களால் நிரூபித்தார். இயேசுவைப் பற்றி பேதுரு கூறினார்: "இஸ்ரவேலின் மக்களே, இந்த வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள்: நாசரேயனாகிய இயேசு, நீங்கள் அறிந்திருக்கிறபடி, தேவன் உங்கள் நடுவில் செய்த மகத்தான செயல்களாலும் அற்புதங்களாலும் அடையாளங்களாலும் உங்களுக்கு கடவுளால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனிதர்." (அப்போஸ்தலர் 2:22). மேலும் இயேசு உண்மையாகவே சொன்னார்: "என் பிதாவின் நாமத்தினாலே நான் செய்கிற கிரியைகள் என்னைக்குறித்து சாட்சி கூறுகின்றன" (யோவான் 10:25). பஸ்கா விழா - ஆட்டுக்குட்டியைக் கொண்டு புளிப்பில்லாத அப்பத்துடனும் கசப்பான மூலிகைகளுடனும் சாப்பிடுகிறார்கள், ஜனங்கள் தங்கள் இடுப்பைக் கட்டிக்கொண்டு, தங்கள் காலில் செருப்புகளை அணிந்துகொண்டு, தங்கள்

was a type of Christ as an Apostle, or one sent on a divine mission. Aaron was a type of His (Christ's) priesthood, which is brought into view later on in the epistle. The mission of Moses was to build God's house. The details of the work were all minutely stated, and Moses was not at liberty to depart from the specifications he had received in the smallest particular. "See, saith He, that thou make all things according to the pattern which was showed thee in the holy mount." Moses "was faithful." He carried out the will of God in all things. God had a great purpose in view in the erection of the tabernacle, and the slightest deviation would have marred that purpose. We do not know that Moses understood that purpose, but we do know that he was anxiously careful in seeing that the building was faithful to the "pattern." "According to all that the Lord commanded Moses, so the children of Israel made all the work. And Moses did look upon all the work, and behold they had done it, as the Lord commanded, even so had they done it; and Moses blessed them."

Now in this great mission MOSES IS A TYPE OF JESUS. As the "Apostle" of God the Lord Jesus "came down from heaven not to do Mine own will," says he, "but the will of Him that sent Me." And again: "My teaching is not Mine, but His that sent Me . . . he that speaketh from himself seeketh his own glory; but he that seeketh the glory of him that sent him, the same is true and no unrighteousness is in him. Did not Moses give you the law . . . the law of Moses may not be broken" (John 8:16-23). Again, He says: "When ye have lifted up the Son of Man then shall ye know that I am He, and that I do nothing of Myself, but as the Father taught Me, I speak these things. And He that sent Me is with Me, He hath not left Me alone, for I do always those things that are pleasing to Him" (John 8:26-29). The mission of Jesus was "to seek and to save the lost"--to deliver men from the power of darkness, and restore to holiness and to God. This great work was completed in two parts: first in laying the foundation of the spiritual house of God; and second, in building the edifice. The first part of this grand work was accomplished in the ministry of Christ on earth, and terminated in his resurrection and ascension into heaven. The second part was commenced on the day of Pentecost, and completed by the apostles. But the entire work of constructing the "true tabernacle" was committed to Jesus. He is the author and perfecter of the faith." "All authority in heaven and earth" is His. Luke speaks of all that Jesus did on earth as but the beginning of His great work (Acts 1:1). And our Lord said: "On this rock will I build My Church, and the gates of hades shall not prevail against it" (Matt. 16:18).

Thus, the great antitype of Moses as a divine law-giver and master-builder is before us. He who made the worlds, and "by whom

கைகளில் தங்கள் தடியை வைத்திருக்கிறார்கள்; ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தால் அவற்றின் கதவுகளின் லிண்டல் மற்றும் தூண்கள் தெறித்தன; அழிவின் தூதன் கடந்து செல்வது: அனைத்தும் விலைமதிப்பற்ற புதிய உடன்படிக்கை விஷயங்களை வியக்கத்தக்க வகையில் விளக்குகின்றன. "கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியிடப்பட்டார்," விசுவாசத்தினால் அவரைப் பெற்றோம், மனந்திரும்புதலின் கசப்புடன், ஆனால் நம்பிக்கையின் மகிழ்ச்சியுடன், நாங்கள் எங்கள் சங்கிலிகள் மற்றும் அவமானங்களிலிருந்து எழுந்தபோது, ஒரு புதிய மற்றும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழத் தீர்மானித்தோம். விசுவாசத்தினாலே நாம் அவருடைய சிலுவையின் இரத்தத்தின் கீழ் நம்மைப் பாதுகாத்துக்கொண்டோம், மேலும் நாங்கள் மிகவும் பயந்த மற்றும் தகுதியான கோபம் கருணையுடன் விலக்கப்பட்டது! மோசே கடவுளின் கீழ் மக்களை வழிநடத்துகிறார். நாம் வாசிக்கிறோம்: "பார்வோன் மக்களைப் போக அனுமதித்தபோது அது நடந்தது. எந்த மனித தளபதியும் இதை முட்டாள்தனத்தின் உச்சம் என்று தீர்மானித்திருப்பார். ஜனங்கள் தங்களுக்கு முன்னால் கடலையும், இருபுறமும் கடக்க முடியாத மலைகளையும், இடைவிடாத பார்வோனையும், அவர்களுக்குப் பின்பக்கமாக அவனுடைய படையையும் பார்த்தபோது மக்கள் என்ன நினைத்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் கடவுள் ஆரம்பத்திலிருந்தே முடிவைக் கண்டார். அவர்கள் செய்யவில்லை, இது எல்லா வித்தியாசத்தையும் ஏற்படுத்தியது. "அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: ஏன், நீ என்னை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறாய்? இஸ்ரவேல் புத்திரர் முன்னே செல்லும்படி அவர்களுக்குச் சொல்லு. நீ உன் கோலை உயர்த்தி, உன் கையை சமுத்திரத்தின்மேல் நீட்டி, அதைப் பிரித்துவிடு" (புற. 14 :15, 16). மோசே அப்படியே செய்தார்; மோசேயின் தலைமையில் மக்கள் வறண்ட நிலத்தைக் கடந்து சென்றனர்; மற்றும் எகிப்தியர்கள், அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து, திரும்பி வரும் வெள்ளத்தில் மூழ்கினர், அதே நேரத்தில் மக்கள் தங்கள் வெற்றி மற்றும் பாராட்டுக்களுடன் வானத்தை வாடகைக்கு

all things were created," is also the builder of a still greater edifice--the house of God. In the building up of the material universe, from the mightiest world to the minutest insect, perfect order obtains. The same is true of the Mosaic system, and the same is also true of the Christian system. God is a God of order. There is a "law of the spirit of life," as there is "the law of sin and death." God's "pattern" of the tabernacle in the wilderness was perfect. No man dare add to or take from it, on pain of death. Is God less jealous of His will regarding the "true" tabernacle, of which the first was but the shadow? Disregard of this most important matter has resulted in innumerable divisions and sects among those who professed to be the faithful servants of Jesus Christ. They have acted as if every man were a "law unto himself," and as though God had declared that every man might do that which is right in His own eyes. But it is not so. The new covenant is a Revelation from God, and its terms are to be obeyed. The kingdom of heaven is among us, and the laws of citizenship must be submitted to. The Church of Christ is on earth, and its ordinances must not be tampered with. These things are before us in the New Testament, and they manifest the wisdom and glory of God. The system is divinely beautiful and complete; and adapted to man all the world over and for all time. Let us then bear in mind that infringement of divine law always brings a curse.

Chapter III

INSPIRED WORKMEN

LET us now move a step forward and consider another important point of resemblance between the tabernacle of Moses and "the true tabernacle which the Lord pitched and not man." In the construction of both houses inspired workmen were employed. God said to Moses: "See, I have called by name Bezelel the son of Uri, the son of Hur, of the tribe of Judah; and I have filled him with the spirit of God in wisdom and understanding, and in knowledge and in all manner of workmanship; to devise cunning works, to work in gold, and in silver, and in brass, and in cuttings of stones for settings, and carving in wood, to work in all manner of workmanship. And I, behold I have appointed with him Aholiab the son of Ahisamack of the tribe of Dan, and in the hearts of all that are wise-hearted I have put wisdom, that they may make all things that I have commanded thee" (Ex. 31:1-6). Here we see that a number of men were chosen of God and filled with His Holy Spirit, by whose power they were specially skilled and fully qualified to work out the divine ideal of the tabernacle in its every particular. Their gifts were manifold and varied according to the different requirements of their work. It does not appear that they had received any previous training in the various arts, or that they were naturally qualified, but the inference is in the opposite direction. They had been slaves in Egypt. Their condition had been by no means that

எடுத்தனர். இது ஒரு பெரிய மற்றும் முக்கியமான உண்மையை விளக்குகிறது. கடவுளின் வழிகள் நம் வழிகள் அல்ல. கடவுளின் புரிந்துகொள்ள முடியாத பாதுகாப்பின் இந்த நிகழ்வு உண்மையில் அவரது வழிகளை பொதுவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. கடவுளின் கட்டளைகள் மற்றும் வழிகள் மோசமான வரையறுக்கப்பட்ட காரணத்திற்கு, அபத்தமானதாகத் தோன்றும் அதே வகையான பல நிகழ்வுகள், கடவுளுடைய வார்த்தையின் பக்கங்களில் சிதறிக் கிடக்கின்றன. நான் எரிகோவைச் சுற்றி எக்காளம் ஊதுவதை மட்டும் குறிப்பிட வேண்டும்; மீதியானியர்களின் படையை எதிர்கொள்ள கிதியோனின் படை 300 பேராகக் குறைந்தது; யோர்தானில் தொழுநோயாளியான நாமானைக் கழுவுதல்; களிமண்ணால் கண்கள் பூசப்பட்ட பார்வையற்றவர், அவற்றை சிலோவாம் குளத்தில் கழுவச் சொன்னார். இது போன்ற கட்டளைகளுக்கு முன் மனித பகுத்தறிவு குழப்பமடைகிறது. இதுபோன்ற எல்லா நிகழ்வுகளிலும் தொடர்ச்சி இல்லாமல் இருந்திருந்தால், அத்தகைய எல்லையற்ற ஞானம் மற்றும் சக்தியின் முன் பயபக்தி மற்றும் வணக்கத்துடன் நிற்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களின் வெளிப்படையான அபத்தத்தால் நாம் புண்படுத்தப்பட்டிருப்போம். ஆனால் கடவுள் செங்கடலின் வழியே மக்களை ஒரு விசித்திரமான வழியில் வழிநடத்துகிறார் என்ற உண்மை நமக்கு எதை நினைவூட்டுகிறது, அல்லது பாவம் மற்றும் கண்டனத்திலிருந்து நற்செய்தியின் சுதந்திரம் வரை முன்னேற்றத்தில் என்ன செயல் உள்ளது? பதில் ஞானஸ்நானம். "எங்கள் பிதாக்கள் எல்லாரும் மேகத்தின் கீழ் இருந்தார்கள், எல்லாரும் சமுத்திரத்தைக் கடந்து, மேகத்திலும் கடலிலும் மோசேக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்" என்று பவுல் கூறுகிறார். மேலும் அவர் மேலும் கூறுகிறார், "இப்போது இவை எங்கள் எடுத்துக்காட்டுகள்" (எங்களின் புள்ளிவிவரங்கள், மார்க்.). இஸ்ரவேலர்கள் தங்கள் மீட்பராக, மேகத்திலும் கடலிலும் மோசேக்குள் கொடுத்த ஞானஸ்நானம், கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானத்தின் ஒரு மாதிரியாக

in which the cultivation of the arts would be encouraged. It is, therefore, highly probable that God chose these men, unfit as they were naturally for the work, that it might appear that they were inspired, and that the glory should be ascribed to God. The idea was divine; the pattern was divine; and the wisdom and power to work it out were divine also, hence there was no room for mere human ideas and methods. God was the architect, Moses was the master builder, and Bezelel and his companions were the laborers. It is no part of the laborer's duty, when working on a building, to alter the design of the architect, or depart from the specifications in the smallest particular; but their duty is to faithfully work out the instructions given to them relative to their particular departments. By so doing every part conduces to the completeness and harmony of the whole. It was so with the workmen in the tabernacle. Each man wrought in perfect accord with instructions, and in the end the tabernacle was formed with all that appertained to it, exactly according to the pattern showed to Moses in the mount.

There is a world of meaning in Scripture names. They are often prophetic. In a wonderful manner they indicate the very character and office, and even destiny of the persons that bear them. The names of the two principal workmen on the tabernacle are wonderfully suggestive. Bezelel means "in the shadow (or protection) of God." Aholiab means "Father's tent;" and truly they must have felt themselves perfectly secure under the "shadow of the Almighty" while they faithfully worked away at their "Father's tent." And so may we, if we be followers of that which is good, and be content with obeying our Father's will in all things.

Now these inspired workmen occupied exactly the same place in relation to the "first tabernacle" as the apostles of Jesus Christ hold in relation to the "second." They, the apostles, were not naturally qualified. They received no previous education for their great apostolic work. They were, in the eyes of men of culture, and they were in fact, "unlearned and ignorant men." And though they had followed Jesus and listened to His wonderful doctrine, yet when He departed from them, He left them in complete bewilderment as to the real character of the work which lay before them. Hence Jesus told them to "tarry in Jerusalem until they should be endued with power from on high." A short time before He suffered, Jesus had graciously promised over and over again the gift of the Holy Spirit. He knew that in order that they might carry out His great commission, which He gave to them after His resurrection (Matt. 28:18-20), it was essential that they should be endued with superhuman, infallible guidance. Hence His repeated utterances concerning the outpouring of the Holy Spirit. "I will pray the Father, and He shall give you another comforter, that He may abide with you forever, even the Spirit of truth: whom the world cannot receive; for it beholdeth Him not, neither knoweth Him." "The

இருந்தது. என்னைப் பொறுத்தவரை, இந்த ஒப்புமை மிகவும் முழுமையானதாகத் தெரிகிறது, யாரும் அதை எப்படி சந்தேகிக்க முடியும் என்று நான் பார்க்கவில்லை. பஸ்கா கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் மூலம் மீட்பின் மாதிரியாக இருந்தது என்று நாம் பார்த்தோம். மற்றும் மக்களின் மனப்பான்மை கிறிஸ்துவின் மீது எங்களின் நம்பிக்கையையும், கடவுளை நோக்கி நாம் உண்மையான மனந்திரும்புதலையும், மேலும் மக்கள் செங்கடலின் வழியே வினோதமாக வழிநடத்தப்படுவதற்குத் துன்பப்பட்டனர். இப்போது, நாம் நமது புதிய ஏற்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டு, கிறிஸ்துவும் அவருடைய ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலர்களும் வகுத்துள்ள இரட்சிப்பின் வழியை ஆராய்ந்தால், செங்கடல் கடந்து செல்வது ஞானஸ்நானத்தின் பொதுவானதாக இருக்க வேண்டும், வேறு எதுவும் இல்லை என்பதை நாம் காண்போம். நமது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கர்த்தர் அப்போஸ்தலர்களுக்கு அவர்களின் பெரிய ஆணையைக் கொடுப்பதில் கூறுகிறார்: "ஆகையால், நீங்கள் சென்று, எல்லா தேசங்களையும் சீஷராக்குங்கள், அவர்களுக்கு (சீடர்களை) பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் கொடுங்கள்." (மத். 28:19.) இப்போது இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் மோசேயின் சீடர்களாகவோ அல்லது சீடர்களாகவோ தங்களை ஒப்புக்கொடுத்து, செங்கடல் வழியாக அவரைப் பின்தொடர்ந்து முறைப்படி ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். மற்றும் அவர்களின் பழைய பணியாட்களை முழுமையாக தூக்கியெறிந்து அழிப்பதைக் கண்டனர்; எனவே இயேசுவின் மீது மனந்திரும்பிய விசுவாசி, கிறிஸ்துவுக்கு விசுவாசமான சீடனாக தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து, பின்னர் அவனது பாவங்களும் பிணைப்புகளும் உடைந்து புதைக்கப்பட்டதால், அந்தணர் (அப்போஸ்தலர் 8) போல மகிழ்ச்சியுடன் தனது வழியில் செல்கிறார். அவனுக்கு விரோதமாக என்றென்றும் நினைவுகூரப்படவேண்டாம். இது கடவுளின் விசித்திரமான வழி. இது அர்த்தமற்றது, அபத்தமானது, தேவையற்றது என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். ஓ, இஸ்ரவேலர்களின்

Comforter, even the Holy Spirit, whom the Father will send in My name, He shall teach you all things, and bring to your remembrance all that I said unto you" (John 14:16,17, 25, 26). "When the Comforter is come, whom I will send unto you from the Father, even the Spirit of truth which proceedeth from the Father, He shall bear witness of Me: and ye also shall bear witness of Me, because ye have been with Me from the beginning," (ch. 15:26, 27). "It is expedient for you that I go away: for if I go not away the Comforter will not come unto you; but if I go, I will send Him unto you. And He, when He is come, will convict the world in respect of sin, of righteousness, and of judgment . . . I have yet many things to say unto you, but ye cannot bear them now. Howbeit, when He, the Spirit of truth, is come, He shall guide you into ALL THE TRUTH; for He shall not speak from Himself, but what things soever He shall hear, these shall He speak; and He shall declare unto you the things that are to come. He shall glorify Me, for He shall take of Mine, and shall declare it unto you" (ch. 16:7-14). "Being assembled together with them, He charged them not to depart from Jerusalem, but to wait for the promise of the Father, which, said He, ye heard from Me. For John indeed baptized with (in) water; but ye shall be baptized with (in) the Holy Ghost not many days hence" (Acts 1:4, 5).

From these Scriptures we see that the chosen apostles of Christ were not to commence their great work of preaching the gospel and building the true tabernacle till the Holy Spirit came upon them, that the Spirit should be poured out upon them in such copiousness as that they should be "baptized" in it; that this same Spirit the world, as such, could not receive; that He should come as a "comforter," should recall all the previous teaching of Christ to their memory, and guide them into all truth, and unveil the future to their understanding; that He was to speak through them the whole truth of Christ.

Thus, the inspired apostles of Jesus were divinely qualified for their great work. And that they might be armed with sufficient authority, God worked with them, "bearing witness with them both by signs and wonders, and by manifold powers, and by gifts of the Holy Ghost, according to His own power" (Heb. 2:4). They were also able, by the power of God, to kill (Acts 5) and make alive (Acts 9:36-43); they could "retain" sins and they could "remit" them; they stood in the place and were the mouthpiece of Christ and of God. "He that heareth you heareth Me, and he that rejecteth you rejecteth Me; and he that rejecteth Me rejecteth Him that sent Me." Here is a chain of three links-God, Christ, the apostles; God in heaven, Christ the mediator, and the apostles on earth. He that grasps the apostolic link grasps Christ, and God Almighty. Let me not be misunderstood. The apostles hold this most important office because of their infallible teaching. It is wonderful

முணுமுணுப்புகளிலோ அல்லது நாமானின் குறுகிய பார்வையற்ற காரணங்களிலோ நாம் செய்த முட்டாள்தனத்தை மீண்டும் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்வோம். கடவுளின் வழி பாதுகாப்பாகவும் சரியானதாகவும் இருக்கும் என்று நம்புகிற மனிதன் பாக்கியவான்; ஏனென்றால், கடமையின் பாதையை எளிமையாகப் பின்தொடர்வதில், காரணம் வழிநடத்தத் தவறினால், அவர் தனது சொந்த முட்டாள்தனமான மற்றும் குறுகிய பார்வையற்ற காரணத்திற்குப் பதிலாக, கடவுளின் தவறாத ஞானத்தில் தனது நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறார். எனவே இயேசுவின் மீது மனந்திரும்பிய விசுவாசி, கிறிஸ்துவுக்கு விசுவாசமான சீடனாக தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து, பின்னர் அவனது பாவங்களும் பிணைப்புகளும் உடைந்து புதைக்கப்பட்டதால், அந்தணர் (அப்போஸ்தலர் 8) போல மகிழ்ச்சியுடன் தனது வழியில் செல்கிறார். அவனுக்கு விரோதமாக என்றென்றும் நினைவுகூரப்படவேண்டாம். இது கடவுளின் விசித்திரமான வழி. இது அர்த்தமற்றது, அபத்தமானது, தேவையற்றது என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். ஓ, இஸ்ரவேலர்களின் முணுமுணுப்புகளிலோ அல்லது நாமானின் குறுகிய பார்வையற்ற காரணங்களிலோ நாம் செய்த முட்டாள்தனத்தை மீண்டும் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்வோம். கடவுளின் வழி பாதுகாப்பாகவும் சரியானதாகவும் இருக்கும் என்று நம்புகிற மனிதன் பாக்கியவான்; ஏனென்றால், கடமையின் பாதையை எளிமையாகப் பின்தொடர்வதில், காரணம் வழிநடத்தத் தவறினால், அவர் தனது சொந்த முட்டாள்தனமான மற்றும் குறுகிய பார்வையற்ற காரணத்திற்குப் பதிலாக, கடவுளின் தவறாத ஞானத்தில் தனது நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறார். எனவே இயேசுவின் மீது மனந்திரும்பிய விசுவாசி, கிறிஸ்துவுக்கு விசுவாசமான சீடனாக தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து, பின்னர் அவனது பாவங்களும் பிணைப்புகளும் உடைந்து புதைக்கப்பட்டதால், அந்தணர்

that God should give such power to man; but it is His plan, and we must joyfully submit.

The early church fully recognized this authority. "They continued steadfastly in the Apostle's teaching" (Act 2). They knew that they were Christ's ambassadors; and that their word was, therefore, final in all that appertained to the faith of Christ, and today the same apostolic authority is in force. The apostles have no successors; none are necessary. The faith, in all its fullness, was through them, "once for all delivered to the saints;" and is contained within the covers of the New Testament. All attempts to add to or take from the authority of the apostles, whether by throne, state, parliament, synod, conference, Pope, or counsel, are acts of rebellion against the will of God. Jesus recognized that the world was only to be converted "through their word" (John 17:20). And Peter states that God had committed unto them "all things that pertain to life and godliness." We conclude, then, by reiterating the fact that the inspired workmen on the first tabernacle were types of the inspired workmen on the second, and that just as the former worked out, accurately and fully, the first tabernacle according to the divine "pattern;" so the apostles of Jesus Christ, under the inspiration of the Holy Spirit, worked out and completed the Christian system; and the great moral we have to learn from this is entire and unreserved acceptance of the truth as we find it in the New Testament. If all who profess to believe in Jesus were to accept this rule, and would but "strive together for the faith of the gospel," the result would be ONENESS--"One body, one spirit, one hope, one Lord, one faith, one baptism, and one God and Father of all. Would to God that ALL who love the dear Lord Jesus did but grasp this great foundation truth, then would

"Name and sects and parties fall,
And Jesus Christ be all in all."

Chapter IV

THE MATERIALS

THE Tabernacle and its furniture were made of a variety of precious materials: gold silver, brass, precious stones, accasia wood, fine linen, costly skins, dyes, rich embroidery, &c. The first thing we may profitably notice is, that all these things were the free-will offerings of the people of God. "And the Lord spake unto Moses, saying, speak unto the children of Israel that they take for me an offering; of every man whose heart maketh him willing, ye shall take my offering," &c. (Ex. 25:1-9). "And they came every one whose heart stirred him up, and every one whose Spirit made him willing, and brought the Lord's offering, for the work of the tent of meeting, and for the service thereof, and for the holy garments. And they came both men and women, as many as were willing-hearted, and brought brooches, and earrings, and signet rings," &c. (ch. 35:20-

(அப்போஸ்தலர் 8) போல மகிழ்ச்சியுடன் தனது வழியில் செல்கிறார். அவனுக்கு விரோதமாக என்றென்றும் நினைவுகூரப்படவேண்டாம். இது கடவுளின் விசித்திரமான வழி. இது அர்த்தமற்றது, அபத்தமானது, தேவையற்றது என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். ஓ, இஸ்ரவேலர்களின் முணுமுணுப்புகளிலோ அல்லது நாமானின் குறுகிய பார்வையற்ற காரணங்களிலோ நாம் செய்த முட்டாள்தனத்தை மீண்டும் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்வோம். கடவுளின் வழி பாதுகாப்பாகவும் சரியானதாகவும் இருக்கும் என்று நம்புகிற மனிதன் பாக்கியவான்; ஏனென்றால், கடமையின் பாதையை எளிமையாகப் பின்தொடர்வதில், காரணம் வழிநடத்தத் தவறினால், அவர் தனது சொந்த முட்டாள்தனமான மற்றும் குறுகிய பார்வையற்ற காரணத்திற்குப் பதிலாக, கடவுளின் தவறாத ஞானத்தில் தனது நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறார். மற்றும் ஞானஸ்நானம் மூலம் அவரைப் பின்தொடர்கிறார், பின்னர் அவரது பாவங்களும் பிணைப்புகளும் உடைக்கப்பட்டு புதைக்கப்பட்டதால், அவருக்கு எதிராக என்றென்றும் நினைவுகூரப்படக்கூடாது என்பதற்காக, அந்தணர் (அப். 8) போன்ற மகிழ்ச்சியுடன் அவரது வழியில் செல்கிறார். இது கடவுளின் விசித்திரமான வழி. இது அர்த்தமற்றது, அபத்தமானது, தேவையற்றது என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். ஓ, இஸ்ரவேலர்களின் முணுமுணுப்புகளிலோ அல்லது நாமானின் குறுகிய பார்வையற்ற காரணங்களிலோ நாம் செய்த முட்டாள்தனத்தை மீண்டும் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்வோம். கடவுளின் வழி பாதுகாப்பாகவும் சரியானதாகவும் இருக்கும் என்று நம்புகிற மனிதன் பாக்கியவான்; ஏனென்றால், கடமையின் பாதையை எளிமையாகப் பின்தொடர்வதில், காரணம் வழிநடத்தத் தவறினால், அவர் தனது சொந்த முட்டாள்தனமான மற்றும் குறுகிய பார்வையற்ற காரணத்திற்குப் பதிலாக, கடவுளின் தவறாத ஞானத்தில் தனது நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறார். மற்றும் ஞானஸ்நானம் மூலம் அவரைப் பின்தொடர்கிறார், பின்னர் அவரது பாவங்களும் பிணைப்புகளும்

24. "And they (the workmen) received of Moses all the offerings which the children of Israel had brought for the work of the service of the sanctuary to make it withal: and they brought yet unto him free will offerings every morning . . . the people bring much more than enough for the service of the work which the Lord commanded us to make. "And Moses gave commandment, and they caused it to be proclaimed throughout the camp, saying, let neither man nor woman make any more work for the offerings of the sanctuary, so the people were restrained from giving" (Ex. 36:3-6.) Thus to the Divine call the people responded with such overflowing liberality that they had to be RESTRAINED FROM GIVING! a beautiful example of self-sacrifice!

We have in this incident an illustration of the voluntary principle that pervades the whole scheme of human redemption from its first great cause to its last effect. "God so loved the world that HE GAVE His only begotten Son," and Jesus "loved us and GAVE HIMSELF for us." "BY GRACE we are saved, through faith; and that not of ourselves; it is the GIFT of God." "O every one that thirsteth come ye to the waters; and he that hath no money, come ye buy and eat without money and without price." God delights in giving. He gives all things--life and life's supplies; salvation; and all its tremendous cost. And He delights in the free-will offerings of His creatures. He forces no man. The doctrine of the "irresistible influence of the Holy Spirit" is opposed to the genius and spirit of the Bible. If Christ stands at the door of the human heart calling and knocking, we must ourselves open and let Him in; if God says, "O every one that thirsteth come ye to the waters," WE MUST COME OURSELVES and drink. He will not force us. If men WILL NOT come, that they may have life, they must perish. God will not force them. He has said "My people shall be a willing people in the day of my power." How truly does this apply to the Christian religion! On the day of Pentecost, the people "first gave themselves to the Lord" under the powerful appeal of the Apostle Peter, and then there followed an incident which wonderfully coincides with the incident above narrated. Just as the people brought freely of their substance at the call of Moses, so, when the people "gladly received the Apostle's word, and were baptized," we are told that "not one of them said that aught of the things that he possessed was his own . . . and as many as were possessed of houses or lands sold them, and brought the prices of the things that were sold, and laid them at the Apostle's feet, and distribution was made unto each according as anyone had need" (Acts 4:32-34). How the truth in Christ must have gripped their hearts! O if believers grasped the salvation of God now as they did then there would be no need to beg and pray for a little money to carry on the Lord's work. There is no law in the new covenant saying "Thou shalt give." God has purposely left us free to do as our heart prompts us. "If there be first a willing mind it is accepted according to that a man hath,

உடைக்கப்பட்டு புதைக்கப்பட்டதால், அவருக்கு எதிராக என்றென்றும் நினைவுகூரப்படக்கூடாது என்பதற்காக, அந்தணர் (அப். 8) போன்ற மகிழ்ச்சியுடன் அவரது வழியில் செல்கிறார். இது கடவுளின் விசித்திரமான வழி. இது அர்த்தமற்றது, அபத்தமானது, தேவையற்றது என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். ஓ, இஸ்ரவேலர்களின் முணுமுணுப்புகளிலோ அல்லது நாமானின் குறுகிய பார்வையற்ற காரணங்களிலோ நாம் செய்த முட்டாள்தனத்தை மீண்டும் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்வோம். கடவுளின் வழி பாதுகாப்பாகவும் சரியானதாகவும் இருக்கும் என்று நம்புகிற மனிதன் பாக்கியவான்; ஏனென்றால், கடமையின் பாதையை எளிமையாகப் பின்தொடர்வதில், காரணம் வழிநடத்தத் தவறினால், அவர் தனது சொந்த முட்டாள்தனமான மற்றும் குறுகிய பார்வையற்ற காரணத்திற்குப் பதிலாக, கடவுளின் தவறாத ஞானத்தில் தனது நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறார். அவருக்கு எதிராக என்றென்றும் நினைவில் வைக்கப்பட வேண்டும். இது கடவுளின் விசித்திரமான வழி. இது அர்த்தமற்றது, அபத்தமானது, தேவையற்றது என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். ஓ, இஸ்ரவேலர்களின் முணுமுணுப்புகளிலோ அல்லது நாமானின் குறுகிய பார்வையற்ற காரணங்களிலோ நாம் செய்த முட்டாள்தனத்தை மீண்டும் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்வோம். கடவுளின் வழி பாதுகாப்பாகவும் சரியானதாகவும் இருக்கும் என்று நம்புகிற மனிதன் பாக்கியவான்; ஏனென்றால், கடமையின் பாதையை எளிமையாகப் பின்தொடர்வதில், காரணம் வழிநடத்தத் தவறினால், அவர் தனது சொந்த முட்டாள்தனமான மற்றும் குறுகிய பார்வையற்ற காரணத்திற்குப் பதிலாக, கடவுளின் தவறாத ஞானத்தில் தனது நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறார். அவருக்கு எதிராக என்றென்றும் நினைவில் வைக்கப்பட வேண்டும். இது கடவுளின் விசித்திரமான வழி. இது அர்த்தமற்றது, அபத்தமானது, தேவையற்றது என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். ஓ, இஸ்ரவேலர்களின் முணுமுணுப்புகளிலோ அல்லது நாமானின் குறுகிய பார்வையற்ற காரணங்களிலோ நாம் செய்த முட்டாள்தனத்தை மீண்டும்

and not according to that he hath not." "But this I say that he that soweth sparingly shall reap also sparingly; and he that soweth bountifully shall reap also bountifully. Every man according as he purposes in his heart, so let him give; not grudgingly or of necessity; for God loveth a cheerful giver" (2 Cor. 8:12; 9:6-8).

But while we are left thus free, who that has the faintest conception of the value of God's "unspeakable gift" to us will not be willing to say "Were the whole world of nature mine That were an offering far too small, Love so amazing, so Divine, Demands my soul, my life, my all."

We may note, in the second place, to supply the needs of the tabernacle, the people of God alone were appealed to. It may be said that they could do nothing else; but that would be to assume too much. That they did not beg of the outside world is a fact which accords with the practice of the first Christians. They took nothing of the heathen to support them in preaching the gospel, or building up the church.

Then, in the third place, the preciousness of the materials used on the tabernacle point to the "unsearchable riches of Christ." By those things which MEN prize so highly, the inestimable wealth of the gospel is set forth. All things here are precious. Jesus is precious, to God and to us; peace and pardon are precious; the presence of Christ, and the comfort of the Holy Spirit are precious; and the glorious hope of eternal life is precious. All is precious to us who believe.

CHAPTER V

THE COURT

THE enclosure, called the court of the tabernacle, was 100 cubits long and 50 wide. The form was an oblong square. A cubit was 1.824 ft. Hence the length was about 185 ft. and the breadth about 88 ft. The tabernacle stood within this enclosure towards the west end, and facing the east. The enclosure was formed of a curtain of fine twined linen which was firmly supported by sixty pillars of brass, twenty on the north and twenty on the south side, and ten at each end. The pillars were let into sockets of brass and crowned with silver capitals or "chapiters." At the east end was the "gate of the court," about 35 ft. wide. It was formed of a beautiful curtain of blue and purple and scarlet and fine twined linen. The hanging was supported by four pillars, uniform with the rest of the enclosure. Thus the enclosure was high enough to prevent the tabernacle from being exposed to the gaze of all except those who came to the appointed entrance and desired to enter with their offerings. We do not read that the enclosure was accessible to all, whether worshipfully inclined or not; but only (it seems) to those who came to offer sacrifice. The beautiful screen of the "gate" was doubtless kept close, but always readily

செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்வோம். கடவுளின் வழி பாதுகாப்பாகவும் சரியானதாகவும் இருக்கும் என்று நம்புகிற மனிதன் பாக்கியவான்; ஏனென்றால், கடமையின் பாதையை எளிமையாகப் பின்தொடர்வதில், காரணம் வழிநடத்தத் தவறினால், அவர் தனது சொந்த முட்டாள்தனமான மற்றும் குறுகிய பார்வையற்ற காரணத்திற்குப் பதிலாக, கடவுளின் தவறாத ஞானத்தில் தனது நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறார். அது அவருடைய வழி என்பதால்; ஏனென்றால், கடமையின் பாதையை எளிமையாகப் பின்தொடர்வதில், காரணம் வழிநடத்தத் தவறினால், அவர் தனது சொந்த முட்டாள்தனமான மற்றும் குறுகிய பார்வையற்ற காரணத்திற்குப் பதிலாக, கடவுளின் தவறாத ஞானத்தில் தனது நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறார். அது அவருடைய வழி என்பதால்; ஏனென்றால், கடமையின் பாதையை எளிமையாகப் பின்தொடர்வதில், காரணம் வழிநடத்தத் தவறினால், அவர் தனது சொந்த முட்டாள்தனமான மற்றும் குறுகிய பார்வையற்ற காரணத்திற்குப் பதிலாக, கடவுளின் தவறாத ஞானத்தில் தனது நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறார்.

இந்த ஒப்புமையை இன்னும் கொஞ்சம் பின்பற்றுவோம். இஸ்ரவேலின் அலைந்து திரிந்த கதைகள் மற்றும் அவர்களுடன் கடவுளின் தொடர்புகள் பல முறை புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் எடுத்துக்காட்டுகள் அல்லது புள்ளிவிவரங்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன.

1. அவர்கள் குடியேறிய குடியிருப்பு இல்லை. அவர்கள் தொடர்ந்து நகர்ந்து கொண்டிருந்தனர், எப்போதும் பயணம் செய்தனர், சில சமயங்களில் வாக்குறுதியின் தேசத்தை நெருங்கி, மீண்டும் அதிலிருந்து பின்வாங்கினர், ஆனால் "பாலும் தேனும் பாயும்" நிலத்தில் ஓய்வெடுப்பதற்கான நம்பிக்கையை அவர்களுக்கு முன் வைத்திருந்தனர். கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை விளக்குவதற்கு புதிய ஏற்பாட்டில் இது மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. "ஏனெனில்,

drawn aside to admit any and every one who desired to come near to God.

Now we may learn at least three very beautiful lessons from this enclosure.

1. The deep things of God in Christ, "the things of the Spirit of God," are not exposed to the careless or critical gaze of all. Before a man can understand and appreciate them, he must come within understanding distance. God has hidden these things from the (worldly) wise and prudent and has revealed them unto, babes. There must be the humble, teachable spirit, and the willing heart, "If any man WILL do His will he shall know of the doctrine, whether it be of God or whether it be of men." The "honest and good heart" was the only soil in which the seed of the Kingdom took root and bore fruit. Our blessed Lord said to the Jews, "Ye believe not because ye are not of my sheep." That is, they had not the submissive, yielding disposition to follow Him, as sheep their shepherd, and therefore they could not believe. This is how it is that the sceptic can find so much in the Bible to cavil at, while the Christian sees beauty on every page, in every verse. To them that are perishing in unbelief the things of God are foolishness; but to those that believe Christ is the power of God and the wisdom of God. All this seems foreshadowed by the enclosure of the court of the tabernacle. Let us then be wise; let us come to the gate; let us enter in with sacrifice and offering. "Blessed are the poor in spirit, for theirs is the kingdom of heaven. Blessed are the pure in heart for they shall see God."

2. The gate was wide. All who desired to come before God with penitence and offering were free to do so. So, the door of mercy stands open wide, and "whosoever will" may enter in. The very colors of the hangings of the gate of the court were suggestive. Blue points heavenward; purple speaks of royalty; scarlet (the extract of a worm) tells of humility and suffering; pure white linen suggests holiness. All are summed up in Jesus Christ. He came from heaven, the royal Son of the living God, to humble Himself and become obedient unto death that He might redeem us with His most precious blood, and He offered Himself without spot to God. As such He is "the way, the truth and the life, and no man cometh to the Father but by Him."

3. The "chapters" or capitals which crowned the brass pillars were made of the atonement money taken from the Israelites at their numbering. All the males from twenty years old upwards were required to give half a shekel of silver for his ransom (Ex. 30:11-16), value 1/2. The rich were not allowed to give more, nor the poor less. Thus, while considering the means of all, God also taught them the need of a common redemption for all. The Apostle seems to refer to this institution when he says, "Ye were not redeemed with corruptible things, as silver and gold . . . but with precious blood, as of a lamb without blemish and

எங்களிடம் தங்கும் நகரம் இல்லை, ஆனால் வரவிருக்கும் நகரத்தைத் தேடுகிறோம்" (எபி. 13:14) - நாங்கள் "வெளிநாட்டினர் மற்றும் யாத்ரீகர்கள்" மற்றும் "எஞ்சியிருக்கும் ஓய்வுக்காக" ஏங்குகிறோம்; நாம் "என்றென்றும் கர்த்தருடன்" இருப்போம்.

2. வனாந்திரம் தரிசாக இருந்தது. அவர்களுடைய அன்றாடப் பொருட்கள் பரலோகத்திலிருந்து வந்தன. அடித்து நொறுக்கப்பட்ட பாறை அவர்கள் அலைந்து திரிந்தபோது அவர்களைப் பின்தொடரும் வெள்ளப்பெருக்கு. மோசே கூறுகிறார்: "கர்த்தர் உன்னை அந்தப் பெரிய பயங்கரமான வனாந்தரத்தின் வழியாக நடத்தினார், அதில் அக்கினி பாம்புகளும், தேள்களும், தண்ணீர் இல்லாத தாகமுள்ள நிலமும்; அவர் உங்களைக் கற்பாறையிலிருந்து தண்ணீரை வெளியே கொண்டு வந்தார், வனாந்தரத்தில் மன்னாவுடன் உங்களை அழைத்துச் சென்றார். , உன் தந்தை அறியாதது, அவன் உன்னைத் தாழ்த்தி, உன் கடைசியில் உனக்கு நன்மை செய்யும்படி, உன்னை நிரூபிப்பான்" (திபா. 8:15-16). "உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னை இந்த நாற்பது வருடங்கள் வனாந்தரத்தில் நடத்தின வழியையெல்லாம் நினைவுகூருவாயாக. அவர் உன்னைத் தாழ்த்தி, உன்னைப் பசிக்கு ஆளாக்கினார். நீ அறியாத, உன் பிதாக்களும் அறியாத மன்னாவை உனக்கு ஊட்டினார்; மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, கர்த்தருடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற எல்லாவற்றினாலும் மனுஷன் பிழைக்கிறான் என்பதை அவன் உனக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காக. இந்த நாற்பது வருடங்களாக உமது வஸ்திரம் பழையமையடையவில்லை, உங்கள் கால்கள் வீங்கவில்லை" (உபா. 8:2-4) புதிய ஏற்பாட்டின் விலைமதிப்பற்ற விஷயங்களைத் தனக்குப் பயன்படுத்துவதில் ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். "அந்தப் பாறை கிறிஸ்து" என்று பவல் கூறுகிறார் (1 கொரி. 10:4) மேலும் இயேசு கூறுகிறார், "ஒரு மனிதன் சாகாதபடிக்கு, பரலோகத்திலிருந்து இறங்கின ஜீவ அப்பம் நானே" (யோவான்

without spot, even the blood of Christ," and in this redemption, as in its figure, "God is no respecter of persons." "There is no distinction, for all have sinned and come short of the glory of God."

These chapters, then, would constantly remind the Israelite of the price of His redemption. Now I have pointed out that the tabernacle was hidden from the careless and indifferent observer. But these caps of silver would be always in view, being on the pillars of brass and rising above the curtain. This suggests an important point; that is, the necessity of keeping the cross of Christ, or rather Christ crucified, before the world. It is the duty and privilege of the Church to preach the gospel to every creature, to point them to the price of human redemption. The preaching of Christ is the thing that draws the sinner to God. "I, if I be lifted up from the earth will draw all men unto Me." "I am not ashamed of the gospel, for it is the power of God unto salvation to everyone that believeth." Redemption should be the chief point in preaching the gospel. Much preaching is lost--useless, because the preachers do not centre upon vital, saving truth. Then again, the silent testimony of the redeemed life of the Christian is also suggested by these crowns of silver. This is a way--perhaps the most telling--in which all can and should preach Christ. "Let your light so shine before men that they may see your good works and glorify your Father which is in heaven." "Ye are bought with a PRICE, therefore glorify God in your bodies and in your spirits which are His."

"Take my life and let it be
Consecrated, Lord, to Thee."

CHAPTER VI

THE STRUCTURE

THE ground plan of the tabernacle was similar in shape and proportion to the court. Its walls were formed of 48 boards of accasia wood, overlaid with pure gold. These boards were 17½ feet long by 2½ broad.

They were fixed perpendicularly in silver sockets. There were 96 sockets, a talent of silver in each, whose value in our money would be £34,200. There were 20 boards on each side and 8 at the west end. They were firmly united together by means of gold rings and horizontal bars of wood overlaid with gold. At the east end, or entrance, there were five pillars of wood overlaid with gold for the door. Four pillars of the same materials were fixed across the inside of the building, a little more than midway, for the veil; which divided the "holy" from the "most holy" place. The whole framework was at once simple, and yet rich beyond expression. It was wonderfully adapted to the circumstances. It was built on strictly scientific principles. While its durability and strength were very great, it was so

6:51).கிறிஸ்தவனுக்கு இந்த உலகம் தரிசு பாலைவனம், அவனது ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையைப் பொறுத்த வரையில், ஆனால் "மனிதன் ரொட்டியால் மட்டும் வாழ்வதில்லை" என்பது அவனுக்குத் தெரியும். உன் பிதாக்களும் அறியவில்லை; மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, கர்த்தருடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற எல்லாவற்றினாலும் மனுஷன் பிழைக்கிறான் என்பதை அவன் உனக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காக. இந்த நாற்பது வருடங்களாக உமது வஸ்திரம் பழையமையடையவில்லை, உங்கள் கால்கள் வீங்கவில்லை" (உபா. 8:2-4) புதிய ஏற்பாட்டின் விலைமதிப்பற்ற விஷயங்களைத் தனக்குப் பயன்படுத்துவதில் ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். "அந்தப் பாறை கிறிஸ்து" என்று பவுல் கூறுகிறார் (1 கொரி. 10:4) மேலும் இயேசு கூறுகிறார், "ஒரு மனிதன் சாகாதபடிக்கு, பரலோகத்திலிருந்து இறங்கின ஜீவ அப்பம் நானே" (யோவான் 6:51).கிறிஸ்தவனுக்கு இந்த உலகம் தரிசு பாலைவனம், அவனது ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையைப் பொறுத்த வரையில், ஆனால் "மனிதன் ரொட்டியால் மட்டும் வாழ்வதில்லை" என்பது அவனுக்குத் தெரியும். உன் பிதாக்களும் அறியவில்லை; மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, கர்த்தருடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற எல்லாவற்றினாலும் மனுஷன் பிழைக்கிறான் என்பதை அவன் உனக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காக. இந்த நாற்பது வருடங்களாக உமது வஸ்திரம் பழையமையடையவில்லை, உங்கள் கால்கள் வீங்கவில்லை" (உபா. 8:2-4) புதிய ஏற்பாட்டின் விலைமதிப்பற்ற விஷயங்களைத் தனக்குப் பயன்படுத்துவதில் ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். "அந்தப் பாறை கிறிஸ்து" என்று பவுல் கூறுகிறார் (1 கொரி. 10:4) மேலும் இயேசு கூறுகிறார், "ஒரு மனிதன் சாகாதபடிக்கு, பரலோகத்திலிருந்து இறங்கின ஜீவ அப்பம் நானே" (யோவான் 6:51).கிறிஸ்தவனுக்கு இந்த உலகம் தரிசு பாலைவனம், அவனது ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையைப் பொறுத்த வரையில்,

constructed that it could be taken down or put up in a very short time.

The tabernacle itself was the type of the Church. I want this to be kept steadily in mind. Well, this being so, what are we to learn from its general structure? 1st. That the Church of God is marvellously simple and gloriously rich; and wonderfully adapted to the needs of man in all ages and climes. It is a perfect system. It is impossible to improve upon the Church of the New Testament, though many have tried to do so. But they have only made an exhibition of their folly. 2nd. The boards were let into massive silver sockets, made of the ransom money, before referred to; standing in and on the price of atonement! How we are here again reminded of the foundation of the Church of God. It rests on the atonement of Christ, which is beyond valuation. By His death He laid the foundation on which the Church is built. "Other foundation can no man lay than that which is laid, which is Jesus Christ." We are built upon the foundation of the apostles and prophets (i.e., the foundation they built on), Jesus Christ Himself being the chief corner stone.

3rd. By the compact unity of the tabernacle is set forth the unity of the Christian system, and Church of Jesus Christ. As there was but one way in, and one tabernacle, so there is but one way of salvation, and one Church. To the Ephesians Paul wrote: "I, therefore, the prisoner of the Lord, beseech you to walk worthily of the calling wherewith you were called, with all lowliness and meekness; with long-suffering, forbearing one another in love, giving diligence to keep the unity of the spirit in the bond of peace. There is one body, and one spirit, even as also ye were called in one hope of your calling; one Lord, one faith, one baptism, one God and Father of all, who is over all, and through all, and in all" (Eph. 4:1-6). To the Corinthians the same apostle writes: "Be perfected together in the same mind and the same judgment." Again, he says: "All the building, fitly framed together, groweth unto a holy temple (sanctuary) in the Lord. In whom ye also are builded together for a habitation of God in the spirit." Our blessed Lord also prayed in these words: "I pray . . . that they may all be one, as Thou, Father, art in Me, and I in Thee, that they also may be one in us: that the world may believe that Thou didst send Me."

There is no mistaking this teaching. The purpose of God is that there should be one "head"--Christ, and "one body"--the Church; that there should be "no division in the body," but that all Christ's people should be one; that this unity should not be a mere sentiment, but a fact which would impress "the world" with the divine origin of its founder; and that it is the duty of all who profess to be Christ's to strive to bring about and maintain this unity. And how anyone who professes to love the Lord Jesus, in the face of His earnest prayer above quoted, can support or plead for

ஆனால் "மனிதன் ரொட்டியால் மட்டும் வாழ்வதில்லை" என்பது அவனுக்குத் தெரியும். மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, கர்த்தருடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற எல்லாவற்றினாலும் மனுஷன் பிழைக்கிறான் என்பதை அவன் உனக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காக. இந்த நாற்பது வருடங்களாக உமது வஸ்திரம் பழைமையடையவில்லை, உங்கள் கால்கள் வீங்கவில்லை" (உபா. 8:2-4) புதிய ஏற்பாட்டின் விலைமதிப்பற்ற விஷயங்களைத் தனக்குப் பயன்படுத்துவதில் ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். "அந்தப் பாறை கிறிஸ்து" என்று பவுல் கூறுகிறார் (1 கொரி. 10:4) மேலும் இயேசு கூறுகிறார், "ஒரு மனிதன் சாகாதபடிக்கு, பரலோகத்திலிருந்து இறங்கின ஜீவ அப்பம் நானே" (யோவான் 6:51).கிறிஸ்தவனுக்கு இந்த உலகம் தரிசு பாலைவனம், அவனது ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையைப் பொறுத்த வரையில், ஆனால் "மனிதன் ரொட்டியால் மட்டும் வாழ்வதில்லை" என்பது அவனுக்குத் தெரியும். மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, கர்த்தருடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற எல்லாவற்றினாலும் மனுஷன் பிழைக்கிறான் என்பதை அவன் உனக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காக. இந்த நாற்பது வருடங்களாக உமது வஸ்திரம் பழைமையடையவில்லை, உங்கள் கால்கள் வீங்கவில்லை" (உபா. 8:2-4) புதிய ஏற்பாட்டின் விலைமதிப்பற்ற விஷயங்களைத் தனக்குப் பயன்படுத்துவதில் ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். "அந்தப் பாறை கிறிஸ்து" என்று பவுல் கூறுகிறார் (1 கொரி. 10:4) மேலும் இயேசு கூறுகிறார், "ஒரு மனிதன் சாகாதபடிக்கு, பரலோகத்திலிருந்து இறங்கின ஜீவ அப்பம் நானே" (யோவான் 6:51).கிறிஸ்தவனுக்கு இந்த உலகம் தரிசு பாலைவனம், அவனது ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையைப் பொறுத்த வரையில், ஆனால் "மனிதன் ரொட்டியால் மட்டும் வாழ்வதில்லை" என்பது அவனுக்குத் தெரியும். 10:4). மேலும் இயேசு கூறுகிறார், "ஒரு மனிதன் சாகாதபடிக்கு, வானத்திலிருந்து இறங்கின ஜீவ அப்பம்

sectarianism, I am at a loss to understand. Thousands of professing Christians, finding themselves environed in a huge network of sectarianism, instead of doing their best to break through it, endeavor to find excuses for it, and even arguments in its favor. But it can never be defended by the Word of God. In fact, the Scriptures denounce and condemn it in no uncertain language. "Now this I mean, that each one of you saith, I am of Paul; and I of Apollos; and I of Cephas; and I of Christ. IS CHRIST DIVIDED? Was Paul crucified for you? Or were ye baptized into the name of Paul?" (I Cor. 1:10-13.) "And I, brethren, could not speak unto you as unto spiritual, but as unto carnal, as unto babes in Christ. I fed you with milk, not with meat; for ye were not able to bear it; nay, not even now are ye able; for ye are yet carnal: for whereas there is among you jealousy and strife, are ye not carnal, and walk after the manner of men? For when one saith, I am of Paul, and another, I am of Apollos, are ye not men? What then is Apollos? and what is Paul? Ministers (servants) through whom ye believed; and each as the Lord gave to him" (ch. 3:1-5). In the Corinthian church appeared the first signs--would that they had been the last--of sectarian divisions and party names. And no sooner did they appear than the voice of inspiration promptly condemned them as carnal, and opposed to the sweet spirit of union that was breathed into the early Church. Union is strength. It is "a thing of beauty, and a joy for ever," when holiness, purity and love are the bonds. Well might the Psalmist sing: "Behold how good and how pleasant it is for brethren to dwell together in unity! It is like the precious oil upon the head, that ran down upon the beard, even Aaron's beard; that came down upon the skirts of his garments; like the dew of Hermon, that cometh down upon the mountains of Zion: for there the Lord commanded His blessing, even life for evermore" (Ps. 133). These two figures, ointment and dew, express fragrance and refreshing, and beautifully set forth the pleasures of Christian union.

"How sweet, how heavenly is the sight,
When those that love the Lord
In one another's peace delight,
And so fulfil the Word.

When each can feel his brother's sigh,
And with him bear a part;
When sorrow flows from eye to eye,
And joy from heart to heart.

When free from envy, scorn and pride,
Our wishes all above,
Each can his brother's failings hide,
And show a brother's love.

When love, in one delightful stream,
Through every bosom flows;

நானே" (யோவான் 6:51). கிறிஸ்தவர்களுக்கு இந்த உலகம் ஒரு தரிசு பாலைவனம், அவருடைய ஆன்மீக வாழ்க்கையைப் பொருத்தவரை, ஆனால் அவர் தனது மகிழ்ச்சிக்கு "மனிதன் ரொட்டியால் மட்டுமே வாழ்வதில்லை" என்பதை அறிவார். 10:4). மேலும் இயேசு கூறுகிறார், "ஒரு மனிதன் சாகாதபடிக்கு, வானத்திலிருந்து இறங்கின ஜீவ அப்பம் நானே" (யோவான் 6:51). கிறிஸ்தவர்களுக்கு இந்த உலகம் ஒரு தரிசு பாலைவனம், அவருடைய ஆன்மீக வாழ்க்கையைப் பொருத்தவரை, ஆனால் அவர் தனது மகிழ்ச்சிக்கு "மனிதன் ரொட்டியால் மட்டுமே வாழ்வதில்லை" என்பதை அறிவார்.

3. வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேலர்களின் முணுமுணுப்புகள், கீழ்ப்படியாமைகள் மற்றும் தண்டனைகள் பெரும்பாலும் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்களால் நமது லாபத்திற்காக எச்சரிக்கைகளாகவும் வகைகளாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. "வனாந்தரத்தில் உள்ள பாம்பு" என்பது சிலுவையில் "எழுந்தப்பட்ட" கிறிஸ்துவின் ஒரு வகை. மக்கள் முணுமுணுத்தார்கள், கடவுள் அக்கினி பாம்புகளை அனுப்பினார், அது அவர்களை அழித்துவிட்டது, அவர்கள் கருணைக்காக கடவுளிடம் கூக்குரலிட்டபோது, அவர் மோசேயிடம், அக்கினி பாம்புகளைப் போல ஒரு பித்தளை பாம்பை உருவாக்கி, அதை ஒரு கம்பத்தின் மீது தூக்கும்படி கட்டளையிட்டார். பார்த்துக்கொண்டால் குணமாகலாம். இயேசு இதை தனக்கு ஒரு வகையாகப் பயன்படுத்துகிறார். இந்த வகை உண்மையில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும், ஆனால் இயேசு தன்னை ஒரு பாம்புடன் ஒப்பிடுவது எவ்வளவு விசித்திரமானது! ஆனால் இல்லை, அது ஒரு பாம்பு அல்ல, ஆனால் ஒரு பாம்பின் சாயல். அப்படியானால், இயேசு "பாவ மாம்சத்தின் சாயலில்" படைக்கப்பட்டார் என்பது எவ்வளவு உண்மை. பாவத்திற்கான பலியாக அவர் மாம்சத்தில் பாவத்தைக் கண்டனம் செய்யலாம்." அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறுகிறார்: "அவர்கள் இச்சித்தது போல நாமும் தீயவற்றின் மீது ஆசைப்படக்கூடாது என்ற நோக்கத்திற்கு இவை நமக்கு

When union sweet, and dear esteem,
In every action glows."

If it be asked, "How can Christian union be realized?" the answer is simple. Just as the Israelites committed themselves to and followed Moses as their leader and law-giver, and no one else, so we must follow Christ, and no one else. The New Testament is His law book, given for our sole guidance. By being content with that alone, without human creed or human leadership, we must inevitably all become one in faith and one in life.

CHAPTER VII

THE COVERING

THERE were four coverings for the tabernacle, laid one over another. It seems strange that there should have been so many; but perhaps their symbolism is the best explanation. I notice that the word "atonement" in the Old Testament is, in the Hebrew, a word which means a covering. This forcibly recalls the incident in relation to the fall of our first parents. We read that after their fall they were ashamed of their nakedness, and made themselves aprons of fig leaves. But God was not pleased with this covering. With His own hands, it seems, he made for Adam and his wife coats of skins, and clothed them. Now is it not reasonable to suppose that the animals which were slain to procure skins, were those first offered in sacrifice? Cain and Abel understood about sacrifices; where did they get their knowledge? Surely from their parents, who in turn obtained their information direct from God. Assuming then that this was so, how beautiful is the spectacle? While Jehovah gives the gracious promise of the seed of the woman, He gives an object lesson in the slaughter of innocent victims: and with their skins covers the shame of sinful man. Did our first parents grasp the sublime symbolism? We know not. But to us how strikingly does this incident remind us of "the Lamb of God that beareth away the sin of the world," by whose blood we have redemption and by whose righteousness our shame is covered! But after all the symbols of Christ in the Old Testament but partially set forth the Redemption which is in Christ Jesus. The use of a covering was to hide, not obliterate or erase. But in Christ our sins are "blotted out"-cleansed away. The stain, the guilt, the shame, are removed. They are remembered no more. We may not forget them, the wound is too deep and sore for us to forget. But God says, "Their sins and their iniquities will I remember no more." Not merely covered, but expunged; not merely forgiven, but forgotten. We are "justified," declared "righteous." "Being justified by faith, we have peace with God, through our Lord Jesus Christ." "He is made unto us wisdom, righteousness, sanctification, and redemption." May it not be then that the coverings of the

எடுத்துக்காட்டுகள். அவர்களில் சிலரைப் போல் நீங்களும் இணைவைப்பாளர்களாக இருக்காதீர்கள். . . அவர்களில் சிலர் சோதிக்கப்பட்டு அழிப்பவரால் அழிக்கப்பட்டது போல் நாமும் கிறிஸ்துவை சோதிக்க வேண்டாம். இப்போது இவையெல்லாம் அவர்களுக்கு உதாரணங்களுக்காக நடந்தன, மேலும் அவை உலக முடிவு (யுகம்) வந்திருக்கும் நம் அறிவுரைக்காக எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆதலால் தான் நிற்பதாக எண்ணுகிறவன் விழுந்துபோகாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கட்டும்" (1 கொரி: 10). மீண்டும் எபி. 3:12-19ல்: "நாற்பது வருடங்கள் யாரோடு வருந்தினார்? பாவம் செய்தவர்களோ, யாருடைய சடலங்கள் வனாந்தரத்தில் விழுந்தனவோ? மேலும், கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கே அன்றி, அவருடைய இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று யாரிடம் சத்தியம் செய்கிறார்?

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து, இஸ்ரவேல் புத்திரரின் வரலாறு "பரலோக விஷயங்களுக்கு", அதாவது, புதிய உடன்படிக்கையின் ஆன்மீக உண்மைகளுக்கு பொதுவானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த அத்தியாயத்தை முடிக்கும் முன், நமது லாபத்திற்காக நாம் கற்றுக்கொண்ட ஒன்று அல்லது இரண்டு பாடங்களைச் சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம். 1வது யூதர்களைப் போலவே கிறிஸ்தவரும் சட்டத்திற்கு ஏற்றவர் என்பதை நாம் காண்கிறோம். வித்தியாசம் என்னவென்றால், மோசேயின் சட்டம் "கொல்லப்பட்டது", ஆவியின் சட்டம் உயிர் கொடுக்கிறது. பிந்தையவர்கள் மகிழ்ச்சியுடனும் நேர்மையுடனும் கீழ்ப்படிவதற்கு இதுவே அதிக காரணம். மோசே இஸ்ரவேலுக்கு இருந்ததைப் போல கிறிஸ்து நம்முடைய கர்த்தராகவும் தலைவராகவும் இருக்கிறார், மேலும் இஸ்ரவேலர் அவர்களைப் பின்பற்றக் கட்டுப்பட்டதைப் போல நம்முடைய தெய்வீகத் தலைவரைப் பின்பற்றுவது நம்முடையது. இவ்வாறு கீழ்ப்படிபவர்களுக்கு அவருடைய சேவை பூரண சுதந்திரம். 2வது. நமது பொறுப்புகள்

tabernacle speak of atonement? But let us examine these coverings separately.

THE COVERING OF BADGER SKINS.

The outermost covering, which hid completely all the rest, was made of badger skins (some think seal skins, others porpoise skins are intended). This material was well suited to resist the changes of weather. It was in appearance dark, rude and unattractive. From the song of Solomon, chap. 1:5, it would appear that tents, in those days, were usually made of a dark material. In a previous chapter we noticed that the tabernacle was hidden from the common gaze. But even when seen from without there was no beauty about it. Now in this exterior plainness, I think we have a most important fact set forth. 1st. As regards the person of our blessed Lord on earth. The prophet Isaiah foretold "His visage was so marred more than any man, and His form more than the sons of men" (Is. 52:14). "He shall grow up before Him as a tender plant, and as a root out of a dry ground; He hath no form nor comeliness; and when we see Him, there is no beauty that we should desire Him. He is despised and rejected of men, a man of sorrows and acquainted with grief; and as one from whom men hide their face, He was despised and we esteemed Him not." Is. 53:2,3. All this, as every Bible-reader knows, was fulfilled to the letter in Jesus the Nazarene. What wonder that the proud Jew was offended, and his ideas of propriety shocked, when the poor carpenter of Nazareth claimed to be the Messiah-the hope of Israel! Painters usually delight to represent Jesus with a majestic presence, a divine face, and a halo of light around His head. Well, I think it is very natural, but all a mistake. If He ever had any natural beauty, His exposure, poverty, sorrows and toils were more than sufficient to efface it. It is more in accord with reason and Scripture to represent His face and form marred more than is usual with the sons of men. Why was this? Because it was not His purpose to "draw the carnal eye." Not the glory of His form, but of His character and work, was to be the attraction. 2nd. The same applies to the Church of Christ. "The kingdom of heaven (of which the Church of God forms an important part) cometh not with outward show." It was not ushered into the world with pomp and grand display. The apostles, like their Master, were peasants, of lowly birth and surroundings. The Church which they built up was simplicity itself. Its attractions were essentially and wholly spiritual. It had no worldly honours to offer; but plenty of cross-bearing, poverty and suffering for Christ's sake. Its faith, its doctrine its ordinances were all alike "to them that were perishing, foolishness." Its meeting places were "caves of the earth," upper rooms or open fields. Yet it went forth conquering and to conquer. It made itself felt everywhere, from the hovel to the throne, and from one end of the earth to the other. Christianity, as it came from the hands of Christ and the Apostles was severely hostile to all the vanities of pomp

நமது நன்மைகளால் அளவிடப்படுகிறது. எங்கே அதிகம் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அங்கே அதிகம் தேவைப்படுகிறது. அப்படியானால், மோசேயின் கீழ், கீழ்படியாமைக்காக மக்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர், "வானத்திலிருந்து பேசுகிறவரை விட்டு விலகிவிட்டால், எவ்வளவு கொடிய தண்டனைக்கு நாம் தகுதியுடையவர்கள்." 3வது. மோசேயைப் பின்பற்றுவதற்கான தூண்டுதல்கள் பெரியவை, ஆனால் இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்கான தூண்டுதல்கள் எவ்வளவு பெரியவை. மோசஸ் உண்மையிலேயே தனது மக்களுக்கு சுய தியாகத்தின் ஒரு உன்னத உதாரணம் - ஒரு புத்திசாலித் தலைவர், உண்மையுள்ள நண்பர்; ஆனால் கிறிஸ்துவின் அன்பு எவ்வளவு ஆழமானது; என்ன நண்பர்கள் அவருடன் ஒப்பிட முடியும்! மோசேயால் மக்களை அவர்களுடைய பாவங்களிலிருந்து காப்பாற்ற முடியவில்லை - நித்திய வாழ்வுக்கு அவர்களை வழிநடத்த முடியவில்லை. ஆனால் இயேசுவே "வழியும் உண்மையும் ஜீவனும்", மேலும் எல்லா மனிதர்களும் அவர் மூலமாக பிதாவிடம் வரலாம். மோசேயைப் பின்பற்றுவதற்கான தூண்டுதல்கள் பெரியவை, ஆனால் இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்கான தூண்டுதல்கள் எவ்வளவு பெரியவை. மோசஸ் உண்மையிலேயே தனது மக்களுக்கு சுய தியாகத்தின் ஒரு உன்னத உதாரணம் - ஒரு புத்திசாலித் தலைவர், உண்மையுள்ள

and show, and its spirit is not altered. Its nature has not changed.

What then must be said of the pride and vain show of present-day churches and professors? What mean our grand buildings, painted windows, expensive organs, high salaried ministers, "fashionable congregations," but a departure from the simplicity which is in Christ Jesus? These things may win the approval of men, especially worldly men, but they weaken and paralyse the spiritual power of the church. They tone down the sharp line of demarcation between the church and the world; they lead to distinctions and respect of persons in the church according to social position; they open the way to membership without conversion. Christianity needs no such accessories. It progresses far better without them; not in gaining multitudes of admirers, but in saving men from their sins. By pandering to pride and sensuous pleasures, and by offering inducements that are not in harmony with the spirit of Christ, we defeat the high purpose of the gospel. Hence, we conclude that just as there was nothing about the exterior of the tabernacle attractive, so there should be no mere carnal and sensuous attractions connected with the Church of God.

THE INNER COVERING

For the sake of contrast, it may be well now to consider the covering as seen from within the tabernacle, or the innermost covering. Nothing could be more striking than the contrast between the outside and the inside of the tabernacle. The former, as we have seen, was dark, sombre and unattractive; but the latter was brilliantly rich and beautiful. We have seen that it had walls of pure gold. It had also finely wrought furniture of pure gold. And beside these it had a hanging for the door, which was kept close, shutting out the light of day: a veil and a covering as seen from within; all these were made of the same beautiful texture and colors. The first compartment was illuminated by the seven bright lamps of the golden lamp-stand; and the Holy of Holies was lighted by the Shekinah, a glorious light from heaven, which shone down on to the mercy seat. How enchantingly beautiful, then, must the tabernacle have been as seen from within! The inner covering was made of fine twined linen, with colors of blue, purple and scarlet; angelic figures (most probably needlework of fine gold threads) were worked on the curtains. Now all this glory, beauty, and richness is suggestive. It speaks to us of the divinity of Christ. He was "God manifest in the flesh." He had a glory, but it was spiritual, and not carnal; "we beheld His glory," says John, "the glory as of the only begotten of the Father, full of grace and truth." "Who, being the effulgence of His glory, and the very image of His substance, and upholding all things by the word of His power, when He had made purification of sins, sat down on the right hand of God" (Heb. 1:3). When Moses said to God, "I pray Thee, show

நண்பர்; ஆனால் கிறிஸ்துவின் அன்பு எவ்வளவு ஆழமானது; என்ன நண்பர்கள் அவருடன் ஒப்பிட முடியும்! மோசேயால் மக்களை அவர்களுடைய பாவங்களிலிருந்து காப்பாற்ற முடியவில்லை - நித்திய வாழ்வுக்கு அவர்களை வழிநடத்த முடியவில்லை. ஆனால் இயேசுவே "வழியும் உண்மையும் ஜீவனும்", மேலும் எல்லா மனிதர்களும் அவர் மூலமாக பிதாவிடம் வரலாம்.

நிழல் மற்றும் பொருள்

மேற்கூறிய முன்னுரையில், எகிப்திலிருந்து கானான் வரையிலான இஸ்ரவேலர்களின் சரித்திரம், பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் சாத்தானின் அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் விடுபட்ட காலத்திலிருந்து நாம் எஞ்சியிருக்கும் மற்றவற்றிற்குள் நுழைவது வரை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் மாதிரியாக வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டோம். கடவுளின் மக்கள். நாங்கள் வரைந்துள்ளோம் ஆனால் ஒரு அவுட்லைன்; ஆனால் அவர்களின் சோதனைகள், சோதனைகள், போர்கள், வெற்றிகள் போன்றவற்றைப் பற்றி அதிகம் கூறலாம். ஆனால் எங்களிடம் இடம் இல்லை, மேலும், பக்தியுள்ள வாசகர் மேலும் ஆராய்ச்சி மற்றும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கு இடமளிக்கும் வகையில் முழுமையானதை விட பரிந்துரையாக இருப்பது நல்லது. .

வனாந்தரத்திலுள்ள ஆசரிப்புக் கூடாரம் கிறிஸ்தவ அமைப்பின் ஒரு வகையாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் இப்போது காட்டுகிறேன். இந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்துவதற்காக எபிரேயருக்கு எழுதிய நிருபத்திற்கு நாம் முழுவதுமாக கடன்பட்டிருக்கிறோம். ஹெப். 10:1: "நியாயப்பிரமாணம் வரப்போகும் நல்ல காரியங்களின் நிழலைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் அவைகளின் உருவத்தை அல்ல," முதலியன. இங்குள்ள "நியாயப்பிரமாணம்" மோசேயின் சட்டத்தின் அந்த பகுதியுடன் தொடர்புடையது என்பது சூழலால் தெளிவாகிறது. இது கூடாரம் மற்றும் அதன் இணைப்புகள் அல்லது "சம்பிரதாய சட்டம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்தச்

me Thy glory," God answered, "I will make all My GOODNESS pass before thee." So the surpassing glory of Christ on earth was His goodness. Again, the inner glory of the tabernacle speaks to its of the inner glory of the Church. Her beauties are spiritual, and not carnal.

"The King's daughter is all glorious within." "So shall the King greatly desire thy beauty, and worship thou Him." "Thou art all fair, My love."

The holiness, heavenly mindedness, sweet humility and entire submission to the will of God, which made Jesus so beautiful on earth, are the very graces which adorn the true Church of Christ in all ages. We have previously noticed the probable meanings of the colors and figures on the hangings, the veil, and the covering.

They speak of heavenliness, humility, royal glory and purity. To understand these things we must enter, and "abide in" Christ and His Church. They cannot be appreciated or understood except practically and experimentally. Neither reason nor observation can give to us the blessedness of the sanctuary. Some things must be tasted before their sweetness can be understood. The sceptic scoffs at what, in the nature of things, he has no power to appreciate. How deeply true are the words: "O taste and see that the Lord is good; blessed is the man that trusteth in Him." And also the words of Peter: "Long for the spiritual milk, which is without guile, that ye may grow thereby unto salvation; if ye have tasted that the Lord is gracious."

Without this tasting, there cannot be this longing for the nourishing food derived from communion with God. But he who has "tasted" has his appetite sharpened, and longs to be filled from the fulness of God in Christ.

The glory of the Church is also her goodness. The teaching of Jesus and His apostles almost entirely relate to character. In the Church, the works of the flesh--"fornication, uncleanness, idolatry, covetousness, sorcery, enmities, strifes, jealousies, wraths, factions, divisions, heresies, envyings, drunkenness, revellings and such like"--are to be severely condemned and destroyed; but the fruits of the Spirit--"love, joy, peace, long-suffering, kindness, goodness, faithfulness, meekness, temperance"--are cultivated and matured, till they hang in richest profusion about the lives of the saints.

THE COVERING OF RAMS' SKINS.

Between the two coverings just described were two others. The one next to the outer covering of "badgers' skins" was made of "rams' skins dyed red." The red dye is supposed to have been extracted from a worm. This illustrates the saying of David, who was speaking for Christ, "I am a

சட்டத்தில் "வரவிருக்கும் நன்மைகளின் நிழல்" உள்ளது. இந்த "நல்ல விஷயங்கள்" கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் ஆசீர்வாதங்கள், அத்தியாயம் மிகவும் உறுதியாகக் காட்டுகிறது. நிழல் என்பது "(நல்ல) விஷயங்களின் உருவம் அல்ல" என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு நிழல் ஒருபோதும் அதன் பொருளின் சரியான உருவம் அல்ல. ஆனால் பொதுவாக அதைக் குறிக்க போதுமானது. சில நேரங்களில் நிழல் மற்றும் அதன் பொருளை அடையாளம் காண்பது கடினம் - ஒருவேளை சாத்தியமற்றது - பொருள் தோன்றும் வரை. ஆனால் பின்னர், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உறவு எளிதாக நிறுவப்பட்டது. சூரியன் அல்லது சந்திரன் மரத்தின் நிழலைக் கண்டால், மரம் கண்ணுக்குத் தெரியாத நிலையில் இருந்தாலும், அந்த நிழல் மரத்தின் நிழல் என்று நாம் உறுதியாகக் கூறுகிறோம்; ஆனால் பொருளை அதன் நிழலுடன் ஒப்பிடும் வரை நாம் எப்போதும் உறுதியாக இருக்க முடியாது. இப்போது நாம் பின்பற்ற வேண்டிய விளக்கக் கொள்கை இதுதான். புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள பொருள் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள நிழலை விளக்க வேண்டும். ஃபேன்ஸிக்கு வரம்பற்ற விளையாட்டு உள்ளது, மேலும் இந்தக் கொள்கையை புறக்கணிப்பதன் மூலம் குழப்பம் இந்த விஷயத்தின் சிகிச்சையில் விளைந்தது. இந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் உருவகப் போதனையையும் அதன் இணைப்புகளையும் தொடர்ச்சியாகவும் அழகாகவும் விளக்க முடியும் என்று நம்புகிறோம். எங்கள் முக்கிய நிலைப்பாட்டின் உண்மையை நாங்கள் கருத மாட்டோம், ஆனால் அதை நிரூபிப்போம். ஆசரிப்புக் கூடாரம் அதன் சேவைகளுடன் பொதுவானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்ட பின்வரும் வசனங்கள் போதுமானதாக இருக்கும்: "இப்போது இந்த விஷயங்கள் (ஆசரிப்புக் கூடாரம் மற்றும் அதன் தளபாடங்கள்) தயாரிக்கப்பட்ட பிறகு, ஆசாரியர்கள் சேவைகளை நிறைவேற்றும் முதல் கூடாரத்திற்குள் தொடர்ந்து செல்கிறார்கள்; ஆனால் இரண்டாவது பிரதான ஆசாரியன், வருடத்திற்கு ஒருமுறை, இரத்தம் இல்லாமல்

worm, and no man." A worm is loathed, and trodden under foot of man. As applied to Jesus, it sets forth His wonderful abasement for our salvation. "He was despised and rejected of men." "He was despised, and we esteemed Him not." "Though He was rich, yet for our sakes He became poor, that we through His poverty might become rich." "He was made for a little while lower than the angels, because of the sufferings of death . . . that He by the grace of God should taste death for every man." How much "lower" than the angels may be judged from the following: "Have this mind in you, which was also in Christ Jesus, who, being in the form of God, counted it not a prize to be on an equality with God, but emptied Himself, taking the form of a servant, being made in the likeness of men; and being found in fashion as a man, He humbled Himself, becoming obedient even unto death, yea, the death of the cross."

As we take the tabernacle to represent the Church as she stands related to Christ, we accordingly see in this covering a trait in the Church of the "same mind which was in Christ Jesus." Our blessed Lord sought to impress this lesson upon the disciples, before He departed from them, by a beautiful act of humility. "He took a towel and girded Himself, and began to wash the disciples' feet;" and immediately after declaring the point of this object lesson: "Ye call me Master and Lord, and ye do well, for so I am. If I, then, the Lord and the Master, have washed your feet, ye also ought to wash one another's feet; for I have given you an example that ye should do as I have done to you. Verily, verily, I say unto you, a servant is not greater than his lord, neither one that is sent greater than he that sent him. If ye know these things, blessed are ye if ye do them." We are humbled and abased by sin, but we are proud and full of conceit, and slow to learn the depth of this great truth. But it must be learned. "Except a man humble himself, and become as a little child, he cannot enter the kingdom of heaven." And this spirit of humility must be maintained. "Blessed are the poor in spirit, for theirs is the kingdom of heaven."

"He that is greatest among you, let him be servant of all." This is a hard lesson to master. But few fully accomplish the task. For the greatest to become servant of all--to take the lowest place--is indeed a great act of self-abnegation. But our Lord did it; and we should not deem it too hard to be like Him--to follow in His footsteps. O, if this lesson were fully learned and practiced, how the Church would show forth the praises of her Redeemer! Then all would seek not their own glory, but Christ's. Then all would not look on their own things, but the things of others. Each would strive to spend and be spent for the good of the Church, and for the glory of Christ.

THE GOATS' HAIR COVERING

This covering came next to the beautiful innermost covering, and therefore lay beneath the covering of rams'

அல்ல, அவர் தனக்காகவும் மக்களின் தவறுகளுக்காகவும் செலுத்தினார்; பரிசுத்த ஆவியானவர் இது பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் செல்லும் வழி இன்னும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை என்பதைக் குறிக்கிறது. முதல் கூடாரம் இன்னும் நிற்கிறது, இது தற்போதைய காலத்திற்கு ஒரு உவமை. . . ஆனால் கிறிஸ்து வரவிருக்கும் நல்ல காரியங்களின் பிரதான ஆசாரியராக வந்துள்ளார், பெரிய மற்றும் மிகவும் சரியான கூடாரத்தின் வழியாக, கைகளால் உருவாக்கப்படவில்லை" (எபி. 9:6-11). பரலோகத்தில் உள்ளவை இவற்றைக் கொண்டு (காளைகளின் இரத்தம், முதலியன) தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும், ஆனால் பரலோகப் பொருட்கள் இவற்றை விட சிறந்த தியாகங்களால் சுத்தப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஏனென்றால், கிறிஸ்து கைகளால் கட்டப்பட்ட பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிக்கவில்லை, உண்மையானதைப் போல, ஆனால் பரலோகத்திற்குள் நுழைந்தார்" (எபி. 9:23-25). இயேசுவின் இரத்தத்தால், அவர் நமக்காக அர்ப்பணித்த வழியில், ஒரு புதிய மற்றும் வாழும் வழி, திரையின் மூலம், அதாவது அவருடைய மாம்சம்; தேவனுடைய ஆலயத்தின் மேல் ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியனைக் கொண்டிருப்பதால், விசுவாசத்தின் நிறைவோடு உண்மையான இருதயத்தோடு நெருங்கி வருவோம். முதல் வாசஸ்தலமானது ஒரு வினாடியின் ஒரு வகை என்பதை அவர்கள் தெளிவாகக் காட்டுகிறார்கள், பூமிக்குரிய வாசஸ்தலமானது பரலோகத்திற்கு பொதுவானது; கைகளால் செய்யப்பட்ட கூடாரம் "கைகள் இல்லாமல்" வரவிருக்கும் கூடாரத்தின் உருவகமாக இருந்தது, "நிழலை 'உண்மை' (அல்லது யதார்த்தம்) மூலம் மாற்ற வேண்டும் என்று இறைவன் முன்வைத்தார், மனிதன் அல்ல." பரிசுத்த ஆவியானவர் கிருபையுடன் நமக்கு ஒரு தனித்துவமான விளக்கத்தை அளித்துள்ளார். இந்த பரந்த விளக்கத்தை நாம் பார்வையில் வைத்திருக்கும் வரை, அதை நமது அடித்தளமாகச் செயல்படும் வரை, நாம் வெகுதூரம் வழிதவற முடியாது. முதல் வாசஸ்தலமானது ஒரு வினாடியின் ஒரு வகை என்பதை அவர்கள் தெளிவாகக் காட்டுகிறார்கள், பூமிக்குரிய

skins. Goats were offered in sacrifice. On the great day of all the Israelitish year, the day of Atonement, two goats were brought as offerings. One was slain as a SIN OFFERING, and Aaron took its blood into the Holy of Holies, and sprinkled it upon the mercy seat to make atonement for all the people. The other goat was taken alive, to the edge of the camp, and Aaron laid both his hands on its head and confessed over it all the iniquities of the children of Israel, and all their transgressions, even all their sins; and he put them upon the head of the live goat, and sent it away by the hand of a man that was in readiness into the wilderness, and the goat bore upon it all their iniquities into a solitary land.

The reader will bear in mind the opening remarks, introducing this study of the coverings, as to the relation between covering and atonement. Well, it seems to me that this covering of goats' hair specially reminds us of our great, atonement. And I think, also, that there is divine teaching in the arrangement of these coverings. Their symbolic application stands in order thus--Degradation, humility, atonement, the beauty of holiness, peace and blessedness. Thus, Jesus was made in human form, in the likeness of sinful flesh, humbled Himself, died for our sins, and entered into glory. And thus also we come with all our sins and shame, in deep humility of spirit, trusting in the atoning blood of Jesus, and obtain pardon, peace, the beauty of holiness, and the glory of God.

CHAPTER VIII

THE BRAZEN ALTAR

IT will be most in harmony with the plan of this little work to consider next the objects in the court of the tabernacle.

The first of these was the altar of burnt offering. This was square in shape, and was made of accasia wood overlaid with brass. It was hollow, having neither top nor bottom; but a strong brass grating was fixed nearly midway inside to hold the fire and the sacrifice. This altar was about nine feet broad and five feet high and its place was in the court, directly opposite the "gate" of the court and the door of the tabernacle, midway between. The first thing that demands our attention is

THE FIRE

The fire of the altar of sacrifice was first kindled by a direct act of God. "And the glory of the Lord appeared unto the people, and there came out a fire from before the Lord--(probably from the pillar of fire and cloud)--and consumed upon the altar the burnt offering and the fat, which when all the people saw they shouted and fell on their faces" (Lev. 9:23-24). This was done to impress the people in the most solemn manner that the fire on that altar was God's fire; and

வாசஸ்தலமானது பரலோகத்திற்கு பொதுவானது; கைகளால் செய்யப்பட்ட கூடாரம் "கைகள் இல்லாமல்" வரவிருக்கும் கூடாரத்தின் உருவகமாக இருந்தது, "நிழலை 'உண்மை' (அல்லது யதார்த்தம்) மூலம் மாற்ற வேண்டும் என்று இறைவன் முன்வைத்தார், மனிதன் அல்ல." பரிசுத்த ஆவியானவர் கிருபையுடன் நமக்கு ஒரு தனித்துவமான விளக்கத்தை அளித்துள்ளார். இந்த பரந்த விளக்கத்தை நாம் பார்வையில் வைத்திருக்கும் வரை, அதை நமது அடித்தளமாகச் செயல்படும் வரை, நாம் வெகுதூரம் வழிதவற முடியாது.

மேற்கண்ட வசனங்களிலிருந்து ஒரு முடிவு தவிர்க்க முடியாதது, அதை நான் இங்கே கூறுகிறேன். இது நாம் உருவாக்கவிருக்கும் மேற்கட்டுமானத்தின் அடிப்படை மற்றும் அடித்தளத்தை உருவாக்கும். அது நன்றாக இருக்கும் - இல்லை, எனவே, அதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது இதுதான்: வனாந்தரத்தில் உள்ள கூடாரம் இயேசு கிறிஸ்துவின் தேவாலயத்தின் ஒரு வகை. கிறிஸ்துவின் திருச்சபையின் மூலம், நான் கிறிஸ்துவையும் அவருடைய மக்களையும் ஒன்றாக இணைக்கும் அனைத்தையும் குறிக்கிறேன். இந்த ஒப்பீட்டில் நாம் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் ஒரு திசையில் நகர்வதாகவும், ஒரு மகிழ்ச்சியான இலக்கை நோக்கிய ஒரு உச்சகட்டமாகவும் இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மொசைக் சடங்கு ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை தெய்வீக தோற்றம் கொண்டது. எனவே, இது ஒரு சடங்கு முறையாக இருந்தது. ஆனால் அது "பரலோக விஷயங்களின் நிழல்". "பரலோக விஷயங்கள்" எனவே, ஒரு அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும். என்ன, வசதிக்காக, நாம் கிறிஸ்துவம் என்று அழைக்கிறோம் அந்த அமைப்பு. இப்போது கிறிஸ்துவம் என்பது கிறிஸ்துவின் நபர் மட்டுமல்ல, அவர் மையம், முக்கிய கல், அடித்தளம் என்பதை அறிந்து நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். கிரிஸ்துவர் அமைப்பு கடவுள் பெரிய முதல் காரணம் அடங்கும்; ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன் இயேசு கிறிஸ்து; பரிசுத்த ஆவியானவர்; சிலுவை, கல்லறை மற்றும் உயிர்த்தெழுதல்; நம்பிக்கை,

had a most awful significance. We observe here also that the fire on the altar was to be kept burning forever. "And the fire on the altar shall be burning on it. It shall not be put out . . . the fire shall be burning upon the altar, it shall never go out" (Lev. 6:12-13).

Now what does this fire signify? This burning on the altar, standing in the way of approach to the tabernacle, and holy presence? It appears to me to represent one thing, and that only--the justice of God in the punishment of sin! It indicates "the fire that never shall be quenched." It says that "sin cannot go unpunished." It says that "our God--(to sin and everything with sin upon it)--is a consuming fire"; and that "He can by no means clear the guilty." The poor sinner as he brought his innocent victim to be slaughtered and consumed upon this altar recognized his own well-merited punishment in the whole transaction, and the one idea uppermost in his mind would be SUBSTITUTION. "As this innocent lamb suffers, so should I suffer," if the Lord had not in His great mercy appointed a ransom. And thus our dear Lord in dying for us, was "made sin," "bore our sins in His own body," "made a curse for us," and was consumed by the fire of God on the altar of atonement. "He was wounded for our transgressions; He was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with His stripes we are healed. All we like sheep have gone astray; we have turned everyone to his own way; and the Lord hath laid upon Him the iniquity of us all."

THE SACRIFICES AND OFFERINGS.

These were numerous and various. Doubtless they all pointed onward to, or foreshadowed, the cross of Christ--to Him who "at the end of the ages appeared to put away sin by the sacrifice of Himself." We enter now upon a heart-searching, soul-stirring study. The place whereon we stand is holy ground; let us approach with devoutness of spirit. Let us humbly and reverently pursue our way, and may our labors be richly rewarded.

The first thing worthy of note is that all these sacrifices were to be "without spot or blemish." This represents the spotless purity of Christ. He through the eternal spirit, "offered Himself without spot to God." We are redeemed "with the precious blood of Christ, as of a lamb without blemish and without spot." The stainless and spotless purity of Christ is borne witness to in many Scriptures. He was "holy, harmless, and separate from sinners"; he "did no sin, neither was guile found in his mouth"; God "made Him to be sin for us who knew no sin, that we might be made the righteousness of God in Him"; He "was in all points tempted like as we are yet without sin"; He "died the righteous for the unrighteous that He might bring us to God"; Pilate said, "I find no fault in Him," and Jesus Himself could challenge all His foes by asking, "which of you convicteth Me of sin." Thus, Christ stands before a

மனந்திரும்புதல், ஞானஸ்நானம், மற்றும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை; தேவாலயம் மற்றும் அதன் கட்டளைகள். இவை அனைத்தும் மொசைக் அமைப்பில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டன.

இஸ்ரவேலர்களில் எவரும், அல்லது மோசே கூட இதைப் புரிந்துகொண்டார்களா என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை; அவர்களில் ஆர்வமும் பக்தியும் உள்ளவர்களுக்குச் சந்தேகமே இல்லை என்றாலும், அவர்களை கிறிஸ்துவிடம் கொண்டு வர சட்டம் ஏதோ ஒரு வகையில் அவர்களின் "பள்ளி ஆசிரியர்". ஆனால் இந்த விஷயங்களை அவர்கள் முன்பு புரிந்து கொண்டார்களோ இல்லையோ, அவர் தோன்றியபோது, எதிர்ப்பு வகை மிகவும் தெளிவாக இருந்தது, "ஆன்மீக" யாரும் அதைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. கிறிஸ்துவும் அவர் வெளிப்படுத்திய சத்தியமும், சட்டத்தின் ஹைரோகிளிஃபிக்ஸ் எளிதாக மொழிபெயர்க்கப்படக்கூடிய ஒரு திறவுகோலாக மாறியது. இதன் மூலம் மாம்சத்தில் உள்ள உடன்படிக்கை ஆவியில் உடன்படிக்கையின் நிழலாகத் தோன்றுகிறது, மாம்சத்தில் விருத்தசேதனம் இதயத்தின் விருத்தசேதனமாகிறது. சில நேரங்களில் ஒப்பீடுகள் முரண்பாடாக மாறும். "மாம்சத்தின் பிள்ளைகள் அல்ல," ஆனால் இஸ்ரவேல், விசுவாசத்தின்படி, ஆபிரகாமின் சந்ததி மற்றும் வாக்குறுதியின்படி வாரிசுகள். நாம் அதன் பயங்கரமான சினாய்க்கு வரவில்லை, மாறாக ஜீவனுள்ள கடவுளின் நகரமான சீயோனுக்கு வருகிறோம்.

இந்த ஒப்பீடு எவ்வளவு அதிகமாக வேலை செய்யப் படுகிறதோ, அவ்வளவு தெளிவாக பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் இரண்டிலும் ஒரே தெய்வீக படைப்பு முத்திரை பதிக்கப்பட்டுள்ளது. மீட்பின் அற்புதமான விஷயங்களை நிழலாடுவதற்கு மிகவும் எளிமையான விஷயங்களைப் பயன்படுத்துவதில் கடவுளின் அற்புதமான ஞானத்தால் நாம் ஈர்க்கப்படுகிறோம். பைபிள் ஒரு அலகாக பார்க்கப்படுகிறது. வாசஸ்தலத்தைப் போலவே அது அதன் புனிதமான மற்றும் மிகவும் புனிதமான இடத்தைக் கொண்டுள்ளது - பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள்; மற்றும் இரண்டும் ஒன்று

guilty world a perfectly holy and immaculate sacrifice, offering Himself to God as our all-sufficient Redeemer; a beautiful example for our imitation; whose spotless character acts as a charm and inspiration to the poor sin-burdened soul. And under that charm and that inspiration the classes:--"Burnt offerings," "sin offerings," "trespass offerings," "peace offerings," "meat offerings," "drink offerings," and offerings for "sins of ignorance." We shall only have space to notice a few of these.

1. **The Burnt Offering**--This might be a bullock, a ram, a goat, a dove or a pigeon, according to the means of the offerer, as noted above. One was just as acceptable to God as the other, if it represented the means of the offerer. In all cases it must be a male without blemish. The offering of the bullock was perhaps the most impressive. It was to be slain "at the door of the tent of meeting," thus indicating that the only way of access to God is through the crucified Saviour. The offerer was to "lay his hand upon the head of the burnt offering," thereby in the most expressive manner declaring his faith in God, his heartfelt repentance and prayer that the innocent victim might be accepted in the place of him, the guilty sinner. Thus in the "new and living way" to God the convicted sinner lays his hand of faith on God's own appointed sacrifice, and full of penitence believes that the agonies and death of Jesus are accepted in place of the doom which he so fully deserves. The offerer, it seems, was required to kill the victim with his own hands. The method of killing a beast among the Jews, to this day, is to draw a large and exceedingly sharp knife across the throat so as to sever the main blood vessels at one stroke. This method ensures the speedy death of the animal and the complete draining out of its life-blood. This free effusion of blood thus effected, forcibly reminds us of the words of Isaiah, "He hath poured out His soul (life) unto death." The offerer killing the beast with his own hand indicates in the most striking manner possible, the relation between the offerer and the death of his substitute. The truth intended is the fact that OUR SINS caused the death of Christ as much so as if we had been his actual murderers. It is a tremendous truth that I am so involved in the tragedy of the cross that I am either guilty of the awful deed, or redeemed by it. If I reject Christ, I take sides with those who cried "Crucify Him; crucify Him"; but if I receive Him, His precious blood cleanses my guilty soul from all its stains.

The next thing to be done was for Aaron's sons to take the blood of the victim and sprinkle it round about the altar. In this we have an illustration of the words "We are come . . . to the blood of sprinkling, that speaks better things than that of Abel." Also, "Having our hearts sprinkled from an evil conscience."

Then followed the flaying of the animal, and cutting it in pieces, washing the inwards and legs and placing the whole in order upon the fire on the altar. It has been truly remarked

என்பதை பார்க்க முக்காடு கிழிப்பது மட்டுமே அவசியம். இரண்டுமே ஒரே பரிசுத்த ஆவியின் செயல். இருவரும் பரிசுத்த ஆவியின் தூண்டுதலால் எழுதப்பட்ட கடவுளின் பரிசுத்த மனிதர்களின் தயாரிப்புகள். எந்த குழப்பமும் இல்லை, ஆனால் தெய்வீக சத்தியத்தின் படிப்படியான வளர்ச்சி முழுமைக்கு. இயற்கையும் வெளிப்பாடும் ஒத்துப்போகின்றன. முன்னேற்றம் மற்றும் வளர்ச்சியின் ஒரே சட்டங்கள் இரண்டையும் ஆளுகின்றன. துலிப்பின் குமிழ் அதன் மர்மமான மடிப்புகளுக்குள் அழகான பூவைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் அனுபவத்திற்கு, அந்த விளக்கை பூமியில் நடுவதன் மூலம் என்னவாகும் என்று யூகிக்க முடியவில்லை; ஆனால் முழுமையான வளர்ச்சியின் போது, ஒரு அற்புதமான மற்றும் அழகான திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் தெளிவாகக் காண்கிறோம், இறுதியில் தண்டுக்கு முடிசூட்டும் இனிமையான மலர். எனவே வெளிப்படுத்துதலுடன். பவுல் இவ்வாறு கூறுகிறார்: "எல்லாப் பரிசுத்தவான்களிலும் சிறியவனான எனக்கு, கிறிஸ்துவின் ஆராய முடியாத ஐசுவரியங்களைப் புறஜாதியார்களுக்குப் பிரசங்கிக்கவும், எல்லா மக்களுக்கும் இரகசியத்தின் விநியோகம் என்ன என்பதை எல்லா மக்களும் பார்க்கவும் இந்த கிருபை வழங்கப்பட்டது. நித்திய நோக்கத்தின்படி (யுகங்களின் நோக்கத்தின்படி, தேவாலயத்தின் மூலம் பன்மடங்கு ஞானத்தை தேவாலயத்தின் மூலம் அரசுகளுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக, எல்லாவற்றையும் படைத்த கடவுளில் யுகங்கள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன.), அவர் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவில் நோக்கினார் "(எபி. 3:8-11). " ஐசுவரியத்தின் ஆழமே, ஞானம் மற்றும் கடவுளின் அறிவு! அவருடைய தீர்ப்புகள் மற்றும் அவரது வழிகள் எவ்வளவு கண்டுபிடிக்க முடியாதவை! கர்த்தருடைய மனதை அறிந்தவர் யார்? அல்லது அவருக்கு ஆலோசகராக இருந்தவர் யார்? அல்லது முதலில் அவருக்குக் கொடுத்தவர் யார், அது அவருக்குத் திரும்பக் கொடுக்கப்படும்? ஏனென்றால், அவராலும், அவர் மூலமாகவும்,

that, in hot seasons especially, the sight and smell of so much blood, and the slaughtered beasts laid open to the sun, must have been most sickening and revolting, and that which was revolting to man's nature could hardly have given any pleasure to God. And so it is declared, "I delight not in burnt offerings," and "sacrifice and offering Thou hast no delight in." Why, then, were they appointed? SIN necessitated them! Sin required a sufficient and appropriate remedy; it must be exposed in all its hideousness; and guilty man needed to be deeply impressed with the nature of sin and the punishment it merits.

Turning to the antitype--the death of Jesus--the same thing intensified meets our view. How horribly sickening and revolting must have been the sight of the crucifixion! Some men can be found brutal enough--perhaps the soldiers and the rulers of the Jews were--to find pleasure in witnessing such sights, but none else. God Himself drew a thick veil of darkness over the scene, as if to shut out the awful sight from the angels.

The sight of Jesus suffering, dying, must have made many hearts faint. Already his back had been ploughed up by the terrible scourge; His brow was pierced and torn with the crown of thorns; blood stained His vesture, His face, His body; and now, weak and faint from pain and loss of blood, trembling and emaciated, the beginning of the end has come. They strip Him naked, exposing His open wounds and blood-stained body. He is thrown to the earth and His hands and feet nailed to the rude cross. He is now lifted up between earth and heaven, and there He hangs for six hours, till death's shadows creep over face and form. The body is now ghastly in death's awful embrace! What a spectacle! Who in heaven or earth could look upon it without horror! It was a terrible, revolting sight. God seemed to frown by palling the heavens; to groan, by rending the earth and the rocks. But it was necessary. Without the shedding of His blood there could be no remission. To make us righteous HE must be accursed.

2. The Sin Offering of Ignorance--The law required an offering for the sin of ignorance. It differed from the burnt offering in the following respects. The whole of the fat was to be carefully removed from the "inwards," and burnt upon the altar; but the entire carcass was to be carried without "unto a clean place, where the ashes are poured out, and (there) burnt on wood with fire." This seems to be intended to show how intensely abominable sin is to God--even in its mildest form, i. e., when committed in ignorance. The writer of the epistle to the Hebrews (chap. 13:11-13) refers to the crucifixion of Christ outside the city wall as the antitype of this sacrifice, and recognizes the shame attaching thereto. "For the bodies of those beasts, whose blood is brought into the holy place by the high priest as an offering for sin, are burned without the camp. Wherefore Jesus also, that He might sanctify the people through His

அவருக்காகவும் எல்லாமே உள்ளன, அவருக்கு என்றென்றும் மகிமை. ஆமென்."

அத்தியாயம் II

மோசஸ்-கிறிஸ்து

மோசே கிறிஸ்துவின் மாதிரியாக இருந்ததை நாம் ஏற்கனவே ஒரு பொதுவான வழியில் பார்த்திருக்கிறோம். இந்த உண்மையை மேலும் ஆராய்வோம். எந்த விதத்திலும் மோசே இஸ்ரவேலின் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுப்பவராக இருப்பதை விட, கிறிஸ்துவின் மாதிரியாகத் தோன்றவில்லை. அவர் பரிசுத்த மலையிலிருந்து இறங்கியபோது, அவருடைய முகம் பரலோக மகிமையால் பிரகாசித்தது, மக்கள் ஒளியைத் தாங்க முடியாததால், அவர் தனது முகத்தில் ஒரு முக்காடு போட்டார். கடவுளின் சித்தத்தை மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்த "கடவுளிடமிருந்து வந்த" மற்றும் "வானத்திலிருந்து இறங்கிய" அவரை இது நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்பு தந்தையிடம் இருந்த மகிமையை அவர் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, மனித மாம்சத்தில் தனது தெய்வீக இயல்பை மறைத்தார். அப்போஸ்தலன் இந்த அற்புதமான நிகழ்வை வேறு விதமாக முன்வைக்கிறார். மொழியை மிகவும் வெளிப்படையான மற்றும் உன்னதமாகப் பயன்படுத்துவது சாத்தியமில்லை. "தொடக்கூடிய மற்றும் நெருப்பால் எரிக்கப்படக்கூடிய மலைக்கு, கருமை நிறத்திற்கு நீங்கள் வரவில்லை. மற்றும் இருள், மற்றும் புயல், மற்றும் ஒரு எக்காள ஒலி, மற்றும் வார்த்தைகளின் குரல்; அந்தக் குரலைக் கேட்டவர்கள், தங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதபடியால், தங்களுக்கு மேல் ஒரு வார்த்தையும் பேசவேண்டாம் என்று கெஞ்சினார்கள். ஒரு மிருகம் கூட மலையைத் தொட்டால், அது கல்லெறியப்படும்; நான் மிகவும் பயந்து நடுங்குகிறேன் என்று மோசே சொன்ன தோற்றம் மிகவும் பயமாக இருந்தது. ஆனால்

own blood, suffered without the gate. Let us therefore go forth unto Him without the camp, bearing His reproach." He "became sin for us," bearing its shame and punishment. Let us therefore be willing to share His shame and reproach. The shame of the cross has not ceased. Those who follow their Lord in all things are as much despised as ever. But they are content to endure their cross, despising the shame, like their divine Master, and wait patiently for the great day of their vindication. The shame is really on the other side. So, Peter writes: "Let none of you suffer as a murderer, or a thief, or an evildoer, or as a meddler in other men's matters; but if any man suffer as a Christian let him not be ashamed, but let him glorify God in this name."

In this offering for the sin of ignorance there is a solemn lesson for the careless and indolent who profess to believe in Christ. A very large number of these entirely neglect the study of God's holy word, and take for granted their perfectly safe standing in Christ; but if asked for "a reason for the hope that is in them," would be confused and at a loss for a satisfactory answer. They heard a voice, or they felt a change, or they appropriated a text, which perhaps was never intended for them, or they "trusted in Christ." They doubted no more: it had been sinful to doubt. But they did not take the trouble to TEST their standing by the Scriptures of truth; they did not "search and see." What wonder that many go blindly on, with a sense of self-security, while at the same time they are committing the sin of ignorance. The writer once met a preacher of the gospel who declared that he was living absolutely without sin; he had reached the exalted state of "perfect sanctification." I asked him a few questions relative to some of the positive commands of Jesus Christ. He acknowledged that he was living in utter neglect of them--had not given them much thought, and regarded them as unnecessary! That man was committing the sin of ignorance every day, a sin far more heinous and culpable than any under the law of Moses. This sin needs the atonement of Christ as much as any other form of wickedness; and to remove it it is needful to "search the Scriptures."

3. The Sacrifice of the Red Heifer. In the 19th chap. of Numbers is given full particulars of this sacrifice. The animal was to be red all over, and "without spot." Eleazar the priest was to take her forth without the camp, and there cause her to be slain. He was then to take of her blood and with his finger sprinkle it before the door of the tabernacle seven times. He was then to cause her entire body to be burnt to ashes, and into the midst of the fire he was to cast "cedar wood, and hyssop, and scarlet." The ashes of the heifer were to be laid up in a clean place, and, when required to be used, were to be mixed with spring or running water. This was "the water of purification," which was used to purify persons from all kinds of fleshly defilement.

நீங்கள் சீயோன் மலைக்கும், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய நகரத்துக்கும், பரலோக ஜெருசலேமுக்கும், எண்ணற்ற தேவதூதர்களுக்கும், பரலோகத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட முதற்பேறானவர்களின் பொதுக் கூட்டத்திற்கும் தேவாலயத்திற்கும் வந்திருக்கிறீர்கள். எல்லாரையும் நியாயந்தீர்த்து, நீதிமான்களின் ஆவிகள் பரிபூரணமாக்கப்பட்டு, புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய இயேசுவுக்கும், ஆபேலின் இரத்தத்தைவிடச் சிறந்தவைகளைப் பேசும் தெளிக்கும் இரத்தத்திற்கும்" (எபி. 12:18-24). அந்தக் குரலைக் கேட்டவர்கள், தங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதபடியால், தங்களுக்கு மேல் ஒரு வார்த்தையும் பேசவேண்டாம் என்று கெஞ்சினார்கள். ஒரு மிருகம் கூட மலையைத் தொட்டால், அது கல்லெறியப்படும்; நான் மிகவும் பயந்து நடுங்குகிறேன் என்று மோசே சொன்ன தோற்றம் மிகவும் பயமாக இருந்தது. ஆனால் நீங்கள் சீயோன் மலைக்கும், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய நகரத்துக்கும், பரலோக ஜெருசலேமுக்கும், எண்ணற்ற தேவதூதர்களுக்கும், பரலோகத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட முதற்பேறானவர்களின் பொதுக் கூட்டத்திற்கும் தேவாலயத்திற்கும் வந்திருக்கிறீர்கள். எல்லாரையும் நியாயந்தீர்த்து, நீதிமான்களின் ஆவிகள் பரிபூரணமாக்கப்பட்டு, புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய இயேசுவுக்கும், ஆபேலின் இரத்தத்தைவிடச் சிறந்தவைகளைப் பேசும் தெளிக்கும் இரத்தத்திற்கும்" (எபி. 12:18-24). அந்தக் குரலைக் கேட்டவர்கள், தங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதபடியால், தங்களுக்கு மேல் ஒரு வார்த்தையும் பேசவேண்டாம் என்று கெஞ்சினார்கள். ஒரு மிருகம் கூட மலையைத் தொட்டால், அது கல்லெறியப்படும்; நான் மிகவும் பயந்து நடுங்குகிறேன் என்று மோசே சொன்ன தோற்றம் மிகவும் பயமாக இருந்தது. ஆனால் நீங்கள் சீயோன் மலைக்கும், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய நகரத்துக்கும், பரலோக ஜெருசலேமுக்கும், எண்ணற்ற தேவதூதர்களுக்கும், பரலோகத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட முதற்பேறானவர்களின்

This sacrifice of the red heifer affords us another great type of the sacrifice of Christ. Its color--red all over--points to the intensity and fulness of His sufferings in our behalf. He was submerged in them. He said: "I have a baptism to be baptized with, and how am I straitened till it be accomplished!" Baptism is never sprinkling; it is a complete overwhelming. Christ was completely overwhelmed in suffering. "All thy waves and thy billows have gone over me."

The heifer was "without spot," and no yoke had been upon it. It was never in the service of man, but entirely reserved for God. The entire devotion of Jesus to the service of God may be here indicated. He said: "I delight to do Thy will, O God;" "My meat and drink is to do the will of Him that sent Me, and to finish His work." She was burnt entire; the whole carcass was consumed to ashes. Of Jesus we read: "Not a bone of Him shall be broken." His was, as it were, a "whole burnt offering." Spirit, soul, body, all "consumed" in agony and death. The "cedar wood, and hyssop, and scarlet" may point to the extreme bitterness of the cup which His Father gave Him to drink. We may judge of its bitterness by Gethsemane. His bitter cry, "My Father, if it be possible, let this cup pass from Me," and His blood-like sweat, are the signs of the agony of soul which the dear Saviour bore. The ashes and water of purification point to the power of the blood of Jesus to cleanse us from sins, and separate us to the service of God. "For if," says the inspired penman, "the blood of goats and bulls, and the ashes of a heifer, sprinkling them that have been defiled, sanctify unto the cleanness of the flesh, how much more shall the blood of Christ, who through the eternal Spirit offered Himself without blemish unto God, cleanse your conscience from dead works to serve the living God."

This interesting theme of sacrificial types and shadows might be pursued much further; but we have gone far enough for our space and the patience of the reader. No doubt can be entertained as to the typical character of these offerings, made year by year and day by day. They all pointed onward to the one great sacrifice of Christ. And now, looking back from our vantage ground, how sweet to sing:

Before the building of the tabernacle, it was lawful to offer sacrifice anywhere, but afterwards there was only one spot and one altar on which sacrifices might be offered: that was on the altar right before the door of the tabernacle. So there is one place--Calvary, and one offering--Christ crucified, to which we may now come and find salvation. "I am the way, the truth, and the life; no man cometh unto the Father but by Me." "There is none other name given among men whereby we must be saved."

CHAPTER IX

பொதுக் கூட்டத்திற்கும் தேவாலயத்திற்கும் வந்திருக்கிறீர்கள். எல்லாரையும் நியாயந்தீர்த்து, நீதிமான்களின் ஆவிகள் பரிபூரணமாக்கப்பட்டு, புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய இயேசுவுக்கும், ஆபேலின் இரத்தத்தைவிடச் சிறந்தவைகளைப் பேசும் தெளிக்கும் இரத்தத்திற்கும்" (எபி. 12:18-24). ஒரு மிருகம் கூட மலையைத் தொட்டால், அது கல்லெறியப்படும்; நான் மிகவும் பயந்து நடுங்குகிறேன் என்று மோசே சொன்ன தோற்றம் மிகவும் பயமாக இருந்தது. ஆனால் நீங்கள் சீயோன் மலைக்கும், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய நகரத்துக்கும், பரலோக ஜெருசலேமுக்கும், எண்ணற்ற தேவதூதர்களுக்கும், பரலோகத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட முதற்பேறானவர்களின் பொதுக் கூட்டத்திற்கும் தேவாலயத்திற்கும் வந்திருக்கிறீர்கள். எல்லாரையும் நியாயந்தீர்த்து, நீதிமான்களின் ஆவிகள் பரிபூரணமாக்கப்பட்டு, புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய இயேசுவுக்கும், ஆபேலின் இரத்தத்தைவிடச் சிறந்தவைகளைப் பேசும் தெளிக்கும் இரத்தத்திற்கும்" (எபி. 12:18-24). ஒரு மிருகம் கூட மலையைத் தொட்டால், அது கல்லெறியப்படும்; நான் மிகவும் பயந்து நடுங்குகிறேன் என்று மோசே சொன்ன தோற்றம் மிகவும் பயமாக இருந்தது. ஆனால் நீங்கள் சீயோன் மலைக்கும், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய நகரத்துக்கும், பரலோக ஜெருசலேமுக்கும், எண்ணற்ற தேவதூதர்களுக்கும், பரலோகத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட முதற்பேறானவர்களின் பொதுக் கூட்டத்திற்கும் தேவாலயத்திற்கும் வந்திருக்கிறீர்கள். எல்லாரையும் நியாயந்தீர்த்து, நீதிமான்களின் ஆவிகள் பரிபூரணமாக்கப்பட்டு, புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய இயேசுவுக்கும், ஆபேலின் இரத்தத்தைவிடச் சிறந்தவைகளைப் பேசும் தெளிக்கும் இரத்தத்திற்கும்" (எபி. 12:18-24).

பழைய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கைகள் இரண்டையும் சட்டத்தை வழங்குவதைத் தொடர்ந்து வந்த உண்மைகளில் மேலே உள்ள வேறுபாடு அதன் இறுதித் தொடுதலைப் பெறுகிறது. மோசே மலையில் இல்லாத காலத்தில், மக்கள் உருவ

THE LAVER

BETWEEN the altar of burnt offering and the door of the Tabernacle stood the Laver. It was made of the brass mirrors of the "serving women." No account is given of its size and shape. It must have been of considerable dimensions, as it was used for the priests to bathe in. For the priests to attempt to enter the tabernacle without washing at the laver was to incur instant death. What does this laver represent? That it betokens something very important is evident from the awful penalty the priest incurred who despised or neglected it. In answering this question, I wish to draw special attention to a passage in Ep. 6:25-27. "Husbands love your wives, even as Christ also loved the church, and gave Himself up for it; that he might sanctify it, having cleansed it by the washing of water with the word," &c. Here is an evident reference to the sanctification of the priest at the laver, which helps us to a right understanding of its significance. The laver represents two things inseparably joined together--"The Water with the Word."

1. The "Word" is indicated by the substance of which the laver was formed--the mirrors of the serving women. The purpose of a mirror is to reflect one's likeness. The word of God is compared to a mirror by the Apostle James. "For if anyone is a hearer of the word and not a doer, he is like unto a man beholding his natural face in a mirror, for he beholdeth himself, and goeth away, and straightway forgetteth what manner of man he was. But he that looketh into the perfect law, the law of liberty, and so continueth, being not a hearer that forgetteth, but a doer that worketh, this man shall be blessed in his doings" Jam. 1:23-25. This is a striking and beautiful illustration of the word of God. It shows us ourselves; it exposes our naked deformity--the corrupt state of our hearts--in the sight of God, and thus leads us to seek cleansing and renewing. The word of God holds a most important place in saving the sinner. We are "begotten" by the word. David said: "Thy word quickeneth me;" "Faith cometh by hearing the word of God;" It is--"the sword of the spirit," and "is living and active, and sharper than any two-edged sword." There are some who say that the word of God is a "dead letter," but no one can say so truthfully in the light of these scriptures.

2. The "water" in the above scripture (Ep. 5) refers to the Christian institution of baptism. All scholars are agreed in this; and indeed, it is impossible to doubt it when the place and design of baptism, as taught in the New Testament is understood. Let us see. Baptism is in water. "See here is water, what doth hinder me to be baptized," "Can any man forbid the water, that these should not be baptized." Baptism is a washing (or bathing); "Arise, and be baptized, and wash (bathe) away thy sins, calling upon His name." Baptism is only to be administered to the penitent believer. "He that believeth and is baptized shall be saved," "Repent

வழிபாட்டுக்கு தங்களை
ஒப்புக்கொடுத்தனர். இந்த பாவத்திற்காக
மூவாயிரம் கிளர்ச்சியாளர்கள் தங்கள்
சொந்த சகோதரர்களின் வாங்களால்
இறந்தனர். ஆனால் சீயோன்
மலையிலிருந்து முதன்முதலில்
நற்செய்தியின் சட்டம்
அறிவிக்கப்பட்டபோது மூவாயிரம்
ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்பட்டனர் (அப் 2).
இது உண்மையின் ஆணித்தரமான
எடுத்துக்காட்டு. "கடிதம் (மோசேயின்
சட்டம்) கொல்லும், ஆனால் ஆவி
(சுவிசேஷத்தால்) உயிர் கொடுக்கிறது" (2
கொரி. 3:6).

ஆனால் மோசே பரிசுத்த மலையில்
இருக்கும்போது பத்து கட்டளைகளின்
சட்டத்தை மட்டும் பெறவில்லை. அவர் தனது
நம்பிக்கைக்கு ஒரு சரியான மாதிரியை
அல்லது கூடாரத்தின் "வடிவத்தை"
ஒப்புக்கொடுத்தார். இயேசு கிறிஸ்து
அவருடைய திருச்சபையுடன்
தொடர்புடையவர் என்பது போலவே
மோசேயும் கூடாரத்துடன் தொடர்புடையவர்
என்ற உண்மையை வலியுறுத்துவது இங்கே
முக்கியமானது. Heb இல். 3:1-6 நாம்
வாசிக்கிறோம்: "ஆகையால், பரிசுத்த
சகோதரர்களே, பரலோக அழைப்பில்
பங்குள்ளவர்களே, நம்முடைய
வாக்குமூலத்தின் அப்போஸ்தலரும் பிரதான
ஆசாரியருமான இயேசுவைக்
கவனியுங்கள்; (கடவுளின்) வீடு, வீட்டைக்
கட்டியவருக்கு வீட்டைக் காட்டிலும் அதிக
மரியாதை இருப்பதால், மோசேயை விட
அவர் அதிக மகிமைக்கு தகுதியானவர்
என்று எண்ணப்பட்டார், ஏனென்றால்
ஒவ்வொரு வீடும் ஒருவரால் கட்டப்பட்டது,
ஆனால் எல்லாவற்றையும் கட்டியவர்
கடவுள். மேலும் மோசே, அவருடைய
(கடவுள்) அனைத்திலும்
உண்மையுள்ளவராக இருந்தார். s) அந்த
விஷயங்களின் சாட்சியத்திற்காக ஒரு
வேலைக்காரனாக வீடு, பின்னர் பேசப்பட
வேண்டும். ஆனால் கிறிஸ்து அவருடைய
(சொந்த) வீட்டின் மீது ஒரு குமாரனாக,
யாருடைய வீடு நாம்தான்." இந்த பத்தியில்
கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலத்துவம்
பார்வையில் உள்ளது. மோசே ஒரு
அப்போஸ்தலராக அல்லது ஒரு தெய்வீக

and be baptized every one of you in the name of the Lord Jesus for the remission of your sins." Baptism admits into the "one, body," the church. "Ye are all baptized into one body." Baptism is in order to "salvation" or "remission of sins." See Mark 16:15-16; Acts 2:28.

We conclude then that the water of the laver before the door of the tabernacle represents baptism. We do so because it can represent nothing else, and because the analogy is complete. This will appear still more conclusively in the next chapter. Just now I want to show the two-fold type-- "The water with the word." In Tit. 3:5 we read, "According to His mercy He saved us through the washing (marg., laver) of regeneration and renewing of the Holy Ghost." We have seen that the word of God is the "sword of the spirit," i. e., it is the means used by the Holy Spirit in conversion. Hence what the word does the spirit does. In the above text then we have the truth established that the word and the water are inseparable in regeneration. The same truth is taught by Jesus, "Except a man be born of water and the spirit he cannot enter into the kingdom of God" (John 3:5).

CHAPTER X

THE PRIESTHOOD

THE Levitical Priesthood was typical of the Christian Priesthood. "Ye also as living stones, are built up a spiritual house, to be a holy priesthood, to offer up spiritual sacrifices, acceptable to God through Jesus Christ," I Peter 2:5. Also verse 9 "But ye are an elect race, a royal priesthood, a holy nation, a people for God's own possession." "Worthy art thou to take the book, and to open the seals thereof, for thou wast slain, and didst purchase unto God with Thy blood, men of every tribe, and tongue, and people, and nation, and madest them to be unto our God a kingdom and priests, and they reign on the earth" Rev. 5:9, 10. "Having therefore, brethren, boldness to enter into the holy place by the blood of Jesus, by the way which he dedicated for us, a new and living way, through the veil, that is to say his flesh; and having a great high priest over the house of God, let us draw near with a true heart, in fulness of faith, having our hearts sprinkled from an evil conscience, and our body washed with pure water" Heb. 10:19, 20. "We have an altar whereof they have no right to eat which serve the tabernacle" Heb. 13:10. Also verse 15:11 "Through him, therefore, let us offer up a sacrifice of praise to God continually, that is, the fruit of lips which make confession to his name."

These scriptures teach:

1. That all Christians are priests unto God in Christ. There is therefore no such thing as a class priesthood, such as obtains in the Church of Rome and the Church of England.

பணிக்காக அனுப்பப்பட்ட கிறிஸ்துவின் ஒரு வகை. ஆரோன் ஒரு அவருடைய (கிறிஸ்துவின்) ஆசாரியத்துவத்தின் வகை, இது பின்னர் நிருபத்தில் பார்வைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. மோசேயின் பணி கடவுளின் வீட்டைக் கட்டுவதாகும். வேலையின் விவரங்கள் அனைத்தும் மிக நுணுக்கமாகக் கூறப்பட்டன, மேலும் மோசேக்கு விவரக்குறிப்புகளிலிருந்து விலகிச் செல்ல சுதந்திரம் இல்லை. அவர் மிகச் சிறிய குறிப்பைப் பெற்றிருந்தார். "பார், பரிசுத்த மலையில் உனக்குக் காட்டப்பட்ட மாதிரியின்படியே எல்லாவற்றையும் செய்வாயாக என்று அவர் கூறுகிறார்." மோசே "உண்மையுள்ளவராக இருந்தார்." அவர் எல்லாவற்றிலும் கடவுளுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றினார். வாசஸ்தலத்தை அமைப்பதில் கடவுள் ஒரு பெரிய நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார், மேலும் சிறிய விலகல் அந்த நோக்கத்தை சிதைத்திருக்கும். மோசே அந்த நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டார் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது, ஆனால் கட்டிடம் "முறைக்கு" உண்மையாக இருப்பதைப் பார்ப்பதில் அவர் ஆர்வத்துடன் கவனமாக இருந்தார் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். "கர்த்தர் மோசேக்குக் கட்டளையிட்டபடியே, இஸ்ரவேல் புத்திரர் எல்லா வேலைகளையும் செய்தார்கள்; மோசே எல்லா வேலைகளையும் பார்த்தார், இதோ, கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியே அவர்கள் அதைச் செய்தார்கள்; மோசேயும் அதைச் செய்தார்கள். அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்." இஸ்ரவேல் புத்திரர் எல்லா வேலைகளையும் செய்தார்கள். மோசே எல்லா வேலைகளையும் பார்த்தார், கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியே அவர்கள் அதைச் செய்தார்கள். மோசே அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்." இஸ்ரவேல் புத்திரர் எல்லா வேலைகளையும் செய்தார்கள். மோசே எல்லா வேலைகளையும் பார்த்தார், கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியே அவர்கள் அதைச் செய்தார்கள். மோசே அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்."

இப்போது இந்த பெரிய பணியில் மோசஸ் இயேசுவின் ஒரு வகை. கடவுளின் "அப்போஸ்தலனாக" கர்த்தராகிய இயேசு

This mistake has been, in all ages since it was foisted upon the Church, a prolific source of error. It is without doubt the root of the tree of anti-Christ. And how hard it is to root up this evil! The distinction between "clergy" and "laity," the one-man ministry, and indeed every form of mere officialism are traceable to this gigantic evil.

2. That "the priesthood being changed there is also a change of the law." Our sacrifices are "spiritual," and hence our altar is spiritual. "The sacrifice of the mass" and the "altar" of the Episcopal Church, priestly vestments, the offering of incense, are all alike alien to the "new and living way." They either belong to dead Judaism or to heathen idolatry.

3. That the consecration of the priest under the law was typical of the Christian's consecration to Christ.

We have seen in previous chapters that the relative positions of the altar of burnt offering and the laver in the court of the tabernacle indicated the way of salvation. For as both stood opposite the door of the tabernacle, so the cross of Christ and the ordinance of baptism stand opposite the church and must be approached to enter it. Again, the first thing approached through the gate of the court was the altar, and then the laver. So, in the way of salvation the sinner first comes to Christ crucified, believing, repenting; then as a penitent believer in Jesus he is baptized, and enters the church. Now this order has been reversed by the introduction of infant baptism. This practice places the "laver of regeneration" before the cross of Christ, and has led to some terrible errors of doctrine; for, correctly recognizing the scriptural connection between baptism and remission of sins and the new birth, nearly all baptismal services for infants teach that the baby is regenerated in baptism. And so firm a hold has this doctrine on ministers and people, that the former often scruple to read their burial service over the dead infant who has died unbaptized; and the latter often imagine the infant in such a case LOST. Infant baptism must, in the nature of things, be wrong, as we have seen the word of God is meant to be present and operative in the heart of the person baptized. Baptism is not a mere bodily act. It is the baptism of the whole man, soul and body; it means death to sin, and resurrection to "newness of life;" it expresses inward faith and repentance by an outward symbol. Now as none of these things can be true of infants, it is certain that infant baptism is contrary to the word of God. What then? The order of the priests' consecration is the order of conversion to God. As the candidate for the priesthood first came with his sacrifice, and received atonement through the blood of the innocent victim, while full of faith and repentance; then was bathed in the laver; then was robed in the pure white robes; and then entered into the holy place to minister in the tabernacle; so in conversion the poor lost sinner must first come with faith and repentance to the crucified Savior--to the blood of his cross--and thus believing, be baptized in

"என் சொந்த சித்தத்தைச் செய்யாமல், என்னை அனுப்பியவரின் சித்தத்தைச் செய்ய பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்தார்" என்று அவர் கூறுகிறார். மீண்டும்: "என் போதனை என்னுடையது அல்ல, என்னை அனுப்பியவருடையது ... மோசே உங்களுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுக்கவில்லையா . . மோசேயின் சட்டம் மீறப்படக்கூடாது" (யோவான் 8:16-23). மீண்டும், அவர் கூறுகிறார்: "நீங்கள் மனுஷகுமாரனை உயர்த்தும்போது, நானே அவர் என்றும், நான் சுயமாக ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றும், பிதா எனக்குக் கற்பித்தபடியே இவைகளைச் சொல்கிறேன் என்றும் அறிந்துகொள்வீர்கள். என்னை அனுப்பியவர். என்னுடன், அவர் என்னைத் தனியாக விட்டுவிடவில்லை, ஏனென்றால் அவருக்குப் பிரியமானவற்றை நான் எப்போதும் செய்கிறேன்" (யோவான் 8:26-29). இயேசுவின் பணி "இழந்தவர்களைத் தேடுவதும் காப்பாற்றுவதும்" - இருளின் சக்தியிலிருந்து மனிதர்களை விடுவித்து, பரிசுத்தத்திற்கும் கடவுளுக்கும் மீட்டெடுப்பதாகும். இந்த பெரிய வேலை இரண்டு பகுதிகளாக முடிக்கப்பட்டது: முதலில் கடவுளின் ஆன்மீக இல்லத்தின் அடித்தளத்தை அமைப்பதில்; இரண்டாவது, கட்டிடம் கட்டுவதில். இந்த மகத்தான வேலையின் முதல் பகுதி பூமியில் கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது, மேலும் அவரது உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் பரலோகத்திற்கு ஏறுதல் ஆகியவற்றில் முடிவற்றது. இரண்டாம் பகுதி பெந்தெகொஸ்தே நாளில் தொடங்கப்பட்டு அப்போஸ்தலர்களால் முடிக்கப்பட்டது. ஆனால் "உண்மையான வாசஸ்தலத்தை" கட்டும் முழு வேலையும் இயேசுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவர் விசுவாசத்தின் ஆசிரியரும் பூரணத்துவமுமானவர்." "வானத்திலும் பூமியிலும் உள்ள எல்லா அதிகாரமும்" அவருடையது. இயேசு பூமியில் செய்த அனைத்தையும் அவருடைய பெரிய வேலையின் ஆரம்பம் என்று லூக்கா பேசுகிறார் (அப்போஸ்தலர் 1:1) மேலும் நமது கர்த்தர் கூறினார். : "

இவ்வாறு, ஒரு தெய்வீக சட்டத்தை வழங்குபவராகவும், தலைசிறந்த-

water into the name of the Father, the Son, and the Holy Spirit, and thus "putting on Christ" he is robed in his spotless righteousness, and is fitted to enter the Church and become a lively member of the same.

And now in concluding this chapter let my kind reader ask, "Have I come to Christ in this way?" I ask you to search the New Testament and judge for yourself whether it is the "way of the Lord" or not. First come to Jesus--come to the Lamb of God--come to the blood of the new covenant, come and trust him, come and love him, come and surrender yourself wholly to him, and thus, and thus only, come to his baptism, be "buried with Christ," and "into Christ." Bury the old life--the old man, and rise from the symbolic grave to live for Christ, holiness and eternity. Then with joy enter His holy place--the Church, and devoutly serve the great King, and sweetly enjoy the "communion of saints."

CHAPTER XI

THE HOLY PLACE

THE priest duly consecrated, entered the Holy Place to do service therein. The Holy Place was the first compartment of the tabernacle, divided from the "Holy of Holies," or inner compartment, by a thick veil of very rich material. This veil completely hid the Holy of Holies from view, and was only passed once a year by the high priest. The curtain at the door of the tabernacle was made of the same rich material as the veil, and was doubtless kept down so as to obscure the Holy Place from outside view. Now, this Holy place, with its furniture and divine service, is typical of the Church of Jesus Christ. By the term church I do not mean that universal, mystical nothing which so many now regard the Church to be, but the assembly of Christ's people, meeting regularly in any given place to worship God in spirit and in truth; or in other words, the Church of God as ordered and set before us in the New Testament. In this church all are priests--as we have seen--made such by blood and water--faith in Christ, and baptism. "Let us draw near (as priests) having had our hearts sprinkled from an evil conscience, and our body washed (bathed) in pure water." And as no one dare enter the tabernacle who was not a duly ordained priest, so no one should presume to enter the Church and partake in its privileges who has not been duly consecrated in the way of God's appointment.

Of the church when first established (Acts 2:42) it is said "They continued steadfastly in the apostles' teaching and fellowship; in the breaking of bread and the prayers." This passage indicates the principle things which engaged the devotion and worship of the church. And in our examination of the tabernacle, with its furniture and its

கட்டமைப்பாளராகவும் மோசேயின் மாபெரும் எதிர் மாதிரி நம் முன் உள்ளது. உலகங்களை உருவாக்கியவர், மற்றும் "யாரால்

ஒவ்வொரு மனிதனும் "தனக்கென்று ஒரு சட்டம்" போலவும், ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் பார்வையில் சரியானதைச் செய்யலாம் என்று கடவுள் அறிவித்ததைப் போலவும் அவர்கள் செயல்பட்டனர். ஆனால் அது அப்படியல்ல. புதிய உடன்படிக்கை கடவுளிடமிருந்து ஒரு வெளிப்பாடு, அதன் விதிமுறைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். பரலோக ராஜ்யம் நம்மிடையே உள்ளது, குடியுரிமை சட்டங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். கிறிஸ்துவின் திருச்சபை பூமியில் உள்ளது, அதன் கட்டளைகள் சிதைக்கப்படக்கூடாது. இந்த விஷயங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் நமக்கு முன்னால் உள்ளன, மேலும் அவை கடவுளின் ஞானத்தையும் மகிமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அமைப்பு தெய்வீக அழகான மற்றும் முழுமையானது; மற்றும் உலகம் முழுவதும் மற்றும் எல்லா காலத்திற்கும் மனிதனுக்கு ஏற்றது. தெய்வீக சட்டத்தை மீறுவது எப்போதுமே சாபத்தைக் கொண்டுவருகிறது என்பதை நினைவில் கொள்வோம். புதிய உடன்படிக்கை கடவுளிடமிருந்து ஒரு வெளிப்பாடு, அதன் விதிமுறைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். பரலோக ராஜ்யம் நம்மிடையே உள்ளது, குடியுரிமை சட்டங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். கிறிஸ்துவின் திருச்சபை பூமியில் உள்ளது, அதன் கட்டளைகள் சிதைக்கப்படக்கூடாது. இந்த விஷயங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் நமக்கு முன்னால் உள்ளன, மேலும் அவை கடவுளின் ஞானத்தையும் மகிமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அமைப்பு தெய்வீக அழகான மற்றும் முழுமையானது; மற்றும் உலகம் முழுவதும் மற்றும் எல்லா காலத்திற்கும் மனிதனுக்கு ஏற்றது. தெய்வீக சட்டத்தை மீறுவது எப்போதுமே சாபத்தைக் கொண்டுவருகிறது என்பதை நினைவில் கொள்வோம். புதிய உடன்படிக்கை கடவுளிடமிருந்து ஒரு வெளிப்பாடு, அதன் விதிமுறைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். பரலோக ராஜ்யம் நம்மிடையே உள்ளது, குடியுரிமை சட்டங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட

services, we shall find that these things were the very things most prominently symbolized.

THE LAMPSTAND.

We begin with the golden lampstand. This was a very beautiful and costly piece of furniture. It was beaten out of one solid mass of gold, weighing a talent, which was equal to £5475 in our money. It had a central stand with upright lamp, and six branch-lamps, three on either side. The whole was tastefully and ornamentally designed, being worked throughout into shapes of flowers and fruits of the pomegranates. Oil extracted from olive berries was burnt in the lamps, which emitted an exceedingly bright flame. The lights were never allowed to go out, but it was the duty of the priests to keep them replenished with oil and trimmed continually. Golden snuffers were provided to assist in the trimming, but no extinguishers. The lampstand was placed on the left side of the holy place, and was ITS ONLY LIGHT.

Now what, in the Church of Christ, was this beautiful lampstand, with its burning flames, intended to foreshadow? The answer is the word of divine inspiration, or the "apostles' teaching." That teaching is the word of God, and nothing else. The following comparisons will show the truth of this conclusion:

1. The lampstand was of great value, being of pure solid gold. The word of God is pure and of inestimable value. Those who know anything of its worth fully endorse the saying of the Psalmist: "How precious also are thy thoughts unto me, O God!" The word of God is precious because it reveals God, heaven, eternity; shows the way of salvation, of holiness and eternal life. In a word because it is full of Christ.
2. Pure gold is the most enduring of substances. Here again the lampstand testifies to the word of God which "endureth forever."
3. It was exceedingly beautiful. The word of God is full of the beauty of holiness.
4. The seven branches point to perfection--completeness. The number seven was the perfect number. It has been suggested with considerable force and beauty (see Maston's Christ in the Tabernacle), that these seven lamps indicate the Bible, with its three great divisions--the law, the psalms, and the prophets on the one side; and three New Testament divisions--the Acts, the epistles, and the Revelation on the other hand; with Christ in the gospels as chief central stem. I am however disposed to regard these seven branches as intended to point to another matter. I take it that the old covenant institutions were typical of things which essentially belong to the new. The lamp-stand therefore represents NEW COVENANT TEACHING, i. e., the teaching of the apostles. Hence, I take the seven branches-

வேண்டும். கிறிஸ்துவின் திருச்சபை பூமியில் உள்ளது, அதன் கட்டளைகள் சிதைக்கப்படக்கூடாது. இந்த விஷயங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் நமக்கு முன்னால் உள்ளன, மேலும் அவை கடவுளின் ஞானத்தையும் மகிமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அமைப்பு தெய்வீகமான அழகான மற்றும் முழுமையானது; மற்றும் உலகம் முழுவதும் மற்றும் எல்லா காலத்திற்கும் மனிதனுக்கு ஏற்றது. தெய்வீக சட்டத்தை மீறுவது எப்போதுமே சாபத்தைக் கொண்டுவருகிறது என்பதை நினைவில் கொள்வோம். அமைப்பு தெய்வீக அழகான மற்றும் முழுமையானது; மற்றும் உலகம் முழுவதும் மற்றும் எல்லா காலத்திற்கும் மனிதனுக்கு ஏற்றது. தெய்வீக சட்டத்தை மீறுவது எப்போதுமே சாபத்தைக் கொண்டுவருகிறது என்பதை நினைவில் கொள்வோம். அமைப்பு தெய்வீக அழகான மற்றும் முழுமையானது; மற்றும் உலகம் முழுவதும் மற்றும் எல்லா காலத்திற்கும் மனிதனுக்கு ஏற்றது. தெய்வீக சட்டத்தை மீறுவது எப்போதுமே சாபத்தைத் தருகிறது என்பதை நினைவில் கொள்வோம்.

அத்தியாயம் III

உத்வேகம் பெற்ற வேலையாட்கள்

இப்போது நாம் ஒரு படி மேலே சென்று மோசேயின் கூடாரத்திற்கும் "மனிதன் அல்ல, கர்த்தர் அமைத்த உண்மையான கூடாரத்திற்கும்" உள்ள ஒற்றுமையின் மற்றொரு முக்கியமான புள்ளியைக் கருத்தில் கொள்வோம். இரு வீடுகளின் கட்டுமானப் பணிகளிலும் ஊக்கம் பெற்ற தொழிலாளர்கள் பணிபுரிந்தனர். தேவன் மோசேயை நோக்கி: இதோ, யூதா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஹூரின் குமாரனாகிய ஊரியின் குமாரனாகிய பெசெலேலை நான் பெயரிட்டு அழைத்தேன்; அவனை ஞானத்திலும் அறிவிலும், அறிவிலும், அறிவிலும் தேவனுடைய ஆவியால் நிரப்பினேன். சகல விதமான வேலைப்பாடுகள்; தந்திரமான வேலைகளைச் செய்ய, தங்கம், வெள்ளி, பித்தளை ஆகியவற்றில் வேலை செய்தல்,

the perfect number--to represent the "unity of the spirit" as summarized in Eph. 4:1-6: "I therefore, the prisoner in the Lord, beseech you to walk worthily of the calling wherewith ye were called, with all lowliness and meekness, with long-suffering, forbearing one another in love, giving diligence to keep the unity of the spirit in the bond of peace. There is one body and one spirit, even as also ye were called in one hope of your calling; one Lord, one faith, one baptism, one God and Father of all, who is over all, and through all, and in all."

The unity of the lampstand was not only seen in the perfect number of its branches, but also in the fact that it was all beaten out of one solid mass of gold. This is beautifully suggestive of the unity of the spirit as expounded by the "apostle's teaching." As we see in Eph. 4, there are seven units in the unity of the spirit, and all evolved out of one precious mass--the Lord Jesus Christ, and all inseparably joined to Him. To have removed any one of the branches of the lamp-stand would have disfigured it, and destroyed its perfectness. So, to remove any one of the things mentioned by Paul in the "unity of the spirit," were to destroy its completeness and render it deformed. Suppose we try its effect. Let us remove from Christianity (for that is what spirit" means) the "one Lord." How meaningless would all the rest become!

There would be a body with a spirit, but no head. Faith would have no attraction, no object; baptism would have no end and hope would have no incentive.

5. The light of the lamp-stand was the only light of the tabernacle. There were no windows. No light was borrowed from nature. By the light of the lamps the priest worked, and all the other objects in the tabernacle were distinctly seen. Its soft, clear light lit up the whole with great beauty. So in the Church of Christ. The teaching of the apostles is the only rule of faith and duty. It is of the utmost importance for all who desire to please God to understand this. Fearful and destructive have been the consequences of neglecting this in all the Christian ages. In a previous chapter we have seen that the apostles were invested with divine authority, and clothed with infallible power as the founders and organizers of the Church. If this great truth had always been recognized, human creeds, doctrines, and sects had been impossible. To this authority nature and reason must submit. In proportion as the "apostles' teaching" prevails in the Church, shall we as Christians discern our place and work, and behold the glory of Christ in all His ordinances.

6. The lamps were to be kept trimmed and burning by the priests. So, in the Church God's people are in duty bound to preserve the faith as at first delivered, and to keep it free from all interpolations and perversions.

அமைப்புகளுக்கான கற்களை வெட்டுதல், மரத்தில் செதுக்குதல், எல்லா விதமான வேலைப்பாடுகளிலும் வேலை செய்தல், இதோ, எனக்கு இருக்கிறது. அவனோடு தான் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த அகிசாமாக்கின் மகன் அகோலியாப் நியமிக்கப்பட்டார்; மகிமை இறைவனுக்கே உரித்தாக வேண்டும் என்றும். யோசனை தெய்வீகமானது; முறை தெய்வீகமானது; அதைச் செயல்படுத்துவதற்கான ஞானமும் சக்தியும் தெய்வீகமாக இருந்தன, எனவே வெறும் மனித யோசனைகள் மற்றும் முறைகளுக்கு இடமில்லை. கடவுள் கட்டிடக் கலைஞராக இருந்தார், மோசே தலைசிறந்த கட்டிடக் கலைஞர், பெசெலேலும் அவருடைய தோழர்களும் வேலையாட்கள். ஒரு கட்டிடத்தில் பணிபுரியும் போது, கட்டிடக் கலைஞரின் வடிவமைப்பை மாற்றுவது அல்லது மிகச்சிறிய குறிப்பிட்ட விவரக்குறிப்புகளிலிருந்து விலகுவது தொழிலாளியின் கடமையின் ஒரு பகுதியாக இல்லை; ஆனால் அவர்களின் கடமை என்பது அவர்களின் குறிப்பிட்ட துறைகளுடன் தொடர்புடைய அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அறிவுறுத்தல்களை உண்மையாக செயல்படுத்துவதாகும். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் ஒவ்வொரு பகுதியும் முழுமைக்கும் முழுமைக்கும் நல்லிணக்கத்திற்கும் வழிவகுக்கிறது. வாசஸ்தலத்திலிருந்த வேலையாட்களுக்கும் அப்படித்தான் இருந்தது. ஒவ்வொரு மனிதனும் அறிவுரைகளுக்கு இணங்கச் செய்தார்கள், இறுதியில் கூடாரம் அதனுடன் தொடர்புடைய அனைத்தையும் உருவாக்கியது.

வேதாகமப் பெயர்களில் அர்த்தமுள்ள உலகம் இருக்கிறது. அவை பெரும்பாலும் தீர்க்கதரிசனமானவை. ஒரு அற்புதமான முறையில் அவர்கள் மிகவும் பாத்திரம் மற்றும் அலுவலகம், மற்றும் அவர்களை தாங்கும் நபர்களின் விதியை கூட குறிப்பிடுகின்றனர். ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் இரண்டு முக்கிய வேலையாட்களின் பெயர்கள் பிரமாதமாகப் பரிந்துரைக்கின்றன. பெசெல் என்றால் "கடவுளின் நிழலில் (அல்லது பாதுகாப்பில்)" என்று பொருள். அகோலியாப் என்றால் "தந்தையின் கூடாரம்;" மேலும்

Thus, the lamp-stand was indicative of the teaching of the inspired apostles of Christ. And as the stem and substance of that teaching was Christ, we see how perfectly the lamp-stand foreshadowed it. The reason for the presence of the lamp-stand in the tabernacle was that its light might shine. So, the reason for the apostles' teaching in the church is that Christ may be our light, that we may be filled with His light, and go forth into the world to be in our turn "The light of the world."

CHAPTER XII

THE TABLE OF SHEW-BREAD

THIS was a table made of accasia wood overlaid with gold, and had a golden crown. It was about 3½ feet long, 2 feet wide, and 2½ feet high. It had dishes, spoons, bowls and covers; all of pure gold. The use of this costly and beautiful table was to hold the "shew-bread." Full directions are given in Lev. 24:5-9. The "shew-bread" consisted of twelve unleavened cakes: one for each tribe. They were to be placed on the table in two rows--six in each "before the Lord." They were to be eaten only by the priests, every Sabbath; and fresh loaves placed in their stead as the old ones were removed. This table stood on the right side of the tabernacle, opposite the golden lamp-stand.

There is no doubt, I think, that this was intended to symbolize the "breaking of bread," the next thing noticed in Acts 2:42 among the things which the Church "steadfastly" observed. The points of comparison are as clear as the shadow to its substance. 1st. The table was covered all over with gold (we meet with gold everywhere in the tabernacle), which points to the precious things set forth in the Lord's supper. Gold is prized and sought after more than anything else. But to the hungry soul the spiritual feast of the Lord's table is valued far more than "gold which perisheth." 2nd. The bread was representative. The twelve loaves represented the twelve tribes of Israel. The bread of the Lord's table is also representative. There is but one loaf, and this represents the body of Christ: "This is my body." It also represents the oneness of "His body the Church": "We are one bread, and one body." 3rd. The priests alone partook of it; and in the Church only those who have been joined to the Christian priesthood partake of the Lord's supper. 4th. The loaves were eaten every Sabbath. So the Lord's supper is, by the true Church, eaten every first day of the week: the day now devoted to Christian worship. "On the first day of the week the disciples came together to break bread" (Acts 20:7). 5th. The loaves were called the shew-bread; and in the Lord's supper the death of Jesus is "shown forth till He come." 6th. The loaves were for a memorial. So the Lord's supper is a memorial feast: "Do this," said Jesus, "in remembrance of Me." Of course there are points where this comparison would break down, but the foregoing are sufficient to establish the intended

உண்மையாகவே அவர்கள் தங்கள் "தந்தையின் கூடாரத்தில்" உண்மையுடன் பணிபுரியும் போது "சர்வவல்லவரின் நிழலின்" கீழ் தங்களை முற்றிலும் பாதுகாப்பாக உணர்ந்திருக்க வேண்டும். நாமும் நல்லதைப் பின்பற்றி, எல்லாவற்றிலும் நம் தந்தையின் விருப்பத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதில் திருப்தி அடைவோம்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலர்கள் "இரண்டாவது" வாசஸ்தலத்தை வைத்துள்ள அதே இடத்தை "முதல் கூடாரம்" தொடர்பாக இப்போது இந்த ஏவப்பட்ட வேலையாட்கள் ஆக்கிரமித்துள்ளனர். அவர்கள், அப்போஸ்தலர்கள், இயற்கையாகவே தகுதி பெற்றவர்கள் அல்ல. அவர்களின் சிறந்த அப்போஸ்தலிக்கப் பணிக்காக அவர்கள் முந்தைய கல்வியைப் பெறவில்லை. அவர்கள் கலாச்சார மனிதர்களின் பார்வையில், உண்மையில் அவர்கள் "கற்காத மற்றும் அறியாத மனிதர்கள்". அவர்கள் இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்து அவருடைய அற்புதமான கோட்பாட்டிற்குச் செவிசாய்த்திருந்தாலும், அவர் அவர்களை விட்டுப் பிரிந்தபோது, அவர்களுக்கு முன்பாக இருந்த வேலையின் உண்மையான தன்மையைக் கண்டு அவர் அவர்களை முற்றிலும் திகைக்க வைத்தார். எனவே இயேசு அவர்களிடம் "உயரத்திலிருந்து வல்லமை பெறும்வரை எருசலேமில் இருங்கள்" என்று கூறினார். அவர் துன்பப்படுவதற்கு சிறிது காலத்திற்கு முன்பு, இயேசு பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தை மீண்டும் மீண்டும் வாக்குறுதி அளித்தார். அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு (மத். 28:18-20) அவர் அவர்களுக்குக் கொடுத்த அவருடைய மகத்தான ஆணையை அவர்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு, அவர்கள் மனிதநேயமற்ற, தவறான வழிகாட்டுதலுடன் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். எனவே பரிசுத்த ஆவியின் வெளிப்பாட்டைப் பற்றி அவர் திரும்பத் திரும்பக் கூறினார். "நான் பிதாவை வேண்டிக்கொள்வேன், அவர் உங்களுடன் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்படி, அவர் உங்களுக்கு வேறொரு ஆறுதலைத் தருவார், அவர் சத்திய ஆவியானவர்: உலகம் அவரைப் பெற

resemblance of the table of shew-bread to the supper of the Lord.

Just here it may be well to notice that while the priest was occupied in the service of the tabernacle, the bread of the table, and parts of the animals offered in sacrifice, constituted (so far as we know) his only food. And how blessedly true it is that to the Christian CHRIST (as set forth in both sacrifice and bread) is the only food for his soul!

Just at this point it may be well to notice how minutely everything in the tabernacle is specified, even to the smallest and apparently most insignificant article. Now if the tabernacle and its services were intended to foreshadow the Church of Christ, what a dangerous work it is to alter, or dispense with, any of the Lord's appointments! Surely it is the duty of every Christian to insist upon the ordinances of the Lord being administered according to apostolic method. The Apostle Paul found it necessary to write to the Corinthian church to correct abuses concerning this very matter of the Lord's supper. They had departed from the order as delivered to them by himself, and had reduced the ordinance to a common meal, and so robbed it of all its beautiful significance. To impress upon them the necessity of observing the order intact, he informs them that the Lord had revealed it to him by special revelation. "I RECEIVED OF THE LORD that that which also I delivered unto you, how that the Lord Jesus in the night in which He was betrayed took bread, and when He had given thanks, He brake it and said, This is My body, which is for you; this do in remembrance of Me. In like manner the cup, after supper, saying, This cup is the new covenant in My blood; this do, as oft as ye drink it, in remembrance of Me. For as often as ye eat this bread and drink this cup, ye proclaim the Lord's death till He come." To attend to this beautiful and impressive ordinance, the first Christians came together every Lord's-day (Acts:20:7), thus uniting His death symbols with the day on which He rose from the dead: a most fitting and appropriate union. But how this divine ordinance rebukes the rashness of men, who think themselves wiser than God in tampering with this divine ordinance--some withholding the cup from the people; some cutting the loaf into a hundred pieces, thus destroying the figure of the "one body;" some attending to it only once a month, or even once a quarter, so destroying the union between death and resurrection; and some making it a mere after-service, instead of, as at the beginning, making it the centre and chief reason for meeting together, because of its wonderful teaching about Christ, who is the chief and centre in the assembly of the saints.

CHAPTER XIII

THE ALTAR OF INCENSE

முடியாது, ஏனென்றால் அது அவரைப் பார்க்கவில்லை, அவரை அறியவில்லை." "தந்தை என் நாமத்தினாலே அனுப்பப்போகிற பரிசுத்த ஆவியானவரே, அவர் உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும் கற்பிப்பார், நான் உங்களுக்குச் சொன்ன அனைத்தையும் உங்களுக்கு நினைவூட்டுவார்" (யோவான் 14:16,17, 25, 26). "தந்தையிடமிருந்து நான் உங்களுக்கு அனுப்பும் தேற்றரவாளன் வரும்போது, பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்படும் சத்திய ஆவியானவர். அவர் என்னைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுப்பார்: நீங்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே என்னுடனேகூட இருந்தபடியினால், நீங்களும் என்னைக்குறித்துச் சாட்சி கொடுப்பீர்கள்" (அதி. 15:26, 27) "நான் போவது உங்களுக்கு நல்லது நான் போகவில்லை, தேற்றரவாளன் உங்களிடம் வரமாட்டார்; ஆனால் நான் போனால், அவரை உங்களிடம் அனுப்புவேன். மேலும், அவர் வரும்போது, பாவம், நீதி, நியாயத்தீர்ப்பு ஆகியவற்றைக் குறித்து உலகத்தை உணர்த்துவார். . . நான் உங்களிடம் இன்னும் பல விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும், ஆனால் உங்களால் இப்போது அவற்றைத் தாங்க முடியாது. இருப்பினும், அவர், சத்திய ஆவியானவர், வரும்போது, அவர் உங்களை எல்லா உண்மையிலும் வழிநடத்துவார்; ஏனென்றால், அவர் சுயமாகப் பேசாமல், எதைக் கேட்பாரோ, அவைகளையே பேசுவார். வரப்போகிற காரியங்களை அவர் உங்களுக்கு அறிவிப்பார். அவர் என்னை மகிமைப்படுத்துவார், ஏனென்றால் அவர் என்னுடையதை எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பார்" (அதி. 16: 7-14). "அவர்களுடன் கூடி, எருசலேமை விட்டுப் போகாமல், நீங்கள் என்னிடத்தில் கேட்டீர்கள் என்று பிதாவின் வாக்குத்தத்தத்திற்காகக் காத்திருக்கும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். ஜான் உண்மையில் தண்ணீரில் (உள்ள) ஞானஸ்நானம் பெற்றார்; ஆனால் நீங்கள் இன்னும் சில நாட்களுக்குள் பரிசுத்த ஆவியால் ஞானஸ்நானம் பெறுவீர்கள்" (அப்போஸ்தலர் 1:4, 5).

கிறிஸ்துவின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் சிவசேஷத்தைப்

THIS stood between the Lampstand and the Table of Shewbread, "before the veil."

Like the table, it was made of accasia wood, over laid with pure beaten gold. It was 21 inches broad, and 3½ feet in height; and square in shape. It had horns at each top corner, like the altar of burnt offering; and staves were fixed at its sides to bear it when on the move. The incense, which was burnt upon it every day by the priests, morning and evening, was a compound of sweet herbs. This compound was exclusively to be used on the altar of incense, and was not to be used in common by the people on pain of death. Seeing that it was a divine compound we may well believe that the odor emitted in burning it was delightfully fragrant. The times when the incense was burnt were the hours, morning and evening, when the people were assembled at the gate of the tabernacle for prayer. See Luke 1:8-10.

We are left in no degree of doubt, therefore, as to the figurative meaning of this incense. It foreshadows "THE PRAYERS" of the church; which the reader will recollect to be the remaining act of church worship, as, stated in Acts 2:42, which we have to consider. In Rev. 8:3-4 we read, "And another angel came and stood at the altar (of incense), and there was given unto him much incense, that he should add it unto the prayers of all the saints, upon the golden altar which was before the throne, and the smoke of the incense, with the prayers of the saints, went up before God out of the angel's hand." David prayed, showing his understanding of the meaning of the altar of incense, "Let my prayer be set forth as incense before thee." We need no further proof. The incense represented prayer; and as the whole foreshadows the Church of God in the gospel age the incense must mean "the prayers" which form an essential part of the order of divine worship in the church. It being made for the exclusive use of the tabernacle, indicates that no worship is acceptable to God from those who do not approach him in the new and living way, as before marked out in this work. To suppose that the sinner can simply pray his way into pardon and salvation, is to set aside the "way" of the Lord as we have seen it typified.

The fire on the altar of incense was taken from the altar of burnt offering. The fire for the "censer" was also taken from the same place. Nadab and Abihu were smitten with death for burning "strange fire" before the Lord, i. e., fire not taken from the altar of burnt offering. They thereby broke the connection between the two altars. The lesson this teaches is that however fervent our prayers and praises may be if we have not first come to Christ and "received the atonement" in God's own appointed way, our prayers will be an abomination to God.

Included in the prayers of the Church are praise and thanksgiving. All prayers must be mixed with gratitude to God for past mercies received. The incense was a delightful

பிரசங்கித்து உண்மையான வாசஸ்தலத்தைக் கட்டும் பெரிய வேலையைத் தொடங்காமல், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்கள்மீது வரும்வரை, ஆவியானவர் அவர்கள்மேல் பொழியப்பட வேண்டும் என்பதை இந்த வேதவாக்கியங்களிலிருந்து நாம் காண்கிறோம். அதில் "ஞானஸ்நானம்" செய்யப்பட வேண்டும்; இந்த அதே ஆவியை உலகம், அது போன்ற, பெற முடியாது; அவர் ஒரு "ஆற்றுப்படுத்துபவராக" வர வேண்டும், கிறிஸ்துவின் முந்தைய போதனைகள் அனைத்தையும் அவர்களின் நினைவிற்கு நினைவுபடுத்த வேண்டும், மேலும் அவர்களை எல்லா உண்மையிலும் வழிநடத்த வேண்டும், மேலும் அவர்களின் புரிதலுக்கு எதிர்காலத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்; அவர்கள் மூலம் கிறிஸ்துவின் முழு உண்மையையும் அவர் பேச வேண்டும்.

இவ்வாறு, ஏவப்பட்ட இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் மகத்தான வேலைக்காக தெய்வீகமாக தகுதி பெற்றனர். அவர்கள் போதுமான அதிகாரத்துடன் ஆயுதம் ஏந்தியபடி, கடவுள் அவர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றினார், "அடையாளங்கள் மற்றும் அதிசயங்கள், மற்றும் பலவிதமான சக்திகள், பரிசுத்த ஆவியின் வரங்கள் ஆகியவற்றால் அவர்களுடன் சாட்சியம் அளித்தார்" (எபி. 2: 4) அவர்கள் கடவுளின் சக்தியால், கொல்லவும் (அப்போஸ்தலர் 5) உயிர்ப்பிக்கவும் முடிந்தது (அப் 9:36-43); அவர்கள் பாவங்களை "தக்கவைக்க" முடியும் மற்றும் அவர்கள் "அவற்றை மன்னிக்க" முடியும்; அவர்கள் அந்த இடத்தில் நின்று கிறிஸ்துவின் மற்றும் கடவுளின் ஊதுகுழலாக இருந்தனர். "உன்னைக் கேட்கிறவன் எனக்குச் செவிகொடுக்கிறான், உன்னைப் புறக்கணிப்பவன் என்னைப் புறக்கணிக்கிறான்; என்னைப் புறக்கணிப்பவன் என்னை அனுப்பினவரைப் புறக்கணிக்கிறான்." இங்கே மூன்று இணைப்புகளின் சங்கிலி உள்ளது - கடவுள், கிறிஸ்து, அப்போஸ்தலர்கள்; பரலோகத்தில் கடவுள், மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்து மற்றும் பூமியில் அப்போஸ்தலர். அப்போஸ்தலிக்க இணைப்பைப் புரிந்துகொள்பவர்

fragrance. This indicates how well pleased our God is when we worship before Him, and lay before Him our heart's requests.

Thus, we see that the first compartment of the tabernacle with its furniture fore-shadowed the worship of the Church of God in the gospel age. The reader is invited to study the first epistle of Paul to the Corinthians, wherein he will soon see that the things we have indicated were exactly those which Paul had, under divine direction, "set in order" for the worship of the Church when assembled together. In chap. 11 he begins by commending them for holding the "traditions," i.e., the ordinances of Christ. He then goes on to correct certain irregularities in which they had indulged, while in the main holding the "traditions" as delivered. Then references are made to the "teaching" in the Church. This was evidently of a mutual character, and many took part. Here we see a clear indication of the Church continuing in the "apostles' teaching." Then lower down in chap. 11 we see that they continued also in "the breaking of bread;" and in chap. 14 reference was also made to "the prayers" in which the Church constantly engaged.

Now before we leave the Holy Place, we may well consider the wisdom and love of God in ordering thus the worship of His Church. In coming together, the central attraction to the Church was the Lord's supper God had so ordained it, not because of the elements, but because of the things which they pointed to. They beautifully set forth the body and blood of Christ: they spoke of redemption, of pardon, of peace with God; they represented the source and sustenance of spiritual life, and they pointed onward to the glorious appearing of Jesus Christ. Could anything be more fitting and appropriate than the place which this ordinance holds in the Church? The "teaching" or unfolding of divine truth by those competent to instruct is also most essential to the growth of the Church. "Desire the sincere milk of the word" says Peter, "that ye may grow thereby." And lastly, "the prayers" (with which must be united praise) draw the soul near to God and keep it there. They bring the blessings of God down to us. By them we find grace to help in time of need. Indeed, in these divine appointments we have all that we can conceive to be necessary to the Church's upbuilding in the divine life.

CHAPTER XIV

THE HOLY OF HOLIES

THIS compartment was a square room, divided from the Holy place by the beautiful veil, of which we shall have something to say later on. The building was, of course, formed of the same materials as the Holy Place. The difference between the two compartments was in the furniture and light. The Most Holy Place contained:--(1) The Ark of the Covenant. This was a wooden chest,

கிறிஸ்துவையும் சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளையும் புரிந்துகொள்கிறார். என்னை தவறாக புரிந்து கொள்ள வேண்டாம். அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் தவறான போதனையின் காரணமாக இந்த மிக முக்கியமான பதவியை வகிக்கிறார்கள். கடவுள் மனிதனுக்கு அத்தகைய சக்தியைக் கொடுப்பது அற்புதமானது; ஆனால் அது அவருடைய திட்டம், நாம் மகிழ்ச்சியுடன் அடிபணிய வேண்டும்.

ஆரம்பகால திருச்சபை இந்த அதிகாரத்தை முழுமையாக அங்கீகரித்தது. "அவர்கள் அப்போஸ்தலரின் போதனையில் உறுதியாகத் தொடர்ந்தனர்" (சட்டம் 2). அவர்கள் கிறிஸ்துவின் தூதர்கள் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்; ஆகவே, கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்திற்குப் பொருந்திய எல்லாவற்றிலும் அவர்களின் வார்த்தை இறுதியானது என்றும், இன்று அதே அப்போஸ்தலிக்க அதிகாரம் நடைமுறையில் உள்ளது என்றும். அப்போஸ்தலர்களுக்கு வாரிசுகள் இல்லை; எதுவும் தேவையில்லை. விசுவாசம், அதன் முழுமையிலும், அவர்கள் மூலம், "அனைவருக்கும் ஒருமுறை பரிசுத்தவான்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது; மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டின் அட்டைகளுக்குள் உள்ளது. சிம்மாசனம், அரசு, பாராளுமன்றம், பேரவை, மாநாடு, போப் அல்லது ஆலோசனை மூலம் அப்போஸ்தலர்களின் அதிகாரத்தில் சேர்க்க அல்லது எடுக்கும் அனைத்து முயற்சிகளும் கடவுளின் விருப்பத்திற்கு எதிரான கிளர்ச்சியின் செயல்களாகும். உலகம் "தங்கள் வார்த்தையின் மூலம்" மட்டுமே மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதை இயேசு உணர்ந்தார் (யோவான் 17:20). மேலும் பேதுரு, "ஜீவனுக்கும் தேவபக்திக்கும் உரிய எல்லாவற்றையும்" கடவுள் அவர்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார் என்று கூறுகிறார். அப்படியானால், முதல் வாசஸ்தலத்தில் உள்ள ஏவப்பட்ட வேலையாட்கள், இரண்டாவது வாசஸ்தலத்தில் ஏவப்பட்ட வேலையாட்களின் வகையினர் என்பதையும், முந்தையவர்கள் தெய்வீக "முறையின்படி, துல்லியமாகவும் முழுமையாகவும், முதல் கூடாரத்தை உருவாக்கியது போல" என்ற உண்மையை

overlaid with gold. It contained a copy of the law, a golden pot of manna miraculously preserved, and Aaron's rod that budded. (2) The Mercy Seat. This formed the lid of the ark, and was of solid gold. A beautiful crown of gold adorned the sides, and two cherubims of gold stood, one at each end, with their wings extended towards each other and their faces bending towards the ark. The whole was beaten out of one mass of gold. Like the Holy Place, the Holy of Holies had no windows; nor had it a lampstand, and as the thick veil was kept close it would have been in total and perpetual darkness, but for the glorious light which illuminated it. What was that light? It was the light of God the shechinah. Directly above the Ark of the Covenant rose the wonderful symbol of the divine presence--the pillar of cloud by day and fire by night. This mysterious fire penetrated the thick coverings of the tabernacle and descended on the Mercy Seat, between the cherubims of glory, and thus lit up the Holy of Holies with a blaze of supernatural light. The reader may easily imagine how marvelously glorious this compartment must have been, with its golden walls, its beautiful covering and veil, its golden ark and mercy seat, and all illuminated so brilliantly with divine light from heaven!

What, then, does this Most Holy Place represent? There can be no doubt that it stands for the holy presence of Jehovah. HEAVEN, not a locality, but a state, as we read in Hebrews 9:24: "For Christ entered not into a holy place made with hands, like in pattern to the true, but into heaven itself, now to appear before the face of God for us." This is conclusive. Now let us examine the symbols in detail.

1st. The gold, rich hangings and covering, as before explained, point to riches, glory, honor, holiness, heavenliness. These things all belong to God and heaven, as their PRIMARY source.

2nd. The ark, with mercy seat and Shechinah combined, are symbolic of Jehovah enthroned on high. The ark was always regarded as identical with God's presence. That this was the divine intention regarding it is clear from many incidents connected with it in its after history. When it was captured by the Philistines, the dying daughter-in-law of Eli cried: "The glory is departed from Israel, because the ark is taken." And when it was taken into the temple of Dagon, the fish-god fell repeatedly before it. Wherever it was carried in its captivity, pestilence and plague destroyed the people. Uzzah was smitten dead for touching it, and fifty thousand men of Bethshemesh were slain for looking into it. On the other hand, the house of Obed-Edom was blessed all the while it rested beneath its roof. The Israelites spoke often of God dwelling "between the cherubim," and the Philistines said, referring to the ark, "God is come into the camp." From all this it is clear that the ark as a whole was a symbol of God's majestic and awful presence. Let us now consider its parts. (a) The ark contained a copy of the law.

மீண்டும் வலியுறுத்துவதன் மூலம் நாங்கள் முடிக்கிறோம்; " எனவே இயேசு கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலர்கள், பரிசுத்த ஆவியின் தூண்டுதலின் கீழ், கிறிஸ்தவ அமைப்பை உருவாக்கி முடித்தனர்; இதிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பெரிய ஒழுக்கம் என்னவென்றால், புதிய ஏற்பாட்டில் நாம் காணும் சத்தியத்தை முழுமையாகவும், முன்பதிவு இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வதாகும். இயேசுவை நம்புவதாகக் கூறும் அனைவரும் இந்த விதியை ஏற்றுக்கொண்டு, "சுவிசேஷத்தின் விசுவாசத்திற்காக ஒன்றாகப் பாடுபடுவார்கள்" என்றால், அதன் விளைவு ஒருமையாக இருக்கும் - "ஒரே உடல், ஒரே ஆவி, ஒரே நம்பிக்கை, ஒரு இறைவன், ஒரே நம்பிக்கை. , ஒரு ஞானஸ்நானம், மற்றும் அனைவருக்கும் ஒரு கடவுள் மற்றும் தந்தை. அன்பான கர்த்தராகிய இயேசுவை நேசிக்கும் அனைவரும் இந்த மாபெரும் அடிப்படை உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கடவுளுக்கு விரும்புகிறேன்

"பெயர் மற்றும் பிரிவுகள் மற்றும் கட்சிகள் வீழ்ச்சி, மற்றும் இயேசு கிறிஸ்து அனைத்து அனைத்து."

அத்தியாயம் IV

பொருட்கள்

தங்க வெள்ளி, பித்தளை, விலையுயர்ந்த கற்கள், அக்காசியா மரம், மெல்லிய கைத்தறி, விலையுயர்ந்த தோல்கள், சாயங்கள், செழுமையான எம்பிராய்டரி மற்றும் இதர விலைமதிப்பற்ற பொருட்களால் ஆசரிப்பு கூடாரமும் அதன் தளபாடங்களும் செய்யப்பட்டன. நாம் லாபகரமாக கவனிக்கக்கூடிய முதல் விஷயம் என்னவென்றால், இவை அனைத்தும் கடவுளின் மக்களின் விருப்பமான காணிக்கைகள். "அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: இஸ்ரவேல் புத்திரரோடே பேசுங்கள், அவர்கள் எனக்காக ஒரு காணிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; எவருடைய இருதயம் விரும்புகிறதோ, அவருடைய காணிக்கையை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்," &c. (எக். 25:1-9).

Paul says: "The law is holy, just, and good." It was the symbol of God's perfect holiness. It was the "law of the covenant," and hence its place in the ark denotes that God is "a covenant keeping God." "The word of the Lord cannot be broken," it "endureth forever," and what He hath promised He will most surely perform. When God was manifested in the flesh, in the person of His Son Jesus Christ, was fulfilled the words of David, "Thy law have I hid in my heart, that I might not sin against Thee," and Jesus "fulfilled the law and made it honor able." (b) The ark also contained the "golden pot of manna." The manna was the supernatural food with which God fed His people in the barren desert. It came down from heaven; it was mysterious--the people said, "What is it?" it was not the produce of earth, for the desert was barren. It was miraculously preserved in the ark. Now all this speaks plainly of the deep purpose of God, which was hidden for ages, but now revealed in Jesus Christ, concerning the bread of life, which, if a man eat, he shall live forever. "I am the bread of life," said Jesus. "Your fathers did eat manna in the wilderness, and are dead. This is the bread which cometh down out of heaven, that a man may eat thereof and not die." This is "the mystery of godliness: God manifest in the flesh." (c) In the ark was also deposited "Aaron's rod that budded." The history of this rod reveals its significance. Korah, Dathan and Abiram aspired to the priesthood, and led a rebellion against Moses and Aaron. To establish Aaron and expose their rebellion, God ordered that a dry stick for each tribe, with the name of the head of each tribe written upon it, should be laid up in the tabernacle. "And it came to pass that on the morrow Moses went into the tabernacle of witness, and behold the rod of Aaron for the house of Levi was budded, and brought forth buds and blossoms and yielded almonds." Thus, Aaron and his house were fully and finally established in the priesthood; the rebellious party suffering a terrible death as the reward of their temerity. Now why was this rod placed in the ark? According to Numb. 11:10 it was "kept for a token against the children of rebellion." This was its immediate use. But while it served that purpose for Israel, it indicates also the secret purpose of God concerning the royal priesthood of Jesus Christ. Consider: it was a dry stick. Christ was "as a root out of a dry ground." But now it has blossomed and become fruitful as the great High Priest on His throne.

Thus, the contents of the ark speaks eloquently of the secret purpose of God hidden for ages, but now revealed in Jesus. "As it is written eye hath not seen, nor ear heard, nor hath it entered into the heart of man the things that God hath prepared for them that love Him, but God hath revealed them unto us by His spirit, for the spirit searcheth all things--yea, the deep things of God."

3rd. The mercy seat. The name of this beautiful covering of the ark is very suggestive. It is THE PROPITIATORY. It

"எவனுடைய இருதயம் அவனைத் தூண்டினதோ, எவனுடைய ஆவி அவனைச் சித்தப்படுத்துகிறதோ, அவரே வந்து, ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் வேலைக்காகவும், அதின் சேவைக்காகவும், பரிசுத்த வஸ்திரங்களுக்காகவும் கர்த்தருடைய காணிக்கையைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆண்களும் பெண்களும், விருப்பமுள்ள அனைவரும் வந்து, ப்ரூசுகளையும் காதணிகளையும் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் (வேலை செய்பவர்கள்) இஸ்ரவேல் புத்திரர் பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் பணிக்காகக் கொண்டு வந்த காணிக்கையையெல்லாம் மோசேயிடம் பெற்றுக்கொண்டு, தினமும் காலையில் அவருக்கு விருப்பமான காணிக்கைகளைக் கொண்டு வந்தார்கள். . . ஜனங்கள் கர்த்தர் நமக்குக் கட்டளையிட்ட வேலையின் சேவைக்குத் தேவையானதை விட அதிகமாகக் கொண்டுவருகிறார்கள். "மோசே கட்டளையிட்டார், மேலும் அவர்கள் பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் காணிக்கைகளை ஆணோ பெண்ணோ இனி வேலை செய்ய வேண்டாம் என்று பாலையமெங்கும் அறிவிக்கும்படி செய்தார்கள், அதனால் மக்கள் கொடுக்காதபடி தடுக்கப்பட்டனர்" (புற. 36:3- 6.) இவ்வாறு தெய்வீக அழைப்புக்கு மக்கள் மிகவும் தாராள மனப்பான்மையுடன் பதிலளித்தனர், அவர்கள் கொடுப்பதில் இருந்து கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தது! சுய தியாகத்திற்கு ஒரு அழகான உதாரணம்! அவர்கள் (வேலை செய்பவர்கள்) இஸ்ரவேல் புத்திரர் பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் பணிக்காகக் கொண்டு வந்த காணிக்கையையெல்லாம் மோசேயிடம் பெற்றுக்கொண்டு, தினமும் காலையில் அவருக்கு விருப்பமான காணிக்கைகளைக் கொண்டு வந்தார்கள். . . ஜனங்கள் கர்த்தர் நமக்குக் கட்டளையிட்ட வேலையின் சேவைக்குத் தேவையானதை விட அதிகமாகக் கொண்டுவருகிறார்கள். "மோசே கட்டளையிட்டார், மேலும் அவர்கள் பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் காணிக்கைகளை ஆணோ பெண்ணோ இனி வேலை செய்ய வேண்டாம் என்று பாலையமெங்கும் அறிவிக்கும்படி செய்தார்கள், அதனால் மக்கள் கொடுக்காதபடி தடுக்கப்பட்டனர்" (புற. 36:3- 6.) இவ்வாறு தெய்வீக அழைப்புக்கு மக்கள் மிகவும் தாராள மனப்பான்மையுடன் பதிலளித்தனர், அவர்கள் கொடுப்பதில்

indicates the pitiful, merciful and loving nature of God. While the contents of the ark pointed to God's righteousness and faithfulness, and indicated the coming of Christ as our righteousness, and our Great King and Priest; the mercy seat tells us that God is propitious and desirous of saving us. It indicates that in the fulness of time God would provide a real mercy seat--Jesus Christ--of which this was a beautiful shadow. "He is THE propitiatory for our sins, and not for ours only but for the sins of the whole world." Here observe how truth and righteousness, with love and mercy are beautifully blended together; the former in the ark, and the latter in the mercy seat. So in Christ "mercy and truth have met together."

4th. The cherubims of glory. These were angelic images looking down on the mercy seat, with wings extended towards each other. Their attitude indicated their intense desire to understand the mysteries of the ark and mercy seat. They represent the angels and archangels that surround the throne of God in the heavens. We read of cherubims being placed at the entrance of Eden, to guard the tree of life, and prevent guilty man from eating thereof. This was a merciful prevention, as in this fallen sinful state no man would willingly "live always." Here again they guard the mercy seat; and as they are looking down so intently on the mercy seat and the ark we are reminded of the saying "which things (the things of our salvation) the angels desire to look into." There is no doubt at all that the angels of God take a deep interest in the destiny of the human race. Of the children Christ said, "THEIR angels do always behold the face of My Father which is in heaven." In Hebrews the question is asked, "Are they not all ministering spirits sent forth to minister to them who should be heirs of salvation?" Jesus represents them as rejoicing in the joy of God "over one sinner that repenteth more than over ninety and nine just persons that need no repentance." They play an important part throughout the Old Testament in ministering to man of the things of God; and in the great future--as seen in Revelation--they will join in the glorious triumphs of the King of kings and Lord of lords.

5th. The shechinah of glory. This, as we have seen, was the supernatural light that streamed down upon the mercy seat, and was the only light of the holy of holies. The inner tabernacle as before seen, was the symbol of heaven, and here we have a symbol of God Himself. Heaven needs no light of nature--God is its light. But THIS place and this light indicated that God had come down to dwell with man. As it is written, "He dwelleth between the cherubims." God also said to Moses, "There will I commune with thee from above the mercy seat from between the two cherubims, which are upon the ark of the testimony." It is thus a glorious forecast of the glory of God in relation to the Church of Jesus. But of this later on. Only let me here note the fact that in both compartments of the tabernacle there

இருந்து கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தது! சுய தியாகத்திற்கு ஒரு அழகான உதாரணம்!

மனித மீட்பின் முழுத் திட்டத்திலும் அதன் முதல் பெரிய காரணத்திலிருந்து அதன் கடைசி விளைவு வரை வியாபித்திருக்கும் தன்னார்வக் கொள்கையின் எடுத்துக்காட்டு இந்த சம்பவத்தில் உள்ளது. "கடவுள் உலகத்தை மிகவும் நேசித்தார், அவர் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனைக் கொடுத்தார்," மற்றும் இயேசு "நம்மை நேசித்தார், நமக்காகத் தம்மையே கொடுத்தார்." "கிருபையால் நாம் இரட்சிக்கப்படுகிறோம், விசுவாசத்தின் மூலம்; அது நம்மால் அல்ல; இது கடவுளின் பரிசு." "தாகமுள்ள யாவரும் தண்ணீருக்கு வாருங்கள்; பணமில்லாதவனே, பணமும் விலையுமின்றி வாங்கிச் சாப்பிடுங்கள்." கடவுள் கொடுப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். அவர் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறார் - வாழ்க்கை மற்றும் வாழ்க்கை பொருட்கள்; இரட்சிப்பு; மற்றும் அதன் அனைத்து மிகப்பெரிய செலவு. மேலும் அவர் தனது சிருஷ்டிகளின் இலவச விருப்ப பிரசாதங்களில் மகிழ்ச்சியடைகிறார். அவர் யாரையும் கட்டாயப்படுத்துவதில்லை. "பரிசுத்த ஆவியின் தவிர்க்கமுடியாத செல்வாக்கு" என்ற கோட்பாடு பைபிளின் மேதை மற்றும் ஆவிக்கு எதிரானது. கிறிஸ்து மனித இதயத்தின் வாசலில் நின்று கூப்பிட்டு தட்டினால், நாமே திறந்து அவரை உள்ளே அனுமதிக்க வேண்டும்; "தாகமுள்ள யாவரும் தண்ணீருக்கு வாருங்கள்" என்று கடவுள் சொன்னால், நாமே வந்து குடிக்க வேண்டும். நம்மை வற்புறுத்த மாட்டார். மனிதர்கள் வரவில்லையென்றால், அவர்கள் வாழ்வைப் பெறுவார்கள், அவர்கள் அழிய வேண்டும். கடவுள் அவர்களை வற்புறுத்த மாட்டார். "என் மக்கள் என் அதிகாரத்தின் நாளில் விருப்பமுள்ள மக்களாக இருப்பார்கள்" என்று அவர் கூறினார். இது கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு எவ்வளவு உண்மையாக பொருந்தும்! பெந்தெகொஸ்தே நாளில், அப்போஸ்தலன் பேதுருவின் சக்திவாய்ந்த முறையீட்டின் கீழ் மக்கள் "முதலில் கர்த்தருக்கு தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தனர்", பின்னர் ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது, இது மேலே விவரிக்கப்பட்ட சம்பவத்துடன் அற்புதமாக

was no floor but the desert sand. In the next chapter we shall see that this was a point of great significance.

CHAPTER XV

THE HIGH PRIEST

THE consideration of the High Priest is our last but greatest theme. That the High Priest was intended to be a type of Christ the New Testament fully and abundantly proves. But, as we shall see, the glory and greatness of Christ require even more than the Jewish High Priest to illustrate it. As the subject is broad it will be most convenient to divide it into sections. Let us take first HIS GARMENTS.

These were rich and beautiful. The under garments were of pure white linen. We are reminded thereby of the purity and stainlessness of the character and life of Jesus, who was "holy, harmless, and undefiled, and separate from sinners." Next came the "robe of the ephod." This was a kind of tunic, of blue material, descending below the knees. "Upon the hem of it" were pomegranates of blue and purple and scarlet; alternated with golden bells, which sounded sweetly when the High Priest went into the Holy of Holies. It is noteworthy that the robes were of the same material and colors as the hangings and inner coverings of the tabernacle. The tunic of the High Priest seems to indicate the holy joy which is brought to us in the Gospel of Christ. Over this robe came the ephod. This was an elaborate and costly article of dress. It was a short tunic, hung by shoulder pieces, and was made of gold, blue, purple, scarlet, and fine twined linen. Gold plates were beaten out thin and cut into threads, and worked artistically into the stuff. When visiting the Indian and Colonial Exhibition in London some time ago, I saw some Oriental needlework of gold, which struck me as strangely corresponding to the description of this ephod. The work surpassed in richness and beauty all that I had ever seen before. We have in this ephod a symbol of the divine glory and dignity of our great High Priest; not as He appeared on earth, but as He now appears in the presence of God for us. In the front of this beautiful ephod was placed the breastplate. This, too, was an article of glorious beauty. It was made square, and doubled, so as to form a pocket, covering the breast. Its groundwork was of the same material as the ephod; but its chief beauty consisted of twelve precious stones of different colors set in it, in four rows of three in each. On each stone was engraved one of the twelve tribes of Israel. Hence the whole twelve tribes were represented on this breastplate; and laid upon the heart of the High Priest as he appeared before God. This breastplate of twelve precious stones, representing the twelve tribes, is a beautiful symbol of Christ our great High Priest bearing the church, which He loves so much, on his heart; while interceding for her in His Father's presence.

ஒத்துப்போகிறது. ஜனங்கள் மோசேயின் அழைப்பின்படி தங்கள் பொருட்களை தாராளமாக கொண்டு வந்தது போல, மக்கள் "அப்போஸ்தலனின் வார்த்தையை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு, ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, "அவர்களில் ஒருவரும் தான் வைத்திருந்த பொருள்கள் எதுவும் தனக்குச் சொந்தமானது என்று கூறவில்லை" என்று நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. . . வீடுகள் அல்லது நிலங்கள் உள்ளவர்கள் அனைவரும் அவற்றை விற்று, விற்கப்பட்ட பொருட்களின் விலையைக் கொண்டு வந்து, அப்போஸ்தலரின் காலடியில் வைத்தனர், மேலும் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவைக்கேற்ப விநியோகிக்கப்பட்டது" (அப்போஸ்தலர் 4:32-34). கிறிஸ்துவின் சத்தியம் அவர்களின் இதயங்களை எப்படிப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும்! ஓ, விசுவாசிகள் இப்போது கடவுளுடைய இரட்சிப்பைப் பற்றிக் கொண்டால், கர்த்தருடைய வேலையைச் செய்ய கொஞ்சம் பணம் கேட்டு ஜெபிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. புதிய உடன்படிக்கையின் சட்டம், "நீயே கொடு" என்று கூறுகிறது. நம் இதயம் நம்மைத் தூண்டுவதைச் செய்ய கடவுள் வேண்டுமென்றே நமக்கு சுதந்திரம் அளித்துள்ளார். "முதலில் ஒரு விருப்பமான மனம் இருந்தால், அது ஒரு மனிதனுக்கு உள்ளபடி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும், அவன் அதன்படி அல்ல. இல்லை." "ஆனால் இதை நான் சொல்கிறேன், குறைவாக விதைக்கிறவன் சிக்கனமாக அறுவடை செய்வான்; ஏராளமாக விதைக்கிறவன் ஏராளமாக அறுப்பான். ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் இதயத்தில் உள்ள நோக்கத்தின்படியே கொடுக்கட்டும்; தேவையில்லாமல் அல்லது தேவைக்காக அல்ல; ஏனெனில் மகிழ்ச்சியாகக் கொடுப்பவரைக் கடவுள் நேசிக்கிறார்" (2 கொரி. 8:12; 9:6-8).

ஆனால் நாம் சுதந்திரமாக இருக்கையில், கடவுள் நமக்குக் கொடுத்த "சொல்ல முடியாத கொடையின்" மதிப்பைப் பற்றி மிகக் குறைவாகக் கருதுபவர்கள் "இயற்கையின் முழு உலகமும் என்னுடையதாக இருந்ததா, அது மிகவும் சிறியதாக இருந்ததா, அன்பு மிகவும்

The precious stones speak of the VALUE JESUS PUTS upon His church. Of His faithful people He says "They shall be Mine . . . when I come to number up My jewels." He never forgets them. They are beautiful with the beauty of heaven; they shine in the light of God. On each of the High Priest's shoulders was a plate of gold, also secured to the ephod. In each plate was set a large onyx stone, with six of the names of the tribes of Israel engraved therein. Here again the twelve tribes are represented, and the church is foreshadowed as being borne upon the shoulders of Christ. The shoulder is in Scripture a symbol of responsibility, and burden-bearing. Thus in Isaiah 9, "The government shall be upon His (Christ's) shoulder." The sheep that was lost and found was laid upon the good shepherd's shoulder, while he bore it home rejoicing. The shoulder plates are therefore intended to illustrate how Jesus, as our great High Priest, undertakes our cause, and bears the burden of our cares. "Having then a great High Priest, who has passed through the heavens, Jesus the Son of God, let us hold fast our confession. For we have not a High Priest that cannot be touched with the feeling of our infirmities; but one that hath been in all points tempted like as we are, yet without sin. Let us therefore draw near with boldness unto the throne of grace that we may receive mercy, and may find grace to help us in time of need" (He. 4:14-16). "For in that He Himself hath suffered, being tempted, he is able also to succour them that are tempted" (chap. 2:18). The CURIOUS GIRDLE, tied round the waist of the High Priest, was of the same rich and beautiful work as the ephod. Its symbolic significance may be gathered from the following Scriptures:--"God, that girded me with strength, and maketh my way perfect, He maketh my feet like hinds' feet" (Ps. 18:32-33). "Thou hast turned for me my mourning into dancing; thou hast loosed my sackcloth and girded me with gladness" (Ps. 30:11). "Let your loins be girded about, and your lamps burning, and be ye yourselves like unto men looking for your Lord . . . blessed are those servants whom the Lord when He cometh will be found watching. Verily I say unto you that he shall gird himself; and make them sit down to meat and come and serve them" (Le. 12:35-37). "Jesus took a towel and girded Himself and put water into a basin, and began to wash the disciples' feet" (John 13:3-5). Stand therefore, having girded your loins with truth (Ep. 6:14). From these Scriptures it appears the girdle is a very common figure in inspired writings, and means strength, swiftness, gladness, readiness to serve, truth. Now all these things are true of Jesus as our High Priest. He is mighty to save, quick to deliver, rejoices over his people, ever ready to serve them, and lead them in ways of truth. That this girdle is significant as applied to Christ appears from the appearance of Jesus in glory as revealed to John in Patmos: "And I saw seven golden candlesticks; and in the midst of the candlesticks one like unto a son of man, clothed with a garment down to the foot, and girt about the breasts with a golden girdle" (Rev. 1:12-13). The

அற்புதமானது" என்று சொல்லத் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். , அதனால் தெய்வீகம், என் ஆன்மா, என் வாழ்க்கை, என் அனைத்தையும் கோருகிறது."

நாம் கவனிக்கலாம், இரண்டாவது இடத்தில், வாசஸ்தலத்தின் தேவைகளை வழங்க, கடவுளின் மக்கள் மட்டுமே வேண்டுகோள் விடுத்தனர். அவர்களால் வேறு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லலாம்; ஆனால் அது அதிகமாக கருதுவதாக இருக்கும். அவர்கள் வெளி உலகத்திடம் பிச்சை எடுக்கவில்லை என்பது முதல் கிறிஸ்தவர்களின் நடைமுறைக்கு ஒத்துவரும் உண்மை. சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதில் அல்லது சபையைக் கட்டியெழுப்புவதில் அவர்களுக்கு ஆதரவளிக்க அவர்கள் புறஜாதிகளிடமிருந்து எதையும் எடுக்கவில்லை.

பின்னர், மூன்றாவது இடத்தில், வாசஸ்தலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருட்களின் விலைமதிப்பற்ற தன்மை, "கிறிஸ்துவின் தேடமுடியாத ஐசுவரியங்களை" சுட்டிக்காட்டுகிறது. மனிதர்கள் மிகவும் உயர்வாக மதிக்கும் விஷயங்களால், நற்செய்தியின் மதிப்பிட முடியாத செல்வம் குறிப்பிடப்படுகிறது. இங்குள்ள அனைத்து பொருட்களும் விலைமதிப்பற்றவை. இயேசு விலைமதிப்பற்றவர், கடவுளுக்கும் நமக்கும்; அமைதியும் மன்னிப்பும் விலைமதிப்பற்றவை; கிறிஸ்துவின் பிரசன்னமும், பரிசுத்த ஆவியின் ஆறுதலும் விலைமதிப்பற்றவை; மற்றும் நித்திய வாழ்வின் மகிமையான நம்பிக்கை மதிப்புமிக்கது. விசுவாசிக்கிற நமக்கு எல்லாமே விலைமதிப்பற்றவை.

அத்தியாயம் வி

நீதிமன்றம்

வாசஸ்தலத்தின் முற்றம் என்று அழைக்கப்படும் அடைப்பு 100 முழ நீளமும் 50 முழ அகலமும் கொண்டது. வடிவம் ஒரு நீள் சதுரமாக இருந்தது. ஒரு முழம் 1.824 அடி. எனவே நீளம் சுமார் 185 அடி மற்றும் அகலம்

High Priest wore also a MITRE or turban on the head. This was of fine linen or more probably silk.

It had a blue band, and in the front, over the eyes, was a plate of burnished gold with the words "HOLINESS TO THE LORD" inscribed upon it. The word holiness means consecrated, or wholly set apart to the Lord's service. Jesus needs no such inscription, for all the Bible says about Him has this truth indelibly engraved upon it. His whole life on earth was consecrated, and His ministry above is wholly devoted to God and His church. The "URIM AND THUMMIM" were placed within the pocket of the breastplate. We are not informed what these were. Some suppose them to have been brilliant stones that increased or decreased in brightness, according as God intended them to guide in judgment. Their names signify "lights and perfections." The following references are interesting: "And of Levi he said, thy Thummim and thy Urim are with thy godly one" (Deut. 33:8). "And he (Joshua) shall stand before Eleazar the priest, who shall enquire for him by the judgment of the Urim before the Lord" (Num. 27:21). "And when Saul enquired of the Lord, the Lord answered him not, neither by dreams, nor by Urim, nor by prophets" (1 Sam. 28:6).

"And thou shalt put in the breastplate of judgment the Urim and the Thummim; and they shall be upon Aaron's heart, when he goeth in before the Lord; and Aaron shall bear the judgment of the children of Israel upon his heart before the Lord continually" (Ex. 28:30). The following extract from Fausset's Critical and Expository Bible Cyclopaedia will be read with interest: "Speaker's Comm. thinks that lots were the mode of consultation, as in Acts 1:2-6; Prov. 16:26. More probably stones with Jehovah's name and attributes--'lights' and 'perfections' engraven on them were folded within the ephod. By gazing, the High Priest, with ephod on, before the Lord, was absorbed in heavenly ecstatic contemplation; and by God was enabled to declare the divine will . . . Philo says that the High Priest's breastplate was made strong in order that he might wear as an image the two virtues which his office needed. So, the Egyptian judge used to wear the two figures of Thanei (answering to Thummim) truth and justice." Over the heart of mummies of priests too was a symbol of light (answering to Urim). It is evident that, whatever Urim and Thummim were, their use was to indicate the perfect and unalterable will of God; and this they did by some unmistakable sign unknown to us. What a beautiful type of Christ we have here. He is the 'word of God,' 'the way the truth and the life,' the perfect revelation of the mind and will of God to man. And the word which he hath spoken shall judge us at the last day. "The word of the Lord is perfect." From it there is no appeal. Would that all who profess to love the Lord believed this. It would settle all controversy; exclude all

சுமார் 88 அடி. வாசஸ்தலமானது இந்த அடைப்புக்குள் மேற்கு முனையில் கிழக்கு நோக்கி நின்றது. அறுபது பித்தளைத் தூண்கள், வடக்கே இருபது, தெற்கே இருபது தூண்கள், ஒவ்வொரு முனையிலும் பத்துத் தூண்களால் உறுதியாகத் தாங்கப்பட்ட மெல்லிய இழையினால் செய்யப்பட்ட திரைச்சீலையால் அடைப்பு அமைக்கப்பட்டது. தூண்கள் பித்தளை சாக்கெட்டுகளுக்குள் விடப்பட்டு வெள்ளி மூலதனங்கள் அல்லது "சாப்பிட்டர்கள்" மூலம் முடிசூட்டப்பட்டன. கிழக்கு முனையில் சுமார் 35 அடி அகலத்தில் "கோர்ட்டின் வாயில்" இருந்தது. அது நீலம் மற்றும் ஊதா, கருஞ்சிவப்பு மற்றும் மெல்லிய முறுக்கப்பட்ட துணியால் செய்யப்பட்ட அழகிய திரைச்சீலையால் ஆனது. தொங்கும் நான்கு தூண்களால் தாங்கப்பட்டது, மற்ற அடைப்புகளுடன் ஒரே மாதிரியாக இருந்தது. இதனால், நியமிக்கப்பட்ட நுழைவாயிலுக்கு வந்தவர்கள் மற்றும் தங்கள் காணிக்கைகளுடன் நுழைய விரும்புவோர் தவிர மற்ற அனைவரின் பார்வைக்கும் கூடாரம் வெளிப்படுவதைத் தடுக்கும் அளவுக்கு அடைப்பு உயரமாக இருந்தது. வணக்கமாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அடைப்பு அனைவருக்கும் அணுகக்கூடியதாக இருந்தது என்று நாம் படிக்கவில்லை; ஆனால் பலி கொடுக்க வந்தவர்களுக்கு மட்டும் (அது தெரிகிறது). "வாயிலின்" அழகான திரை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நெருக்கமாக வைக்கப்பட்டது, ஆனால் கடவுளிடம் நெருங்கி வர விரும்பும் அனைவரையும் அனுமதிக்க எப்போதும் உடனடியாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டது.

இப்போது குறைந்தபட்சம் மூன்று மிக அழகான பாடங்களை இந்த அடைப்பிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. கிறிஸ்துவில் உள்ள கடவுளின் ஆழமான விஷயங்கள், "கடவுளின் ஆவியின் விஷயங்கள்", அனைவரின் கவனக்குறைவான அல்லது விமர்சனப் பார்வைக்கு வெளிப்படுவதில்லை. ஒரு மனிதன் அவற்றைப் புரிந்துகொண்டு பாராட்டுவதற்கு முன், அவன்

adverse human opinions and lead us all in the "light of the Lord."

THE APPOINTMENT OF THE HIGH PRIEST

The Jewish priesthood was chosen from the tribe of Levi. Aaron was of that tribe, and all succeeding high priests were of his line. "The High Priest of our confession" was of the tribe of Judah according to the flesh. Thus, the priesthood of the Christian religion is entirely "changed," as is also "the law." But just here I want to point out a very important matter. Our blessed Lord was not our great High Priest in the flesh. His solemn consecration to that exalted office was by His death and resurrection. This appears clear from the following: "For every high priest being taken from among men, is appointed for men in things pertaining to God that he may offer both gifts and sacrifices for sins, who can bear gently with the ignorant and erring, for that he himself also is compassed with infirmities, and by reason thereof is bound, as for the people so also for himself, to offer for sins. And no man taketh this honor unto himself, but when he is called of God, as was Aaron. So, Christ also glorified not Himself to be made an High Priest, but He that spake unto Him, Thou art My Son, this day have I begotten Thee. As He saith also in another place, Thou art a Priest for ever after the order of Melchizedek." By comparing Ps. 2:7 and Acts 13:33, we see that the words "this day have I begotten Thee" were said of His resurrection, or birth from the grave. And it is evident that it is to this time that the above words quoted from Hebrews refer. God claimed Him from the dead as His only begotten Son, and raised him to His High-Priesthood in the heavens. This will become self-evident as we proceed to examine the nature of His priesthood still further. The above text says it was "after the order of Melchizedek," and in order to show the true nature of Christ's priesthood some remarkable things are said of this wonderful man of old. Melchizedek, we are told, was "without father, without mother, without genealogy, having neither beginning of days nor end of life, but made LIKE UNTO THE SON OF GOD, ABIDETH A PRIEST CONTINUALLY" (Heb. 7:3). Now it is not my intention to speculate about these statements as far as Melchizedek is concerned, but to point out that the writer intends to show that the priesthood of Christ is forever--that it was to be a continuous priesthood, unbroken by death. Hence it follows that Christ was not installed into His high office of High Priest till after His death.

Returning to Melchizedek, his name signifies "King of Righteousness," and he was in reality "King of Salem" (which means peace). He was therefore a king-priest; and these offices he held CONCURRENTLY. Now God says of Jesus, after His resurrection and ascension: "Yet have I set My King upon My holy hill of Zion . . . Thou art My Son, this day have I begotten Thee. Ask of Me, and I will give Thee the nations for Thine inheritance, and the

புரிந்துகொள்ளும் தூரத்திற்குள் வர வேண்டும். கடவுள் இவற்றை (உலக) ஞானிகளிடமிருந்தும் விவேகிகளிடமிருந்தும் மறைத்து, குழந்தைகளுக்கு வெளிப்படுத்தினார். தாழ்மையும், கற்பிக்கும் ஆவியும், விருப்பமுள்ள இருதயமும் இருக்க வேண்டும், "ஒருவன் அவருடைய சித்தத்தைச் செய்தால், அது கடவுளுடையதா அல்லது அது மனிதனுடையதா என்பதை அவர் அறிவார்." "நேர்மையான மற்றும் நல்ல இதயம்" மட்டுமே ராஜ்யத்தின் விதை வேரூன்றி பலனைத் தந்த ஒரே மண். நமது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஆண்டவர் யூதர்களிடம், "நீங்கள் என் ஆடுகளைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல என்பதால் நீங்கள் நம்பவில்லை" என்று கூறினார். அதாவது, ஆடுகளை மேய்ப்பவராக, அவரைப் பின்தொடர அவர்களுக்கு அடிபணியும், கீழ்ப்படியும் குணமும் இல்லை, எனவே அவர்களால் நம்ப முடியவில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும், ஒவ்வொரு வசனத்திலும் அழகைப் பார்க்கும்போது, சந்தேகம் உள்ளவர்கள் பைபிளில் இவ்வளவு விஷயங்களைக் கண்டுபிடிப்பது இப்படித்தான். அவிசுவாசத்தில் அழிந்துபோகிறவர்களுக்கு தேவனுடைய காரியங்கள் முட்டாள்தனம்; ஆனால் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு தேவனுடைய வல்லமையும் தேவனுடைய ஞானமுமாயிருக்கிறார். இவை அனைத்தும் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் முற்றத்தின் அடைப்பினால் முன்னறிவிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் ஞானிகளாக இருப்போம்; வாயிலுக்கு வருவோம்; தியாகம் மற்றும் காணிக்கையுடன் நுழைவோம். "ஆவியில் ஏழைகள் பாக்கியவான்கள், ஏனென்றால் பரலோகராஜ்யம் அவர்களுடையது. இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் கடவுளைக் காண்பார்கள்." ஆனால் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு தேவனுடைய வல்லமையும் தேவனுடைய ஞானமுமாயிருக்கிறார். இவை அனைத்தும் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் முற்றத்தின் அடைப்பினால் முன்னறிவிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் ஞானிகளாக

uttermost parts of the earth for Thy possession. Thou shalt break them with a rod of iron. Thou shalt dash them in pieces like a potter's vessel" (Ps. 2:6-9). "David ascended not into the heavens; but he saith himself, The Lord said unto my Lord, sit Thou on My right hand till I make Thine enemies the footstool of Thy feet" (Acts 2:34-36). Christ is thus seen to be on the throne of God, reigning as King--"A PRIEST UPON HIS THRONE;" and not as Aaron before the throne. "He (HIMSELF) is the propitiation (mercy seat) for our sins."

THE OFFICE OF THE HIGH PRIEST

"Every High Priest is appointed to offer both gifts and sacrifices; wherefore it is necessary that this High Priest (Jesus) also have somewhat to offer." And this He had! But what an offering! He needeth not, like the high priest of the law, to offer for himself, but "He died the just for the unjust;" He "offered Himself without spot to God;" "for such a High Priest became us who was holy, harmless, undefiled and separate from sinners." And "Christ having come a High Priest of God things to come, through the greater and more perfect tabernacle, not made with hands, that is to say, not of this creation, nor yet through the blood of goats and calves, but through His own blood, entered in once for all into the holy place, having obtained eternal redemption."

As our High Priest, Jesus is full of sympathy for His suffering saints. For verily not of angels doth He take hold, but He taketh hold of the seed of Abraham. Wherefore it behoved Him in all things to be made like unto His brethren, that He might become a merciful and faithful High Priest in things pertaining to God, to make propitiation for the sins of the people, for in that He Himself hath suffered, being tempted, He is able to succour them that are tempted." "For we have not a High Priest that cannot be touched with a feeling of our infirmities, but one that hath been in all points tempted like as we are, yet without sin."

"Though He was a son, yet learned He obedience by the things which He suffered; and having been made perfect, He became unto all them that obey Him, the author of eternal salvation; named of God a High Priest for ever after the order of Melchizedek." Jesus was "made perfect" in the sense of being fully inducted into the office of High Priest and Saviour. For this high office He was fitted and prepared by being tempted and tried in all points as we are; and by offering Himself without spot to God as a sacrifice for our sins. In bringing this little treatise to a close, I wish now to direct special attention to.

THE VEIL

இருப்போம்; வாயிலுக்கு வருவோம்; தியாகம் மற்றும் காணிக்கையுடன் நுழைவோம். "ஆவியில் ஏழைகள் பாக்கியவான்கள், ஏனென்றால் பரலோகராஜ்யம் அவர்களுடையது. இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் கடவுளைக் காண்பார்கள்." ஆனால் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு தேவனுடைய வல்லமையும் தேவனுடைய ஞானமுமாயிருக்கிறார். இவை அனைத்தும் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் முற்றத்தின் அடைப்பினால் முன்னறிவிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் ஞானிகளாக இருப்போம்; வாயிலுக்கு வருவோம்; தியாகம் மற்றும் காணிக்கையுடன் நுழைவோம். "ஆவியில் ஏழைகள் பாக்கியவான்கள், ஏனென்றால் பரலோகராஜ்யம் அவர்களுடையது. இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் கடவுளைக் காண்பார்கள்."

2. வாயில் அகலமாக இருந்தது. தவம் மற்றும் காணிக்கையுடன் கடவுள் முன் வர விரும்பிய அனைவரும் அவ்வாறு செய்ய சுதந்திரமாக இருந்தனர். எனவே, கருணையின் கதவு அகலமாகத் திறந்து நிற்கிறது, மேலும் "விரும்புபவர்கள்" உள்ளே நுழையலாம். நீதிமன்றத்தின் வாயிலின் தொங்கும் வண்ணங்களே அறிவுறுத்துகின்றன. நீலம் வானத்தை நோக்கிச் செல்கிறது; ஊதா ராயல்டி பற்றி பேசுகிறது; கருஞ்சிவப்பு (புழுவின் சாறு) மனத்தாழ்மை மற்றும் துன்பத்தைக் கூறுகிறது; தூய வெள்ளை துணி புனிதத்தை குறிக்கிறது. அனைத்தும் இயேசு கிறிஸ்துவில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. உயிருள்ள கடவுளின் அரச குமாரனாகிய அவர் பரலோகத்திலிருந்து வந்து, தம்மைத்தாமே தாழ்த்தி, மரணபரியந்தம் கீழ்ப்படிந்தவராகி, தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தால் நம்மை மீட்டுக்கொள்ளும்படி செய்தார்; அவ்வாறே அவர் "வழியும் சத்தியமும் ஜீவனும் ஆவார், அவராலேயன்றி ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்."

The high priest alone once a year on the great day of atonement entered into the holy of holies within the veil, with the blood of the slain victim, which he sprinkled on and before the mercy seat, to make atonement for the people. Now we are told that Christ entered once for all into the holy place, through the veil with His own blood. Let us carefully consider THE VEIL THROUGH WHICH JESUS PASSED. In Hebrews 10:19-21, we read that the veil through which Christ passed to His glorious throne was His own flesh. In exact accord with this we read that at the same moment that His sacred body was rent and torn on the cross "the veil of the temple was rent in twain from TOP TO BOTTOM." This was GOD'S ACT, and unfolds a glorious truth. The rending of the veil of the temple laid bare and open to view the holy of holies. Mysteries, hidden for ages, were then revealed. For the first time the ordinary priest could look upon that wonderful ark and mercy seat and see the blood stains of generations of sacrifices. What a revelation! The rending of that veil also made but one long compartment, without a veil between.

But let us turn from the shadow to the substance. Christ's precious body was that veil; or rather the real veil, which separated the holy from the most holy place, till it was rent in death upon the cross. To intercede for us, and enter upon His glorious reign, the veil of His flesh must be torn asunder--destroyed: that in His resurrection, spiritual body, He might enter the glorious presence of God with "His own blood" to sprinkle before the throne. And this rending of the body of Christ laid bare the mysteries of God in the gospel. What was hidden for ages then became plain. The glorious things that belong to our peace in Christ were then unfolded. Life and immortality were brought to light. But not only so. As the rending of the veil of the temple made one instead of two compartments, so by the death of Jesus the separation from the divine presence is taken away, and we "draw nigh to God." Let us suppose the veil of the tabernacle removed. What then? Why, there would have been just one long compartment containing the lamp-stand, table, altar of incense, and the ark and mercy seat. Now that is just exactly the state of things in Christ to-day. There is NO VEIL NOW separating the royal priesthood from their King-Priest; NO VEIL separating the Church from God. In the Jewish tabernacle God dwelt with His people, but it was in the holy of holies--beyond the veil, and hidden from sight. But now Jehovah tabernacles or dwells with us. "We will come to you, and make our abode with you," said Jesus of Himself and His Father. There is no need to say, "Who shall ascend into heaven to bring Christ down from above?" for He is with us, in our very midst; as He said, "Lo, I am with you always, even unto the end of the world." Heaven is brought down to earth. The Holy of Holies on the very sand of the desert! And the Church is "seated in heavenly places in Christ Jesus"! What a blessed meaning, then, there is in the words of the inspired commentary on the

3. பித்தளை தூண்களுக்கு முடிசூட்டப்பட்ட "அத்தியாயங்கள்" அல்லது தலைநகரங்கள் இஸ்ரவேலர்களின் எண்ணிக்கையில் எடுக்கப்பட்ட பரிகாரப் பணத்தில் செய்யப்பட்டவை. இருபது வயது முதல் அதற்கு மேல் உள்ள எல்லா ஆண்களும் அவனுடைய மீட்கும் பொருளாக அரை சேக்கல் வெள்ளியைக் கொடுக்க வேண்டும் (எக். 30:11-16), மதிப்பு 1/2. பணக்காரர்கள் அதிகமாகவும், ஏழைகள் குறைவாகவும் கொடுக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. இவ்வாறு, அனைவரின் வழிகளையும் கருத்தில் கொண்டு, அனைவருக்கும் பொதுவான மீட்பின் அவசியத்தையும் கடவுள் அவர்களுக்குக் கற்பித்தார். "நீங்கள் வெள்ளியாலும் பொன்னாலும் அழியக்கூடிய பொருட்களால் மீட்கப்படவில்லை. . . . . பழுதற்ற, கறையற்ற ஆட்டுக்குட்டியைப் போல, கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் கூட விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தால் மீட்கப்பட்டீர்கள்" என்று அப்போஸ்தலன் கூறும்போது இந்த நிறுவனத்தைக் குறிப்பிடுவதாகத் தெரிகிறது. மற்றும் இந்த மீட்பில், அதன் உருவத்தில் உள்ளது போல், "கடவுள் நபர்களை மதிக்கவில்லை." "எந்த பாகுபாடும் இல்லை,

இந்த அத்தியாயங்கள், அவருடைய மீட்பின் விலையை இஸ்ரவேலருக்கு தொடர்ந்து நினைவூட்டும். கவனக்குறைவான மற்றும் அலட்சிய பார்வையாளரிடமிருந்து கூடாரம் மறைக்கப்பட்டதை இப்போது நான் சுட்டிக்காட்டினேன். ஆனால் இந்த வெள்ளித் தொப்பிகள் பித்தளைத் தூண்களின் மீதும், திரைச்சீலைக்கு மேலே உயர்ந்தும் எப்போதும் பார்வையில் இருக்கும். இது ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை அறிவுறுத்துகிறது; அதாவது, கிறிஸ்துவின் சிலுவையை அல்லது சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவை உலகிற்கு முன் வைத்திருப்பதன் அவசியம். ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் சுவீசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பது, மனித மீட்பின் விலையைச் சுட்டிக்காட்டுவது திருச்சபையின் கடமை மற்றும் பாக்கியம். கிறிஸ்துவின் பிரசங்கம் பாவியை கடவுளிடம் இழுக்கும் விஷயம். "நான், நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டால், எல்லா மனிதர்களையும்

tabernacle: "Having, therefore, brethren, BOLDNESS TO ENTER THE HOLIEST BY THE BLOOD OF JESUS, BY THE WAY WHICH HE DEDICATED FOR US, A NEW AND LIVING WAY, THROUGH THE VEIL, THAT IS TO SAY HIS FLESH; and having a great High Priest over the house of God: LET US DRAW NEAR with a true heart in fulness of faith, having our hearts sprinkled from an evil conscience, and our body washed with pure water." (Heb. 10:19-22.

CHAPTER XVI

CONCLUSION

IN drawing this little work to a close it may be well to summarize the points of comparison. We have seen that the Jewish system was a shadow of the Christian system. Moses was to the Israelites and the tabernacle what Christ is to His people and the Church as an institution. The inspired workmen on the tabernacle were types of the inspired Apostles of Jesus Christ; both working on a perfect pattern, without leaning to their own understanding. The voluntary offerings for the tabernacle spoke of the voluntary principle that pervades the whole of the religion of Christ. The materials of which the tabernacle was built, spoke of the divine excellence and preciousness of all that belongs to the Christian system. The court of the tabernacle indicated the fact that there is a line we must pass, separating the proud and worldly-wise from the humble and teachable, in order that we may rightly understand the things of God. The compactness and unity of the tabernacle pointed to the harmony and unity of the church. The coverings of the tabernacle reminded us of the human and divine nature of Jesus, his humiliation and redemptive work; and also of the way from the corruption and guilt of sin to the beauty of holiness. We also learned from these coverings how different the Church of God is as viewed by outsiders from what it appears to those who minister in holy things within. The brazen altar with its fire, and its great variety of sacrifices and offerings told of the punishment of sin and of the gracious and abundant provision our God has made for the complete removal of our condemnation and guilt by the blood of Christ, who is the Lamb of God that beareth away the sin of the world. The laver, between the altar and the tabernacle, indicated the place and purpose of baptism in relation to the sinners coming into Christ and His church. The holy place, with its lamp-stand, its table of shewbread, and its altar of incense, was a type of the Church of Jesus assembled together for worship--observing "the apostles' teaching and fellowship, the breaking of bread and the prayers." The holy of holies, with its ark, its mercy seat and its wonderful shechinah, represented the holy presence of God--the heavenly state, together with the divine attributes and hidden purposes, the throne of grace and "the blood of sprinkling." The high priest was a type of Christ as our mediator, but the king-priest, Melchizedek is

என்னிடம் இழுத்துக்கொள்வேன்." "சுவிசேஷத்தைப் பற்றி நான் வெட்கப்படவில்லை, ஏனென்றால் அது விசுவாசிக்கிற யாவருக்கும் இரட்சிப்புக்கான தேவனுடைய வல்லமை." சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதில் மீட்பின் முக்கிய புள்ளியாக இருக்க வேண்டும். பல பிரசங்கங்கள் இழக்கப்பட்டுவிட்டன - பயன்றது, ஏனென்றால் பிரசங்கிகள் முக்கியமான, சத்தியத்தை காப்பாற்றுவதை மையமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. மீண்டும், கிறிஸ்துவின் மீட்கப்பட்ட வாழ்க்கையின் மௌனமான சாட்சியும் இந்த வெள்ளி கிரீடங்களால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. இது ஒரு வழி - ஒருவேளை மிகவும் சொல்லக்கூடியது - இதில் அனைவரும் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்க முடியும் மற்றும் பிரசங்கிக்க வேண்டும். "மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்களுக்கு முன்பாகப் பிரகாசிக்கட்டும்." "நீங்கள் ஒரு விலையில் வாங்கப்பட்டீர்கள், எனவே உங்கள் உடல்களிலும் உங்கள் ஆவிகளிலும் கடவுளை மகிமைப்படுத்துங்கள்." இது ஒரு வழி - ஒருவேளை மிகவும் சொல்லக்கூடியது - இதில் அனைவரும் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்க முடியும் மற்றும் பிரசங்கிக்க வேண்டும். "மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்களுக்கு முன்பாகப் பிரகாசிக்கட்டும்." "நீங்கள் ஒரு விலையில் வாங்கப்பட்டீர்கள், எனவே உங்கள் உடல்களிலும் உங்கள் ஆவிகளிலும் கடவுளை மகிமைப்படுத்துங்கள்." இது ஒரு வழி - ஒருவேளை மிகவும் சொல்லக்கூடியது - இதில் அனைவரும் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்க முடியும் மற்றும் பிரசங்கிக்க வேண்டும். "மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்களுக்கு முன்பாகப் பிரகாசிக்கட்டும்." "நீங்கள் ஒரு விலையில் வாங்கப்பட்டீர்கள், எனவே உங்கள் உடல்களிலும் உங்கள்

brought in to fill up the type that fully illustrates our Great High Priest upon the throne of God. And, lastly, the veil which obscured the holiest from view, and was passed once a year by the high priest, with blood of atonement, was a type of the "flesh" of Christ; that the rending of the veil when Jesus died was a divine act showing that through the offering of the body of Jesus, the veil which separated man from God was removed; that the saved can now not only see by faith, the glories of the heavenly state, but can also boldly draw near and commune with God in His holy presence.

Finally, let me seriously question my patient reader, WHERE DO YOU STAND? Is the blessed Savior, with all that appertains to Him, nothing to you? Do you stand afar off, and look with indifferent eyes on the mysteries of God? If so, the tabernacle which the Lord has pitched has no charms for you. Its beauties are "hidden from thine eyes" by your own pride; for God only "reveals them unto babes." But at least take warning from that smoke curling up to heaven from God's holy altar of burnt offering. It tells of the "fire that never shall be quenched," and that God "can by no means clear the guilty" apart from Christ.

Take heed to the crowns of silver rising above the curtain of the court--the price of the people's redemption. Look to Him whom that ransom-silver foreshadowed.

And if your heart is moved by the sight of that suffering, sorrowing, dying One, O come with thy burdened soul--come just as thou art--and accept thy substitute, the "Lamb of God," and make confession of faith over His dear head; and then come and offer thyself, in solemn consecration, to be buried with Christ by baptism into death, that like as He rose from the dead, thou also may rise to a new and blessed life.

Again, let me ask, dear reader, WHERE DO YOU STAND? Is it as a consecrated priest in the tabernacle of the new covenant? Look round, then, and behold the glories of the sanctuary. Consider the golden lampstand of the new tabernacle--the inspired teaching of the apostles of Jesus Christ. Behold its beauties; bask in its clear light, till it illuminates thy whole soul, and be content to serve God by its guidance alone. Consider the "table of shew bread"--the precious memorials of your dear Lord's body and blood; and "neglect not the assembling of yourselves together." Again, reflect on that golden altar of incense as its pale smoke ascends silently, and its fragrance fills the holy place; and let it win thee to a closer communion with God in prayer. Then see before thee the ark of the covenant, the mercy seat, the cherubim, the Shechinah! and know of a truth that "God is with us!" His presence fills the holy place. The King in His beauty is here. Grace, mercy and truth are here. Heaven is here. "Consider," lastly, "the Apostle and High Priest of our confession." Not before the

ஆவிகளிலும் கடவுளை மகிமைப்படுத்துங்கள்."

"என் உயிரை எடுத்துக்கொள், அது உமக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டும், ஆண்டவரே."

அத்தியாயம் VI

கட்டமைப்பு

ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் தரைத் திட்டம், வடிவத்திலும் நீதிமன்றத்தின் விகிதாச்சாரத்திலும் ஒத்திருந்தது. அதன் சுவர்கள் தூய தங்கத்தால் மூடப்பட்ட அக்காசியா மரத்தால் செய்யப்பட்ட 48 பலகைகளால் ஆனது. இந்த பலகைகள் 17½ அடி நீளமும் 2½ அகலமும் கொண்டவை.

அவை வெள்ளி சாக்கெட்டுகளில் செங்குத்தாக சரி செய்யப்பட்டன. 96 சாக்கெட்டுகள் இருந்தன, ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு தாலந்து வெள்ளி, அதன் மதிப்பு எங்கள் பணத்தில் £34,200 இருக்கும். ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் 20 பலகைகளும், மேற்கு முனையில் 8 பலகைகளும் இருந்தன. அவர்கள் தங்க மோதிரங்கள் மற்றும் தங்கத்தால் மூடப்பட்ட மரத்தின் கிடைமட்ட கம்பிகள் மூலம் உறுதியாக ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டனர். கிழக்கு முனையில் அல்லது நுழைவாயிலில், கதவுக்கு தங்கத்தால் மூடப்பட்ட ஐந்து மரத் தூண்கள் இருந்தன. கட்டிடத்தின் உட்புறம் முழுவதும் ஒரே மாதிரியான நான்கு தூண்கள், முக்காடுக்காக, நடுவழியை விட சற்று அதிகமாக பொருத்தப்பட்டன; இது "புனிதத்தை" "மிகப் பரிசுத்த" இடத்திலிருந்து பிரித்தது. முழு கட்டமைப்பும் ஒரே நேரத்தில் எளிமையானது, ஆனால் வெளிப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டது. சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு அற்புதமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இது கண்டிப்பாக அறிவியல் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்டது. அதன் ஆயுளும் வலிமையும் மிக அதிகமாக இருந்தபோதும்,

வாசஸ்தலமே தேவாலயத்தின் மாதிரியாக இருந்தது. இதை மனதில் நிலையாக வைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சரி, இது அப்படியிருக்க, அதன் பொது

throne, merely, as a suppliant, but "a priest upon his throne," "high and lifted up." "Let us draw near," we are precious in His sight. See, our names are on his breast and shoulders. How dear His people are to him! How sweet to know it!

May God enable us to be faithful ministers in His sanctuary, that the blessed "fore-taste of glory divine" may end in full and eternal fruition.

**Prophecies about Christ and their fulfillment
Modern Science and Christian Faith**
by Dr. Hawley O. Taylor

There are over a hundred prophecies concerning Jesus in the Old Testament but what were the possibilities of making just 25 predictions about someone who was to be born many years later and having these predictions come true?

Dr. Hawley O. Taylor has provided this answer: "Regarding these n cases of events foretold for Israel's Messiah who was to come, if the chances of success were even in the case of each one, that is p (probability) equals n in every case, then the overall probability that all n events would find their fulfillment in one person would be p^n equals $(1/2)^n$? Thus, there would be but one chance in 2^n (33 million, where n equals 25) of all these foretold events coming true if they were mere guesses. Now a glance at these prophecies concerning Christ reveals that they do not all have an even chance of success, for in some instances it is highly improbable that the event could occur at all (as for a child to be born without a human father). A very conservative compromise would be p equals $1/5$; and the overall probability for the n prophecies coming true would be p^n equals $(1/5)^n$? or one chance out of a thousand trillion if n equals 25. (Modern Science and Christian Faith, p. 178.) Even if the prophecy regarding the virgin birth be excluded, the number remains astronomically large. Too large to assume that this accidentally happened! Dr. Hawley O. Taylor; Modern Science and Christian Faith pp. 179-183.

Prophecy	Where Prophesied	Where Fulfilled
Of the tribe of Judah.	Gen. 49:10	Luke 3:23-33
Of the Royal line of David	Jer. 23:5	Matt. 1:1
Born of a virgin	Isa. 7:14	Matt. 1:18
Born in Bethlehem	Micah 5:2	Matt. 2:1,2
A forerunner shall prepare the way	Mal. 3:1	Mark 1:6,7
He shall enter Jerusalem riding upon an ass	Zech. 9:9	Matt. 21:6,7
He shall be betrayed by a disciple	Zech. 13:6	Matt. 26:49,50
Betrayal price stated	Zech. 11:1,2	Matt. 26:14,15
Betrayal money to be returned	Zech. 11:13	Matt. 27:5,7
His disciples shall forsake him	Zech. 13:7	Matt. 26:56
False witnesses shall accuse him	Psa. 35:11	Matt. 26:59,60
He shall suffer, abuse	Isa. 50:6	Matt. 26:67
He shall suffer in silence	Isa. 53:7	Matt. 27:12-14
He shall be whipped	Isa. 53:5	Matt. 27:26,29

அமைப்பிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? 1வது கடவுளின் திருச்சபை வியக்கத்தக்க எளிமையானது மற்றும் புகழ்பெற்ற செல்வம் கொண்டது; மற்றும் அனைத்து வயது மற்றும் தட்பவெப்பநிலைகளில் மனிதனின் தேவைகளுக்கு அற்புதமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இது ஒரு சரியான அமைப்பு. புதிய ஏற்பாட்டின் திருச்சபையை மேம்படுத்துவது சாத்தியமற்றது, இருப்பினும் பலர் அவ்வாறு செய்ய முயன்றனர். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் முட்டாள்தனத்தை ஒரு கண்காட்சியாக மட்டுமே ஆக்கியுள்ளனர். 2வது. பலகைகள் குறிப்பிடப்படுவதற்கு முன், மீட்கும் பணத்தில் செய்யப்பட்ட பாரிய வெள்ளி சாக்கெட்டுகளுக்குள் விடப்பட்டன; பிராயச்சித்தத்தின் விலையில் நின்று! நாம் இங்கே எப்படி இருக்கிறோம் என்பது மீண்டும் கடவுளின் திருச்சபையின் அடித்தளத்தை நினைவுபடுத்துகிறது. இது கிறிஸ்துவின் பிராயச்சித்தத்தின் மீது தங்கியுள்ளது, இது மதிப்பிற்கு அப்பாற்பட்டது. அவரது மரணத்தின் மூலம் அவர் தேவாலயம் கட்டப்பட்ட அடித்தளத்தை அமைத்தார். "

3வது. வாசஸ்தலத்தின் கச்சிதமான ஒற்றுமையால், கிறிஸ்தவ அமைப்பு மற்றும் இயேசு கிறிஸ்துவின் தேவாலயம் ஆகியவற்றின் ஒற்றுமை முன்வைக்கப்படுகிறது. உள்ளே ஒரே வழியும், ஒரே கூடாரமும் இருந்தது போல, இரட்சிப்பின் ஒரே வழியும், ஒரே தேவாலயமும் உள்ளது. எபேசியர்களுக்கு பவுல் எழுதினார்: "ஆகையால், கர்த்தருடைய கைதியாகிய நான், நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்பிற்குப் பாத்திரமாக, எல்லா மனத்தாழ்மையுடனும், சாந்தத்துடனும், நீடிய பொறுமையுடனும், ஒருவரையொருவர் அன்பில் பொறுத்துக்கொண்டு, விடாமுயற்சியுடன் நடந்துகொள்ளும்படி உங்களை மன்றாடுகிறேன். சமாதானப் பிணைப்பில் ஆவியின் ஐக்கியத்தைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள், ஒரே உடலும், ஆவியும் ஒன்றே, உங்கள் அழைப்பின் ஒரே நம்பிக்கையில் நீங்கள் அழைக்கப்பட்டீர்கள்; ஒரே இறைவன், ஒரே

Hands and feet pierced	Psa. 22:16	Luke 23:33
Numbered with criminals	Isa. 53:12	Mark 15:2
To divide garments	Psa. 22:18	John 19:23,24
Gall and vinegar to be offered	Psa. 69:21	John 19:28,29
Gall and vinegar to be offered	Psa. 69:21	John 19:28,29
No bones to be broken	Psa. 34:20	John 19:33
He shall be pierced	Zech. 12:10	John 19
The crowds shall rebuke him	Psa. 109:29	Matt. 27:39
Darkness in daytime to signal crucifixion	Amos 8:9	Matt. 27:45
To be buried with the rich	Isa. 53:9	Matt. 27:57-60
To arise from the dead!	Psa. 16:10	Matt. 28:6
To ascend	Psa. 68:18a	Luke 24:51

Hermeneutics by D. R. Duncan. Cincinnati, n.d. pp. 395-99.

Prophecy	Where Prophesied	Where Fulfilled
He was to be the seed of the woman	Gen. 3:15	Matt. 1:18
He would be the Son of God	Psa. 2:7	Luke 1:32-35
He would overcome the serpent	Gen. 3:15	Heb. 2:14
The seed of Abraham	Gen. 12:1-3; 17:7; 22:18	Gal. 3:16
The seed of Isaac	Gen. 21:12	Heb. 11:18
The seed of Judah	Gen. 49:10	Heb. 7:14
The seed of David	Psa. 132:11; Jer. 23:5	Acts 13:23; Rom. 1:3
The time of His coming and death	Dan. 9:24-27	Luke 2:1
Born of a virgin	Isa. 7:14	Matt. 1:18; Luke 2:7
He was called Immanuel	Isa. 7:14	Matt. 1:22-23
Born in Bethlehem of Judea	Mic. 5:2	Matt. 2:1; Luke 2:4-6
Great men shall come and bow down to Him	Psa. 72:10-15	Matt. 2:1-11
Children slaughtered, that He might be killed	Jer. 31:15;	Matt. 2:16-18
Introduced by John the Baptist	Isa. 40:3; Mal. 3:1	Matt. 3:1-3; Luke 1:17
Was anointed by the Holy Spirit	Psa. 45:7; Isa. 11:2; 41:1	Matt. 3:16-17; John 3:34; Acts 10:38
He was a prophet like unto Moses	Deut. 18:15-18	Acts 3:20-22
He was sent as a deliverer to the people	Isa. 41:1-3	Luke 4:16-21; Luke 4:43
He is the light to Zebulun and Naphtali	Isa. 9:1-3	Matt. 4:12-16
He comes to the temple and cleanses it	Hag. 2:7-9; Mal. 3:1	Luke 19:45; John 2:13-16
His poverty	Isa. 53:2	Mark 6:3; Luke 9:58
He was meek and with ostentation	Isa. 42:1-2	Phil. 2:7-9
His compassion	Isa. 40:11; 42:3	Matt. 12:15-20; Heb. 4:15
Was without guile	Isa. 53:9	Pet. 2:22
Great zeal for the house of God	Psa. 69:9	John 2:17
He taught by the use of parables	Psa. 78:2	Matt. 13:34-35
He wrought miracles	Isa. 35:5-6	Luke 7:18-23
Rejected by His brethren	Psa. 69:8; Isa. 53:3	John 1:11; John 7:5

நம்பிக்கை, ஒரே ஞானஸ்நானம், அனைவருக்கும் ஒரே கடவுள் மற்றும் தந்தை. எல்லாவற்றிலும், எல்லாவற்றிலும், எல்லாரிலும் இருப்பவர்" (எபே. 4:1-6). கொரிந்தியர்களுக்கு அதே அப்போஸ்தலன் எழுதுகிறார்: "ஒரே மனத்துடனும் ஒரே நியாயத்தீர்ப்புடனும் ஒன்றாகப் பூரணப்படுத்தப்படுங்கள். "மீண்டும், அவர் கூறுகிறார்: "அனைத்து கட்டிடமும், ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு, கர்த்தருக்குள் ஒரு புனித ஆலயமாக (சரணாலயம்) வளர்கிறது. ஆவியில் தேவனுடைய வாசஸ்தலத்திற்காக நீங்களும் ஒன்றுசேர்ந்து கட்டப்பட்டிருக்கிறீர்கள்." நம்முடைய ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கர்த்தரும் இந்த வார்த்தைகளில் ஜெபிக்கிறேன்: "நான் ஜெபிக்கிறேன் . . . நீர் என்னிலும், நான் உம்மில்லும் இருப்பது போல, அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாய் இருப்பதற்காக, அவர்களும் நம்மில் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்: நீர் என்னை அனுப்பினீர் என்று உலகம் நம்பும்."

இந்த போதனையில் தவறில்லை. கடவுளின் நோக்கம் ஒரு "தலை" - கிறிஸ்து மற்றும் "ஒரே உடல்" - சர்ச்; "உடலில் பிளவு" இருக்கக்கூடாது, ஆனால் கிறிஸ்துவின் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்; இந்த ஒற்றுமை என்பது வெறும் உணர்வாக இருக்கக்கூடாது, ஆனால் அதன் நிறுவனரின் தெய்வீக தோற்றத்துடன் "உலகத்தை" ஈர்க்கும் உண்மையாக இருக்க வேண்டும்; இந்த ஒற்றுமையைக் கொண்டுவருவதற்கும், அதை நிலைநிறுத்துவதற்கும் பாடுபடுவது கிறிஸ்துவுக்குரியது என்று கூறும் அனைவரின் கடமையாகும். மேலும், கர்த்தராகிய இயேசுவை நேசிப்பதாகக் கூறும் எவரும், மேற்கோள் காட்டப்பட்ட அவருடைய மனப்பூர்வமான ஜெபத்திற்கு முகங்கொடுத்து, எவ்வாறு மதவெறியை ஆதரிக்கலாம் அல்லது மன்றாடலாம் என்பதை நான் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் தவிக்கிறேன். ஆயிரக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்கள், குறுங்குழுவாதத்தின் ஒரு பெரிய வலையமைப்பில் தங்களைச் சூழ்ந்திருப்பதைக் கண்டறிந்து, அதை உடைக்க தங்களால் இயன்றதைச் செய்வதற்குப் பதிலாக, அதற்கான

Hated by the Jews	Psa. 59:4; Isa. 49:7	John 15:24-25
Rejected by their rulers	Psa. 118:22	John 7:48; Matt. 21:4
A stone of stumbling and rock of offense	Isa. 8:14	Rom. 9:32; 1 Pet. 2:8
. Betrayed by a friend	Psa. 41:9; 55:12-14	John 13:18-21
Forsaken by His disciples	Zech. 13:7	Matt. 26:31-56
. Was sold for thirty pieces of silver	Zech. 11:12	Matt. 26:15
This money was given to buy the potter's field	Zech. 11:13	Matt.27:7
He was patient and silent in all His sufferings	Isa. 53:7	Matt.26:63; 27:12-14
Smitten on the cheek	Mic. 5:1	Matt. 27:30
. His sufferings were intense	Psa. 22:14-15	Luke 22:42-44
Was scourged and spit upon	Psa. 35:15; Isa. 1:6	Mark 14:65; John 19:1
His visage was greatly marred	Isa. 52:14; 53:3	John 19:1-5
He suffered that He might bear away our sins	Isa. 53:4; Dan. 9:26	Matt.20:28; 26:28
The rulers, Jews and Gentiles, combine against Him to put Him to death	Psa. 2:1-4	Luke 23:12; Acts 4:27-28
He was extended upon the cross and His hands and His feet were nailed to the wood	Isa. 25:10-11; Psa. 22:16	John 19:18; 20-25
This agony was increased by being numbered among thieves	Isa. 53:12	Mark 15:28
They gave Him gall and vinegar	Psa. 69:21	Matt. 27:39-44
He was cruelly mocked	Psa. 22:7-8; 35:15-21	Matt. 27:39-44
He suffered alone; even the Father's presence was withdrawn	Isa. 63:1-3; Psa. 22:1	Matt. 27:46
They parted His garments among them and cast lots for His vesture	Psa. 22:18	Matt. 27:35
He thus became a curse for us, bore our reproach	Psa. 22:6; 79:7; 9:20	Rom. 15:3; Heb. 13:13; Gal. 3:13
He made intercession for the murderers	Isa. 53:12	Luke 23:24
After His death they pierced Him	Zech. 12:10	John 19:34-37
But did not break a bone of His body	Ex. 12:46; Psa. 34:20	John 19:33-36
He was buried with the rich	Isa. 53:9	Matt. 27:57-60
His flesh did not see corruption	Psa. 16:8-10	Acts 2:31
He rose from death the third day, according to the Scriptures	Psa. 16:8-10	Luke 24:6; 24:31; 24:34
He ascended into the heavens	Psa. 68:18; 24:7-9	Luke 24:51; Acts 1:9
He became a priest after the order of Melchizedek, who was king and priest at the same time	Psa. 110:4; Zech. 6:12-13	Heb. 5:5-6
He received for Himself a kingdom that embraces the whole world	Psa. 2:6; Dan. 2:44; 7:13-14;	Luke 1:32; John 18:33-37; Matt. 28:18-19; Phil. 2:9-10
His law went forth from Zion and His word from Jerusalem	Isa. 2:1-3; Mic. 4:12	Luke 24:46-49; Acts 2:1-40
The Gentiles should be admitted into His service	Isa. 11:10; 42:1; Psa. 2:8	John 10:16; Acts 10:44-48; Rom. 15:9-12
The righteousness of His reign	Isa. 9:6-7; Psa. 45:6-7	John 5:30; Rev.19:11

சாக்குகளைத் தேட முயற்சி செய்கிறார்கள். மற்றும் அதற்கு ஆதரவான வாதங்களும் கூட. ஆனால் கடவுளுடைய வார்த்தையால் அதை ஒருபோதும் பாதுகாக்க முடியாது. உண்மையில், வேதம் எந்த நிச்சயமற்ற மொழியில் அதைக் கண்டிக்கிறது மற்றும் கண்டனம் செய்கிறது. "இப்பொழுது நான் பவுலைச் சேர்ந்தவன், நான் அப்பொல்லோவின், நான் கேப்பாவின், மற்றும் நான் கிறிஸ்துவைச் சார்ந்தவன் என்று நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் கூறுகிறார்கள். பால்?" (I கொரி. 1:10-13.) "சகோதரர்களே, நான் உங்களோடு ஆவிக்குரியவர்களைப்போல பேசமுடியவில்லை, சரீரப்பிரகாரமானவர்களைப்போல, கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் குழந்தைகளைப்போலப் பேசமுடியவில்லை. நான் உங்களுக்கு இறைச்சியால் அல்ல, பாலினால் ஊட்டினேன். அதைத் தாங்க முடியாது; இல்லை, இப்போதும் உங்களால் முடியாது; நீங்கள் இன்னும் சரீரப்பிரகாரமாக இருக்கிறீர்கள்; உங்களுக்குள் பொறாமையும் சண்டையும் இருந்தாலும், நீங்கள் சரீரப்பிரகாரமானவர்களல்லவா, மனிதர்களின் முறைப்படி நடக்கிறீர்கள்? நான் பவுலைச் சேர்ந்தவன், மற்றொன்று, நான் அப்பொல்லோவைச் சேர்ந்தவன். நீங்கள் ஆண்கள் இல்லையா? அப்பொல்லோஸ் என்றால் என்ன? மற்றும் பால் என்றால் என்ன? நீங்கள் நம்பிய அமைச்சர்கள் (வேலைக்காரர்கள்); ஒவ்வொன்றும் கர்த்தர் அவனுக்குக் கொடுத்தபடியே" (அதி. 3:1-5). கொரிந்திய தேவாலயத்தில் முதல் அடையாளங்கள் தோன்றின - அவர்கள் கடைசியாக இருந்தார்கள் - பிரிவினைகள் மற்றும் கட்சிப் பெயர்கள். விரைவில் அவை தோன்றின. உத்வேகத்தின் குரல் உடனடியாக அவர்களை மாம்சமாக கண்டனம் செய்வதையும், ஆரம்பகால திருச்சபையில் சுவாசித்த ஒற்றுமையின் இனிமையான ஆவிக்கு எதிரானதையும் விட தோன்றும். ஒன்றியம் பலம். அது "அழகின் ஒரு விஷயம், மற்றும் எப்போதும் மகிழ்ச்சி," புனிதம், தூய்மையும் அன்பும்தான் பிணைப்புகள், சங்கீதக்காரன் பாடலாம்: "இதோ, சகோதரர்கள் ஒற்றுமையாக வாழ்வது

Conclusion

There are several conclusions that can be drawn from this study even if some of the opinions and interpretations are rejected.

1. God had implemented plan to reconcile man to his former relationship with Him following man's rebellion. That plan is the central theme through the Bible. Laws and regulations were given to make man aware that any of his actions not in accord were displeasing to God and considered to be sin or transgressions of His law. With Christ, man's actions of obeying requirements and prohibitions were changed to actions based upon love, action from one's heart.

2. Many writers over a long period of time recorded types, shadows and prophecies, all pointing the person of Christ. His sin-offering allowed obedient man to be forgiven and made righteous by Christ's sin-offering.

3. Shadows and types were not the real thing. They only provided a veiled glimpse of forgiveness and redemption sometime in the future. Jesus' life, death, burial, resurrection and ascension often referred to as the Gospel or Gospel of Christ is the reality of all the types and shadows. With trust and obedience man can receive the free gift of salvation by making a u-turn in life calling upon God to forgive by being buried In Christ's death, immersed in water most often called baptism, allowing God to raise him a new spiritual life cleansed of all past sins.

Sources

Modern Science and Christian Faith, pp. 179-183.
Hermeneutics by D. R. Duncan. Cincinnati, n.d. pp. 395-99.
Shadow and Substance - The Tabernacle, Unknown writer
The Biblical Types and Shadows, Mark Dunagan, Beaverton Church of Christ, Beaverton, Oregon
The Shadow of Heavenly Things by Joseph Pittman, Austral Publishing Co., Melbourne, Australia, 1893
The Unfolding Pattern by Ray C. Stedman, pastor of Peninsula Bible Church in Palo Alto, California
Typology, A Study of New Testament Terms, Unknown writer
wikipedia.org/wiki/Prophecy

எவ்வளவு நல்லது, எவ்வளவு இனிமையானது!
அது தலையின்மேல் உள்ள
விலையேறப்பெற்ற எண்ணெய் போல,
தாடியின் மீதும், ஆரோனின் தாடியின் மீதும்
ஓடியது; அது அவரது ஆடைகளின்
ஓரங்களில் இறங்கியது;

“கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்கள்
ஒருவரோடொருவர் சமாதானத்தில்
மகிழ்ந்து, அந்த வார்த்தையை
நிறைவேற்றும்போது, பார்வை எவ்வளவு
இனிமையானது, எவ்வளவு பரலோகமானது.

ஒவ்வொருவரும் தன் சகோதரனின்
பெருமூச்சை உணரும் போது, அவனுடன்
ஒரு பங்கைச் சுமந்துகொள்; துக்கம்
கண்ணிலிருந்து கண்ணுக்கும், மகிழ்ச்சி
இதயத்திலிருந்து இதயத்துக்கும் பாயும்
போது.

பொறாமை, இறுமாப்பு மற்றும் பெருமை
இல்லாத போது, மேலே உள்ள எங்கள்
விருப்பங்கள் அனைத்தும்,
ஒவ்வொருவரும் தன் சகோதரனின்
தோல்விகளை மறைத்து, சகோதரனின்
அன்பைக் காட்ட முடியும்.

காதல், ஒரு மகிழ்ச்சியான நீரோட்டத்தில்,
ஒவ்வொரு மார்பிலும் பாயும் போது;
சங்கமம் இனிமையாகவும், அன்பாகவும்
மதிக்கப்படும் போது, ஒவ்வொரு செயலிலும்
ஒளிரும்.”

“கிறிஸ்துவ ஐக்கியத்தை எப்படி உணர
முடியும்?” என்று கேட்டால். பதில் எளிது.
இஸ்ரவேலர்கள் மோசேயின்
தலைவராகவும், சட்டத்தை
வழங்குபவராகவும் தங்களை அர்ப்பணித்து
பின்பற்றியது போல, வேறு யாருக்கும்
இல்லை, நாமும் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற
வேண்டும், வேறு யாரையும்
பின்பற்றக்கூடாது. புதிய ஏற்பாடு
அவருடைய சட்டப் புத்தகம், நமது ஒரே
வழிகாட்டுதலுக்காக கொடுக்கப்பட்டது.
அதில் மட்டும் திருப்தியாக இருப்பதன்
மூலம், மனித மதம் அல்லது மனித தலைமை
இல்லாமல், நாம் அனைவரும் தவிர்க்க

முடியாமல் நம்பிக்கையில் ஒன்றாகவும், வாழ்க்கையில் ஒன்றாகவும் ஆக வேண்டும்.

அத்தியாயம் VII

மூடுதல்

வாசஸ்தலத்திற்கு நான்கு உறைகள் இருந்தன, அவை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக போடப்பட்டன. பல இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது விசித்திரமாகத் தெரிகிறது; ஆனால் ஒருவேளை அவர்களின் குறியீடு சிறந்த விளக்கமாக இருக்கலாம். பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள "பரிகாரம்" என்ற வார்த்தை, எபிரேய மொழியில், மூடுதல் என்று பொருள்படும் வார்த்தையாக இருப்பதை நான் கவனிக்கிறேன். இது நமது முதல் பெற்றோரின் வீழ்ச்சி தொடர்பான சம்பவத்தை வலுக்கட்டாயமாக நினைவுபடுத்துகிறது. அவர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு அவர்கள் தங்கள் நிர்வாணத்தைக் கண்டு வெட்கப்பட்டு, அத்தி இலைகளால் தங்களைத் தாங்களே கவசமாக்கிக் கொண்டார்கள் என்று வாசிக்கிறோம். ஆனால் இந்த மூடுதலில் கடவுள் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. அவர் தனது சொந்தக் கைகளால், ஆதாமுக்கும் அவருடைய மனைவிக்கும் தோலைச் செய்து, அவர்களுக்கு ஆடைகளை அணிவித்தார். தோலைப் பெறுவதற்காகக் கொல்லப்பட்ட விலங்குகள் முதலில் பலியிடப்பட்டவை என்று இப்போது எண்ணுவது நியாயமானதல்லவா? காயீனும் ஆபேலும் தியாகங்களைப் பற்றி புரிந்துகொண்டனர்; அவர்களின் அறிவு எங்கிருந்து கிடைத்தது? நிச்சயமாக அவர்களின் பெற்றோரிடமிருந்து, அவர்கள் கடவுளிடமிருந்து நேரடியாக தங்கள் தகவல்களைப் பெற்றனர். அப்படியென்றால், அந்தக் காட்சி எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது? ஸ்திரீயின் சந்ததியைப் பற்றிய கிருபையான வாக்குத்தத்தத்தை யெகோவா அளிக்கும் அதே வேளையில், அப்பாவி பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கொண்டு குவிப்பதில் அவர் ஒரு பாடம் கற்பிக்கிறார்: பாவமுள்ள மனிதனின் அவமானத்தை அவர்களின் தோல்களால் மறைக்கிறார். நமது முதல் பெற்றோர்கள் உன்னத

அடையாளத்தை புரிந்து கொண்டார்களா? இல்லை என்று எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், இந்தச் சம்பவம் நமக்கு எவ்வளவு வியக்கத்தக்க வகையில் "உலகின் பாவத்தைச் சமக்கும் தேவ ஆட்டுக்குட்டியை" நமக்கு நினைவூட்டுகிறது, யாருடைய இரத்தத்தால் நாம் மீட்பு பெற்றோம், யாருடைய நீதியினால் நம் அவமானம் மூடப்பட்டதோ! ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவின் அனைத்து சின்னங்களுக்கும் பிறகு, கிறிஸ்து இயேசுவில் இருக்கும் மீட்பை ஓரளவு முன்வைக்கிறது. ஒரு மூடுதலைப் பயன்படுத்துவது மறைப்பதற்கோ, அழிக்கவோ அல்லது அழிக்கவோ அல்ல. ஆனால் கிறிஸ்துவில் நமது பாவங்கள் "அழிக்கப்பட்டு" - சுத்திகரிக்கப்படுகின்றன. கறை, குற்ற உணர்வு, அவமானம், அகற்றப்படுகின்றன. அவர்கள் இனி நினைவில் இல்லை. நாம் அவர்களை மறக்காமல் இருக்கலாம், காயம் மிகவும் ஆழமானது மற்றும் மறக்க முடியாதது. ஆனால் கடவுள் கூறுகிறார், "அவர்களுடைய பாவங்களையும் அக்கிரமங்களையும் இனி நான் நினைவுகூரமாட்டேன்." வெறுமனே மூடப்பட்டது அல்ல, ஆனால் நீக்கப்பட்டது; வெறுமனே மன்னிக்கப்படவில்லை, ஆனால் மறக்கப்பட்டது. நாங்கள் "நியாயப்படுத்தப்பட்டவர்கள்", "நீதிமான்கள்" என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளோம். "விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட்டு, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனோடு சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம்." "அவர் நமக்கு ஞானமாகவும், நீதியாகவும், பரிசுத்தமாகவும், மீட்பாகவும் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறார்." வாசஸ்தலத்தின் உறைகள் பாவநிவிர்த்தியைப் பற்றி பேசுகிறது அல்லவா? ஆனால் இந்த உறைகளை தனித்தனியாக ஆராய்வோம். ஆனால் வெளியேற்றப்பட்டது; வெறுமனே மன்னிக்கப்படவில்லை, ஆனால் மறக்கப்பட்டது. நாங்கள் "நியாயப்படுத்தப்பட்டவர்கள்", "நீதிமான்கள்" என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளோம்.

"விசுவாசத்தினாலே
நீதிமான்களாக்கப்பட்டு, நம்முடைய
கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக
தேவனோடு சமாதானம்
பெற்றிருக்கிறோம்." "அவர் நமக்கு
ஞானமாகவும், நீதியாகவும்,
பரிசுத்தமாகவும், மீட்பாகவும்
உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறார்."
வாசஸ்தலத்தின் உறைகள்
பாவநிவிர்த்தியைப் பற்றி பேசுகிறது
அல்லவா? ஆனால் இந்த உறைகளை
தனித்தனியாக ஆராய்வோம். ஆனால்
வெளியேற்றப்பட்டது; வெறுமனே
மன்னிக்கப்படவில்லை, ஆனால்
மறக்கப்பட்டது. நாங்கள்
"நியாயப்படுத்தப்பட்டவர்கள்",
"நீதிமான்கள்" என்று
அறிவிக்கப்பட்டுள்ளோம்.

"விசுவாசத்தினாலே
நீதிமான்களாக்கப்பட்டு, நம்முடைய
கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக
தேவனோடு சமாதானம்
பெற்றிருக்கிறோம்." "அவர் நமக்கு
ஞானமாகவும், நீதியாகவும்,
பரிசுத்தமாகவும், மீட்பாகவும்
உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறார்."
வாசஸ்தலத்தின் உறைகள்
பாவநிவிர்த்தியைப் பற்றி பேசுகிறது
அல்லவா? ஆனால் இந்த உறைகளை
தனித்தனியாக ஆராய்வோம்.

பேட்ஜர் தோல்களின் மூடுதல்.

மற்ற அனைத்தையும் முற்றிலும் மறைத்த
வெளிப்புற உறை, பேட்ஜர் தோல்களால்
ஆனது (சிலர் சீல் தோல்கள், மற்றவர்கள்
போர்போயிஸ் தோல்கள் நோக்கம் என்று
நினைக்கிறார்கள்). இந்த பொருள் வானிலை
மாற்றங்களை எதிர்க்க மிகவும்
பொருத்தமானது. தோற்றத்தில்
இருட்டாகவும், முரட்டுத்தனமாகவும்,
அழகற்றதாகவும் இருந்தது. சாலமன்
பாடலில் இருந்து, அத்தியாயம். 1:5, அந்த
நாட்களில் கூடாரங்கள் பொதுவாக இருண்ட
பொருட்களால் செய்யப்பட்டதாகத்
தோன்றும். முந்தைய அத்தியாயத்தில்,
கூடாரம் பொதுவான பார்வையிலிருந்து
மறைக்கப்பட்டதைக் கவனித்தோம்.
ஆனால் வெளியில் இருந்து பார்த்தாலும்

அழகு இல்லை. இப்போது இந்த வெளிப்புறத் தன்மையில், மிக முக்கியமான ஒரு உண்மையை நாம் முன்வைத்துள்ளோம் என்று நினைக்கிறேன். 1வது பூமியில் நமது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட இறைவனின் நபரைப் பொறுத்தவரை. தீர்க்கதரிசி ஏசாயா முன்னறிவித்தார், "அவரது முகங்கள் எல்லாரையும் விட மிகவும் சிதைந்தன, அவருடைய உருவம் மனித புத்திரரை விட அதிகமாக இருந்தது" (ஏசா. 52:14). "அவர் ஒரு இளஞ்செடியாக அவருக்கு முன்பாக வளரும். வறண்ட நிலத்திலிருந்து வேராகவும்; அவருக்கு உருவமும் இல்லை, அழகும் இல்லை; நாம் அவரைக் காணும்போது, நாம் அவரை விரும்புவதற்கு அழகு இல்லை. அவர் வெறுக்கப்படுகிறார் மற்றும் மனிதர்களால் நிராகரிக்கப்படுகிறார், துக்கங்கள் மற்றும் துக்கத்தை அறிந்தவர்; மனிதர்கள் தங்கள் முகத்தை யாரிடமிருந்து மறைக்கிறார்களோ, அவர் இகழ்ந்தார், நாங்கள் அவரை மதிக்கவில்லை." என்பது. 53:2,3. இவை அனைத்தும், ஒவ்வொரு பைபிள்-வாசகருக்கும் தெரியும், நசரேயனாகிய இயேசுவின் கடிதத்தில் நிறைவேறியது. என்ன ஆச்சரியம். நசரேத்தின் ஏழை தச்சன் இஸ்ரேலின் நம்பிக்கையான மேசியா என்று கூறியபோது பெருமைமிக்க யூதர் கோபமடைந்தார், அவருடைய உரிமை பற்றிய கருத்துக்கள் அதிர்ச்சியடைந்தன, ஓவியர்கள் பொதுவாக கம்பீரமான பிரசன்னத்துடனும், தெய்வீக முகத்துடனும், ஒளிவட்டத்துடனும் இயேசுவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த விரும்புகிறார்கள். அவரது தலையைச் சுற்றி வெளிச்சம்.சரி, இது மிகவும் இயற்கையானது என்று நான் நினைக்கிறேன், ஆனால் எல்லாமே தவறு.அவருக்கு எப்போதாவது இயற்கை அழகு இருந்தால், அவரது வெளிப்பாடு, வறுமை, துயரங்கள் மற்றும் உழைப்பு ஆகியவை அதைக் குறைக்க போதுமானவை. மனிதர்களின் புத்திரர்களில் வழக்கத்தை விட அவரது முகத்தையும் வடிவத்தையும் அதிகமாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவது பகுத்தறிவுக்கும் வேதவாக்கியத்துக்கும் ஒத்துப்போகிறது. இது ஏன்? ஏனென்றால், "சரீரக் கண்ணை வரைவது" அவருடைய நோக்கம் அல்ல. அவரது வடிவத்தின் மகிமை

அல்ல, ஆனால் அவரது குணம் மற்றும் வேலை, ஈர்ப்பாக இருந்தது. 2வது. கிறிஸ்துவின் திருச்சபைக்கும் இது பொருந்தும். "பரலோக ராஜ்யம் (இதில் கடவுளின் திருச்சபை ஒரு முக்கிய பகுதியை உருவாக்குகிறது) வெளிப்புறக் காட்சியுடன் வரவில்லை." இது ஆடம்பரத்துடனும் பிரமாண்டமான காட்சியுடனும் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை.

அப்போஸ்தலர்கள், தங்கள் எஜமானரைப் போலவே, தாழ்த்தப்பட்ட பிறப்பையும் சுற்றுப்புறத்தையும் கொண்ட விவசாயிகள். அவர்கள் கட்டியெழுப்பிய தேவாலயம் எளிமையாக இருந்தது. அதன் ஈர்ப்புகள் அடிப்படையில் மற்றும் முற்றிலும் ஆன்மீகம். அதற்கு உலகப் பெருமைகள் இல்லை; ஆனால் கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் ஏராளமான குறுக்கு-தாங்கி, வறுமை மற்றும் துன்பங்கள். அதன் நம்பிக்கை, அதன் கோட்பாடு அதன் கட்டளைகள் அனைத்தும் "அழிந்து போனவர்களுக்கு, முட்டாள்தனம்" ஒரே மாதிரியாக இருந்தது. அதன் சந்திப்பு இடங்கள் "பூமியின் குகைகள்", மேல் அறைகள் அல்லது திறந்தவெளிகள். ஆயினும் அது வெற்றி பெறவும் வெற்றி பெறவும் சென்றது. பூமியின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனை வரை, அது எல்லா இடங்களிலும் தன்னை உணர வைத்தது. கிறிஸ்து மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் கைகளிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவம், ஆடம்பரம் மற்றும் நிகழ்ச்சியின் அனைத்து மாயைகளுக்கும் கடுமையான விரோதமாக இருந்தது, அதன் ஆவி மாறவில்லை. அதன் இயல்பு மாறவில்லை. கிறிஸ்து மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் கைகளில் இருந்து வந்ததால், ஆடம்பரம் மற்றும் நிகழ்ச்சியின் அனைத்து மாயைகளுக்கும் கடுமையான விரோதம் இருந்தது, மேலும் அதன் ஆவி மாறவில்லை. அதன் தன்மை மாறவில்லை. கிறிஸ்து மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் கைகளில் இருந்து வந்ததால், ஆடம்பரம் மற்றும் நிகழ்ச்சியின் அனைத்து மாயைகளுக்கும் கடுமையான விரோதம் இருந்தது, மேலும் அதன் ஆவி மாறவில்லை. அதன் தன்மை மாறவில்லை.

இன்றைய தேவாலயங்கள் மற்றும் பேராசிரியர்களின் பெருமை மற்றும் வீண்

நிகழ்ச்சியைப் பற்றி என்ன சொல்ல வேண்டும்? நம்முடைய பிரமாண்டமான கட்டிடங்கள், வர்ணம் பூசப்பட்ட ஜன்னல்கள், விலையுயர்ந்த உறுப்புகள், அதிக சம்பளம் வாங்கும் ஊழியர்கள், "நாகரீகமான சபைகள்", ஆனால் கிறிஸ்து இயேசுவில் இருக்கும் எளிமையை விட்டு விலகுவது என்றால் என்ன? இந்தக் காரியங்கள் மனிதர்களின், குறிப்பாக உலக மனிதர்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெறலாம், ஆனால் அவை சபையின் ஆவிக்குரிய வல்லமையை பலவீனப்படுத்தி முடக்குகின்றன. அவை தேவாலயத்திற்கும் உலகத்திற்கும் இடையே உள்ள கூர்மையான எல்லைக் கோட்டைக் குறைக்கின்றன; அவை சமூக நிலைக்கு ஏற்ப தேவாலயத்தில் உள்ள நபர்களின் வேறுபாடுகள் மற்றும் மரியாதைக்கு வழிவகுக்கும்; அவர்கள் மதமாற்றம் இல்லாமல் உறுப்பினர் சேர்க்கைக்கு வழி திறக்கிறார்கள். கிறித்தவ சமயத்திற்கு அத்தகைய பாகங்கள் தேவையில்லை. அவர்கள் இல்லாமல் அது மிகவும் சிறப்பாக முன்னேறுகிறது; திரளான ரசிகர்களைப் பெறுவதில் அல்ல, மாறாக மனிதர்களை அவர்களின் பாவங்களிலிருந்து காப்பாற்றுவதில். பெருமை மற்றும் புலன் இன்பங்களுக்கு அலைவதன் மூலம், கிறிஸ்துவின் ஆவிக்கு இசைவாக இல்லாத தூண்டுதல்களை வழங்குவதன் மூலம், நற்செய்தியின் உயர்ந்த நோக்கத்தை நாம் தோற்கடிக்கிறோம். எனவே, ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் வெளிப்புறம் கவர்ச்சிகரமானதாக எதுவும் இல்லாதது போல், கடவுளின் திருச்சபையுடன் தொடர்புடைய வெறும் சரீர மற்றும் உணர்ச்சிகரமான ஈர்ப்புகள் இருக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் முடிவு செய்கிறோம்.

உள் மூடுதல்

மாறுபாட்டிற்காக, வாசஸ்தலத்திற்குள்ளிருந்து பார்க்கப்படும் மூடுதலை அல்லது உட்புற மூடுதலைக் கருத்தில் கொள்வது இப்போது நன்றாக இருக்கலாம். வாசஸ்தலத்தின் வெளிப்புறத்திற்கும் உட்புறத்திற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டைக் காட்டிலும்

வேறு எதுவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்க முடியாது. முந்தையது, நாம் பார்த்தபடி, இருட்டாகவும், மந்தமாகவும், அழகற்றதாகவும் இருந்தது; ஆனால் பிந்தையது புத்திசாலித்தனமாக பணக்காரராகவும் அழகாகவும் இருந்தது. அது தூய தங்கச் சுவர்களைக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டோம். அது தூய தங்கத்தால் நேர்த்தியாக செய்யப்பட்ட மரச்சாமான்களையும் கொண்டிருந்தது. இவைகளைத் தவிர, கதவுக்கு ஒரு தொங்கும் இருந்தது, அது நெருக்கமாக வைக்கப்பட்டு, பகல் வெளிச்சத்தை மூடியது: ஒரு முக்காடு மற்றும் உள்ளிருந்து பார்க்கும் ஒரு மூடுதல்; இவை அனைத்தும் ஒரே அழகான அமைப்பு மற்றும் வண்ணங்களால் செய்யப்பட்டன. முதல் பெட்டியானது தங்க விளக்கு நிலையின் ஏழு பிரகாசமான விளக்குகளால் ஒளிரப்பட்டது; மற்றும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலமானது வானத்திலிருந்து ஒரு மகிமையான ஒளியான வெகினாவால் ஒளிரப்பட்டது. கருணை இருக்கைக்கு கீழே பிரகாசித்தது. அப்படியானால், வாசஸ்தலமானது உள்ளிருந்து பார்த்தது போல் எவ்வளவு அழகாக இருந்திருக்க வேண்டும்! நீலம், ஊதா மற்றும் கருஞ்சிவப்பு நிறங்கள் கொண்ட மெல்லிய முறுக்கு துணியால் செய்யப்பட்ட உள் உறை; திரைச்சீலைகளில் தேவதூதர்களின் உருவங்கள் (பெரும்பாலும் மெல்லிய தங்க நூல்களின் ஊசி வேலைகள்) வேலை செய்யப்பட்டன. இப்போது இந்த மகிமை, அழகு மற்றும் செல்வம் அனைத்தும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இது கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தன்மையை நம்மிடம் பேசுகிறது. அவர் "மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட கடவுள்". அவருக்கு ஒரு மகிமை இருந்தது, ஆனால் அது ஆன்மீகமானது, சரீரமானது அல்ல; "அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்" என்று ஜான் கூறுகிறார், "பிதாவின் ஒரே பேறானவரின் மகிமை, கிருபையும் உண்மையும் நிறைந்தது." "அவர் தம்முடைய மகிமையின் பிரகாசமாகவும், அவருடைய பொருளின் சாயலாகவும், தம்முடைய வல்லமையின் வார்த்தையினால் எல்லாவற்றையும் தாங்கி, பாவங்களைச் சுத்திகரித்து, கடவுளின் வலது பாரிசத்தில் அமர்ந்தார்" (எபி. 1. : 3) மோசே கடவுளிடம், "உம்முடைய மகிமையை எனக்குக்

காட்டுங்கள்" என்று சொன்னபோது, கடவுள் பதிலளித்தார், "என் நன்மைகள் அனைத்தையும் உமக்கு முன்பாகக் கடந்துசெல்லுவேன்." எனவே பூமியில் கிறிஸ்துவின் மிஞ்சும் மகிமை அவருடைய நன்மை. மீண்டும், கூடாரத்தின் உள் மகிமை, திருச்சபையின் உள் மகிமையைப் பற்றி பேசுகிறது. அவளுடைய அழகுகள் ஆன்மீகம், மற்றும் சரீரமானது அல்ல.

"அரசனின் மகள் உள்ளே எல்லாம் மகிமை வாய்ந்தவள்." "அப்படியே ராஜா உன் அழகை விரும்பி, அவனை வணங்குவான்." "நீ எல்லாம் நேர்மையானவர், என் அன்பே."

இயேசுவை பூமியில் மிகவும் அழகாக மாற்றிய பரிசுத்தம், பரலோக எண்ணம், இனிமையான மனத்தாழ்மை மற்றும் கடவுளின் சித்தத்திற்கு முழு கீழ்ப்படிதல் ஆகியவை எல்லா காலங்களிலும் கிறிஸ்துவின் உண்மையான திருச்சபையை அலங்கரிக்கும் கிருபைகளாகும். தொங்கும், முக்காடு மற்றும் மூடுதல் ஆகியவற்றில் உள்ள வண்ணங்கள் மற்றும் உருவங்களின் சாத்தியமான அர்த்தங்களை நாங்கள் முன்பே கவனித்தோம்.

அவர்கள் பரலோகம், பணிவு, அரச மகிமை மற்றும் தூய்மை பற்றி பேசுகிறார்கள். இந்த விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு நாம் நுழைந்து, கிறிஸ்துவிலும் அவருடைய தேவாலயத்திலும் "நிலைத்திருக்க வேண்டும்". அவற்றை நடைமுறை மற்றும் சோதனை ரீதியாக தவிர பாராட்டவோ புரிந்து கொள்ளவோ முடியாது. காரணமோ அல்லது அவதானிப்புகளோ புனித ஸ்தலத்தின் ஆசீர்வாதத்தை நமக்குத் தர முடியாது. சில விஷயங்களை அவற்றின் இனிமையை புரிந்து கொள்வதற்கு முன் சுவைக்க வேண்டும். சந்தேகம் கொண்டவர், விஷயங்களின் தன்மையில், பாராட்டுவதற்கு அவருக்கு எந்த சக்தியும் இல்லை என்று கேலி செய்கிறார். "கர்த்தர் நல்லவர் என்பதை ருசித்துப் பாருங்கள்; அவரை நம்புகிற மனிதன் பாக்கியவான்" என்ற வார்த்தைகள் எவ்வளவு ஆழமான உண்மை. மேலும் பேதுருவின் வார்த்தைகள்: "கர்த்தர் கிருபையுள்ளவர் என்பதை நீங்கள் ருசித்திருந்தால், நீங்கள் இரட்சிப்புக்கு வளர,

வஞ்சனையற்ற ஆவிக்குரிய பால்
வாஞ்சையாக இருங்கள்."

இந்த ருசி இல்லாமல், கடவுளுடனான
உறவில் இருந்து பெறப்பட்ட ஊட்டமளிக்கும்
உணவுக்காக இந்த ஏக்கம் இருக்க முடியாது.
ஆனால் "ருசித்தவர்" தனது பசியை
கூர்மையாக்குகிறார், மேலும் கிறிஸ்துவில்
உள்ள கடவுளின் முழுமையிலிருந்து
நிரப்பப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

தேவாலயத்தின் மகிமையும் அவளுடைய
நன்மை. இயேசு மற்றும் அவரது
அப்போஸ்தலர்களின் போதனைகள்
முற்றிலும் குணத்துடன் தொடர்புடையது.
திருச்சபையில், மாம்சத்தின் கிரியைகள் -
"விபச்சாரம், அசுத்தம், உருவ வழிபாடு,
பேராசை, சூனியம், பகை, சண்டைகள்,
பொறாமைகள், கோபங்கள், பிரிவுகள்,
பிரிவினைகள், மதவெறிகள்,
பொறாமைகள், குடிவெறி, களியாட்டங்கள்
போன்றவை". கடுமையாக கண்டித்து
அழிக்கப்பட்டது; ஆனால் ஆவியின்
பலன்கள் - "அன்பு, மகிழ்ச்சி, சமாதானம்,
நீடிய பொறுமை, இரக்கம், நன்மை,
உண்மை, சாந்தம், நிதானம்" - இவைகள்
துறவிகளின் வாழ்க்கையைப் பற்றி
செழுமையாகத் தொங்கும் வரை
வளர்க்கப்பட்டு முதிர்ச்சியடைகின்றன.

**செம்மறியாடுகளின் தோல்களை
மூடுதல்.**

விவரிக்கப்பட்ட இரண்டு உறைகளுக்கு
இடையில் மேலும் இரண்டு இருந்தன.
"பேட்ஜர்களின் தோல்களின்" வெளிப்புற
உறைக்கு அடுத்தது "சிவப்பு சாயம்
பூசப்பட்ட செம்மறியாடுகளின்
தோல்களால்" செய்யப்பட்டது. சிவப்பு
சாயம் ஒரு புழுவிருந்து
எடுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.
கிறிஸ்துவுக்காகப் பேசிய தாவீதின் "நான்
ஒரு புழு, மனிதன் இல்லை" என்று இது
விளக்குகிறது. ஒரு புழு வெறுக்கப்படுகிறது,
மனிதனின் காலடியில் மிதிக்கப்படுகிறது.
இயேசுவைப் பொருத்தவரை, அது நம்
இரட்சிப்புக்கான அவரது அற்புதமான
தாழ்த்துதலை முன்வைக்கிறது. "அவர்
வெறுக்கப்பட்டார் மற்றும் மனிதர்களால்

நிராகரிக்கப்பட்டார்." "அவர் வெறுக்கப்பட்டார், நாங்கள் அவரை மதிக்கவில்லை." "அவர் ஐசுவரியவானாயிருந்தும், அவருடைய தரித்திரத்தினாலே நாம் ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்கு, நம்முடைய நிமித்தம் அவர் ஏழையானார்." "கடவுளின் கிருபையால் அவர் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மரணத்தை சுவைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அவர் மரணத்தின் துன்பங்களின் காரணமாக, தேவதூதர்களை விட சிறிது காலம் தாழ்ந்தவர்."

திருச்சபையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த நாம் வாசஸ்தலத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, அது கிறிஸ்துவுடன் தொடர்புடையதாக நிற்கிறது, அதன்படி "கிறிஸ்து இயேசுவில் இருந்த அதே மனம்" திருச்சபையில் ஒரு பண்பை உள்ளடக்கியதைக் காண்கிறோம். நம்முடைய ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஆண்டவர், சீடர்களை விட்டுப் பிரிவதற்கு முன், ஒரு அழகான பணிவின் மூலம் இந்தப் பாடத்தைப் பதிய முற்பட்டார். "அவர் ஒரு துண்டை எடுத்துக்கொண்டு, தன்னைத் தானே கட்டிக்கொண்டு, சீஷர்களின் கால்களைக் கழுவ ஆரம்பித்தார்." இந்த பாடத்தின் புள்ளியை அறிவித்த உடனேயே: "நீங்கள் என்னை மாஸ்டர் மற்றும் இறைவன் என்று அழைக்கிறீர்கள், நீங்கள் நன்றாக செய்கிறீர்கள், ஏனென்றால் நான் அப்படித்தான் இருக்கிறேன். நான், கர்த்தரும் எஜமானரும் உங்கள் கால்களைக் கழுவினால், நீங்களும் கழுவ வேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் பாதங்கள்; நான் உங்களுக்குச் செய்தது போல் நீங்களும் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு நான் உங்களுக்கு முன்மாதிரியைக் கொடுத்தேன், உண்மையாகவே, நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், ஒரு வேலைக்காரன் தன் எஜமானை விட பெரியவனல்ல, அனுப்பப்பட்டவனை விட அனுப்பப்பட்டவனும் பெரியவனல்ல. அவரை.

"உங்களில் யார் பெரியவர், அவர் அனைவருக்கும் வேலை செய்யட்டும்." தேர்ச்சி பெற இது கடினமான பாடம். ஆனால் சிலர் பணியை முழுமையாக நிறைவேற்றுகிறார்கள். பெரியவர்

அனைவருக்கும் சேவகனாக மாறுவது -
தாழ்ந்த இடத்தைப் பிடிப்பது - உண்மையில்
தன்னைத் துறக்கும் ஒரு பெரிய செயலாகும்.
ஆனால் நம் ஆண்டவர் அதைச் செய்தார்;
மற்றும் நாம் அவரைப் போல் இருப்பது
மிகவும் கடினமாகக் கருதக்கூடாது -
அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப்
பின்பற்றுவது. ஓ, இந்தப் பாடத்தை
முழுமையாகக் கற்று,
நடைமுறைப்படுத்தினால், திருச்சபை தன்
மீட்பரின் துதிகளை எப்படிக் காண்பிக்கும்!
அப்பொழுது அனைவரும் தங்கள் சொந்த
மகிமையைத் தேடாமல், கிறிஸ்துவின்
மகிமையைத் தேடுவார்கள். அப்போது
எல்லோரும் தங்கள் சொந்த விஷயங்களைப்
பார்க்க மாட்டார்கள், ஆனால்
மற்றவர்களின் விஷயங்களைப்
பார்க்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும்
திருச்சபையின் நன்மைக்காகவும்,
கிறிஸ்துவின் மகிமைக்காகவும்
செலவிடவும் செலவிடவும் பாடுபடுவார்கள்.

ஆடுகளின் முடி மூடுதல்

இந்த மூடுதல் அழகான உட்புற உறைக்கு
அடுத்ததாக வந்தது, எனவே
ஆட்டுக்கடாக்களின் தோல்களின் மூடியின்
கீழ் இருந்தது. ஆடுகள் பலியிடப்பட்டன.
இஸ்ரவேலர் ஆண்டு முழுவதும் மகாநாளில்,
பாவநிவாரண நாளில், காணிக்கையாக
இரண்டு வெள்ளாடுகள்
கொண்டுவரப்பட்டன. பாவநிவாரண
பலியாக ஒருவன் கொல்லப்பட்டான்,
ஆரோன் அதின் இரத்தத்தை மகா பரிசுத்த
ஸ்தலத்தில் கொண்டுபோய், எல்லா
ஜனங்களுக்காகவும் பாவநிவிர்த்தி
செய்யும்படி இரக்க இருக்கையின் மேல்
தெளித்தான். மற்ற ஆடு உயிருடன்
பாளயத்தின் விளிம்பிற்குக் கொண்டு
செல்லப்பட்டது, ஆரோன் தன் இரு
கைகளையும் அதன் தலையில் வைத்து,
இஸ்ரவேல் புத்திரரின் எல்லா
அக்கிரமங்களையும், அவர்களுடைய எல்லா
மீறல்களையும், அவர்களுடைய எல்லா
பாவங்களையும் அறிக்கையிட்டான்.
உயிருள்ள ஆட்டின் தலையில் அவற்றை
வைத்து, வனாந்தரத்தில் ஆயத்தமாக

இருந்த ஒரு மனிதனின் கையால் அதை அனுப்பிவிட்டான்;

மறைப்பதற்கும் பாவநிவிர்த்தி செய்வதற்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றிய இந்த ஆய்வை அறிமுகப்படுத்தி, ஆரம்பக் குறிப்புகளை வாசகர் மனதில் வைத்திருப்பார். சரி, இந்த ஆடுகளின் முடியை மறைப்பது நமது பெரிய, பிராயச்சித்தத்தை குறிப்பாக நினைவூட்டுகிறது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மேலும், இந்த மூடுதல்களின் ஏற்பாட்டில் தெய்வீக போதனை இருப்பதாகவும் நான் நினைக்கிறேன். அவர்களின் குறியீட்டு பயன்பாடு இவ்வாறு வரிசையில் நிற்கிறது - சீரழிவு, பணிவு, பரிகாரம், புனிதத்தின் அழகு, அமைதி மற்றும் ஆசீர்வாதம். இவ்வாறு, இயேசு மனித உருவில், பாவ மாம்சத்தின் சாயலில் படைக்கப்பட்டு, தம்மையே தாழ்த்தி, நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்து, மகிமைக்குள் பிரவேசித்தார். மேலும், நாம் நம்முடைய எல்லா பாவங்களுடனும் அவமானத்துடனும், ஆழ்ந்த மனத்தாழ்மையுடன், இயேசுவின் பரிகார இரத்தத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, மன்னிப்பையும், அமைதியையும், பரிசுத்தத்தின் அழகையும், கடவுளின் மகிமையையும் பெறுகிறோம்.

அத்தியாயம் VIII

BRAZEN ALTAR

வாசஸ்தலத்தின் முற்றத்தில் உள்ள பொருட்களை அடுத்ததாகக் கருத்தில் கொள்ள இந்த சிறிய வேலையின் திட்டத்துடன் இது மிகவும் இணக்கமாக இருக்கும்.

இவற்றில் முதலாவது சர்வாங்க பலிபீடம். இது சதுர வடிவத்தில் இருந்தது, மேலும் பித்தளையால் மூடப்பட்ட அக்காசியா மரத்தால் செய்யப்பட்டது. அது மேலோ அல்லது கீழோ இல்லாமல் வெற்று இருந்தது; ஆனால் நெருப்பு மற்றும் யாகத்தை நடத்துவதற்கு ஒரு வலுவான பித்தளை தட்டல் கிட்டத்தட்ட நடுவில் பொருத்தப்பட்டது. இந்த பலிபீடம் சுமார்

ஒன்பது அடி அகலமும் ஐந்தடி உயரமும் கொண்டது மற்றும் அதன் இடம் முற்றத்தின் "வாயில்" மற்றும் வாசஸ்தலத்தின் கதவுக்கு நேர் எதிரே, நடுவில் இருந்தது. முதலில் நம் கவனத்தைக் கோருவது

நெருப்பு

பலிபீடத்தின் நெருப்பு முதலில் கடவுளின் நேரடி செயலால் மூட்டப்பட்டது. "அப்பொழுது கர்த்தருடைய மகிமை ஜனங்களுக்குத் தோன்றி, கர்த்தருடைய சந்நிதியிலிருந்து (ஒருவேளை அக்கினி மற்றும் மேகத் தூணிலிருந்து) ஒரு அக்கினி புறப்பட்டு, பலிபீடத்தின் மேல் எரிபலியையும் கொழுப்பையும் எரித்தது. ஜனங்களெல்லாரும் சத்தமிட்டு முகங்குப்புற விழுந்தார்கள்" (லேவி. 9:23-24). அந்த பலிபீடத்தில் உள்ள நெருப்பு கடவுளின் நெருப்பு என்று மக்களை மிகவும் ஆணித்தரமாக கவர இது செய்யப்பட்டது; மற்றும் மிக மோசமான முக்கியத்துவம் இருந்தது. பலிபீடத்தின் மீதான நெருப்பு என்றென்றும் எரிந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நாம் இங்கு கவனிக்கிறோம். "அந்தப் பலிபீடத்தின்மேல் நெருப்பு எரிந்துகொண்டிருக்கும். அது அணையாது. . . பலிபீடத்தின்மேல் நெருப்பு எரியும், அது ஒருபோதும் அணையாது" (லேவி. 6:12-13).

இப்போது இந்த நெருப்பு எதைக் குறிக்கிறது? பலிபீடத்தின் மீது இந்த எரியும், கூடாரம் நெருங்கும் வழியில் நின்று, மற்றும் பரிசுத்த பிரசன்னம்? ஒரு விஷயத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவது போல் எனக்குத் தோன்றுகிறது, அது மட்டுமே - பாவத்தின் தண்டனையில் கடவுளின் நீதி! அது "ஒருபோதும் அணைக்கப்படாத நெருப்பு" என்பதைக் குறிக்கிறது. "பாவம் தண்டிக்கப்படாமல் போகாது" என்று கூறுகிறது. அது "எங்கள் கடவுள் - (பாவம் மற்றும் அதன் மீது பாவம் உள்ள அனைத்தும்) - ஒரு எரிக்கும் நெருப்பு" என்று கூறுகிறது; மேலும் "அவரால் எந்த வகையிலும் குற்றவாளிகளை விடுவிக்க முடியாது." இந்த பலிபீடத்தின் மீது தனது நிரபராதி யாகப் பலியாகக் கொல்லப்படுவதற்காகக் கொண்டு

வரப்பட்ட அந்த ஏழைப் பாவி, முழு பரிவர்த்தனையிலும் தனக்குத் தகுதியான தண்டனையை அங்கீகரித்தார், மேலும் அவரது மனதில் மேலான ஒரு யோசனை மாற்றாக இருக்கும். "இந்தக் குற்றமற்ற ஆட்டுக்குட்டி துன்பப்படுவது போல், நானும் துன்பப்பட வேண்டும்" என்று இறைவன் தனது பெரும் கருணையில் ஒரு மீட்கும்பொருளை நியமிக்கவில்லை என்றால். இவ்வாறு நமக்காக மரிப்பதில் நம் அன்பான ஆண்டவர், "பாவமாக்கப்பட்டார்," "நம் பாவங்களைத் தம்முடைய உடலில் சுமந்தார்", "நமக்காகச் சாபமாக்கி", பாவநிவிர்த்தி பலிபீடத்தில் தேவனுடைய அக்கினியால் எரிக்கப்பட்டார். "நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டார்; நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்; நம்முடைய சமாதானத்தின் தண்டனை அவர்மேல் வந்தது; அவருடைய தழும்புகளால் குணமடைந்தோம்; ஆடுகளைப்போல நாமெல்லாரும் வழிதவறிப்போனோம்; எல்லாரையும் அவரவர் வழிக்குத் திருப்பினோம். கர்த்தர் நம் எல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் சுமத்தினார்." நாம் அனைவரும் ஆடுகளைப் போல் வழிதவறிப் போனோம்; ஒவ்வொருவரையும் அவரவர் வழிக்குத் திருப்பினோம்; கர்த்தர் நம் எல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் சுமத்தினார்." நாம் அனைவரும் ஆடுகளைப் போல் வழிதவறிப் போனோம்; ஒவ்வொருவரையும் அவரவர் வழிக்குத் திருப்பினோம்; கர்த்தர் நம் எல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் சுமத்தினார்."

தியாகங்கள் மற்றும் காணிக்கைகள்.

இவை பலவாகவும் பலவாகவும் இருந்தன. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, அவர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்துவின் சிலுவையை முன்னோக்கிச் சுட்டிக்காட்டினர் அல்லது முன்னறிவித்தனர் - "யுகங்களின் முடிவில் தம்மைப் பலியிடுவதன் மூலம் பாவத்தை அகற்றத் தோன்றினார்." நாம் இப்போது இதயத்தைத் தேடும், ஆன்மாவைத் தூண்டும் ஆய்வில் நுழைகிறோம். நாம் நிற்கும் இடம் புனித பூமி; ஆவியின் பக்தியுடன் அணுகுவோம். பணிவோடும், பயபக்தியோடும் நம் வழியைத்

தொடர்வோம், நம் உழைப்புக்கு நிறைவான வெகுமதி கிடைக்கட்டும்.

கவனிக்க வேண்டிய முதல் விஷயம் என்னவென்றால், இந்த தியாகங்கள் அனைத்தும் "கறை அல்லது கறை இல்லாமல்" இருக்க வேண்டும். இது கிறிஸ்துவின் களங்கமற்ற தூய்மையைக் குறிக்கிறது. அவர் நித்திய ஆவியின் மூலம், "கடவுளுக்கு களங்கமில்லாமல் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார்." நாம் "கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தால், பழுதற்ற, கறையற்ற ஆட்டுக்குட்டியைப் போல" மீட்கப்பட்டுள்ளோம்.

கிறிஸ்துவின் துருப்பிடிக்காத மற்றும் களங்கமற்ற தூய்மை பல வேதங்களில் சாட்சியாக உள்ளது. அவர் "புனிதராகவும், பாதிப்பில்லாதவராகவும், பாவிடமிருந்து தனித்தவராகவும்" இருந்தார்; அவர் "பாவம் செய்யவில்லை, அவருடைய வாயில் வஞ்சகமும் காணப்படவில்லை"; கடவுள் "பாவமே அறியாத நமக்காக அவரைப் பாவமாக்கினார். அவர் "நாம் இன்னும் பாவம் செய்யாதது போல் எல்லா நிலைகளிலும் சோதிக்கப்பட்டார்"; அவர் "கடவுளிடம் நம்மைக்

கொண்டுவருவதற்காக அநீதியுள்ளவர்களுக்காக நீதிமாண்களை மரித்தார்"; பிலாத்து கூறினார், " கிறிஸ்து ஒரு குற்றமுள்ள உலகத்தின் முன் முற்றிலும் பரிசுத்தமான மற்றும் மாசற்ற தியாகமாக நிற்கிறார், நம்முடைய அனைத்து போதுமான மீட்பராக தன்னை கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கிறார்; நமது பாவனைக்கு ஒரு அழகான உதாரணம்; யாருடைய களங்கமற்ற குணம் ஏழை பாவச் சூமையுள்ள ஆன்மாவிற்கு வசீகரமாகவும் உத்வேகமாகவும் செயல்படுகிறது. அந்த வசீகரம் மற்றும் அந்த உத்வேகத்தின் கீழ் வகுப்புகள்:-- "தகன பலிகள்," "பாவ பலிகள்," "அக்கிரம பலிகள்," "சமாதான பலிகள்," "இறைச்சி பிரசாதம்," "பான பிரசாதம்," மற்றும் "அறியாமையின் பாவங்களுக்கான பிரசாதம். " இவற்றில் சிலவற்றை மட்டுமே நாம் கவனிக்க வேண்டும். கிறிஸ்து ஒரு குற்றமுள்ள உலகத்தின் முன் முற்றிலும் பரிசுத்தமான மற்றும் மாசற்ற தியாகமாக நிற்கிறார், நம்முடைய அனைத்து

போதுமான மீட்பராக தன்னை கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கிறார்; நமது பாவனைக்கு ஒரு அழகான உதாரணம்; யாருடைய களங்கமற்ற குணம் ஏழை பாவச் சமையுள்ள ஆன்மாவிற்கு வசீகரமாகவும் உத்வேகமாகவும் செயல்படுகிறது. அந்த வசீகரம் மற்றும் அந்த உத்வேகத்தின் கீழ் வகுப்புகள்:-- "தகன பலிகள்," "பாவ பலிகள்," "அக்கிரம பலிகள்," "சமாதான பலிகள்," "இறைச்சி பிரசாதம்," "பான பிரசாதம்," மற்றும் "அறியாமையின் பாவங்களுக்கான பிரசாதம். " இவற்றில் சிலவற்றை மட்டுமே நாம் கவனிக்க வேண்டும். அந்த வசீகரம் மற்றும் அந்த உத்வேகத்தின் கீழ் வகுப்புகள்:-- "தகன பலிகள்," "பாவ பலிகள்," "அக்கிரம பலிகள்," "சமாதான பலிகள்," "இறைச்சி பிரசாதம்," "பான பிரசாதம்," மற்றும் "அறியாமையின் பாவங்களுக்கான பிரசாதம். " இவற்றில் சிலவற்றை மட்டுமே நாம் கவனிக்க வேண்டும். அந்த வசீகரம் மற்றும் அந்த உத்வேகத்தின் கீழ் வகுப்புகள்:-- "தகன பலிகள்," "பாவ பலிகள்," "அக்கிரம பலிகள்," "சமாதான பலிகள்," "இறைச்சி பிரசாதம்," "பான பிரசாதம்," மற்றும் "அறியாமையின் பாவங்களுக்கான பிரசாதம். " இவற்றில் சிலவற்றை மட்டுமே நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

1. சர்வாங்க பிரசாதம் - மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, காணிக்கை செலுத்துபவரின் வழிமுறையின்படி, இது ஒரு காளை, ஒரு ஆட்டுக்கடா, ஒரு ஆடு, ஒரு புறா அல்லது ஒரு புறாவாக இருக்கலாம். ஒன்று, வழங்குபவரின் வழியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினால், மற்றொன்று கடவுளுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது. எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் அது குறைபாடற்ற ஆணாக இருக்க வேண்டும். காளையின் பிரசாதம் ஒருவேளை மிகவும் ஈர்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. அது "சந்திப்புக் கூடாரத்தின் வாசலில்" கொல்லப்பட வேண்டும், இதனால் கடவுளை அணுகுவதற்கான ஒரே வழி சிலுவையில் அறையப்பட்ட இரட்சகர் மூலம் மட்டுமே என்பதைக் குறிக்கிறது. காணிக்கை செலுத்துபவர் "தகனபலியின் தலையில் கையை வைப்பார்", இதன் மூலம் மிகவும் வெளிப்படையான முறையில் கடவுள் மீதான தனது நம்பிக்கையையும், அவரது

இதயப்பூர்வமான மனந்திரும்புதலையும், குற்றவாளியான பாவியின் இடத்தில் குற்றமற்ற பாதிக்கப்பட்டவர் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்தார். எனவே "புதிய மற்றும் வாழும் வழியில்" கடவுளுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட பாவி கடவுளின் சொந்தப் பலியின் மீது நம்பிக்கையின் கையை வைக்கிறார், மேலும் முழு மனந்திரும்புதலும் இயேசுவின் வேதனைகளும் மரணமும் அவருக்கு முழுமையாகத் தகுதியான அழிவுக்குப் பதிலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது என்று நம்புகிறார். வழங்குபவர், பாதிக்கப்பட்டவரை தனது கைகளால் கொல்ல வேண்டும் என்று தெரிகிறது. இன்றுவரை யூதர்கள் மத்தியில் ஒரு மிருகத்தை கொல்லும் முறை, ஒரு பெரிய மற்றும் மிகவும் கூர்மையான கத்தியை தொண்டையின் குறுக்கே இழுத்து, அதன் முக்கிய இரத்த நாளங்களை ஒரே அடியில் துண்டிக்க வேண்டும். இந்த முறை விலங்கின் விரைவான மரணத்தையும் அதன் உயிர் இரத்தத்தை முழுமையாக வெளியேற்றுவதையும் உறுதி செய்கிறது. இவ்வாறு செலுத்தப்படும் இந்த இலவச இரத்தம், "அவர் தம்முடைய ஆத்துமாவை (உயிரை) மரணத்திற்கு ஊற்றினார்" என்ற ஏசாயாவின் வார்த்தைகளை வலுக்கட்டாயமாக நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. வழங்குபவர் தனது சொந்தக் கையால் மிருகத்தைக் கொல்வது, சாத்தியமான மிக அற்புதமான முறையில் குறிக்கிறது, வழங்குபவருக்கும் அவரது மாற்றீட்டாளரின் மரணத்திற்கும் இடையிலான உறவு. நாம் கிறிஸ்துவின் உண்மையான கொலைகாரர்களாக இருந்திருந்தால், நம்முடைய பாவங்கள் கிறிஸ்துவின் மரணத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதே உண்மையின் நோக்கம். சிலுவையின் சோகத்தில் நான் மிகவும் ஈடுபட்டுள்ளேன், அந்த மோசமான செயலில் நான் குற்றவாளியாக இருக்கிறேன், அல்லது அதன் மூலம் மீட்கப்பட்டேன் என்பது மிகப்பெரிய உண்மை. நான் கிறிஸ்துவை நிராகரித்தால், "அவரை சிலுவையில் அறையும்; சிலுவையில் அறையும்" என்று கூக்குரலிடுபவர்களின் பக்கம் நான் நிற்கிறேன்; ஆனால் நான் அவரைப்

பெற்றால், அவருடைய விலைமதிப்பற்ற இரத்தம் என் குற்றமுள்ள ஆன்மாவை அதன் அனைத்து கறைகளிலிருந்தும் சுத்தப்படுத்துகிறது.

அடுத்ததாக ஆரோனின் மகன்கள் பாதிக்கப்பட்டவரின் இரத்தத்தை எடுத்து பலிபீடத்தைச் சுற்றிலும் தெளிக்க வேண்டும். இதில், "நாங்கள் . . . ஆபேலின் இரத்தத்தைவிட சிறந்தவற்றைப் பேசும் தெளிக்கும் இரத்தத்திற்கு வந்துள்ளோம்" என்ற வார்த்தைகளின் உதாரணம் நமக்கு உள்ளது. மேலும், "எங்கள் இதயங்கள் ஒரு தீய மனசாட்சியிலிருந்து தெளிக்கப்படுகின்றன."

பின்னர் விலங்குகளின் தோலுரிப்பதைத் தொடர்ந்து, அதைத் துண்டுகளாக வெட்டி, உள் மற்றும் கால்களைக் கழுவி, முழுவதையும் பலிபீடத்தின் மீது நெருப்பில் வைத்தார். குறிப்பாக வெப்பமான காலங்களில், அதிக இரத்தத்தின் பார்வையும் வாசனையும், சூரியனுக்காக வெட்டப்பட்ட மிருகங்களும் மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டதாகவும், கிளர்ச்சியூட்டுவதாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும், மேலும் மனிதனின் இயல்புக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்வது அரிதாகவே இருந்தது. கடவுளுக்கு எந்த மகிழ்ச்சியும் கொடுக்கப்பட்டது. அதனால், "தகனபலிகளில் எனக்குப் பிரியமில்லை" என்றும், "பலியிலும் காணிக்கையிலும் உனக்குப் பிரியமில்லை" என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. அப்படியானால் அவர்கள் ஏன் நியமிக்கப்பட்டார்கள்? பாவம் அவர்களைத் தேவைப்படுத்தியது! பாவத்திற்கு போதுமான மற்றும் பொருத்தமான தீர்வு தேவை; அது அதன் எல்லா அருவருப்புகளிலும் வெளிப்பட வேண்டும்; மேலும் குற்றவாளியான மனிதன் பாவத்தின் தன்மை மற்றும் அதற்குரிய தண்டனை குறித்து ஆழமாக ஈர்க்கப்பட வேண்டும்.

இயேசுவின் மரணம் - எதிர் மாதிரிக்கு திரும்புவது - அதே விஷயம் தீவிரமடைந்தது நம் பார்வையை சந்திக்கிறது. சிலுவையில் அறையப்படுவதைப் பார்ப்பது எவ்வளவு பயங்கரமான நோய்வாய்ப்பட்ட மற்றும்

கிளர்ச்சியாக இருந்திருக்கும்! சில மனிதர்கள் மிருகத்தனமானவர்களாகக் காணப்படலாம் - ஒருவேளை வீரர்கள் மற்றும் யூதர்களின் ஆட்சியாளர்கள் - அத்தகைய காட்சிகளைக் காண்பதில் மகிழ்ச்சியைக் கண்டார்கள், ஆனால் வேறு யாரும் இல்லை. தேவதூதர்களிடமிருந்து பயங்கரமான பார்வையை மூடுவது போல, கடவுளே காட்சியின் மீது ஒரு அடர்ந்த இருள் திரையை வரைந்தார்.

இயேசு பாடுபட்டு, இறக்கும் காட்சி பல இதயங்களை மயக்கமடையச் செய்திருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே அவனுடைய முதுகு பயங்கரமான கசையால் உழப்பட்டுவிட்டது; அவரது புருவம் முள் கிரீடத்தால் துளைக்கப்பட்டு கிழிந்தது; இரத்தம் அவரது ஆடை, அவரது முகம், அவரது உடல்; இப்போது, வலி மற்றும் இரத்த இழப்பு, நடுக்கம் மற்றும் மெலிந்து, பலவீனமாகவும் மயக்கமாகவும், முடிவின் ஆரம்பம் வந்துவிட்டது. அவர்கள் அவரை நிர்வாணமாக்கி, அவரது திறந்த காயங்களையும் இரத்தக் கறை படிந்த உடலையும் வெளிப்படுத்தினர். அவர் பூமியில் வீசப்படுகிறார், அவருடைய கைகளும் கால்களும் முரட்டுத்தனமான சிலுவையில் அறையப்படுகின்றன. அவர் இப்போது பூமிக்கும் வானத்துக்கும் இடையே உயர்த்தப்பட்டார், மரணத்தின் நிழல்கள் முகம் மற்றும் வடிவம் வரை தவழும் வரை ஆறு மணி நேரம் அங்கேயே தொங்குகிறார். உடல் இப்போது மரணத்தின் பயங்கரமான அணைப்பில் பரிதாபமாக இருக்கிறது! என்ன ஒரு காட்சி! வானத்திலோ அல்லது பூமியிலோ யாரால் அதை திகிலில்லாமல் பார்க்க முடியும்! அது ஒரு பயங்கரமான, கிளர்ச்சியூட்டும் காட்சியாக இருந்தது. தேவன் வானத்தை இழுத்து முகம் சுளித்தது போல் தோன்றியது; முனக, பூமியையும் பாறைகளையும் கிழிப்பதன் மூலம். ஆனால் அது அவசியமாக இருந்தது. அவரது இரத்தம் சிந்தப்படாமல் எந்த நிவாரணமும் இருக்க முடியாது. நம்மை நீதிமான்களாக்க அவர் சபிக்கப்பட்டவராக இருக்க வேண்டும்.

2. அறியாமையின் பாவ பலி.-- அறியாமையின் பாவத்திற்கு ஒரு பிரசாதம் சட்டம் தேவைப்பட்டது. இது பின்வரும்

அம்சங்களில் எரிபலியிலிருந்து வேறுபட்டது. கொழுப்பு முழுவதையும் "உள்ளே" இருந்து கவனமாக அகற்றி, பலிபீடத்தின் மீது எரிக்க வேண்டும்; ஆனால் முழு சடலமும் "சுத்தமான இடத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும், அங்கு சாம்பல் கொட்டி, (அங்கு) நெருப்பினால் விறகுகளில் எரிக்கப்பட்டது." கடவுளுக்கு பாவம் எவ்வளவு தீவிரமான அருவருப்பானது என்பதைக் காட்டவே இது தெரிகிறது--அதன் லேசான வடிவத்தில், அதாவது அறியாமையில் செய்தாலும். எபிரேயருக்கு எழுதிய நிருபத்தை எழுதியவர் (அத்தியாயம் 13:11-13) நகர சுவருக்கு வெளியே கிறிஸ்துவின் சிலுவையில் அறையப்படுவதை இந்த தியாகத்தின் முன்மாதிரியாகக் குறிப்பிடுகிறார், மேலும் அதனுடன் இணைந்த அவமானத்தை அங்கீகரிக்கிறார். "அந்த மிருகங்களின் உடல்களுக்காக, பாவநிவாரண பலியாகப் பிரதான ஆசாரியனால் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட இரத்தம் பாளயத்திற்கு வெளியே சுட்டெரிக்கப்படுகிறது. ஆகையால், இயேசுவும், தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தினாலே மக்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதற்காக, வாசல் இல்லாமல் துன்பப்பட்டார். ஆகவே, அவருடைய நிந்தையைச் சுமந்துகொண்டு பாளயத்திற்கு வெளியே அவரிடத்திற்குப் புறப்படுவோம்." அவர் "நமக்காகப் பாவம் ஆனார்," அதன் அவமானத்தையும் தண்டனையையும் தாங்கிக்கொண்டார். ஆகையால் அவருடைய அவமானத்தையும் நிந்தனையையும் பகிர்ந்துகொள்ள தயாராக இருப்போம். சிலுவையின் அவமானம் இன்னும் நிற்கவில்லை. எல்லாவற்றிலும் தங்கள் இறைவனைப் பின்பற்றுபவர்கள் எப்பொழுதும் போல் இகழ்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் தெய்வீக குருவைப் போல அவமானத்தை இகழ்ந்து, தங்கள் சிலுவையை சகித்துக்கொண்டு, தங்கள் நீதியின் மகத்தான நாளுக்காக பொறுமையுடன் காத்திருக்கிறார்கள், அவமானம் உண்மையில் உள்ளது மறுபுறம், பேதுரு எழுதுகிறார்: "உங்களில் ஒருவரும் கொலைகாரனாகவோ, திருடனாகவோ, தீமை செய்பவனாகவோ, மற்ற

மனிதர்களில் தலையிடுகிறவனாகவோ துன்பப்பட வேண்டாம். கள் விஷயங்கள்; ஆனால் ஒருவன் ஒரு கிறிஸ்தவனாக துன்பப்பட்டால் அவன் வெட்கப்படாமல், இந்த நாமத்தினாலே தேவனை மகிமைப்படுத்தட்டும்."

அறியாமையின் பாவத்திற்கான இந்தப் பலியில், கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதாகக் கூறும் கவனக்குறைவான மற்றும் சோம்பேறிகளுக்கு ஒரு ஆணித்தரமான பாடம் உள்ளது. இவர்களில் பெரும் எண்ணிக்கையிலானவர்கள் கடவுளின் பரிசுத்த வார்த்தையைப் படிப்பதை முற்றிலும் புறக்கணித்து, கிறிஸ்துவில் தங்களின் முழுமையான பாதுகாப்பான நிலையை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்; ஆனால் "அவர்களிடத்தில் இருக்கும் நம்பிக்கைக்கு ஒரு காரணம்" என்று கேட்டால், திருப்திகரமான பதில் கிடைக்காமல் குழப்பமும், நஷ்டமும் ஏற்படும். அவர்கள் ஒரு குரலைக் கேட்டனர், அல்லது அவர்கள் ஒரு மாற்றத்தை உணர்ந்தார்கள், அல்லது அவர்கள் ஒரு உரையை கையகப்படுத்தினர், ஒருவேளை அது அவர்களுக்கு ஒருபோதும் நோக்கமாக இருக்காது, அல்லது அவர்கள் "கிறிஸ்துவை நம்பினார்கள்." அவர்கள் இனி சந்தேகிக்கவில்லை: சந்தேகிப்பது பாவமாக இருந்தது. ஆனால் சத்திய வேதத்தின் மூலம் தங்களுடைய நிலைப்பாட்டை சோதிக்க அவர்கள் சிரமம் எடுக்கவில்லை; அவர்கள் "தேடிப் பார்க்கவில்லை". பலர் கண்மூடித்தனமாக சுய பாதுகாப்பு உணர்வுடன் செல்வதில் என்ன ஆச்சரியம், அதே நேரத்தில் அவர்கள் அறியாமையின் பாவத்தைச் செய்கிறார்கள். எழுத்தாளர் ஒருமுறை நற்செய்தியின் பிரசங்கியை சந்தித்தார், அவர் முற்றிலும் பாவம் இல்லாமல் வாழ்கிறார் என்று அறிவித்தார்; அவர் "பூரண பரிசுத்தம்" என்ற உயர்ந்த நிலையை அடைந்திருந்தார். இயேசு கிறிஸ்துவின் சில நேர்மறையான கட்டளைகளுடன் தொடர்புடைய சில கேள்விகளை நான் அவரிடம் கேட்டேன். அவர் அவர்களை முற்றிலும் புறக்கணித்து வாழ்கிறார் என்பதை ஒப்புக்கொண்டார் - அவர்களை அதிகம் சிந்திக்கவில்லை, மேலும் அவற்றை தேவையற்றதாகக்

கருதினார்! அந்த மனிதன் ஒவ்வொரு நாளும் அறியாமையின் பாவத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தான், மோசேயின் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள எந்தவொரு பாவத்தையும் விட மிகக் கொடிய மற்றும் குற்றவாளி. இந்த பாவத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் பரிகாரம் மற்ற எந்த வகையான துன்மார்க்கத்தையும் போலவே தேவைப்படுகிறது; மேலும் அதை அகற்ற "வேதத்தை ஆராய்வது" அவசியம். அவர் "பூரண பரிசுத்தம்" என்ற உயர்ந்த நிலையை அடைந்திருந்தார். இயேசு கிறிஸ்துவின் சில நேர்மறையான கட்டளைகளுடன் தொடர்புடைய சில கேள்விகளை நான் அவரிடம் கேட்டேன். அவர் அவர்களை முற்றிலும் புறக்கணித்து வாழ்கிறார் என்பதை ஒப்புக்கொண்டார் - அவர்களை அதிகம் சிந்திக்கவில்லை, மேலும் அவற்றை தேவையற்றதாகக் கருதினார்! அந்த மனிதன் ஒவ்வொரு நாளும் அறியாமையின் பாவத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தான், மோசேயின் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள எந்தவொரு பாவத்தையும் விட மிகக் கொடிய மற்றும் குற்றவாளி. இந்த பாவத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் பரிகாரம் மற்ற எந்த வகையான துன்மார்க்கத்தையும் போலவே தேவைப்படுகிறது; மேலும் அதை அகற்ற "வேதத்தை ஆராய்வது" அவசியம். அவர் "பூரண பரிசுத்தம்" என்ற உயர்ந்த நிலையை அடைந்திருந்தார். இயேசு கிறிஸ்துவின் சில நேர்மறையான கட்டளைகளுடன் தொடர்புடைய சில கேள்விகளை நான் அவரிடம் கேட்டேன். அவர் அவர்களை முற்றிலும் புறக்கணித்து வாழ்கிறார் என்பதை ஒப்புக்கொண்டார் - அவர்களை அதிகம் சிந்திக்கவில்லை, மேலும் அவற்றை தேவையற்றதாகக் கருதினார்! அந்த மனிதன் ஒவ்வொரு நாளும் அறியாமையின் பாவத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தான், மோசேயின் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள எந்தவொரு பாவத்தையும் விட மிகக் கொடிய மற்றும் குற்றவாளி. இந்த பாவத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் பரிகாரம் மற்ற எந்த வகையான துன்மார்க்கத்தையும் போலவே தேவைப்படுகிறது; மேலும் அதை அகற்ற "வேதத்தை ஆராய்வது" அவசியம். அந்த மனிதன் ஒவ்வொரு நாளும் அறியாமையின் பாவத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தான், மோசேயின் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள எந்தவொரு பாவத்தையும் விட

மிகக் கொடிய மற்றும் குற்றவாளி. இந்த பாவத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் பரிகாரம் மற்ற எந்த வகையான துன்மார்க்கத்தையும் போலவே தேவைப்படுகிறது; மேலும் அதை அகற்ற "வேதத்தை ஆராய்வது" அவசியம். அந்த மனிதன் ஒவ்வொரு நாளும் அறியாமையின் பாவத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தான், மோசேயின் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள எந்தவொரு பாவத்தையும் விட மிகக் கொடிய மற்றும் குற்றவாளி. இந்த பாவத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் பரிகாரம் மற்ற எந்த வகையான துன்மார்க்கத்தையும் போலவே தேவைப்படுகிறது; மேலும் அதை அகற்ற "வேதத்தை ஆராய்வது" அவசியம்.

3. செம்பருத்தியின் தியாகம். 19வது அத்தியாயத்தில். இந்த தியாகத்தின் முழு விவரங்களும் எண்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. விலங்கு முழுவதும் சிவப்பு நிறமாகவும், "புள்ளிகள் இல்லாமல்" இருக்க வேண்டும். ஆசாரியனாகிய எலெயாசர் அவளைப் பாளயத்திற்கு வெளியே கொண்டுபோய், அங்கே அவளைக் கொன்றுபோட வேண்டும். அவன் அவளுடைய இரத்தத்தை எடுத்து, தன் விரலால் வாசஸ்தலத்தின் வாசலுக்கு முன்பாக ஏழு முறை தெளிக்க வேண்டும். அவன் அவளுடைய முழு உடலையும் எரித்து சாம்பலாக்கி, நெருப்பின் நடுவில் "கேதுரு மரத்தையும், மருதாணியையும், கருஞ்சிவப்பு நிறத்தையும்" எறிந்தான். மாட்டின் சாம்பலை ஒரு சுத்தமான இடத்தில் அடுக்கி, தேவைப்படும்போது, நீரூற்று அல்லது ஓடும் நீரில் கலக்க வேண்டும். இது "சுத்திகரிப்பு நீர்", இது அனைத்து வகையான மாம்ச அசுத்தங்களிலிருந்தும் நபர்களை சுத்திகரிக்க பயன்படுத்தப்பட்டது.

சிவப்புக் கிடாரியின் இந்த தியாகம் கிறிஸ்துவின் தியாகத்தின் மற்றொரு பெரிய வகையை நமக்கு வழங்குகிறது. அதன் நிறம்--அனைத்துமே சிவப்பு-- நமக்காக அவர் அனுபவித்த துன்பங்களின் தீவிரத்தையும் முழுமையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அவர் அவற்றில் மூழ்கினார். அவர் கூறினார்: "எனக்கு ஞானஸ்நானம் எடுக்க வேண்டும், அது நிறைவேறும் வரை நான் எப்படி சிரமப்படுகிறேன்!" ஞானஸ்நானம்

தெளிவதில்லை; அது ஒரு முழுமையான பெரும். கிறிஸ்து முற்றிலும் துன்பத்தில் மூழ்கினார். "உன் அலைகளும் உனது அலைகளும் என்மீது சென்றன."

பசு மாடு "புள்ளி இல்லாமல்" இருந்தது, அதன் மீது எந்த நுகமும் இல்லை. அது ஒருபோதும் மனிதனுக்கு சேவை செய்யவில்லை, ஆனால் முழுவதுமாக கடவுளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. கடவுள் சேவையில் இயேசுவின் முழு பக்தியையும் இங்கே சுட்டிக்காட்டலாம். அவர் கூறினார்: "கடவுளே, உமது சித்தத்தைச் செய்வதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்; "என்னை அனுப்பியவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து, அவருடைய வேலையை முடிப்பதே என் இறைச்சியும் பானமும்." அவள் முழுவதும் எரிக்கப்பட்டாள்; முழு சடலமும் சாம்பலாக்கப்பட்டது. இயேசுவைப் பற்றி நாம் வாசிக்கிறோம்: "அவருடைய எலும்பு ஒன்றும் முறிக்கப்படாது." அவருடையது, "முழு தகனபலி". ஆவி, ஆன்மா, உடல், அனைத்தும் வேதனையிலும் மரணத்திலும் "நுகர்ந்தது". "கேதுரு மரமும், மருதாணியும், கருஞ்சிவப்பு நிறமும்" அவருடைய தந்தை அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்த கோப்பையின் தீவிர கசப்பைச் சுட்டிக்காட்டலாம். கெத்செமனே மூலம் அதன் கசப்பை நாம் தீர்மானிக்கலாம். அவரது கசப்பான அழகை, "என் தந்தையே, முடிந்தால், கடவுளின் சேவைக்கு எங்களை பிரிக்கவும். "ஏனெனில், ஆடு மற்றும் காளைகளின் இரத்தமும், மாடுகளின் சாம்பலும், அசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களைத் தூவி, மாம்சத்தின் சுத்தத்திற்குப் பரிசுத்தப்படுத்தினால், கிறிஸ்துவின் இரத்தம் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கும்" என்று ஏவப்பட்ட எழுத்தாளன் கூறுகிறார். நித்திய ஆவியின் மூலம், பழுதற்ற தம்மையே கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, உயிருள்ள கடவுளுக்கு சேவை செய்ய உங்கள் மனசாட்சியை இறந்த செயல்களிலிருந்து தூய்மைப்படுத்துங்கள். கடவுளின் சேவைக்கு எங்களை பிரிக்கவும். "ஏனெனில், ஆடு மற்றும் காளைகளின் இரத்தமும், மாடுகளின் சாம்பலும், அசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களைத் தூவி, மாம்சத்தின் சுத்தத்திற்குப் பரிசுத்தப்படுத்தினால், கிறிஸ்துவின்

இரத்தம் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கும்" என்று ஏவப்பட்ட எழுத்தாளன் கூறுகிறார். நித்திய ஆவியின் மூலம், பழுதற்ற தம்மையே கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, உயிருள்ள கடவுளுக்கு சேவை செய்ய உங்கள் மனசாட்சியை இறந்த செயல்களிலிருந்து சுத்தப்படுத்துங்கள்."

தியாக வகைகள் மற்றும் நிழல்களின் இந்த சுவாரஸ்யமான தீம் இன்னும் அதிகமாக தொடரலாம்; ஆனால் நாம் நமது இடத்துக்கும், வாசகரின் பொறுமைக்கும் போதுமான தூரம் சென்றுவிட்டோம். வருடா வருடம் மற்றும் நாளுக்கு நாள் செய்யப்படும் இந்த பிரசாதங்களின் வழக்கமான தன்மையைப் பற்றி எந்த சந்தேகமும் இல்லை. அவர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்துவின் ஒரே பெரிய தியாகத்தை நோக்கிச் சென்றனர். இப்போது, எங்கள் வான்டேஜ் மைதானத்திலிருந்து திரும்பிப் பார்க்கும்போது, பாடுவது எவ்வளவு இனிமையாக இருக்கிறது:

ஆசரிப்புக் கூடாரத்தைக் கட்டுவதற்கு முன், எங்கும் பலி செலுத்துவது சட்டப்பூர்வமாக இருந்தது, ஆனால் அதற்குப் பிறகு ஒரே ஒரு இடமும் ஒரே பலிபீடமும் மட்டுமே பலியிடப்படும்: அது வாசஸ்தலத்தின் வாசலுக்கு முன்பாக பலிபீடத்தில் இருந்தது. எனவே ஒரு இடம் உள்ளது - கல்வாரி, ஒரு பிரசாதம் - சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்து, நாம் இப்போது வந்து இரட்சிப்பைக் காணலாம். "நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னாலேயன்றி ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்." "நாம் இரட்சிக்கப்பட வேண்டிய வேறு பெயர் மனிதர்களுக்குள் கொடுக்கப்படவில்லை."

அத்தியாயம் IX

லாவர்

சர்வாங்க தகன பலிபீடத்திற்கும் வாசஸ்தலத்தின் கதவுக்கும் நடுவில் தொட்டி நின்றது. இது "சேவை செய்யும் பெண்களின்" பித்தளை கண்ணாடிகளால் ஆனது. அதன் அளவு மற்றும் வடிவம் குறித்து எந்தக் கணக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை.

இது கணிசமான அளவுகளில் இருந்திருக்க வேண்டும், ஏனெனில் இது பூசாரிகள் குளிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. பூசாரிகள் தொட்டியில் கழுவாமல் கூடாரத்திற்குள் நுழைய முயன்றால் உடனடி மரணம் ஏற்படும். இந்த லேவர் எதைக் குறிக்கிறது? இது மிக முக்கியமான ஒன்றைக் குறிக்கிறது என்பது, அதை இகழ்ந்த அல்லது புறக்கணித்த பாதிரியார் அனுபவித்த மோசமான தண்டனையிலிருந்து தெளிவாகிறது. இந்த கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் போது, எபியில் உள்ள ஒரு பத்திக்கு நான் சிறப்பு கவனம் செலுத்த விரும்புகிறேன். 6:25-27. "கிறிஸ்துவும் தேவாலயத்தை நேசித்து, அதற்காகத் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தது போல, கணவர்கள் உங்கள் மனைவிகளை நேசிக்கிறார்கள்; அவர் அதை பரிசுத்தப்படுத்துவதற்காக, வார்த்தையால் தண்ணீரைக் கழுவி அதைச் சுத்தப்படுத்தினார்," &c. தொட்டியில் பூசாரி புனிதப்படுத்தப்படுவதைப் பற்றிய தெளிவான குறிப்பு இங்கே உள்ளது, இது அதன் முக்கியத்துவத்தை சரியாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. லாவர் இரண்டு விஷயங்களைப் பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்றாக இணைக்கிறது - "வார்த்தையுடன் தண்ணீர்."

1. "வார்த்தை" என்பது லாவர் உருவான பொருளால் குறிக்கப்படுகிறது - சேவை செய்யும் பெண்களின் கண்ணாடிகள். கண்ணாடியின் நோக்கம் ஒருவரின் உருவத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகும். கடவுளுடைய வார்த்தையை அப்போஸ்தலன் ஜேம்ஸ் ஒரு கண்ணாடியுடன் ஒப்பிடுகிறார். "ஒருவன் வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைச் செய்யாதவனாக இருந்தால், அவன் கண்ணாடியில் தன் இயற்கையான முகத்தைப் பார்க்கும் ஒரு மனிதனைப் போன்றவன், ஏனென்றால் அவன் தன்னைப் பார்த்து, விலகிச் சென்று, அவன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதை உடனே மறந்துவிடுகிறான். பரிபூரணமான சட்டத்தை, சுதந்திரத்தின் சட்டத்தை உற்று நோக்குகிறவர், அப்படியே தொடர்கிறார், கேட்பவர் மறப்பவராக இல்லாமல், கிரியை செய்கிறவராக இருப்பதால், இந்த மனிதன்

தன் செயல்களில் ஆசீர்வதிக்கப்படுவான்" ஜாம். 1:23-25. இது கடவுளின் வார்த்தையின் அற்புதமான மற்றும் அழகான எடுத்துக்காட்டு. அது நம்மையே காட்டுகிறது; அது நமது நிர்வாண ஊனத்தை - நமது இதயங்களின் சிதைந்த நிலையை - கடவுளின் பார்வையில் வெளிப்படுத்துகிறது, இதனால் சுத்திகரிப்பு மற்றும் புதுப்பித்தல் தேடுவதற்கு நம்மை வழிநடத்துகிறது. பாவியை இரட்சிப்பதில் கடவுளின் வார்த்தை மிக முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. நாம் வார்த்தையால் "பிறந்தவர்கள்". டேவிட் கூறினார்: "உம்முடைய வார்த்தை என்னை உயிர்ப்பிக்கிறது; "கடவுளின் வார்த்தையைக் கேட்பதால் நம்பிக்கை வருகிறது;" அது-- "ஆவியின் வாள்" மற்றும் "உயிருள்ள மற்றும் சுறுசுறுப்பானது, மற்றும் எந்த இரு முனைகள் கொண்ட வாளை விட கூர்மையானது." கடவுளின் வார்த்தை ஒரு "செத்த கடிதம்" என்று சிலர் கூறுகிறார்கள், ஆனால் இந்த வேதங்களின் வெளிச்சத்தில் யாரும் உண்மையாக சொல்ல முடியாது.

2. மேலே உள்ள வேதத்தில் (எபி. 5) "தண்ணீர்" என்பது கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானத்தை குறிக்கிறது. அனைத்து அறிஞர்களும் இதில் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்; மற்றும் உண்மையில், புதிய ஏற்பாட்டில் கற்பிக்கப்படும் ஞானஸ்நானத்தின் இடம் மற்றும் வடிவமைப்பு புரிந்து கொள்ளப்பட்டால் அதை சந்தேகிக்க முடியாது. பார்க்கலாம். ஞானஸ்நானம் தண்ணீரில் உள்ளது. "இங்கே தண்ணீர் இருக்கிறது, நான் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு என்ன தடையாக இருக்கிறது," "இவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறாதபடி தண்ணீரை யாராவது தடை செய்ய முடியுமா?" ஞானஸ்நானம் என்பது கழுவுதல் (அல்லது குளித்தல்); "எழுந்து, ஞானஸ்நானம் பெற்று, அவருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு, உன் பாவங்களைக் கழுவி (குளித்து)." ஞானஸ்நானம் என்பது மனந்திரும்பிய விசுவாசிக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட வேண்டும். "விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெறுகிறவன் இரட்சிக்கப்படுவான்", "மனந்திரும்பி, உங்கள் பாவங்களை மன்னிப்பதற்காக நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் கர்த்தராகிய

இயேசுவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள்." ஞானஸ்நானம் "ஒன்று, உடல்," தேவாலயத்தில் ஒப்புக்கொள்கிறது. "நீங்கள் அனைவரும் ஒரே உடலில் ஞானஸ்நானம் பெற்றீர்கள்." ஞானஸ்நானம் என்பது "இரட்சிப்பு" அல்லது "பாவங்களை நீக்குதல்" என்பதாகும். மாற்கு 16:15-16 பார்க்கவும்; அப்போஸ்தலர் 2:28.

ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் வாசலுக்கு முன்பாக உள்ள தொட்டியின் தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தைக் குறிக்கிறது என்று நாம் முடிவு செய்கிறோம். அது வேறு எதையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது என்பதாலும், ஒப்புமை முழுமையானது என்பதாலும் நாங்கள் அவ்வாறு செய்கிறோம். இது அடுத்த அத்தியாயத்தில் இன்னும் உறுதியாகத் தோன்றும். இப்போது நான் இரண்டு மடங்கு வகையைக் காட்ட விரும்புகிறேன் - "வார்த்தையுடன் கூடிய நீர்." டைட்டில். 3:5 நாம் வாசிக்கிறோம், "அவருடைய இரக்கத்தின்படி அவர் பரிசுத்த ஆவியின் மறுபிறப்பு மற்றும் புதுப்பிக்கும் கழுவுதல் (மார்க்., லாவர்) மூலம் நம்மை இரட்சித்தார்." கடவுளின் வார்த்தை "ஆவியின் வாள்" என்று நாம் பார்த்தோம், அதாவது, பரிசுத்த ஆவியானவர் மனமாற்றத்தில் பயன்படுத்தும் வழிமுறையாகும். எனவே வார்த்தை என்ன செய்கிறது என்பதை ஆவி செய்கிறது. மேற்கூறிய உரையில், மறுபிறப்பில் வார்த்தையும் நீரும் பிரிக்க முடியாதவை என்ற உண்மையை நிறுவியுள்ளோம். அதே உண்மையைத்தான் இயேசுவும் போதித்தார்.

அத்தியாயம் x

மதகுருத்துவம்

லேவிய ஆசாரியத்துவம் என்பது கிறிஸ்தவ ஆசாரியத்துவத்தின் பொதுவானது. "ஜீவனுள்ள கற்களைப்போல, ஆவிக்குரிய வீடாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறீர்கள், பரிசுத்த ஆசாரியத்துவமாயிருக்கிறீர்கள், ஆவிக்குரிய பலிகளைச் செலுத்துகிறீர்கள், இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் கடவுளுக்குப்

பிரியமானவர்கள்," I பேதுரு 2:5. மேலும் வசனம் 9 "ஆனால் நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இனம், அரச ஆசாரியத்துவம், பரிசுத்த தேசம், கடவுளின் சொந்த உடைமைக்கான மக்கள்." "புத்தகத்தை எடுக்கவும், அதன் முத்திரைகளைத் திறக்கவும் நீங்கள் தகுதியானவர், ஏனென்றால் நீங்கள் கொல்லப்பட்டீர்கள், ஒவ்வொரு கோத்திரம், மொழி, மக்கள், தேசம் ஆகிய மனிதர்களை உமது இரத்தத்தால் கடவுளிடம் விலைக்கு வாங்கி, அவர்களை அவர்களுக்குச் செய்தீர்கள். எங்கள் கடவுள் ஒரு ராஜ்யமும் ஆசாரியர்களும், அவர்கள் பூமியில் ஆட்சி செய்கிறார்கள்" Rev. 5: 9, 10. "எனவே, சகோதரர்களே, இயேசு நமக்காக அர்ப்பணித்த இரத்தத்தினாலே பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசிக்க தைரியம் இருக்கிறது. முக்காடு வழியாக ஒரு புதிய மற்றும் வாழும் வழி, அதாவது அவனுடைய சதை; தேவனுடைய ஆலயத்தின்மேல் ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியனைக் கொண்டிருப்பதால், உண்மையான இருதயத்தோடும், முழு விசுவாசத்தோடும், தீய மனச்சாட்சியிலிருந்து நம் இருதயங்களைத் தெளித்து, நம் உடலைச் சுத்தமான தண்ணீரால் கழுவி, நெருங்கி வருவோம்" எபி. 10:19, 20. . "நமக்கு ஒரு பலிபீடம் உண்டு, அதை உண்பதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை" எபி. 13:10. மேலும் வசனம் 15:11 "ஆகையால், அவர் மூலம், கடவுளுக்குத் தொடர்ந்து துதிப் பலியைச் செலுத்துவோம், அதாவது. உதடுகளின் பழம் அவருடைய பெயரை ஒப்புக்கொள்கிறது."

இந்த வேதங்கள் கற்பிக்கின்றன:

1. எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் கிறிஸ்துவுக்குள் கடவுளுக்கு ஆசாரியர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே ரோம் சர்ச் மற்றும் சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்து போன்றவற்றில் வகுப்பு ஆசாரியத்துவம் என்று எதுவும் இல்லை. இந்தத் தவறு, சர்ச்சின் மீது சுமத்தப்பட்டதிலிருந்து எல்லா காலங்களிலும், பிழையின் வளமான ஆதாரமாக இருந்து வருகிறது. இது கிறிஸ்துவுக்கு எதிரான மரத்தின் வேர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த தீமையை வேரறுப்பது எவ்வளவு கடினம்!

"மதகுருமார்கள்" மற்றும் "பாமரர்கள்", ஒரு நபர் ஊழியம் மற்றும் உண்மையில் ஒவ்வொரு வடிவமான வெறும் உத்தியோகபூர்வ தன்மையும் இந்த மாபெரும் தீமைக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளைக் கண்டறியலாம்.

2. "ஆசாரியத்துவம் அங்கு மாற்றப்படுவது சட்டத்தின் மாற்றமும் ஆகும்." நமது தியாகங்கள் "ஆன்மீகம்", எனவே நமது பலிபீடம் ஆன்மீகமானது. எபிஸ்கோபல் சர்ச்சின் "நிறை தியாகம்" மற்றும் "பலிபீடம்", பாதிரியார் உடைகள், தூப காணிக்கை, அனைத்தும் "புதிய மற்றும் வாழும் வழிக்கு" அன்னியமானவை. அவர்கள் இறந்த யூத மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது புறஜாதி சிலை வழிபாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்.

3. சட்டத்தின் கீழ் பாதிரியார் பிரதிஷ்டை செய்வது கிறிஸ்துவுக்கு கிறிஸ்தவர்களின் பிரதிஷ்டையின் பொதுவானது.

தகன பலிபீடம் மற்றும் வாசஸ்தலத்தின் பிராகாரத்தில் உள்ள தொட்டியின் தொடர்புடைய நிலைகள் இரட்சிப்பின் வழியை சுட்டிக்காட்டுகின்றன என்பதை முந்தைய அத்தியாயங்களில் பார்த்தோம். இரண்டும் கூடாரத்தின் கதவுக்கு எதிரே நின்றது போல, கிறிஸ்துவின் சிலுவை மற்றும் ஞானஸ்நானத்தின் கட்டளை ஆகியவை தேவாலயத்திற்கு எதிரே நிற்கின்றன, அதற்குள் நுழைய அணுக வேண்டும். மீண்டும், நீதிமன்றத்தின் வாயில் வழியாக முதலில் அணுகியது பலிபீடம், பின்னர் தொட்டி. எனவே, இரட்சிப்பின் வழியில் பாவி முதலில் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவிடம் வருகிறார், விசுவாசித்து, மனந்திரும்புகிறார்; பின்னர் இயேசுவில் ஒரு மனந்திரும்பி விசுவாசியாக அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றார், மேலும் தேவாலயத்திற்குள் நுழைகிறார். இப்போது குழந்தை ஞானஸ்நானம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம் இந்த உத்தரவு மாற்றப்பட்டுள்ளது. இந்த நடைமுறை கிறிஸ்துவின் சிலுவைக்கு முன் "மீளுருவாக்கம்" வைக்கிறது, மேலும் கோட்பாட்டின் சில பயங்கரமான பிழைகளுக்கு வழிவகுத்தது; அதற்கு,

ஞானஸ்நானம் மற்றும் பாவ நிவாரணம் மற்றும் புதிய பிறப்பு ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள வேதப்பூர்வ தொடர்பை சரியாக அங்கீகரித்து, குழந்தைகளுக்கான அனைத்து ஞானஸ்நான சேவைகளும் ஞானஸ்நானத்தில் குழந்தை மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது என்று கற்பிக்கின்றன. அமைச்சர்கள் மற்றும் மக்கள் மீது இந்தக் கோட்பாட்டை மிகவும் உறுதியாகப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளனர், அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறாமல் இறந்துவிட்ட இறந்த சிசு மீது அவர்களின் அடக்கம் செய்யும் சேவையைப் படிக்க அடிக்கடி ஆர்வமாக உள்ளனர்; மற்றும் பிந்தையவர்கள் பெரும்பாலும் குழந்தை இழந்ததாக கற்பனை செய்கிறார்கள். குழந்தை ஞானஸ்நானம், விஷயங்களின் தன்மையில் தவறாக இருக்க வேண்டும், கடவுளுடைய வார்த்தை ஞானஸ்நானம் பெற்றவரின் இதயத்தில் இருக்க வேண்டும் மற்றும் செயல்பட வேண்டும் என்று நாம் பார்த்தோம். ஞானஸ்நானம் என்பது வெறும் உடல் செயல் அல்ல. இது முழு மனிதன், ஆன்மா மற்றும் உடலின் ஞானஸ்நானம்; அது பாவத்திற்கு மரணம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் "வாழ்வின் புதுமை"; இது உள்நோக்கிய நம்பிக்கை மற்றும் மனந்திரும்புதலை ஒரு வெளிப்புற அடையாளமாக வெளிப்படுத்துகிறது. இப்போது இந்த விஷயங்கள் எதுவும் குழந்தைகளுக்கு உண்மையாக இருக்க முடியாது, குழந்தை ஞானஸ்நானம் கடவுளின் வார்த்தைக்கு எதிரானது என்பது உறுதி. பிறகு என்ன? ஆசாரியர்களின் பிரதிஷ்டையின் வரிசை கடவுளுக்கு மாற்றும் வரிசையாகும். ஆசாரியத்துவத்திற்கான வேட்பாளர் முதலில் தனது தியாகத்துடன் வந்து, அப்பாவி பாதிக்கப்பட்டவரின் இரத்தத்தின் மூலம் பிராயச்சித்தம் பெற்றார், அதே நேரத்தில் நம்பிக்கை மற்றும் மனந்திரும்புதலுடன்; பின்னர் தொடடியில் குளித்தனர்; பின்னர் தூய வெண்ணிற ஆடைகள் அணிவிக்கப்பட்டது; பின்னர் வாசஸ்தலத்தில் ஊழியம் செய்ய பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசித்தார்; ஆகவே, ஏழை இழந்த பாவி முதலில் சிலுவையில் அறையப்பட்ட இரட்சகரிடம் விசுவாசத்துடனும் மனந்திரும்புதலுடனும்

வர வேண்டும் - அவருடைய சிலுவையின் இரத்தத்திற்கு - இவ்வாறு நம்பி, பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் பெயரில் தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும். , இதனால் "கிறிஸ்துவை அணிந்துகொள்வதன் மூலம்" அவர் தனது களங்கமற்ற நீதியை அணிந்துகொள்கிறார், மேலும் தேவாலயத்தில் நுழைவதற்கும், அதே உயிரோட்டமுள்ள உறுப்பினராகுவதற்கும் அவர் பொருத்தப்பட்டுள்ளார்.

இப்போது இந்த அத்தியாயத்தை முடிக்கையில், என் அன்பான வாசகர் கேட்கட்டும், "நான் இந்த வழியில் கிறிஸ்துவிடம் வந்திருக்கிறேனா?" புதிய ஏற்பாட்டை ஆராய்ந்து அது "கர்த்தருடைய வழி" இல்லையா என்பதை நீங்களே தீர்மானிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் இயேசுவிடம் வாருங்கள் - கடவுளின் ஆட்டுக்குட்டியிடம் வாருங்கள் - புதிய உடன்படிக்கையின் இரத்தத்திற்கு வாருங்கள், வாருங்கள், அவரை நம்புங்கள், வாருங்கள், அவரை நேசித்து வாருங்கள், வாருங்கள், அவரிடம் உங்களை முழுவதுமாக ஒப்புக்கொடுங்கள், இதனால் மட்டும் வாருங்கள். அவருடைய ஞானஸ்நானம், "கிறிஸ்துவுடன்" மற்றும் "கிறிஸ்துவிற்குள்" அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டும். பழைய வாழ்க்கையை - வயதான மனிதனை புதைத்து, கிறிஸ்து, பரிசுத்தம் மற்றும் நித்தியத்திற்காக வாழ அடையாள கல்லறையிலிருந்து எழுந்திருங்கள். பின்னர் மகிழ்ச்சியுடன் அவரது புனித இடத்திற்கு - தேவாலயத்தில் நுழைந்து, பெரிய ராஜாவை பக்தியுடன் சேவித்து, "துறவிகளின் ஒற்றுமையை" இனிமையாக அனுபவிக்கவும்.

அத்தியாயம் XI

புனித இடம்

பாதிரியார் முறையாகப் பிரதிஷ்டை செய்து, அங்கு சேவை செய்ய புனித ஸ்தலத்திற்குள் நுழைந்தார். பரிசுத்த ஸ்தலமானது வாசஸ்தலத்தின் முதல் பெட்டியாகும், இது "ஹோலி ஆஃப் ஹோலிஸ்" அல்லது உட்புறப்

பெட்டியிலிருந்து மிகவும் செழுமையான பொருளின் அடர்த்தியான முக்காடு மூலம் பிரிக்கப்பட்டது. இந்த முக்காடு மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தை பார்வையில் இருந்து முற்றிலும் மறைத்தது, மேலும் பிரதான ஆசாரியரால் வருடத்திற்கு ஒரு முறை மட்டுமே அனுப்பப்பட்டது. ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் வாசலில் உள்ள திரை, முக்காடு போன்ற அதே செழுமையான பொருட்களால் ஆனது, மேலும் பரிசுத்த ஸ்தலத்தை வெளியில் இருந்து மறைக்கும் வகையில் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கீழே வைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது, இந்த புனித இடம், அதன் தளபாடங்கள் மற்றும் தெய்வீக சேவைகளுடன், இயேசு கிறிஸ்துவின் தேவாலயத்தின் பொதுவானது. சர்ச் என்ற வார்த்தையின் மூலம், சர்ச் என்று பலர் இப்போது கருதும் உலகளாவிய, மாயமானது என்று நான் அர்த்தப்படுத்தவில்லை, ஆனால் கிறிஸ்துவின் மக்கள் கூட்டம், ஆவியிலும் உண்மையிலும் கடவுளை வணங்குவதற்கு எந்த இடத்திலும் தவறாமல் கூடுகிறது; அல்லது வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், புதிய ஏற்பாட்டில் கட்டளையிடப்பட்டு நமக்கு முன் வைக்கப்பட்டுள்ள தேவாலயம். இந்த தேவாலயத்தில் அனைவரும் பாதிரியார்கள் - நாம் பார்த்தது போல் - இரத்தத்தாலும் தண்ணீராலும் - கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் மற்றும் ஞானஸ்நானம். "தீய மனசாட்சியிலிருந்து நம் இதயங்களை தெளித்து, நம் உடலை சுத்தமான தண்ணீரில் (குளித்து) நாம் நெருங்கி (ஆசாரியர்களாக) வருவோம்." முறையாக நியமிக்கப்பட்ட ஆசாரியராக இல்லாத ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்குள் யாரும் நுழையத் துணியாதது போல, கடவுளின் நியமனத்தின் வழியில் முறையாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்படாத தேவாலயத்திற்குள் நுழையவும், அதன் சலுகைகளில் பங்கேற்கவும் யாரும் முன்வரக்கூடாது.

தேவாலயத்தை முதன்முதலில் நிறுவியபோது (அப்போஸ்தலர் 2:42) "அவர்கள் அப்போஸ்தலரின் போதனையிலும் ஐக்கியத்திலும், அப்பம் பிட்டுதல் மற்றும் ஜெபங்களில் உறுதியுடன் தொடர்ந்தனர்" என்று கூறப்படுகிறது. இந்த

பத்தியில் தேவாலயத்தின் பக்தி மற்றும் வழிபாடு ஈடுபட்டுள்ள கொள்கை விஷயங்களை குறிக்கிறது. ஆசரிப்பு கூடாரத்தை அதன் தளபாடங்கள் மற்றும் அதன் சேவைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய நமது ஆய்வுகளில், இந்த விஷயங்கள் மிக முக்கியமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டவை என்பதை நாம் காண்போம்.

விளக்குத்தண்டு.

நாங்கள் தங்க விளக்குத்தண்டில் தொடங்குகிறோம். இது மிகவும் அழகான மற்றும் விலையுயர்ந்த தளபாடங்கள் ஆகும். அது எங்கள் பணத்தில் £5475க்கு சமமான ஒரு தாலந்து எடையுள்ள ஒரு திடமான தங்கத்தில் இருந்து அடிக்கப்பட்டது. அது நேரான விளக்குடன் ஒரு மைய நிலைப்பாட்டையும், இருபுறமும் மூன்று கிளை விளக்குகளையும் கொண்டிருந்தது. முழுதும் சுவையாகவும் அலங்காரமாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டது, பூக்கள் மற்றும் மாதுளை பழங்களின் வடிவங்களில் முழுவதும் வேலை செய்யப்பட்டது. ஆலிவ் பழங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட எண்ணெய் விளக்குகளில் எரிக்கப்பட்டது, இது மிகவும் பிரகாசமான சுடரை வெளிப்படுத்தியது. விளக்குகள் அணைய அனுமதிக்கப்படவில்லை, ஆனால் அவற்றை எண்ணெயால் நிரப்புவதும், தொடர்ந்து ஒழுங்கமைப்பதும் பூசாரிகளின் கடமையாகும். டிரிம்மிங்கிற்கு உதவ கோல்டன் ஸ்னஃபர்கள் வழங்கப்பட்டன, ஆனால் அணைப்பான்கள் இல்லை. குத்துவிளக்கு பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் இடது பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டது, அது அதன் வெளிச்சம் மட்டுமே.

இப்போது, கிறிஸ்துவின் தேவாலயத்தில், இந்த அழகான விளக்குத்தண்டு, அதன் எரியும் தீப்பிழம்புகளுடன், முன்னிழலாக என்ன இருந்தது? பதில் தெய்வீக தூண்டுதலின் வார்த்தை அல்லது "அப்போஸ்தலர்களின் போதனை". அந்த போதனை கடவுளின் வார்த்தை, வேறு ஒன்றும் இல்லை. பின்வரும் ஒப்பீடுகள் இந்த முடிவின் உண்மையைக் காண்பிக்கும்:

1. குத்துவிளக்கு மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்தது, அது தூய தங்கத்தால் ஆனது. கடவுளின் வார்த்தை தூய்மையானது மற்றும் மதிப்பிட முடியாத மதிப்பு. அதன் மதிப்புள்ள எதையும் அறிந்தவர்கள் சங்கீதக்காரனின் கூற்றை முழுமையாக ஆதரிக்கிறார்கள்: "கடவுளே, உமது எண்ணங்கள் எனக்கு எவ்வளவு மதிப்புமிக்கவை!" கடவுளின் வார்த்தை விலைமதிப்பற்றது, ஏனென்றால் அது கடவுள், பரலோகம், நித்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறது; இரட்சிப்பு, பரிசுத்தம் மற்றும் நித்திய வாழ்வின் வழியைக் காட்டுகிறது. ஒரு வார்த்தையில் அது கிறிஸ்துவால் நிறைந்துள்ளது.

2. தூய தங்கம் பொருள்களில் மிகவும் நீடித்தது. இங்கும் குத்துவிளக்கு "என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்" தேவனுடைய வார்த்தைக்கு சாட்சியமளிக்கிறது.

3. அது மிகவும் அழகாக இருந்தது. தேவனுடைய வார்த்தை பரிசுத்தத்தின் அழகு நிறைந்தது.

4. ஏழு கிளைகள் முழுமை--முழுமையை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. 'எழு எண் சரியான எண்ணாக இருந்தது. இந்த ஏழு விளக்குகள் பைபிளைக் குறிக்கின்றன, அதன் மூன்று பெரிய பிரிவுகளுடன் - சட்டம், சங்கீதம் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் ஒரு புறம்; மற்றும் மூன்று புதிய ஏற்பாட்டு பிரிவுகள் - சட்டங்கள், நிருபங்கள் மற்றும் மறுபுறம் வெளிப்படுத்துதல்; நற்செய்திகளில் கிறிஸ்துவுடன் முக்கிய மையத் தண்டு. எவ்வாறாயினும், இந்த ஏழு கிளைகளையும் வேறொரு விஷயத்தை சுட்டிக்காட்டும் நோக்கம் கொண்டதாக நான் கருதுகிறேன். பழைய உடன்படிக்கை நிறுவனங்கள் அடிப்படையில் புதியவற்றிற்குச் சொந்தமானவை என்று நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். எனவே விளக்குத்தண்டு புதிய உடன்படிக்கை போதனையை குறிக்கிறது, அதாவது அப்போஸ்தலர்களின் போதனை. எனவே, நான் ஏழு கிளைகளை எடுத்துக்கொள்கிறேன் - சரியான எண் - "ஐக் குறிக்க எப். 4:1-6-ல் சுருக்கமாக: "ஆகையால், கர்த்தருக்குள் சிறைப்பட்டவனாகிய நான், நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்பிற்குப் பாத்திரமாக, எல்லா மனத்தாழ்மையுடனும்,

சாந்தத்துடனும், நீடிய பொறுமையுடனும் நடக்கவேண்டுமென்று கெஞ்சுகிறேன். அன்பில் ஒருவரையொருவர் சகித்து, அமைதியின் பிணைப்பில் ஆவியின் ஒற்றுமையைக் காக்க விடாமுயற்சியைக் கொடுப்பது. ஒரே உடலும் ஒரே ஆவியுமுண்டு, நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட ஒரே நம்பிக்கையில் நீங்கள் அழைக்கப்பட்டீர்கள்; ஒரே இறைவன், ஒரே நம்பிக்கை, ஒரே ஞானஸ்நானம், அனைவருக்கும் ஒரு கடவுள் மற்றும் தந்தை, அவர் அனைவருக்கும், மற்றும் அனைவருக்கும், மற்றும் அனைவருக்கும்." ஒரே உடலும் ஒரே ஆவியுமுண்டு, நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட ஒரே நம்பிக்கையில் நீங்கள் அழைக்கப்பட்டீர்கள்; ஒரே இறைவன், ஒரே நம்பிக்கை, ஒரே ஞானஸ்நானம், அனைவருக்கும் ஒரு கடவுள் மற்றும் தந்தை, அவர் அனைவருக்கும், மற்றும் அனைவருக்கும், மற்றும் அனைவருக்கும்." ஒரே உடலும் ஒரே ஆவியுமுண்டு, நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட ஒரே நம்பிக்கையில் நீங்கள் அழைக்கப்பட்டீர்கள்; ஒரே இறைவன், ஒரே நம்பிக்கை, ஒரே ஞானஸ்நானம், அனைவருக்கும் ஒரு கடவுள் மற்றும் தந்தை, அவர் அனைவருக்கும், மற்றும் அனைவருக்கும், மற்றும் அனைவருக்கும்."

குத்துவிளக்கின் ஒற்றுமை அதன் கிளைகளின் சரியான எண்ணிக்கையில் மட்டும் காணப்படவில்லை, ஆனால் அது அனைத்தும் ஒரு திடமான தங்கத்தால் அடிக்கப்பட்டது என்ற உண்மையிலும் காணப்பட்டது. இது "அப்போஸ்தலின் போதனை" மூலம் விளக்கப்படும் ஆவியின் ஒற்றுமையை அழகாகக் குறிக்கிறது. நாம் Eph இல் பார்க்கிறோம். 4, ஆவியின் ஒற்றுமையில் ஏழு அலகுகள் உள்ளன, மேலும் அனைத்தும் ஒரு விலைமதிப்பற்ற நிறை-ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவிலிருந்து உருவானது, மேலும் அனைத்தும் பிரிக்க முடியாதபடி அவருடன் இணைந்துள்ளன. விளக்குத்தண்டின் கிளைகளில் ஏதேனும் ஒன்றை அகற்றியிருந்தால், அது சிதைந்து, அதன் முழுமையை அழித்திருக்கும். எனவே, "ஆவியின் ஐக்கியத்தில்" பவுல் குறிப்பிட்டுள்ள எந்த ஒரு விஷயத்தையும் அகற்றுவது, அதன் முழுமையை அழித்து,

அதைச் சிதைப்பது. அதன் விளைவை நாம் முயற்சி செய்கிறோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். கிறிஸ்தவ மதத்திலிருந்து அகற்றுவோம் (அதுதான் ஆவி" என்றால்) "ஒரே இறைவன்".

ஆவியுடன் ஒரு உடல் இருக்கும், ஆனால் தலை இல்லை. நம்பிக்கைக்கு ஈர்ப்பு இருக்காது, பொருளும் இருக்காது; ஞானஸ்நானத்திற்கு முடிவே இருக்காது மற்றும் நம்பிக்கைக்கு எந்த ஊக்கமும் இருக்காது.

5. விளக்குத்தண்டின் வெளிச்சம் கூடாரத்தின் ஒரே வெளிச்சமாக இருந்தது. ஜன்னல்கள் இல்லை. இயற்கையிலிருந்து எந்த ஒளியும் கடன் வாங்கப்படவில்லை. விளக்குகளின் வெளிச்சத்தில் பூசாரி வேலை செய்தார், மேலும் கூடாரத்தில் உள்ள மற்ற பொருட்கள் அனைத்தும் தெளிவாகத் தெரிந்தன. அதன் மென்மையான, தெளிவான வெளிச்சம் முழுவதையும் மிகுந்த அழகுடன் ஒளிரச் செய்தது. எனவே கிறிஸ்துவின் தேவாலயத்தில். இறைத்தூதர்களின் போதனை நம்பிக்கை மற்றும் கடமையின் ஒரே விதி. கடவுளைப் பிரியப்படுத்த விரும்பும் அனைவரும் இதைப் புரிந்துகொள்வது மிகவும் முக்கியமானது. எல்லா கிறிஸ்தவ யுகங்களிலும் இதைப் புறக்கணித்ததன் விளைவுகள் பயமுறுத்தும் மற்றும் அழிவுகரமானவை. முந்தைய அத்தியாயத்தில், அப்போஸ்தலர்கள் தெய்வீக அதிகாரத்துடன் முதலீடு செய்யப்பட்டதாகவும், திருச்சபையின் நிறுவனர்களாகவும் அமைப்பாளர்களாகவும் தவறான சக்தியை அணிந்திருப்பதைக் கண்டோம். இந்த பெரிய உண்மை எப்போதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தால், மனித மதங்கள், கோட்பாடுகள் மற்றும் பிரிவுகள் சாத்தியமற்றது. இந்த அதிகாரத்திற்கு இயற்கையும் காரணமும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். திருச்சபையில் "அப்போஸ்தலர்களின் போதனை" நிலவும் விகிதாச்சாரத்தில், கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் நமது இடத்தையும் வேலையையும் பகுத்தறிந்து, கிறிஸ்துவின் அனைத்து

நியமங்களிலும் கிறிஸ்துவின் மகிமையைக் காண்போமாக.

6. விளக்குகள் ஆசாரியர்களால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு எரிக்கப்பட வேண்டும். எனவே, தேவாலயத்தில் கடவுளின் மக்கள் முதலில் வழங்கிய விசுவாசத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும், அனைத்து இடைச்செருகல்கள் மற்றும் வக்கிரங்களிலிருந்தும் அதை விடுவிப்பதற்கும் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்வாறு, விளக்குத்தண்டு கிறிஸ்துவின் ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலர்களின் போதனையை சுட்டிக்காட்டுகிறது. அந்த போதனையின் மூலமும் பொருளும் கிறிஸ்துவாக இருந்ததால், விளக்குத்தண்டு எவ்வளவு பரிபூரணமாக அதை முன்னறிவித்தது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். வாசஸ்தலத்தில் விளக்குத்தண்டு இருப்பதற்குக் காரணம், அதன் வெளிச்சம் பிரகாசிக்கக்கூடும் என்பதே. எனவே, தேவாலயத்தில் அப்போஸ்தலர்கள் போதனையின் காரணம் என்னவென்றால், கிறிஸ்து நம் ஒளியாக இருக்க வேண்டும், நாம் அவருடைய ஒளியால் நிரப்பப்பட வேண்டும், மேலும் நம் திருப்பத்தில் "உலகின் ஒளியாக" இருக்க உலகத்திற்குப் புறப்பட வேண்டும்.

அத்தியாயம் XII

ஷீ-ரொட்டியின் அட்டவணை

இது தங்கத்தால் மூடப்பட்ட அக்காசியா மரத்தால் செய்யப்பட்ட ஒரு மேசை, மற்றும் ஒரு தங்க கிரீடம் இருந்தது. இது சுமார் 3½ அடி நீளமும், 2 அடி அகலமும், 2½ அடி உயரமும் கொண்டது. அதில் பாத்திரங்கள், கரண்டிகள், கிண்ணங்கள் மற்றும் கவர்கள் இருந்தன; அனைத்து தூய தங்கம். இந்த விலையுயர்ந்த மற்றும் அழகான மேசையின் பயன்பாடானது "ஷீ-ரொட்டி" வைத்திருப்பதாகும். முழு திசைகளும் Lev இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 24:5-9. "ஷீ-ரொட்டி" பன்னிரண்டு புளிப்பில்லாத கேக்குகளைக் கொண்டிருந்தது: ஒவ்வொரு பழங்குடியினருக்கும் ஒன்று. அவை இரண்டு வரிசைகளில் மேசையில் வைக்கப்பட

வேண்டும் - ஒவ்வொன்றிலும் "கர்த்தருக்கு முன்பாக" ஆறு. ஒவ்வொரு ஓய்வுநாளிலும் அவை ஆசாரியர்களால் மட்டுமே உண்ணப்பட வேண்டும்; பழைய ரொட்டிகள் அகற்றப்பட்டதால், அதற்குப் பதிலாக புதிய ரொட்டிகள் வைக்கப்பட்டன. இந்த மேசை வாசஸ்தலத்தின் வலது பக்கத்தில், பொன் விளக்குத்தண்டிற்கு எதிரே நின்றது.

எந்த சந்தேகமும் இல்லை, இது "அப்பம் உடைப்பதை" குறிக்கும் நோக்கம் கொண்டது என்று நான் நினைக்கிறேன், அடுத்த விஷயம் அப்போஸ்தலர் 2:42 இல் சர்ச் "உறுதியாக" கவனித்த விஷயங்களில் கவனித்தது. ஒப்பீட்டு புள்ளிகள் அதன் பொருளுக்கு நிழல் போல தெளிவாக உள்ளன. 1வது மேசை முழுவதும் தங்கத்தால் மூடப்பட்டிருந்தது (ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் எல்லா இடங்களிலும் தங்கத்தை நாங்கள் சந்திக்கிறோம்), இது கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள விலைமதிப்பற்ற விஷயங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. எல்லாவற்றையும் விட தங்கம் விலை உயர்ந்தது மற்றும் விரும்பப்படுகிறது. ஆனால் பசியுள்ள ஆன்மாவிற்கு இறைவனின் மேசையின் ஆன்மீக விருந்து "அழிந்துபோகும் தங்கத்தை" விட அதிகமாக மதிப்பிடப்படுகிறது. 2வது. ரொட்டி பிரதிநிதியாக இருந்தது. பன்னிரண்டு அப்பங்கள் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களைக் குறிக்கின்றன. கர்த்தருடைய மேஜையின் அப்பமும் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்தது. ஒரே ஒரு ரொட்டி மட்டுமே உள்ளது, இது கிறிஸ்துவின் உடலைக் குறிக்கிறது: "இது என் உடல்.

ஆசாரியர் கூடாரத்தின் சேவையில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, மேசையின் ரொட்டி மற்றும் பலியிடப்பட்ட விலங்குகளின் சில பகுதிகள் அவரது ஒரே உணவாக (எங்களுக்குத் தெரிந்தவரை) அமைக்கப்பட்டதை இங்கே கவனிக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவ கிறிஸ்துவுக்கு (பலி மற்றும் ரொட்டி இரண்டிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) அவருடைய ஆன்மாவிற்கு ஒரே உணவு என்பது எவ்வளவு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட உண்மை!

இந்த இடத்தில், கூடாரத்தில் உள்ள அனைத்தும், மிகச்சிறிய மற்றும் வெளிப்படையாக மிக முக்கியமற்ற கட்டுரைக்கு கூட, எவ்வளவு நுணுக்கமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கவனிப்பது நல்லது. இப்போது ஆசரிப்புக் கூடாரமும் அதன் சேவைகளும் கிறிஸ்துவின் திருச்சபையை முன்னறிவிப்பதாக இருந்தால், இறைவனின் நியமனங்களில் ஏதேனும் ஒன்றை மாற்றுவது அல்லது கைவிடுவது எவ்வளவு ஆபத்தான வேலை! கர்த்தருடைய கட்டளைகளை அப்போஸ்தலிக்க முறைப்படி நிர்வகிப்பதை வலியுறுத்துவது நிச்சயமாக ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனின் கடமையாகும். கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தைப் பற்றிய இந்தக் காரியத்தைப் பற்றிய துஷ்பிரயோகங்களைச் சரிசெய்ய, கொரிந்திய சபைக்கு எழுதுவது அவசியம் என்று அப்போஸ்தலன் பவுல் கண்டறிந்தார். அவர்களே தங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆர்டரில் இருந்து விலகி, ஒரு பொதுவான உணவாக ஒழுங்குமுறையைக் குறைத்து, அதன் அனைத்து முக்கியத்துவத்தையும் கொள்ளையடித்தனர். ஒழுங்கை அப்படியே கடைபிடிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அவர்களுக்கு உணர்த்த, சிறப்பு வெளிப்பாட்டின் மூலம் கர்த்தர் அதை அவருக்கு வெளிப்படுத்தினார் என்று அவர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறார். "நான் உங்களுக்குக் கொடுத்ததை நான் கர்த்தரால் பெற்றுக்கொண்டேன், கர்த்தராகிய இயேசு தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட இரவில் அப்பத்தை எடுத்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, அதை உடைத்து: இது என்னுடைய சரீரம். இது உனக்கானது; என்னை நினைவுகூரும்படி செய், அதுபோலவே, இரவு உணவுக்குப் பிறகு, கோப்பையில், "இந்தக் கோப்பை என் இரத்தத்தில் உள்ள புதிய உடன்படிக்கையாகும்; இதை நீங்கள் குடிக்கும்போதெல்லாம், என்னை நினைத்து அடிக்கடி செய்யுங்கள். நீங்கள் இந்த அப்பத்தைப் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தில் பருகும்போது, கர்த்தர் வரும்வரை அவருடைய மரணத்தை அறிவிக்கிறீர்கள்." இந்த அழகான மற்றும் ஈர்க்கக்கூடிய ஒழுங்குமுறையில் கலந்துகொள்வதற்காக,

முதல் கிறிஸ்தவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டவரின்-நாளிலும் ஒன்றுகூடினர் (அப். 20:7), இவ்வாறு அவரது மரணச் சின்னங்களை அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த நாளுடன் ஒன்றிணைத்தார்கள்: இது மிகவும் பொருத்தமான மற்றும் பொருத்தமான ஒன்றியம். ஆனால் இந்த தெய்வீக கட்டளையை எப்படி இந்த தெய்வீக நியமத்தை மாற்றியமைப்பதில் கடவுளை விட தங்களை புத்திசாலிகள் என்று நினைக்கும் மனிதர்களின் வெறித்தனத்தை கண்டிக்கிறது - சிலர் கோப்பையை மக்களிடமிருந்து தடுத்து நிறுத்துகிறார்கள்; சிலர் ரொட்டியை நூறு துண்டுகளாக வெட்டுகிறார்கள், இதனால் "ஒரு உடல்" உருவத்தை அழிக்கிறார்கள்; சிலர் மாதத்திற்கு ஒருமுறை அல்லது காலாண்டுக்கு ஒருமுறை மட்டுமே அதில் கலந்துகொள்கின்றனர், அதனால் மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமையை அழிக்கிறார்கள்; மேலும் சிலர், புனிதர்களின் கூட்டத்தில் தலைவரும் மையமுமான கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அற்புதமான போதனையின் காரணமாக, ஆரம்பத்தில் இருந்ததைப் போல, அதை ஒரு சேவைக்குப் பிறகு வெறும் சேவையாக ஆக்குகிறார்கள். இதனால் "ஒரு உடல்" என்ற உருவம் அழிக்கப்படுகிறது; சிலர் மாதத்திற்கு ஒருமுறை அல்லது காலாண்டுக்கு ஒருமுறை மட்டுமே அதில் கலந்துகொள்கின்றனர், அதனால் மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமையை அழிக்கிறார்கள்; மேலும் சிலர், புனிதர்களின் கூட்டத்தில் தலைவரும் மையமுமான கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அற்புதமான போதனையின் காரணமாக, ஆரம்பத்தில் இருந்ததைப் போல, அதை ஒரு சேவைக்குப் பிறகு வெறும் சேவையாக ஆக்குகிறார்கள். இதனால் "ஒரு உடல்" என்ற உருவம் அழிக்கப்படுகிறது; சிலர் மாதத்திற்கு ஒருமுறை அல்லது காலாண்டுக்கு ஒருமுறை மட்டுமே அதில் கலந்துகொள்கின்றனர், அதனால் மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமையை அழிக்கிறார்கள்; மேலும் சிலர்,

புனிதர்களின் கூட்டத்தில் தலைவரும் மையமுமான கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அற்புதமான போதனையின் காரணமாக, ஆரம்பத்தில் இருந்ததைப் போல, அதை ஒரு சேவைக்குப் பிறகு வெறும் சேவையாக ஆக்குகிறார்கள்.

அத்தியாயம் XIII

தூப பலிபீடம்

இது விளக்குத்தண்டிற்கும் ஷெவ்-ரொட்டி மேசைக்கும் இடையே "திரைக்கு முன்" நின்றது.

மேசையைப் போலவே, அது அக்காசியா மரத்தால் செய்யப்பட்டது, அதன் மேல் தூய தங்கத்தால் போடப்பட்டது. இது 21 அங்குல அகலமும், 3½ அடி உயரமும் கொண்டது; மற்றும் சதுர வடிவத்தில். சர்வாங்க தகன பலிபீடத்தைப் போல ஒவ்வொரு மூலையிலும் கொம்புகள் இருந்தன; மற்றும் நகரும் போது அதை தாங்க அதன் பக்கங்களில் தண்டுகள் பொருத்தப்பட்டன. ஆசாரியர்களால் தினமும் காலையிலும் மாலையிலும் அதன் மீது எரிக்கப்பட்ட தூபமானது இனிப்பு மூலிகைகளின் கலவையாக இருந்தது. இந்த கலவை தூப பீடத்தில் பிரத்தியேகமாக பயன்படுத்தப்பட்டது, மேலும் மரணத்தின் வலியில் மக்களால் பொதுவாக பயன்படுத்தப்படவில்லை. அது ஒரு தெய்வீக கலவையாக இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அதை எரிப்பதில் வெளிப்படும் நாற்றம் மகிழ்ச்சிகரமான மணம் கொண்டது என்று நாம் நம்பலாம். தூபம் காட்டப்படும் நேரங்கள், காலையிலும் மாலையிலும், பிரார்த்தனைக்காக மக்கள் கூடாரத்தின் வாசலில் கூடியிருந்த நேரங்கள். லூக்கா 1:8-10ஐக் காண்க.

எனவே, இந்த தூபத்தின் அடையாள அர்த்தத்தில் நாம் எந்த அளவு சந்தேகமும் இல்லை. இது தேவாலயத்தின் "பிரார்த்தனைகளை" முன்னறிவிக்கிறது; அப்போஸ்தலர் 2:42 இல் கூறப்பட்டுள்ளபடி, தேவாலய வழிபாட்டின் எஞ்சிய செயலாக வாசகர் நினைவுகூர வேண்டும், அதை நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். வெளி. 8:3-4ல்

நாம் வாசிக்கிறோம், "மற்றொரு தூதன் வந்து பலிபீடத்தில் நின்றான். சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக இருந்த தங்கப் பலிபீடமும், தூபப் புகையும், பரிசுத்தவான்களின் ஜெபங்களோடு, தேவதூதரின் கையிலிருந்து கடவுளுக்கு முன்பாக ஏறியது." தாவீது, தூப பீடத்தின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டு, "என் ஜெபம் உமக்கு முன்பாக தூபமாக இருக்கட்டும்" என்று ஜெபித்தார். இதற்கு மேல் நமக்கு ஆதாரம் தேவையில்லை. தூபம் ஜெபத்தைக் குறிக்கிறது; மற்றும் நற்செய்தி யுகத்தில் கடவுளின் திருச்சபையை முழுவதுமாக முன்னறிவிப்பது போல, தூபம் என்பது தேவாலயத்தில் தெய்வீக வழிபாட்டின் ஒரு முக்கிய பகுதியாக இருக்கும் "ஜெபங்கள்" என்று பொருள்பட வேண்டும். ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் பிரத்தியேக பயன்பாட்டிற்காக உருவாக்கப்பட்ட இது, இந்தப் பணியில் முன்பு குறிப்பிடப்பட்டபடி, புதிய மற்றும் உயிருள்ள வழியில் அவரை அணுகாதவர்களிடமிருந்து எந்த வழிபாடும் கடவுளுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது என்பதைக் குறிக்கிறது. பாவமன்னிப்பு மற்றும் இரட்சிப்புக்கான தனது வழியை வெறுமனே ஜெபிக்க முடியும் என்று கருதுவது, இறைவனின் "வழியை" நாம் குறிப்பிட்டதைப் போல ஒதுக்கி வைப்பதாகும். முன்பு இந்த வேலையில் குறிக்கப்பட்டது. பாவமன்னிப்பு மற்றும் இரட்சிப்புக்கான தனது வழியை வெறுமனே ஜெபிக்க முடியும் என்று கருதுவது, இறைவனின் "வழியை" நாம் குறிப்பிட்டதைப் போல ஒதுக்கி வைப்பதாகும். முன்பு இந்த வேலையில் குறிக்கப்பட்டது. பாவமன்னிப்பு மற்றும் இரட்சிப்புக்கான தனது வழியை வெறுமனே ஜெபிக்க முடியும் என்று கருதுவது, இறைவனின் "வழியை" நாம் குறிப்பிட்டதைப் போல ஒதுக்கி வைப்பதாகும்.

தூப பீடத்தின் மீது நெருப்பு எரி பலிபீடத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. அதே இடத்தில் இருந்து "சென்சர்" தீயும் எடுக்கப்பட்டது. நாதாப் மற்றும் அபிஹூ ஆகியோர் கர்த்தருக்கு முன்பாக "விசித்திரமான நெருப்பை" எரித்ததற்காக மரணத்தால் பாதிக்கப்பட்டனர், அதாவது

தகன பலிபீடத்திலிருந்து எடுக்கப்படாத நெருப்பு. இதன் மூலம் இரண்டு பலிபீடங்களுக்கிடையிலான தொடர்பை துண்டித்தனர். இது கற்றுக்கொடுக்கும் பாடம் என்னவென்றால், நம்முடைய ஜெபங்களும் துதிகளும் எவ்வளவு தீவிரமானதாக இருந்தாலும், நாம் முதலில் கிறிஸ்துவிடம் வந்து, கடவுளின் சொந்த வழியில் "பரிகாரத்தை" பெறவில்லை என்றால், நம்முடைய ஜெபங்கள் கடவுளுக்கு அருவருப்பானதாக இருக்கும்.

திருச்சபையின் பிரார்த்தனைகளில் பாராட்டும் நன்றியும் அடங்கும். அனைத்து பிரார்த்தனைகளும் கடந்த கால கருணைக்காக கடவுளுக்கு நன்றியுடன் கலக்கப்பட வேண்டும். தூபம் ஒரு இனிமையான வாசனையாக இருந்தது. நாம் அவருக்கு முன்பாக ஆராதிக்கும்போதும், நம் இருதயத்தின் கோரிக்கைகளை அவர் முன் வைக்கும்போதும், நம் கடவுள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைகிறார் என்பதை இது குறிக்கிறது.

இவ்வாறு, வாசஸ்தலத்தின் முதல் அறை அதன் தளபாடங்களுடன் நற்செய்தியுகத்தில் கடவுளின் திருச்சபையின் வழிபாட்டிற்கு முன் நிழலாக இருந்ததைக் காண்கிறோம். கொரிந்தியர்களுக்கு பவுல் எழுதிய முதல் நிருபத்தைப் படிக்க வாசகர் அழைக்கப்படுகிறார், அதில் நாம் சுட்டிக்காட்டிய விஷயங்கள், தேவாலயத்தின் வழிபாட்டிற்காக தேவாலயத்தின் வழிபாட்டிற்காக பவுல் தெய்வீக வழிகாட்டுதலின் கீழ் "வரிசைப்படுத்தப்பட்டவை" என்பதை அவர் விரைவில் காண்பார். ஒன்றாக. அத்தியாயத்தில். 11 "பாரம்பரியங்கள்" அதாவது கிறிஸ்துவின் நியமங்களைக் கடைப்பிடித்ததற்காக அவர்களைப் பாராட்டி ஆரம்பிக்கிறார். பின்னர் அவர் அவர்கள் செய்த சில முறைகேடுகளை சரிசெய்வார், அதே சமயம் "மரபுகளை" முக்கியமாக கடைப்பிடிக்கிறார். பின்னர் தேவாலயத்தில் "போதனை" பற்றிய குறிப்புகள் செய்யப்படுகின்றன. இது ஒரு பரஸ்பர குணாதிசயமாக இருந்தது, மேலும் பலர் பங்கேற்றனர். "அப்போஸ்தலர்களின் போதனையில்" திருச்சபை

தொடர்வதற்கான தெளிவான குறிப்பை இங்கு காண்கிறோம். பின்னர் அத்தியாயத்தில் கீழே இறக்கவும். 11 அவர்கள் "அப்பம் பிட்டுதலிலும்" தொடர்ந்ததைக் காண்கிறோம். மற்றும் அத்தியாயத்தில். 14 சர்ச் தொடர்ந்து ஈடுபடும் "பிரார்த்தனைகள்" பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இப்போது நாம் பரிசுத்த ஸ்தலத்தை விட்டுச் செல்வதற்கு முன், அவருடைய தேவாலயத்தை இவ்வாறு வரிசைப்படுத்துவதில் கடவுளின் ஞானத்தையும் அன்பையும் நாம் நன்கு பரிசீலிக்கலாம். ஒன்றுசேர்வதில், தேவாலயத்தின் மைய ஈர்ப்பு கர்த்தருடைய இரவு உணவை கடவுள் நியமித்தார், கூறுகள் காரணமாக அல்ல, ஆனால் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய விஷயங்களால். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் உடலையும் இரத்தத்தையும் அழகாக வெளிப்படுத்தினர்: அவர்கள் மீட்டி, மன்னிப்பு, கடவுளுடன் சமாதானம் பற்றி பேசினார்கள்; அவர்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் ஆதாரத்தையும் ஆதாரத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர், மேலும் அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் மகிமையான தோற்றத்தை சுட்டிக்காட்டினர். தேவாலயத்தில் இந்த ஒழுங்குமுறை வைத்திருக்கும் இடத்தை விட வேறு ஏதாவது பொருத்தமான மற்றும் பொருத்தமானதாக இருக்க முடியுமா? அறிவுரை வழங்கத் தகுதியுள்ளவர்களால் "கற்பித்தல்" அல்லது தெய்வீக சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துவது திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். "வார்த்தையின் நேர்மையான பால் ஆசை" என்கிறார் பீட்டர், "அதன் மூலம் நீங்கள் வளரலாம்." கடைசியாக, "பிரார்த்தனைகள்" (அவற்றுடன் ஒன்றுபட்ட புகழுடன் இருக்க வேண்டும்) ஆன்மாவை கடவுளிடம் இழுத்து அங்கேயே வைத்திருங்கள். அவை கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களை நமக்குக் கொண்டு வருகின்றன. அவர்களால் தேவைப்படும் நேரத்தில் உதவி செய்ய அருளைக் காண்கிறோம். உண்மையில், இந்த தெய்வீக நியமனங்களில், தெய்வீக வாழ்வில் திருச்சபையின் மேம்பாட்டிற்கு

அவசியமானதாக இருக்கக்கூடிய அனைத்தையும் நாம் பெற்றுள்ளோம்.

அத்தியாயம் XIV

தி ஹோலி ஆஃப் ஹோலிஸ்

இந்த பெட்டியானது ஒரு சதுர அறை, புனித இடத்திலிருந்து அழகான முக்காடு மூலம் பிரிக்கப்பட்டது, அதில் நாம் பின்னர் ஏதாவது சொல்ல வேண்டும். கட்டிடம், நிச்சயமாக, புனித ஸ்தலத்தின் அதே பொருட்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இரண்டு பெட்டிகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு தளபாடங்கள் மற்றும் வெளிச்சத்தில் இருந்தது. மகா பரிசுத்த ஸ்தலம் அடங்கியது:--(1) உடன்படிக்கைப் பேழை. இது தங்கத்தால் மூடப்பட்ட மரப்பெட்டியாக இருந்தது. அதில் நியாயப்பிரமாணத்தின் பிரதியும், அற்புதமாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட மன்னாவின் தங்கப் பானையும், துளிர்விட்ட ஆரோனின் தடியும் இருந்தன. (2) கருணை இருக்கை. இது பேழையின் மூடியை உருவாக்கியது மற்றும் திடமான தங்கத்தால் ஆனது. ஒரு அழகான தங்கக் கிரீடம் பக்கங்களிலும் அலங்கரிக்கப்பட்டது, இரண்டு தங்க கேருபீன்கள் ஒவ்வொரு முனையிலும் ஒன்று, தங்கள் இறக்கைகள் ஒன்றையொன்று நோக்கி நீட்டின மற்றும் அவற்றின் முகங்கள் பேழையை நோக்கி வளைந்தன. மொத்தமும் ஒரு பொன் நிறை கொண்டு அடிக்கப்பட்டது. புனித ஸ்தலத்தைப் போல, மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு ஜன்னல்கள் இல்லை; அது ஒரு விளக்குத்தண்டு இல்லை, மற்றும் அடர்த்தியான முக்காடு நெருக்கமாக வைக்கப்பட்டிருந்ததால் அது முழு மற்றும் நிரந்தர இருளில் இருந்திருக்கும், ஆனால் அதை ஒளிரச் செய்யும் புகழ்பெற்ற ஒளிக்காக. அந்த ஒளி என்ன? அது செக்கினா கடவுளின் ஒளி. உடன்படிக்கைப் பேழைக்கு நேர் மேலே தெய்வீக இருப்பின் அற்புதமான சின்னம் உயர்ந்தது - பகலில் மேகத் தூண் மற்றும் இரவில் நெருப்பு. இந்த மர்மமான நெருப்பு வாசஸ்தலத்தின் தடிமனான உறைகளுக்குள் ஊடுருவி, மகிமையின் செருபுகளுக்கு இடையில் கருணை இருக்கையில் இறங்கியது, இதனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அமானுஷ்ய ஒளியின்

ஜ்வாலையால் ஒளிர்ச் செய்தது. தங்கச் சுவர்கள், அழகான உறை மற்றும் முக்காடு, தங்கப் பேழை மற்றும் கருணை இருக்கை, மற்றும் வானத்திலிருந்து வரும் தெய்வீக ஒளியால் மிகவும் பிரமாதமாக ஒளிரும் இந்தப் பெட்டி எவ்வளவு அற்புதமானதாக இருந்திருக்கும் என்பதை வாசகர் எளிதில் கற்பனை செய்யலாம்! அது ஒரு விளக்குத்தண்டு இல்லை, மற்றும் அடர்த்தியான முக்காடு நெருக்கமாக வைக்கப்பட்டிருந்ததால் அது முழு மற்றும் நிரந்தர இருளில் இருந்திருக்கும், ஆனால் அதை ஒளிர்ச் செய்யும் புகழ்பெற்ற ஒளிக்காக. அந்த ஒளி என்ன? அது செக்கினா கடவுளின் ஒளி. உடன்படிக்கைப் பேழைக்கு நேர் மேலே தெய்வீக இருப்பின் அற்புதமான சின்னம் உயர்ந்தது - பகலில் மேகத் தூண் மற்றும் இரவில் நெருப்பு. இந்த மர்மமான நெருப்பு வாசஸ்தலத்தின் தடிமனான உறைகளுக்குள் ஊடுருவி, மகிமையின் செருபுகளுக்கு இடையில் கருணை இருக்கையில் இறங்கியது, இதனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அமானுஷ்ய ஒளியின் ஜ்வாலையால் ஒளிர்ச் செய்தது. தங்கச் சுவர்கள், அழகான உறை மற்றும் முக்காடு, தங்கப் பேழை மற்றும் கருணை இருக்கை, மற்றும் வானத்திலிருந்து வரும் தெய்வீக ஒளியால் மிகவும் பிரமாதமாக ஒளிரும் இந்தப் பெட்டி எவ்வளவு அற்புதமானதாக இருந்திருக்கும் என்பதை வாசகர் எளிதில் கற்பனை செய்யலாம்! அது ஒரு விளக்குத்தண்டு இல்லை, மற்றும் அடர்த்தியான முக்காடு நெருக்கமாக வைக்கப்பட்டிருந்ததால் அது முழு மற்றும் நிரந்தர இருளில் இருந்திருக்கும், ஆனால் அதை ஒளிர்ச் செய்யும் புகழ்பெற்ற ஒளிக்காக. அந்த ஒளி என்ன? அது செக்கினா கடவுளின் ஒளி. உடன்படிக்கைப் பேழைக்கு நேர் மேலே தெய்வீக இருப்பின் அற்புதமான சின்னம் உயர்ந்தது - பகலில் மேகத் தூண் மற்றும் இரவில் நெருப்பு. இந்த மர்மமான நெருப்பு வாசஸ்தலத்தின் தடிமனான உறைகளுக்குள் ஊடுருவி, மகிமையின் செருபுகளுக்கு இடையில் கருணை இருக்கையில் இறங்கியது, இதனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அமானுஷ்ய ஒளியின் ஜ்வாலையால் ஒளிர்ச் செய்தது. தங்கச் சுவர்கள், அழகான உறை மற்றும் முக்காடு, தங்கப் பேழை மற்றும் கருணை இருக்கை,

மற்றும் வானத்திலிருந்து வரும் தெய்வீக ஒளியால் மிகவும் பிரமாதமாக ஒளிரும் இந்தப் பெட்டி எவ்வளவு அற்புதமானதாக இருந்திருக்கும் என்பதை வாசகர் எளிதில் கற்பனை செய்யலாம்! மற்றும் தடிமனான முக்காடு நெருக்கமாக வைக்கப்பட்டதால், அது முழுதும் நிரந்தரமான இருளில் இருந்திருக்கும், ஆனால் அதை ஒளிர்ச் செய்யும் புகழ்பெற்ற ஒளிக்காக. அந்த ஒளி என்ன? அது செக்கினா கடவுளின் ஒளி. உடன்படிக்கைப் பேழைக்கு நேர் மேலே தெய்வீக இருப்பின் அற்புதமான சின்னம் உயர்ந்தது - பகலில் மேகத் தூண் மற்றும் இரவில் நெருப்பு. இந்த மர்மமான நெருப்பு வாசஸ்தலத்தின் தடிமனான உறைகளுக்குள் ஊடுருவி, மகிமையின் செருபுகளுக்கு இடையில் கருணை இருக்கையில் இறங்கியது, இதனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அமானுஷ்ய ஒளியின் ஜ்வாலையால் ஒளிர்ச் செய்தது. தங்கச் சுவர்கள், அழகான உறை மற்றும் முக்காடு, தங்கப் பேழை மற்றும் கருணை இருக்கை, மற்றும் வானத்திலிருந்து வரும் தெய்வீக ஒளியால் மிகவும் பிரமாதமாக ஒளிரும் இந்தப் பெட்டி எவ்வளவு அற்புதமானதாக இருந்திருக்கும் என்பதை வாசகர் எளிதில் கற்பனை செய்யலாம்! மற்றும் தடிமனான முக்காடு நெருக்கமாக வைக்கப்பட்டதால், அது முழுதும் நிரந்தரமான இருளில் இருந்திருக்கும், ஆனால் அதை ஒளிர்ச் செய்யும் புகழ்பெற்ற ஒளிக்காக. அந்த ஒளி என்ன? அது செக்கினா கடவுளின் ஒளி. உடன்படிக்கைப் பேழைக்கு நேர் மேலே தெய்வீக இருப்பின் அற்புதமான சின்னம் உயர்ந்தது - பகலில் மேகத் தூண் மற்றும் இரவில் நெருப்பு. இந்த மர்மமான நெருப்பு வாசஸ்தலத்தின் தடிமனான உறைகளுக்குள் ஊடுருவி, மகிமையின் செருபுகளுக்கு இடையில் கருணை இருக்கையில் இறங்கியது, இதனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அமானுஷ்ய ஒளியின் ஜ்வாலையால் ஒளிர்ச் செய்தது. தங்கச் சுவர்கள், அழகான உறை மற்றும் முக்காடு, தங்கப் பேழை மற்றும் கருணை இருக்கை, மற்றும் வானத்திலிருந்து வரும் தெய்வீக ஒளியால் மிகவும் பிரமாதமாக ஒளிரும் இந்தப் பெட்டி எவ்வளவு அற்புதமானதாக இருந்திருக்கும் என்பதை வாசகர் எளிதில் கற்பனை செய்யலாம்! ஆனால் அதை

ஒளிர்ச்செய்த புகழ்பெற்ற ஒளிக்காக. அந்த ஒளி என்ன? அது செக்கினா கடவுளின் ஒளி. உடன்படிக்கைப் பேழைக்கு நேர் மேலே தெய்வீக இருப்பின் அற்புதமான சின்னம் உயர்ந்தது - பகலில் மேகத் தூண் மற்றும் இரவில் நெருப்பு. இந்த மர்மமான நெருப்பு வாசஸ்தலத்தின் தடிமனான உறைகளுக்குள் ஊடுருவி, மகிமையின் செருபுகளுக்கு இடையில் கருணை இருக்கையில் இறங்கியது, இதனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அமானுஷ்ய ஒளியின் ஜ்வாலையால் ஒளிர்ச் செய்தது. தங்கச் சுவர்கள், அழகான உறை மற்றும் முக்காடு, தங்கப் பேழை மற்றும் கருணை இருக்கை, மற்றும் வானத்திலிருந்து வரும் தெய்வீக ஒளியால் மிகவும் பிரமாதமாக ஒளிரும் இந்தப் பெட்டி எவ்வளவு அற்புதமானதாக இருந்திருக்கும் என்பதை வாசகர் எளிதில் கற்பனை செய்யலாம்! ஆனால் அதை ஒளிர்ச்செய்த புகழ்பெற்ற ஒளிக்காக. அந்த ஒளி என்ன? அது செக்கினா கடவுளின் ஒளி. உடன்படிக்கைப் பேழைக்கு நேர் மேலே தெய்வீக இருப்பின் அற்புதமான சின்னம் உயர்ந்தது - பகலில் மேகத் தூண் மற்றும் இரவில் நெருப்பு. இந்த மர்மமான நெருப்பு வாசஸ்தலத்தின் தடிமனான உறைகளுக்குள் ஊடுருவி, மகிமையின் செருபுகளுக்கு இடையில் கருணை இருக்கையில் இறங்கியது, இதனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அமானுஷ்ய ஒளியின் ஜ்வாலையால் ஒளிர்ச் செய்தது. தங்கச் சுவர்கள், அழகான உறை மற்றும் முக்காடு, தங்கப் பேழை மற்றும் கருணை இருக்கை, மற்றும் வானத்திலிருந்து வரும் தெய்வீக ஒளியால் மிகவும் பிரமாதமாக ஒளிரும் இந்தப் பெட்டி எவ்வளவு அற்புதமானதாக இருந்திருக்கும் என்பதை வாசகர் எளிதில் கற்பனை செய்யலாம்! உடன்படிக்கைப் பேழைக்கு நேர் மேலே தெய்வீக இருப்பின் அற்புதமான சின்னம் உயர்ந்தது - பகலில் மேகத் தூண் மற்றும் இரவில் நெருப்பு. இந்த மர்மமான நெருப்பு வாசஸ்தலத்தின் தடிமனான உறைகளுக்குள் ஊடுருவி, மகிமையின் செருபுகளுக்கு இடையில் கருணை இருக்கையில் இறங்கியது, இதனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அமானுஷ்ய ஒளியின் ஜ்வாலையால் ஒளிர்ச் செய்தது. தங்கச் சுவர்கள், அழகான உறை மற்றும் முக்காடு, தங்கப் பேழை மற்றும்

கருணை இருக்கை, மற்றும்
வானத்திலிருந்து வரும் தெய்வீக ஒளியால்
மிகவும் பிரமாதமாக ஒளிரும் இந்தப் பெட்டி
எவ்வளவு அற்புதமானதாக இருந்திருக்கும்
என்பதை வாசகர் எளிதில் கற்பனை
செய்யலாம்! உடன்படிக்கைப் பேழைக்கு
நேர் மேலே தெய்வீக இருப்பின் அற்புதமான
சின்னம் உயர்ந்தது - பகலில் மேகத் தூண்
மற்றும் இரவில் நெருப்பு. இந்த மர்மமான
நெருப்பு வாசஸ்தலத்தின் தடிமனான
உறைகளுக்குள் ஊடுருவி, மகிமையின்
செருபுகளுக்கு இடையில் கருணை
இருக்கையில் இறங்கியது, இதனால் மகா
பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அமானுஷ்ய ஒளியின்
ஜ்வாலையால் ஒளிர்ச் செய்தது. தங்கச்
சுவர்கள், அழகான உறை மற்றும் முக்காடு,
தங்கப் பேழை மற்றும் கருணை இருக்கை,
மற்றும் வானத்திலிருந்து வரும் தெய்வீக
ஒளியால் மிகவும் பிரமாதமாக ஒளிரும்
இந்தப் பெட்டி எவ்வளவு அற்புதமானதாக
இருந்திருக்கும் என்பதை வாசகர் எளிதில்
கற்பனை செய்யலாம்!

அப்படியானால், இந்த மகா பரிசுத்த இடம்
எதைக் குறிக்கிறது? அது யெகோவாவின்
பரிசுத்த பிரசன்னத்தைக் குறிக்கிறது
என்பதில் சந்தேகமில்லை. எபிரெயர் 9:24-ல்
நாம் வாசிக்கிறபடி, பரலோகம், ஒரு
உள்ளூரல்ல, ஆனால் ஒரு மாநிலம்:
"கிறிஸ்து உண்மையான மாதிரியைப் போல
கைகளால் செய்யப்பட்ட பரிசுத்த
ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிக்கவில்லை,
ஆனால் இப்போது முகத்திற்கு முன்பாக
தோன்றுவதற்காக பரலோகத்திற்குள்
நுழைந்தார். கடவுளின் நமக்காக." இது
முடிவானது. இப்போது சின்னங்களை
விரிவாக ஆராய்வோம்.

1வது தங்கம், செழுமையான தொங்கல்கள்
மற்றும் மூடுதல், முன்பு விளக்கியது போல்,
செல்வம், மகிமை, மரியாதை, பரிசுத்தம்,
பரலோகம் ஆகியவற்றை
சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த விஷயங்கள்
அனைத்தும் கடவுளுக்கும்
சொர்க்கத்திற்கும் சொந்தமானது,
அவற்றின் முதன்மை ஆதாரம்.

2வது. கருணை இருக்கையும் வெகினாவும்
இணைந்த பேழை, உயரத்தில்

சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்
 யெகோவாவின் அடையாளமாக இருக்கிறது.
 பேழை எப்போதும் கடவுளின்
 பிரசன்னத்துடன் ஒத்ததாகவே
 கருதப்பட்டது. இதுவே தெய்வீக நோக்கமாக
 இருந்தது என்பது அதன் பின்னரான
 வரலாற்றில் இதனுடன் தொடர்புடைய பல
 சம்பவங்களிலிருந்து தெளிவாகிறது.
 பெலிஸ்தியர்களால் அது
 கைப்பற்றப்பட்டபோது, ஏலியின் மருமகள்
 இறந்துபோகிறாள்: "பேழை
 எடுக்கப்பட்டதால் மகிமை இஸ்ரவேலை
 விட்டுப் போய்விட்டது." அது தாகோன்
 கோவிலுக்குள் கொண்டு
 செல்லப்பட்டபோது, மீன் கடவுள் அதன் முன்
 மீண்டும் மீண்டும் விழுந்தது. எங்கு
 சிறைபிடிக்கப்பட்டதோ அங்கெல்லாம்
 கொள்ளைநோயும் கொள்ளைநோயும்
 மக்களை அழித்தன. அதைத்
 தொட்டதற்காக ஊசா கொல்லப்பட்டார்,
 பெத்ஷிமேசின் ஐம்பதாயிரம் பேர் அதைக்
 கண்டதற்காகக் கொல்லப்பட்டனர்.
 மறுபுறம், ஒபேத்-ஏதோமின் வீடு அதன்
 கூரையின் அடியில் தங்கியிருக்கும் போது
 அது ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது. இஸ்ரவேலர்கள்
 கடவுள் "கேருபீன்களுக்கு இடையே"
 வசிப்பதைப் பற்றி அடிக்கடி பேசினர்,
 மேலும் பெலிஸ்தியர்கள் பேழையைக்
 குறிப்பிட்டு, "கடவுள் முகாமுக்குள் வந்தார்"
 என்று கூறினார்கள். இவை
 அனைத்திலிருந்தும் முழுப் பேழையும்
 கடவுளின் கம்பீரமான மற்றும் பயங்கரமான
 பிரசன்னத்தின் அடையாளமாக இருந்தது
 என்பது தெளிவாகிறது. இப்போது அதன்
 பாகங்களைக் கருத்தில் கொள்வோம். (அ)
 பேழையில் சட்டத்தின் நகல் இருந்தது. பவுல்
 கூறுகிறார்: "சட்டம் பரிசுத்தமானது,
 நீதியானது, நல்லது." அது கடவுளின்
 பரிபூரண பரிசுத்தத்தின் சின்னமாக
 இருந்தது. இது "உடன்படிக்கையின் சட்டம்",
 எனவே பேழையில் அதன் இடம் கடவுள்
 "கடவுளைக் காக்கும் உடன்படிக்கை"
 என்பதைக் குறிக்கிறது. "கர்த்தருடைய
 வார்த்தையை மீற முடியாது," அது
 "என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்", மேலும்
 அவர் வாக்குறுதியளித்ததை அவர்
 நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவார். தேவன்
 மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டபோது, அவருடைய
 குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்

உருவத்தில், தாவீதின் வார்த்தைகள் நிறைவேறின. நான் உமக்கு விரோதமாகப் பாவம் செய்யாதபடிக்கு, உமது சட்டத்தை என் இருதயத்தில் மறைத்து வைத்தேன், இயேசு "சட்டத்தை நிறைவேற்றி, அதைக் கனம்பண்ணும்படி செய்தார்." (ஆ) பேழையில் "மன்னாவின் பொன் பானையும் இருந்தது." மன்னா என்பது தரிசு பாலைவனத்தில் கடவுள் தம் மக்களுக்கு உணவளித்த இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட உணவு, அது பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்தது; அது மர்மமானது - மக்கள் சொன்னார்கள்: "அது என்ன?" இது பூமியின் விளைச்சல் அல்ல, ஏனெனில் பாலைவனம் தரிசாக இருந்தது. அற்புதமாக பேழையில் பாதுகாக்கப்படுகிறது. இப்போது இவை அனைத்தும் கடவுளின் ஆழமான நோக்கத்தைப் பற்றி தெளிவாகப் பேசுகின்றன, இது பல ஆண்டுகளாக மறைக்கப்பட்டு, ஆனால் இப்போது இயேசு கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, ஒரு மனிதன் சாப்பிட்டால், அவன் என்றென்றும் வாழ்வான். நானே ஜீவ அப்பம்" என்று இயேசு சொன்னார். "உன் பிதாக்கள் வனாந்தரத்தில் மன்னா சாப்பிட்டு இறந்துவிட்டார்கள். இது வானத்திலிருந்து இறங்கி வரும் அப்பம், கிளர்ச்சிக் கட்சி ஒரு பயங்கரமான மரணத்தை அனுபவித்தது. இப்போது ஏன் இந்தக் கோல் பேழையில் வைக்கப்பட்டது? நம்பின் படி. 11:10 அது "கிளர்ச்சியின் பிள்ளைகளுக்கு எதிராக ஒரு அடையாளமாக வைக்கப்பட்டது." இது அதன் உடனடி பயன்பாடாகும். ஆனால் அது இஸ்ரவேலருக்கு அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகையில், அது இயேசு கிறிஸ்துவின் அரச ஆசாரியத்துவத்தைப் பற்றிய கடவுளின் இரகசிய நோக்கத்தையும் குறிக்கிறது. கருத்தில் கொள்ளுங்கள்: அது ஒரு உலர்ந்த குச்சி. கிறிஸ்து "வறண்ட நிலத்திலிருந்து வேராக" இருந்தார். ஆனால் இப்போது அது மலர்ந்து, அவருடைய சிம்மாசனத்தில் பெரிய பிரதான ஆசாரியனாகப் பலனளித்திருக்கிறது. இது இயேசு கிறிஸ்துவின் அரச ஆசாரியத்துவத்தைப் பற்றிய கடவுளின் இரகசிய நோக்கத்தையும் குறிக்கிறது. கருத்தில் கொள்ளுங்கள்: அது ஒரு உலர்ந்த குச்சி. கிறிஸ்து "வறண்ட நிலத்திலிருந்து வேராக" இருந்தார். ஆனால் இப்போது அது

மலர்ந்து, அவருடைய சிம்மாசனத்தில் பெரிய பிரதான ஆசாரியனாகப் பலனளித்திருக்கிறது. இது இயேசு கிறிஸ்துவின் அரச ஆசாரியத்துவத்தைப் பற்றிய கடவுளின் இரகசிய நோக்கத்தையும் குறிக்கிறது. கருத்தில் கொள்ளுங்கள்: அது ஒரு உலர்ந்த குச்சி. கிறிஸ்து "வறண்ட நிலத்திலிருந்து வேராக" இருந்தார். ஆனால் இப்போது அது மலர்ந்து, அவருடைய சிம்மாசனத்தில் பெரிய பிரதான ஆசாரியனாகப் பலனளித்திருக்கிறது.

இவ்வாறு, பேழையின் உள்ளடக்கங்கள் பல ஆண்டுகளாக மறைக்கப்பட்ட கடவுளின் ரகசிய நோக்கத்தைப் பற்றி பேசுகின்றன, ஆனால் இப்போது இயேசுவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. "தேவன் தம்மில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம்பண்ணினவைகளைக் கண்காணவில்லை, காது கேட்கவில்லை, மனுவடிவையே இருதயத்தில் பிரவேசிக்கவில்லை என்று எழுதியிருக்கிறபடி, தேவன் தம்முடைய ஆவியினாலே அவைகளை நமக்கு வெளிப்படுத்தினார், ஏனென்றால் ஆவி ஆராய்கிறது. எல்லாம் - ஆம், கடவுளின் ஆழமான விஷயங்கள்."

3வது. கருணை இருக்கை. பேழையின் இந்த அழகிய மூடுதலின் பெயர் மிகவும் அறிவுறுத்துகிறது. இது பிராபிட்டியேட்டரி. இது கடவுளின் பரிதாபகரமான, இரக்கமுள்ள மற்றும் அன்பான இயல்பைக் குறிக்கிறது. பேழையின் உள்ளடக்கங்கள் கடவுளின் நீதியையும் விசுவாசத்தையும் சுட்டிக்காட்டி, கிறிஸ்துவின் வருகையை நமது நீதியாகவும், நமது பெரிய ராஜாவாகவும் பாதிரியாராகவும் சுட்டிக்காட்டியது; கருணை இருக்கை கடவுள் சாதகமாகவும், நம்மைக் காப்பாற்ற விரும்புவதாகவும் கூறுகிறது. காலத்தின் முழுமையில் கடவுள் ஒரு உண்மையான கருணை இருக்கையை - இயேசு கிறிஸ்து - - இது ஒரு அழகான நிழலாக இருந்தது என்பதை இது குறிக்கிறது. "அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமானவர், நம்முடைய பாவங்களுக்காக மட்டுமல்ல, முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்காகவும் அவர்."

உண்மையும் நீதியும், அன்பும் கருணையும் எப்படி அழகாக ஒன்றாகக் கலந்திருக்கின்றன என்பதை இங்கே கவனியுங்கள்; முன்னவர் பேழையிலும், பின்னவர் கருணை இருக்கையிலும். எனவே கிறிஸ்துவில்"

4வது. மகிமையின் கேரூபீன்கள். இவை கருணை இருக்கையின் மீது கீழே பார்க்கும் தேவதூதர்களின் உருவங்கள், இறக்கைகள் ஒருவருக்கொருவர் நீட்டின. அவர்களின் அணுகுமுறை பேழை மற்றும் கருணை இருக்கையின் மர்மங்களைப் புரிந்து கொள்ள அவர்களின் தீவிர விருப்பத்தை சுட்டிக்காட்டியது. அவர்கள் பரலோகத்தில் கடவுளின் சிம்மாசனத்தைச் சுற்றியுள்ள தேவதூதர்களையும் தேவதூதர்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள். ஜீவ விருட்சத்தைக் காக்கவும், குற்றவாளிகள் அதைப் புசிப்பதைத் தடுக்கவும் ஏதேன் வாயிலில் கேரூபீன்கள் வைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி வாசிக்கிறோம். இந்த வீழ்ச்சியடைந்த பாவ நிலையில் எந்த மனிதனும் விருப்பத்துடன் "எப்பொழுதும் வாழமாட்டான்" என்பதால் இது ஒரு இரக்கமுள்ள தடுப்பு ஆகும். இங்கும் கருணை இருக்கையைக் காக்கிறார்கள்; அவர்கள் கருணை இருக்கையையும் பேழையையும் மிகவும் உன்னிப்பாகப் பார்க்கும்போது, "தேவதைகள் எந்தெந்த விஷயங்களை (நம்முடைய இரட்சிப்பின் விஷயங்கள்) பார்க்க விரும்புகிறார்கள்" என்ற பழமொழியை நினைவுபடுத்துகிறோம். கடவுளின் தூதர்கள் மனித இனத்தின் தலைவிதியில் ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்டுள்ளனர் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. குழந்தைகளைப் பற்றி கிறிஸ்து சொன்னார், "அவர்களின் தேவதூதர்கள் எப்போதும் பரலோகத்திலிருக்கும் என் பிதாவின் முகத்தைப் பார்க்கிறார்கள்." எபிரேய மொழியில் கேள்வி கேட்கப்படுகிறது, "அவர்கள் அனைவரும் இரட்சிப்பின் வாரிசுகளாக இருக்க வேண்டிய அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய அனுப்பப்பட்ட ஊழிய ஆவிகள் அல்லவா?" "மனந்திரும்புதல் தேவையில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது நீதிமான்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக மனந்திரும்பும் ஒரு

பாவியின் மீது" கடவுளின் மகிழ்ச்சியில் மகிழ்ச்சியடைவதாக இயேசு அவர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். அவர்கள் கடவுளுடைய விஷயங்களை மனிதனுக்கு ஊழியம் செய்வதில் பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறார்கள்; மற்றும் சிறந்த எதிர்காலத்தில் - வெளிப்படுத்தலில் காணப்படுவது போல் - அவர்கள் ராஜாக்களின் ராஜா மற்றும் பிரபுக்களின் பிரபுவின் புகழ்பெற்ற வெற்றிகளில் இணைவார்கள். "மனந்திரும்புதல் தேவையில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது நீதிமான்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக மனந்திரும்பும் ஒரு பாவியின் மீது" கடவுளின் மகிழ்ச்சியில் மகிழ்ச்சியடைவதாக இயேசு அவர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். அவர்கள் கடவுளுடைய விஷயங்களை மனிதனுக்கு ஊழியம் செய்வதில் பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறார்கள்; மற்றும் சிறந்த எதிர்காலத்தில் - வெளிப்படுத்தலில் காணப்படுவது போல் - அவர்கள் ராஜாக்களின் ராஜா மற்றும் பிரபுக்களின் பிரபுவின் புகழ்பெற்ற வெற்றிகளில் இணைவார்கள். "மனந்திரும்புதல் தேவையில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது நீதிமான்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக மனந்திரும்பும் ஒரு பாவியின் மீது" கடவுளின் மகிழ்ச்சியில் மகிழ்ச்சியடைவதாக இயேசு அவர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். அவர்கள் கடவுளுடைய விஷயங்களை மனிதனுக்கு ஊழியம் செய்வதில் பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறார்கள்; மற்றும் சிறந்த எதிர்காலத்தில் - வெளிப்படுத்தலில் காணப்படுவது போல் - அவர்கள் ராஜாக்களின் ராஜா மற்றும் பிரபுக்களின் பிரபுவின் புகழ்பெற்ற வெற்றிகளில் இணைவார்கள்.

5வது. மகிமையின் ஷெச்சினா. இது, நாம் பார்த்தது போல், கருணை இருக்கையின் மீது பாய்ந்த இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒளி, மற்றும் புனிதமான புனிதத்தின் ஒரே ஒளி. முன்பு பார்த்தது போன்ற உள் கூடாரம், சொர்க்கத்தின் சின்னமாக இருந்தது, இங்கே நமக்கு கடவுளின் சின்னம் உள்ளது. சொர்க்கத்திற்கு இயற்கையின் ஒளி தேவையில்லை - கடவுள் அதன் ஒளி. ஆனால்

இந்த இடமும் இந்த ஒளியும் கடவுள் மனிதனுடன் வசிப்பதற்காக இறங்கி வந்ததைச் சுட்டிக்காட்டியது. "அவர் கேருபீன்களுக்கு நடுவில் வசிக்கிறார்" என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் மோசேயிடம், "சாட்சிப்பெட்டியின் மேல் இருக்கும் இரண்டு கேருபீன்களுக்கு நடுவில் இருந்து நான் இரக்க இருக்கைக்கு மேலே இருந்து உன்னோடு பேசுவேன்" என்றார். இது இயேசுவின் திருச்சபை தொடர்பாக கடவுளின் மகிமையின் புகழ்பெற்ற முன்னறிவிப்பாகும். ஆனால் இது பின்னர். வாசஸ்தலத்தின் இரண்டு அறைகளிலும் பாலைவன மணலைத் தவிர வேறு தளம் இல்லை என்ற உண்மையை மட்டும் இங்கு கவனிக்கிறேன்.

அத்தியாயம் XV

உயர் பூசாரி

பிரதான ஆசாரியரைக் கருத்தில் கொள்வது எங்கள் கடைசி ஆனால் மிகப்பெரிய தீம். பிரதான ஆசாரியர் கிறிஸ்துவின் ஒரு மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்று புதிய ஏற்பாடு முழுமையாகவும் ஏராளமாகவும் நிரூபிக்கிறது. ஆனால், நாம் பார்க்கப்போவது போல, கிறிஸ்துவின் மகிமையும் மகத்துவமும் அதை விளக்குவதற்கு யூத பிரதான ஆசாரியனை விட அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. பொருள் பரந்ததாக இருப்பதால், அதை பிரிவுகளாகப் பிரிப்பது மிகவும் வசதியாக இருக்கும். முதலில் அவருடைய ஆடைகளை எடுத்துக் கொள்வோம்.

இவை வளமாகவும் அழகாகவும் இருந்தன. கீழ் ஆடைகள் தூய வெள்ளை துணியால் ஆனது. "பரிசுத்தரும், தீங்கற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளிடமிருந்து பிரிந்தவருமான" இயேசுவின் குணம் மற்றும் வாழ்க்கையின் தூய்மை மற்றும் துருப்பிடிக்காத தன்மையை இதன் மூலம் நினைவுபடுத்துகிறோம். அடுத்து "ஏபோத்தின் அங்கி" வந்தது. இது ஒரு வகையான டூனிக், நீல நிறப் பொருள், முழங்கால்களுக்குக் கீழே இறங்குகிறது. "அதன் விளிம்பில்" நீலம் மற்றும் ஊதா மற்றும் கருஞ்சிவப்பு மாதுளைகள் இருந்தன;

பிரதான பூசாரி மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் சென்றபோது இனிமையாக ஒலித்த தங்க மணிகள், மாறி மாறி ஒலித்தன. வாசஸ்தலத்தின் தொங்கும் மற்றும் உட்புற உறைகளும் அதே பொருளிலும் நிறத்திலும் இருந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிரதான ஆசாரியரின் ஆடை கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியில் நமக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பரிசுத்த மகிழ்ச்சியைக் குறிக்கிறது. இந்த அங்கியின் மேல் ஏபோத் வந்தது. இது ஒரு விரிவான மற்றும் விலையுயர்ந்த ஆடை. அது தோள்பட்டைகளால் தொங்கவிடப்பட்ட ஒரு குட்டையான அங்கியாக இருந்தது, அது தங்கம், நீலம், ஊதா, கருஞ்சிவப்பு மற்றும் மெல்லிய துணியால் ஆனது. தங்கத் தகடுகள் மெல்லியதாக அடித்து, நூல்களாக வெட்டப்பட்டு, கலைப்பொருளாக வேலை செய்தன. சில காலத்திற்கு முன்பு லண்டனில் நடந்த இந்திய மற்றும் காலனித்துவ கண்காட்சியைப் பார்வையிட்டபோது, சில ஓரியண்டல் தங்க ஊசி வேலைகளைப் பார்த்தேன், இது இந்த எபோத்தின் விளக்கத்திற்கு வினோதமாக ஒத்துப்போகிறது. இந்த வேலை நான் முன்பு பார்த்த அனைத்தையும் செழுமையிலும் அழகிலும் மிஞ்சியது. இந்த எபோதில் நமது பெரிய பிரதான ஆசாரியரின் தெய்வீக மகிமை மற்றும் கண்ணியத்தின் சின்னம் உள்ளது; அவர் பூமியில் தோன்றியதைப் போல அல்ல, ஆனால் அவர் இப்போது நமக்காக கடவுளின் முன்னிலையில் தோன்றுகிறார். இந்த அழகான ஏபோத்தின் முன்புறத்தில் மார்பகக்கவசம் வைக்கப்பட்டது. இதுவும் புகழ்மிக்க அழகுக் கட்டுரையாக இருந்தது. அது சதுரமாக செய்யப்பட்டு, மார்பகத்தை மூடி ஒரு பாக்கெட்டை உருவாக்கும் வகையில் இரட்டிப்பாக்கப்பட்டது. அதன் அடித்தளம் எபோதைப் போலவே இருந்தது; ஆனால் அதன் முக்கிய அழகு, ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று நான்கு வரிசைகளில் அமைக்கப்பட்ட வெவ்வேறு வண்ணங்களின் பன்னிரண்டு விலையுயர்ந்த கற்களைக் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு கல்லிலும் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களில் ஒன்று பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. எனவே முழு பன்னிரண்டு பழங்குடியினரும் இந்த

மார்பகத்தின் மீது குறிப்பிடப்பட்டனர்; அவர் கடவுளுக்கு முன்பாக தோன்றியபோது பிரதான ஆசாரியரின் இதயத்தில் வைத்தார். பன்னிரண்டு பழங்குடியினரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இந்த பன்னிரண்டு விலையுயர்ந்த கற்களால் செய்யப்பட்ட மார்பகமானது, கிறிஸ்துவின் அழகான சின்னமாக இருக்கிறது, நம்முடைய பெரிய பிரதான பாதிரியார் தேவாலயத்தைத் தாங்குகிறார், அவர் மிகவும் நேசிக்கிறார், அவருடைய இதயத்தில்; அவரது தந்தையின் முன்னிலையில் அவளுக்காக பரிந்து பேசும் போது. எனவே முழு பன்னிரண்டு பழங்குடியினரும் இந்த மார்பகத்தின் மீது குறிப்பிடப்பட்டனர்; அவர் கடவுளுக்கு முன்பாக தோன்றியபோது பிரதான ஆசாரியரின் இதயத்தில் வைத்தார். பன்னிரண்டு பழங்குடியினரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இந்த பன்னிரண்டு விலையுயர்ந்த கற்களால் செய்யப்பட்ட மார்பகமானது, கிறிஸ்துவின் அழகான சின்னமாக இருக்கிறது, நம்முடைய பெரிய பிரதான பாதிரியார் தேவாலயத்தைத் தாங்குகிறார், அவர் மிகவும் நேசிக்கிறார், அவருடைய இதயத்தில்; அவரது தந்தையின் முன்னிலையில் அவளுக்காக பரிந்து பேசும் போது. எனவே முழு பன்னிரண்டு பழங்குடியினரும் இந்த மார்பகத்தின் மீது குறிப்பிடப்பட்டனர்; அவர் கடவுளுக்கு முன்பாக தோன்றியபோது பிரதான ஆசாரியரின் இதயத்தில் வைத்தார். பன்னிரண்டு பழங்குடியினரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இந்த பன்னிரண்டு விலையுயர்ந்த கற்களால் செய்யப்பட்ட மார்பகமானது, கிறிஸ்துவின் அழகான சின்னமாக இருக்கிறது, நம்முடைய பெரிய பிரதான பாதிரியார் தேவாலயத்தைத் தாங்குகிறார், அவர் மிகவும் நேசிக்கிறார், அவருடைய இதயத்தில்; அவரது தந்தையின் முன்னிலையில் அவளுக்காக பரிந்து பேசும் போது.

விலைமதிப்பற்ற கற்கள் இயேசு தனது தேவாலயத்தின் மீது வைத்த மதிப்பைப் பற்றி பேசுகின்றன. அவருடைய உண்மையுள்ள மக்களைப் பற்றி அவர்

கூறுகிறார், "நான் என் நகைகளை எண்ணும்போது அவர்கள் என்னுடையவர்களாக இருப்பார்கள்." அவர் அவர்களை ஒருபோதும் மறப்பதில்லை. அவர்கள் சொர்க்கத்தின் அழகுடன் அழகாக இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் கடவுளின் ஒளியில் பிரகாசிக்கிறார்கள். பிரதான ஆசாரியரின் தோள்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு தங்கத் தகடு இருந்தது, மேலும் ஏபோத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு தட்டிலும் ஒரு பெரிய ஓனிக்ஸ் கல் அமைக்கப்பட்டது, அதில் இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களின் ஆறு பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கே மீண்டும் பன்னிரண்டு பழங்குடியினர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள், மேலும் தேவாலயம் கிறிஸ்துவின் தோள்களில் சுமக்கப்படுவதைப் போல முன்னறிவிக்கப்படுகிறது. வேதாகமத்தில் தோள்பட்டை என்பது பொறுப்பின் சின்னமாகவும், சுமை சுமக்கும் அடையாளமாகவும் உள்ளது. இவ்வாறு ஏசாயா 9ல், "அரசு அவருடைய (கிறிஸ்துவின்) தோளில் இருக்கும்." காணாமற்போன ஆடு, நல்ல மேய்ப்பனின் தோளில் கிடத்தப்பட்டது. அவர் அதை வீட்டில் மகிழ்ச்சியுடன் சுமந்தார். ஆகவே, நம்முடைய பெரிய பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசு எவ்வாறு நம்முடைய காரியத்தை மேற்கொள்கிறார், மேலும் நம்முடைய அக்கறையின் பாரத்தைத் தாங்குகிறார் என்பதை விளக்குவதற்காக தோள்பட்டை தட்டுகள் உள்ளன. "பரலோகத்தைக் கடந்து சென்ற, தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசுவான ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியர் இருப்பதால், நம்முடைய வாக்குமூலத்தை உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்வோம். ஏனென்றால், நம்முடைய பலவீனங்களின் உணர்வைத் தொட முடியாத பிரதான ஆசாரியர் எங்களிடம் இல்லை; எல்லா வகையிலும் நம்மைப் போலவே சோதிக்கப்பட்டும், பாவம் செய்யாமல் இருந்தோம். ஆகவே, நாம் இரக்கத்தைப் பெறுவதற்கும், தேவைப்படும் நேரத்தில் நமக்குத் துணைபுரியும் கிருபையைப் பெறுவதற்கும் தைரியத்துடன் கிருபையின் சிங்காசனத்தை நெருங்குவோம்" (அவர். 4:14). -16). "அவர் தாமே பாடுபட்டு, சோதிக்கப்பட்டு,

சோதிக்கப்படுகிறவர்களுக்குத்
 துணைபுரிய வல்லவராயிருக்கிறார்"
 (அதிகாரம் 2:18). பிரதான ஆசாரியரின்
 இடுப்பில் கட்டப்பட்ட ஆர்வமுள்ள கச்சை,
 ஏபோத் போன்ற அதே பணக்கார மற்றும்
 அழகான வேலை இருந்தது. அதன்
 அடையாள அர்த்தத்தை பின்வரும்
 வேதவசனங்களிலிருந்து சேகரிக்கலாம்:--
 "கடவுளே, என்னைப் பலத்தால் கட்டி, என்
 வழியைச் செம்மையாக்கினார், அவர் என்
 கால்களை மான்கால்களைப் போல
 ஆக்குகிறார்" (சங். 18:32-33). "எனக்காக என்
 புலம்பலை நடனமாக்கினீர்; என் சாக்கை
 அவிழ்த்து, மகிழ்ச்சியை எனக்குக் கட்டினீர்"
 (சங். 30:11). "உங்கள் இடுப்பைக்
 கட்டிக்கொண்டு, உங்கள் விளக்குகள்
 எரிந்துகொண்டு, உங்கள் இறைவனைத்
 தேடும் மனிதர்களைப் போல் நீங்களும்
 இருங்கள். கச்சை கட்டிக்கொண்டு,
 அவர்களை உணவில் உட்கார வைத்து, வந்து
 அவர்களுக்குப் பரிமாறுங்கள்" (லே. 12:35-37).
 "இயேசு ஒரு துண்டை எடுத்து, தம்முடைய
 கச்சையை கட்டிக்கொண்டு, ஒரு
 தொட்டியில் தண்ணீரை ஊற்றி, சீடர்களின்
 கால்களைக் கழுவ ஆரம்பித்தார்" (யோவான்
 13:3-5). ஆதலால், சத்தியத்தை உங்கள்
 இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு நில்லுங்கள் (எபி.
 6:14). இந்த வேதவசனங்களிலிருந்து, கச்சை
 என்பது ஈர்க்கப்பட்ட எழுத்துக்களில் மிகவும்
 பொதுவான உருவமாகத் தெரிகிறது, மேலும்
 வலிமை, வேகம், மகிழ்ச்சி, சேவை செய்யத்
 தயார்நிலை, உண்மை என்று பொருள்படும்.
 இப்போது இவையெல்லாம் இயேசுவை
 நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகக் குறித்து
 உண்மையாக இருக்கிறது. அவர் இரட்சிக்க
 வல்லவர், விரைவாக வழங்குவார்,
 தம்முடைய மக்களைக் குறித்து
 மகிழ்ச்சியடைகிறார், அவர்களுக்கு சேவை
 செய்ய எப்போதும் தயாராக இருக்கிறார்,
 அவர்களை உண்மையின் வழிகளில்
 வழிநடத்துகிறார். கிறிஸ்துவுக்குப்
 பயன்படுத்தப்படும் இந்த கச்சை
 குறிப்பிடத்தக்கது என்பது இயேசுவின்
 மகிமையின் தோற்றத்திலிருந்து
 பாட்மோஸில் ஜானுக்கு
 வெளிப்படுத்தப்பட்டது: "நான் ஏழு பொன்
 குத்துவிளக்குகளைக் கண்டேன்;
 மெழுகுவர்த்திகளின் நடுவில் ஒரு மனித
 குமாரனைப் போன்றது. கால்வரை ஆடை

அணிந்து, மார்பில் தங்கக் கச்சையைக் கட்டிக்கொள்" (வெளி. 1:12-13). பிரதான ஆசாரியர் தலையில் MITER அல்லது தலைப்பாகையும் அணிந்திருந்தார். இது மெல்லிய கைத்தறி அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பட்டு.

அது ஒரு நீல நிற பட்டையைக் கொண்டிருந்தது, மேலும் கண்களுக்கு மேல், "கர்த்தருக்குப் பரிசுத்தம்" என்ற வாசகங்கள் பொறிக்கப்பட்ட தங்கத் தகடு இருந்தது. பரிசுத்தம் என்ற வார்த்தைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது அல்லது இறைவனின் சேவைக்கு முற்றிலும் ஒதுக்கப்பட்டது என்று பொருள். இயேசுவுக்கு அப்படியொரு கல்வெட்டு தேவையில்லை, ஏனென்றால் அவரைப் பற்றி பைபிள் சொல்லும் எல்லாவற்றிலும் இந்த உண்மை அழியாமல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பூமியில் அவரது முழு வாழ்க்கையும் அர்ப்பணிக்கப்பட்டது, மேலும் மேலே உள்ள அவரது ஊழியம் கடவுளுக்கும் அவருடைய தேவாலயத்திற்கும் முழுமையாக அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது. "URIM மற்றும் THUMMIM" மார்பகத்தின் பாக்கெட்டுக்குள் வைக்கப்பட்டன. இவை என்னவென்று எங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. நியாயத்தீர்ப்பில் வழிநடத்த கடவுள் விரும்பியபடி, அவை பிரகாசத்தில் அதிகரித்த அல்லது குறைக்கப்பட்ட புத்திசாலித்தனமான கற்கள் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அவர்களின் பெயர்கள் "விளக்குகள் மற்றும் பரிபூரணங்களை" குறிக்கின்றன. பின்வரும் குறிப்புகள் சுவாரஸ்யமானவை: "மேலும் லெவியைப் பற்றி அவர் கூறினார்,

"நீ நியாயத்தீர்ப்பு மார்ப்பதக்கத்தில் ஊரிம் மற்றும் தும்மீம் ஆகியவற்றை வைப்பாய்; ஆரோன் கர்த்தருக்கு முன்பாகப் பிரவேசிக்கும்போது அவைகள் அவனுடைய இருதயத்தில் இருக்கும்; ஆரோன் இஸ்ரவேல் புத்திரரின் நியாயத்தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து கர்த்தருக்கு முன்பாகத் தன் இருதயத்தில் சுமப்பான். " (எக். 28:30). Fausset's Critical and Expository Bible Cyclopaedia இலிருந்து பின்வரும் சாற்றை ஆர்வத்துடன் படிக்கலாம்: "சபாநாயகர் கம்யூ., சட்டங்கள் 1:2-6; நீதி. 16:26 போன்றவற்றில் நிறைய

ஆலோசனைகள் இருந்ததாக நினைக்கிறது. இன்னும் அநேகமாக யெகோவாவின் பெயர் கொண்ட கற்கள் மற்றும் பண்புக்கூறுகள்-- அவற்றில் பொறிக்கப்பட்ட 'விளக்குகள்' மற்றும் 'பரிபூரணங்கள்' ஆகியவை ஏபோதிற்குள் மடிக்கப்பட்டன, பிரதான ஆசாரியர், எபோதைக் கொண்டு, கர்த்தருக்கு முன்பாக, பரலோக பரவச சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார், மேலும் கடவுளால் அதை அறிவிக்க முடிந்தது. தெய்வீக சித்தம். . . ஃபிலோ கூறுகிறார் என்று பிரதான பாதிரியார் அவரது அலுவலகத்திற்குத் தேவையான இரண்டு நற்பண்புகளை அவர் உருவமாக அணிந்து கொள்வதற்காக அவரது மார்பகத்தை பலப்படுத்தினார். எனவே, எகிப்திய நீதிபதி, உண்மை மற்றும் நீதியின் இரண்டு உருவங்களை அணிந்திருந்தார்." பாதிரியார்களின் மம்மிகளின் இதயத்தின் மீதும் ஒளியின் சின்னமாக இருந்தது (ஊரிமுக்கு பதில்) என்பது தெளிவாகிறது. தும்மிம் என்பது, கடவுளின் பரிபூரணமான மற்றும் மாற்ற முடியாத சித்தத்தைக் குறிப்பதற்காகவே அவற்றின் பயன்பாடானது; இதை அவர்கள் நமக்குத் தெரியாத சில தெளிவான அடையாளங்களால் செய்தார்கள். இங்கே எவ்வளவு அழகான கிறிஸ்து நம்மிடம் இருக்கிறார். அவர் 'கடவுளின் வார்த்தை,' 'வழி'. சத்தியமும் ஜீவனும், மனிதனுக்கு மனதையும், தேவனுடைய சித்தத்தையும் பரிபூரணமாக வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் அவர் சொன்ன வார்த்தையே கடைசி நாளில் நம்மை நியாயந்தீர்க்கும். "கர்த்தருடைய வார்த்தை பூரணமானது." அதிலிருந்து எதுவும் இல்லை. இறைவனை நேசிப்பதாக கூறும் அனைவரும் இதை நம்புவார்களா? அது எல்லா சர்ச்சைகளையும் தீர்த்து வைக்கும்; எல்லா பாதகமான மனித கருத்துக்களையும் விலக்கி, நம் அனைவரையும் "இறைவனின் ஒளியில்" வழிநடத்துங்கள்.

பிரதான ஆசாரியரின் நியமனம்

யூத ஆசாரியத்துவம் லேவி கோத்திரத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. ஆரோன் அந்தக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர், அவருக்குப் பின் வந்த தலைமைக் குழுக்கள் அனைவரும்

அவருடைய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். "நம்முடைய வாக்குமூலத்தின் பிரதான ஆசாரியர்" மாம்சத்தின்படி யூதா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். இவ்வாறு, கிறிஸ்தவ மதத்தின் ஆசாரியத்துவம் முழுவதுமாக "மாற்றப்பட்டது", அதே போல் "சட்டமும்" மாறிவிட்டது. ஆனால் இங்கே நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கர்த்தர் மாம்சத்தில் நம்முடைய பெரிய பிரதான ஆசாரியர் அல்ல. அவரது மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் மூலம் அந்த உயர்ந்த பதவிக்கு அவரது புனிதமான அர்ப்பணிப்பு இருந்தது. இது பின்வருவனவற்றிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது: "மனுஷரிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பிரதான ஆசாரியனும், கடவுளுடைய காரியங்களில் மனிதர்களுக்காக நியமிக்கப்படுகிறார், அவர் பாவங்களுக்காக பரிசுகளையும் பலிகளையும் செலுத்துகிறார், அதற்காக அவர் அறியாமை மற்றும் தவறு செய்தவர்களை மென்மையாக பொறுத்துக்கொள்ள முடியும். அவனும் பலவீனங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறான். அதன் காரணத்தால், மக்கள் பாவங்களுக்காகப் பலியிடுவது போல் தனக்காகவும் கட்டுப்பட்டுள்ளனர். ஆரோனைப் போல, கடவுளால் அழைக்கப்பட்டபோது, இந்த மகிமையை யாரும் தனக்குத்தானே எடுத்துக்கொள்வதில்லை. எனவே, கிறிஸ்துவும் தன்னைப் பிரதான ஆசாரியனாக மகிமைப்படுத்தவில்லை, ஆனால் அவரிடம் பேசியவர், நீ என் மகன், இன்று நான் உன்னைப் பெற்றெடுத்தேன். வேறொரு இடத்தில் அவர் சொல்வது போல், நீ மெல்கிசேதேக்கின் முறைப்படி என்றென்றும் ஆசாரியர்." சங். 2:7 மற்றும் அப்போஸ்தலர் 13:33 ஆகியவற்றை ஒப்பிடுவதன் மூலம், "இன்று நான் உன்னைப் பெற்றெடுத்தேன்" என்ற வார்த்தைகள் கூறப்பட்டதைக் காண்கிறோம். அவருடைய உயிர்த்தெழுதல், அல்லது கல்லறையில் இருந்து பிறப்பு.மேலும் எபிரேயர்களில் இருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்ட வார்த்தைகள் குறிப்பிடுவது இந்த நேரத்தில்தான் என்பது தெளிவாகிறது.கடவுள் அவரை

மரித்தோரிலிருந்து தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனாகக் கூறி, அவரை தனது பிரதான ஆசாரியராக உயர்த்தினார். வானங்கள். அவருடைய ஆசாரியத்துவத்தின் தன்மையை நாம் இன்னும் அதிகமாக ஆராயும்போது இது சுயமாகத் தெரியும். மேலே உள்ள வாசகம் இது "மெல்கிசேதேக்கின் கட்டளைக்குப் பிறகு" என்று கூறுகிறது, மேலும் கிறிஸ்துவின் ஆசாரியத்துவத்தின் உண்மையான தன்மையைக் காட்டுவதற்காக இந்த அற்புதமான மனிதனைப் பற்றி சில குறிப்பிடத்தக்க விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. மெல்கிசேதேக், "தந்தையில்லாமல், தாயில்லாமல், வம்சவரலாறு இல்லாமல், நாட்களின் ஆரம்பமும் இல்லை, வாழ்க்கையின் முடிவும் இல்லை, ஆனால் தேவனுடைய குமாரனைப் போல, தொடர்ந்து ஒரு ஆசாரியனாக நிலைத்திருந்தார்" (எபி. 7:3) என்று நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. இப்போது மெல்கிசேதேக்கைப் பொறுத்த வரையில் இந்தக் கூற்றுக்களைப் பற்றி ஊகிப்பது எனது நோக்கமல்ல, ஆனால் கிறிஸ்துவின் ஆசாரியத்துவம் என்றென்றும் இருப்பதைக் காட்ட எழுத்தாளர் விரும்புகிறார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும் - அது மரணத்தால் உடைக்கப்படாத தொடர்ச்சியான ஆசாரியத்துவமாக இருந்தது.

மெல்கிசேதேக்கிற்குத் திரும்புகையில், அவரது பெயர் "நீதியின் ராஜா" என்பதைக் குறிக்கிறது, மேலும் அவர் உண்மையில் "சேலத்தின் ராஜா" (அதாவது சமாதானம்) ஆவார். எனவே அவர் ஒரு ராஜா-பூசாரி; இந்த அலுவலகங்களை அவர் ஒரே நேரத்தில் வகித்தார். இப்போது கடவுள் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் விண்ணேற்றத்திற்குப் பிறகு கூறுகிறார்: "இன்னும் நான் என் ராஜாவை என் புனிதமான சீயோன் மலையில் வைத்தேன். . நீ என் மகன், இன்று நான் உன்னைப் பெற்றெடுத்தேன். என்னிடம் கேள், நான் உனக்குத் தருவேன். தேசங்களை உனது சுதந்தரமாகவும், பூமியின் கடைசி பகுதிகளை உனக்காகவும், நீ அவர்களை இரும்புக் கம்பியால் உடைத்து, குயவனின் பாத்திரத்தைப் போல அவர்களைத் துண்டு

துண்டாக உடைப்பாய்" (சங். 2:6-9). "தாவீது பரலோகத்திற்கு ஏறவில்லை; ஆனால் அவர் தன்னைத்தானே சொல்லிக்கொண்டார்: கர்த்தர் என் ஆண்டவரிடம் சொன்னார், நான் உமது எதிரிகளை உமது பாதபடியாக்குகிறவரை என் வலது பாரிசத்தில் உட்காருங்கள்" (அப்போஸ்தலர் 2:34-36). கிறிஸ்து இவ்வாறு கடவுளின் சிம்மாசனத்தில் இருப்பதைக் காணலாம், ராஜாவாக ஆட்சி செய்கிறார் - "அவரது சிம்மாசனத்தில் ஒரு பாதிரியார்;" சிம்மாசனத்திற்கு முன்பாக ஆரோனைப் போல அல்ல. "அவர் (அவரே) நமது பாவங்களுக்கு பரிகாரம் (கருணை இருக்கை)."

தலைமை பூசாரியின் அலுவலகம்

"ஒவ்வொரு பிரதான ஆசாரியரும் காணிக்கைகள் மற்றும் பலிகளை வழங்குவதற்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்; எனவே, இந்த பிரதான ஆசாரியனும் (இயேசு) சிலவற்றை வழங்குவது அவசியம்." இது அவரிடம் இருந்தது! ஆனால் என்ன ஒரு பிரசாதம்! நியாயப்பிரமாணத்தின் பிரதான ஆசாரியனைப் போல, தனக்காகக் காணிக்கை செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால் "அநியாயக்காரருக்காக நீதிமான் மரித்தார்." அவர் "கடவுளுக்கு களங்கமில்லாமல் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார்;" "அத்தகைய பிரதான ஆசாரியர் நம்மைப் பரிசுத்தமாகவும், பாதிப்பில்லாதவராகவும், மாசற்றவராகவும், பாவிகளிலிருந்து பிரிந்தவராகவும் ஆனார்." மேலும், "கிறிஸ்து கடவுளின் பிரதான ஆசாரியராக வந்துள்ளதால், கைகளால் உருவாக்கப்படாத, பெரிய மற்றும் பரிபூரணமான வாசஸ்தலத்தின் வழியாக வரவிருக்கிறது, அதாவது, இந்த படைப்பு அல்ல, இன்னும் ஆடு மற்றும் கன்றுகளின் இரத்தத்தின் மூலமாக அல்ல, ஆனால் அவருடைய மூலமாக. சொந்த இரத்தம், நித்திய மீட்பைப் பெற்றுக்கொண்டு, பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் ஒருமுறை பிரவேசித்தது."

நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராக, இயேசு தம்முடைய துன்பப்படும்

பரிசுத்தவான்களுக்காக அனுதாபத்தால் நிறைந்தவர். ஏனென்றால், அவர் தேவதூதர்களைப் பிடிக்கவில்லை, ஆனால் அவர் ஆபிரகாமின் சந்ததியைப் பிடிக்கிறார். ஆகையால், எல்லாவற்றிலும் அவர் தம் சகோதரர்களைப் போல் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார், அவர் கடவுளுக்குரிய காரியங்களில் இரக்கமும் உண்மையுமுள்ள பிரதான ஆசாரியராக ஆகவும், மக்களின் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்யவும், ஏனெனில் அவர் தாமே பாடுபட்டார். சோதிக்கப்பட்டவர், சோதிக்கப்படுகிறவர்களுக்குத் துணைபுரிய வல்லவர்." "ஏனெனில், நம்முடைய பலவீனங்களின் உணர்வைத் தொட முடியாத பிரதான ஆசாரியர் எங்களிடம் இல்லை, ஆனால் எல்லா நிலைகளிலும் நம்மைப் போலவே சோதிக்கப்பட்டவர், ஆனால் பாவம் செய்யாதவர்."

"அவர் ஒரு மகனாக இருந்தபோதிலும், அவர் பாடுபட்டவற்றால் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டார்; அவர் பரிபூரணமடைந்து, அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிற அனைவருக்கும், நித்திய இரட்சிப்பின் ஆசிரியரானார்; கடவுளால் என்றென்றும் பிரதான ஆசாரியர் என்று பெயரிடப்பட்டார். மெல்கிசெடெக்கின்." பிரதான ஆசாரியர் மற்றும் இரட்சகரின் பதவியில் முழுமையாக இணைக்கப்பட்டதன் அர்த்தத்தில் இயேசு "பூரணப்படுத்தப்பட்டார்". இந்த உயர் பதவிக்காக அவர் நம்மைப் போலவே எல்லாப் புள்ளிகளிலும் சோதிக்கப்பட்டு சோதிக்கப்படுவதன் மூலம் பொருத்தப்பட்டு தயார்படுத்தப்பட்டார்; நமது பாவங்களுக்காகப் பலியாகக் கடவுளுக்குக் களங்கம் இல்லாமல் தம்மையே அர்ப்பணிப்பதன் மூலம். இந்த சிறிய கட்டுரையை நிறைவு செய்வதில், நான் இப்போது சிறப்பு கவனம் செலுத்த விரும்புகிறேன்.

முக்காடு

பிரதான ஆசாரியன் மட்டும் வருடத்திற்கு ஒருமுறை பாவநிவிர்த்தி செய்யும் பெருநாளில், ஜனங்களுக்காகப் பரிகாரம்

செய்வதற்காக, கொல்லப்பட்டவரின் இரத்தத்தை அவர் கருணை இருக்கையின் மீதும் முன்னும் தெளித்து, திரைக்குள்ளேயே பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைந்தார். கிறிஸ்து தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தினாலே முக்காடு வழியாகப் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் ஒருமுறை பிரவேசித்தார் என்று இப்போது நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. இயேசு கடந்து சென்ற திரையை கவனமாக பரிசீலிப்போம். எபிரெயர் 10:19-21ல், கிறிஸ்து தம் மகிமையான சிங்காசனத்திற்குச் சென்ற திரை அவருடைய சொந்த மாம்சமாக இருந்தது என்று வாசிக்கிறோம். இதற்கு இணங்க, அவருடைய புனித உடல் சிலுவையில் கிழிக்கப்பட்டு கிழிக்கப்பட்ட அதே தருணத்தில் "கோயிலின் திரை மேலிருந்து கீழாக வாடகைக்கு விடப்பட்டது" என்று வாசிக்கிறோம். இது கடவுளின் செயல், மேலும் ஒரு புகழ்பெற்ற உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. கோவிலின் முக்காடு கிழிப்பது, புனிதமான புனிதத்தைக் காண அப்பட்டமாகவும் திறந்ததாகவும் இருந்தது. மர்மங்கள், காலங்காலமாக மறைக்கப்பட்டு, பின்னர் தெரியவந்தது. முதல் முறையாக ஒரு சாதாரண பாதுரியார் அந்த அற்புதமான பேழையையும் கருணை இருக்கையும் பார்க்க முடிந்தது மற்றும் பல தலைமுறைகளின் தியாகங்களின் இரத்தக் கறைகளைப் பார்க்க முடிந்தது. என்ன ஒரு வெளிப்பாடு! அந்த முக்காட்டின் கிழிப்பும் ஒரு நீண்ட பெட்டியை உருவாக்கியது, இடையில் முக்காடு இல்லாமல்.

ஆனால் நிழலில் இருந்து பொருளுக்கு மாறுவோம். கிறிஸ்துவின் விலைமதிப்பற்ற உடல் அந்த முக்காடு; அல்லது சிலுவையில் மரணத்தில் கிழியும் வரை, பரிசுத்தத்தை மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து பிரித்த உண்மையான முக்காடு. நமக்காகப் பரிந்து பேசவும், அவருடைய மகிமையான ஆட்சியில் நுழையவும், அவருடைய மாம்சத்தின் முக்காடு கிழிக்கப்பட வேண்டும் - அழிக்கப்பட வேண்டும்: அவருடைய உயிர்த்தெழுதலில், ஆன்மீக உடலில், அவர் கடவுளின் மகிமையான பிரசன்னத்தில் "அவரது சொந்த இரத்தத்துடன்" நுழைய வேண்டும்.

சிம்மாசனம். கிறிஸ்துவின் உடலின் இந்த சிதைவு நற்செய்தியில் கடவுளின் மர்மங்களை வெளிப்படுத்தியது. காலங்காலமாக மறைத்து வைத்திருந்தது பின்னர் அப்பட்டமாக மாறியது. கிறிஸ்துவுக்குள் நம்முடைய சமாதானத்திற்குரிய மகிமையான காரியங்கள் அப்போது வெளிப்பட்டன. வாழ்வும் அழியாமையும் வெளிச்சத்திற்கு வந்தன. ஆனால் அது மட்டுமல்ல. கோவிலின் முக்காடு கிழித்ததால், இரண்டு பெட்டிகளுக்குப் பதிலாக ஒன்று ஆனது. எனவே இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் தெய்வீக பிரசன்னத்திலிருந்து பிரித்தல் அகற்றப்பட்டு, நாம் "கடவுளிடம் நெருங்கி வருகிறோம்." வாசஸ்தலத்தின் முக்காடு அகற்றப்பட்டது என்று வைத்துக்கொள்வோம். பிறகு என்ன? ஏன், விளக்குத்தண்டு, மேஜை, தூப பீடம், பேழை மற்றும் கருணை இருக்கை ஆகியவற்றைக் கொண்ட ஒரே ஒரு நீண்ட அறை மட்டுமே இருந்திருக்கும். இப்போது அது தான் இன்றைய கிறிஸ்துவில் உள்ள விஷயங்களின் நிலை. அரசு ஆசாரியத்துவத்தை அவர்களின் ராஜா-பூசாரியிடம் இருந்து பிரிக்கும் முக்காடு இப்போது இல்லை; தேவாலயத்தை கடவுளிடமிருந்து பிரிக்கும் முக்காடு இல்லை. யூத கூடாரத்தில் கடவுள் தம் மக்களுடன் வசித்தார், ஆனால் அது மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்தது - திரைக்கு அப்பால், பார்வைக்கு மறைக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது யெகோவா கூடாரத்தில் இருக்கிறார் அல்லது நம்மோடு வசிக்கிறார். "நாங்கள் உங்களிடம் வருவோம், உங்களோடு எங்கள் வாசஸ்தலத்தை உருவாக்குவோம்" என்று இயேசு தன்னையும் தம் தந்தையையும் பற்றி கூறினார். சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை" கிறிஸ்துவை மேலிருந்து கீழிறக்க பரலோகத்திற்கு ஏறிச் செல்வது யார்?" ஏனென்றால், அவர் நம்மிடையே இருக்கிறார், அவர் நம்மிடையே இருக்கிறார்; அவர் சொன்னது போல், "இதோ, நான் எப்போதும், உலகத்தின் முடிவு வரை உங்களுடன் இருக்கிறேன்." சொர்க்கம் கீழே கொண்டுவரப்பட்டது. பூமிக்கு. பாலைவனத்தின் மணலில் உள்ள மகா பரிசுத்த ஸ்தலமாகும்! மேலும் தேவாலயம்

"கிறிஸ்து இயேசுவில் பரலோகத்தில் அமர்ந்திருக்கிறது"! என்ன ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அர்த்தம், அப்படியானால், வாசஸ்தலத்தைப் பற்றிய ஏவப்பட்ட வர்ணனையின் வார்த்தைகளில் உள்ளது: "ஆகவே, சகோதரர்களே, இயேசுவின் இரத்தத்தால், அவர் நமக்காக அர்ப்பணித்த வழியில், அவருடைய மாம்சத்தைச் சொல்லும் ஒரு புதிய மற்றும் வாழும் வழியின் மூலம், புனிதமான இடத்திற்குள் நுழைய தைரியம் உள்ளது; தேவனுடைய ஆலயத்தின்மேல் ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியனைக் கொண்டிருப்போம்: விசுவாசத்தின் முழுமையுள்ள உண்மையான இருதயத்தோடு நெருங்கி வருவோம், தீய மனசாட்சியிலிருந்து நம் இதயங்கள் தெளிக்கப்படுகின்றன, நம் உடலைச் சுத்தமான தண்ணீரால் கழுவுவோம்." (எபி. 10:19- 22. ஏனெனில் அவர் நம்மோடு இருக்கிறார், நம் நடுவில் இருக்கிறார்; அவர் கூறியது போல், "இதோ, உலகத்தின் முடிவு வரை நான் எப்போதும் உங்களுடன் இருக்கிறேன்." சொர்க்கம் பூமிக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. பாலைவனத்தின் மணலில் மகா பரிசுத்தம்! மற்றும் சர்ச் "கிறிஸ்து இயேசுவில் பரலோக இடங்களில் அமர்ந்திருக்கிறது"! அப்படியானால், வாசஸ்தலத்தைப் பற்றிய ஏவப்பட்ட வர்ணனையின் வார்த்தைகளில் என்ன ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அர்த்தம் உள்ளது: "எனவே, சகோதரர்களே, இயேசுவின் இரத்தத்தால், அவர் நமக்காக அர்ப்பணித்த வழியால், ஒரு புதிய மற்றும் முக்காடு வழியாக வாழும் வழி, அது அவருடைய மாம்சத்தைக் கூறுவதாகும்; மற்றும் கடவுளின் இல்லத்தின் மீது ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியனைக் கொண்டிருப்பது: தீய மனசாட்சியிலிருந்து நம் இதயங்கள் தெளிக்கப்பட்டு, முழு நம்பிக்கையுடன் உண்மையான இதயத்துடன் நெருங்கி வருவோம். உடல் சுத்தமான தண்ணீரில் கழுவுப்பட்டது." (எபி. 10:19-22. ஏனெனில் அவர் நம்மோடு இருக்கிறார், நம் நடுவில் இருக்கிறார்; அவர் கூறியது போல், "இதோ, உலகத்தின் முடிவு வரை நான் எப்போதும் உங்களுடன் இருக்கிறேன்." சொர்க்கம் பூமிக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. பாலைவனத்தின் மணலில் மகா பரிசுத்தம்! மற்றும் சர்ச்

"கிறிஸ்து இயேசுவில் பரலோக இடங்களில் அமர்ந்திருக்கிறது"! அப்படியானால், வாசஸ்தலத்தைப் பற்றிய ஏவப்பட்ட வர்ணனையின் வார்த்தைகளில் என்ன ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அர்த்தம் உள்ளது: "எனவே, சகோதரர்களே, இயேசுவின் இரத்தத்தால், அவர் நமக்காக அர்ப்பணித்த வழியால், ஒரு புதிய மற்றும் முக்காடு வழியாக வாழும் வழி, அது அவருடைய மாம்சத்தைக் கூறுவதாகும்; மற்றும் கடவுளின் இல்லத்தின் மீது ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியனைக் கொண்டிருப்பது: தீய மனசாட்சியிலிருந்து நம் இதயங்கள் தெளிக்கப்பட்டு, முழு நம்பிக்கையுடன் உண்மையான இதயத்துடன் நெருங்கி வருவோம். உடல் சுத்தமான தண்ணீரில் கழுவுப்பட்டது." (எபி. 10:19-22. உலகத்தின் முடிவுவரை எப்பொழுதும் நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்." பரலோகம் பூமிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. பாலைவனத்தின் மணலில் மகா பரிசுத்த ஸ்தலமாகும்! மேலும் தேவாலயம் "கிறிஸ்து இயேசுவில் பரலோகத்தில் அமர்ந்திருக்கிறது"! என்ன ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பொருள், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட வர்ணனையின் வார்த்தைகளில் உள்ளது: "எனவே, சகோதரர்களே, இயேசுவின் இரத்தத்தால், அவர் நமக்காக அர்ப்பணித்த வழியில், ஒரு புதிய மற்றும் வாழ்க்கை வழியில் நுழைவதற்கு தைரியம் உள்ளது. , முக்காடு மூலம், அது அவரது சதை சொல்ல வேண்டும்; தேவனுடைய ஆலயத்தின்மேல் ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியனைக் கொண்டிருப்போம்: விசுவாசத்தின் முழுமையுள்ள உண்மையான இருதயத்தோடு நெருங்கி வருவோம், தீய மனசாட்சியிலிருந்து நம் இதயங்கள் தெளிக்கப்படுகின்றன, நம் உடலைச் சுத்தமான தண்ணீரால் கழுவுவோம்." (எபி. 10:19- 22. உலகத்தின் முடிவுவரை எப்பொழுதும் நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்." பரலோகம் பூமிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. பாலைவனத்தின் மணலில் மகா பரிசுத்த ஸ்தலமாகும்! மேலும் தேவாலயம் "கிறிஸ்து இயேசுவில் பரலோகத்தில் அமர்ந்திருக்கிறது"! என்ன ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பொருள், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட வர்ணனையின் வார்த்தைகளில் உள்ளது: "எனவே,

சகோதரர்களே, இயேசுவின் இரத்தத்தால், அவர் நமக்காக அர்ப்பணித்த வழியில், ஒரு புதிய மற்றும் வாழ்க்கை வழியில் நுழைவதற்கு தைரியம் உள்ளது. , முக்காடு மூலம், அது அவரது சதை சொல்ல வேண்டும்; தேவனுடைய ஆலயத்தின்மேல் ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியனைக் கொண்டிருப்போம்: விசுவாசத்தின் முழுமையுள்ள உண்மையான இருதயத்தோடு நெருங்கி வருவோம், தீய மனசாட்சியிலிருந்து நம் இதயங்கள் தெளிக்கப்படுகின்றன, நம் உடலைச் சுத்தமான தண்ணீரால் கழுவுவோம்." (எபி. 10:19- 22. பாலைவனத்தின் மணலில் மகா பரிசுத்தம்! மற்றும் சர்ச் "கிறிஸ்து இயேசுவில் பரலோக இடங்களில் அமர்ந்திருக்கிறது"! அப்படியானால், வாசஸ்தலத்தைப் பற்றிய ஏவப்பட்ட வர்ணனையின் வார்த்தைகளில் என்ன ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அர்த்தம் உள்ளது: "எனவே, சகோதரர்களே, இயேசுவின் இரத்தத்தால், அவர் நமக்காக அர்ப்பணித்த வழியால், ஒரு புதிய மற்றும் முக்காடு வழியாக வாழும் வழி, அது அவருடைய மாம்சத்தைக் கூறுவதாகும்; மற்றும் கடவுளின் இல்லத்தின் மீது ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியனைக் கொண்டிருப்பது: தீய மனசாட்சியிலிருந்து நம் இதயங்கள் தெளிக்கப்பட்டு, முழு நம்பிக்கையுடன் உண்மையான இதயத்துடன் நெருங்கி வருவோம். உடல் சுத்தமான தண்ணீரில் கழுவப்பட்டது." (எபி. 10:19-22. பாலைவனத்தின் மணலில் மகா பரிசுத்தம்! மற்றும் சர்ச் "கிறிஸ்து இயேசுவில் பரலோக இடங்களில் அமர்ந்திருக்கிறது"! அப்படியானால், வாசஸ்தலத்தைப் பற்றிய ஏவப்பட்ட வர்ணனையின் வார்த்தைகளில் என்ன ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அர்த்தம் உள்ளது: "எனவே, சகோதரர்களே, இயேசுவின் இரத்தத்தால், அவர் நமக்காக அர்ப்பணித்த வழியால், ஒரு புதிய மற்றும் முக்காடு வழியாக வாழும் வழி, அது அவருடைய மாம்சத்தைக் கூறுவதாகும்; மற்றும் கடவுளின் இல்லத்தின் மீது ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியனைக் கொண்டிருப்பது: தீய மனசாட்சியிலிருந்து நம் இதயங்கள் தெளிக்கப்பட்டு, முழு நம்பிக்கையுடன் உண்மையான இதயத்துடன் நெருங்கி வருவோம். உடல்

சுத்தமான தண்ணீரில் கழுவப்பட்டது." (எபி. 10:19-22. அவர் நமக்காக அர்ப்பணித்த வழியில், இயேசுவின் இரத்தத்தால் புனிதமானவர்க்குள் நுழைவதற்கான தைரியம், முக்காடு வழியாக ஒரு புதிய மற்றும் வாழும் வழி, அது அவருடைய மாம்சத்தைக் கூறுவதாகும்; தேவனுடைய ஆலயத்தின்மேல் ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியனைக் கொண்டிருப்போம்: விசுவாசத்தின் முழுமையுள்ள உண்மையான இருதயத்தோடு நெருங்கி வருவோம், தீய மனசாட்சியிலிருந்து நம் இதயங்கள் தெளிக்கப்படுகின்றன, நம் உடலைச் சுத்தமான தண்ணீரால் கழுவ்வோம்." (எபி. 10:19- 22. அவர் நமக்காக அர்ப்பணித்த வழியில், இயேசுவின் இரத்தத்தால் புனிதமானவர்க்குள் நுழைவதற்கான தைரியம், முக்காடு வழியாக ஒரு புதிய மற்றும் வாழும் வழி, அது அவருடைய மாம்சத்தைக் கூறுவதாகும்; தேவனுடைய ஆலயத்தின்மேல் ஒரு பெரிய பிரதான ஆசாரியனைக் கொண்டிருப்போம்: விசுவாசத்தின் முழுமையுள்ள உண்மையான இருதயத்தோடு நெருங்கி வருவோம், தீய மனசாட்சியிலிருந்து நம் இதயங்கள் தெளிக்கப்படுகின்றன, நம் உடலைச் சுத்தமான தண்ணீரால் கழுவ்வோம்." (எபி. 10:19- 22.

அத்தியாயம் XVI

முடிவுரை

இந்த சிறிய படைப்பை முடிப்பதில், ஒப்பிடும் புள்ளிகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுவது நல்லது. யூத அமைப்பு கிறிஸ்தவ அமைப்பின் நிழலாக இருந்ததைக் கண்டோம். மோசே இஸ்ரவேலர்களுக்கும் கூடாரமாகவும் இருந்தது, கிறிஸ்து தம் மக்களுக்கும் திருச்சபைக்கும் ஒரு நிறுவனமாக எப்படி இருக்கிறாரோ அதுதான். வாசஸ்தலத்தில் ஏவப்பட்ட வேலையாட்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலர்களின் மாதிரிகள்; இருவரும் தங்கள் சொந்த புரிதலில் சாய்ந்து கொள்ளாமல், ஒரு சரியான வடிவத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். வாசஸ்தலத்திற்கான தன்னார்வ காணிக்கைகள் கிறிஸ்துவின் மதம்

முழுவதும் பரவியிருக்கும் தன்னார்வக் கொள்கையைப் பற்றி பேசுகின்றன. கூடாரம் கட்டப்பட்ட பொருட்கள், கிரிஸ்துவர் அமைப்பு சொந்தமான அனைத்து தெய்வீக மேன்மை மற்றும் விலைமதிப்பற்ற பற்றி பேசினார். நாம் கடக்க வேண்டிய ஒரு கோடு இருக்கிறது என்ற உண்மையை வாசஸ்தலத்தின் நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியது, பெருமையுள்ளவர்களையும் உலக ஞானிகளையும்

தாழ்மையுள்ளவர்களிடமிருந்தும் கற்பிக்கக்கூடியவர்களிடமிருந்தும் பிரித்து, கடவுளுடைய விஷயங்களை நாம் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். வாசஸ்தலத்தின் சுருக்கமும் ஒற்றுமையும் தேவாலயத்தின் நல்லிணக்கத்தையும் ஒற்றுமையையும் சுட்டிக்காட்டியது. வாசஸ்தலத்தின் மூடுதல்கள் இயேசுவின் மனித மற்றும் தெய்வீக இயல்பு, அவருடைய அவமானம் மற்றும் மீட்புப் பணியை நமக்கு நினைவூட்டியது; மேலும் பாவத்தின் ஊழல் மற்றும் குற்றத்திலிருந்து புனிதத்தின் அழகுக்கான வழி. கடவுளின் திருச்சபை வெளியாட்களால் பார்க்கப்படும் விதத்தில், பரிசுத்தமான காரியங்களில் ஊழியம் செய்பவர்களுக்குத் தோன்றும் விதத்தில் இருந்து எவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கிறது என்பதையும் இந்த மறைப்புகளிலிருந்து கற்றுக்கொண்டோம். வெட்கக்கேடான பலிபீடம் அதன் நெருப்புடன், அதன் பலவிதமான பலிகளும் காணிக்கைகளும் பாவத்தின் தண்டனையைப் பற்றியும், கிரிஸ்துவின் இரத்தத்தால் நம்முடைய கண்டனம் மற்றும் குற்றத்தை முழுமையாக நீக்குவதற்கு நம் கடவுள் செய்திருக்கும் கிருபை மற்றும் ஏராளமான ஏற்பாடுகளைப் பற்றியும் கூறுகிறது. உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமக்கும் தேவ ஆட்டுக்குட்டி. பலிபீடத்திற்கும் கூடாரத்திற்கும் இடையில் உள்ள தொட்டி, கிரிஸ்துவருக்கும் அவருடைய தேவாலயத்திற்கும் வரும் பாவிதன் தொடர்பாக ஞானஸ்நானத்தின் இடத்தையும் நோக்கத்தையும் சுட்டிக்காட்டியது. விளக்குத்தண்டு, ரொட்டி மேசை, தூப பீடம் ஆகியவற்றைக் கொண்ட புனித ஸ்தலமானது, "அப்போஸ்தலர்களின் போதனையையும் ஐக்கியத்தையும், அப்பம்

பிட்டுதலையும் கடைப்பிடித்து, வழிபாட்டிற்காக ஒன்றுகூடிய இயேசுவின் சபையின் ஒரு வகையாகும். பிரார்த்தனைகள்." புனிதமான புனிதமானது, அதன் பேழை, கருணை இருக்கை மற்றும் அதன் அற்புதமான வெச்சினா, கடவுளின் புனித இருப்பைக் குறிக்கிறது - பரலோக நிலை, தெய்வீக பண்புகள் மற்றும் மறைக்கப்பட்ட நோக்கங்கள், கருணையின் சிம்மாசனம் மற்றும் "தெளிவு இரத்தம்." பிரதான ஆசாரியன் நம் மத்தியஸ்தராக கிறிஸ்துவின் ஒரு மாதிரியாக இருந்தார், ஆனால் ராஜா-பூசாரி, கடவுளின் சிங்காசனத்தில் நம் பெரிய பிரதான ஆசாரியனை முழுமையாக விளக்கும் வகையை நிரப்ப மெல்கிசேதேக் கொண்டு வரப்படுகிறார். மேலும், கடைசியாக, பரிசுத்தமானவர்களை பார்வையில் இருந்து மறைத்து, வருடத்திற்கு ஒருமுறை பிரதான ஆசாரியரால், பிராயச்சித்தத்தின் இரத்தத்துடன் அனுப்பப்பட்ட முக்காடு, கிறிஸ்துவின் "மாம்சத்தின்" ஒரு வகையாகும்; இயேசு இறந்த போது திரையை கிழித்தது ஒரு தெய்வீக செயல் என்று, இயேசுவின் உடலைக் காணிக்கை செலுத்தியதன் மூலம், கடவுளிடமிருந்து மனிதனைப் பிரித்த முக்காடு அகற்றப்பட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது; இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் இப்போது விசுவாசத்தினால், பரலோக அரசின் மகிமைகளை மட்டும் பார்க்க முடியாது, ஆனால் அவருடைய பரிசுத்த பிரசன்னத்தில் தைரியமாக நெருங்கி அவருடன் பேசவும் முடியும். இயேசு இறந்த போது திரையை கிழித்தது ஒரு தெய்வீக செயல் என்று, இயேசுவின் உடலைக் காணிக்கை செலுத்தியதன் மூலம், கடவுளிடமிருந்து மனிதனைப் பிரித்த முக்காடு அகற்றப்பட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது; இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் இப்போது விசுவாசத்தினால், பரலோக அரசின் மகிமைகளை மட்டும் பார்க்க முடியாது, ஆனால் அவருடைய பரிசுத்த பிரசன்னத்தில் தைரியமாக நெருங்கி அவருடன் பேசவும் முடியும். இயேசு இறந்த போது திரையை கிழித்தது ஒரு தெய்வீக செயல் என்று, இயேசுவின் உடலைக் காணிக்கை செலுத்தியதன் மூலம்,

கடவுளிடமிருந்து மனிதனைப் பிரித்த முக்காடு அகற்றப்பட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது; இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் இப்போது விசுவாசத்தினால், பரலோக அரசின் மகிமைகளை மட்டும் பார்க்க முடியாது, ஆனால் அவருடைய பரிசுத்த பிரசன்னத்தில் தைரியமாக நெருங்கி அவருடன் பேசவும் முடியும்.

இறுதியாக, எனது பொறுமையான வாசகரிடம் நான் தீவிரமாக கேள்வி கேட்கிறேன், நீங்கள் எங்கே நிற்கிறீர்கள்? ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட இரட்சகர், அவருக்குப் பொருந்துகிற எல்லாவற்றிலும் உங்களுக்கு ஒன்றுமில்லையா? நீங்கள் தூரத்தில் நின்று, கடவுளின் இரகசியங்களை அலட்சியக் கண்களால் பார்க்கிறீர்களா? அப்படியானால், கர்த்தர் அமைத்த வாசஸ்தலத்தில் உங்களுக்கு எந்த அழகும் இல்லை. அதன் அழகுகள் உங்கள் சொந்த பெருமையால் "உன் கண்களுக்கு மறைக்கப்பட்டுள்ளன"; ஏனெனில் கடவுள் மட்டுமே "குழந்தைகளுக்கு அவற்றை வெளிப்படுத்துகிறார்." ஆனால், கடவுளின் பரிசுத்த தகன பலிபீடத்திலிருந்து வானத்தை நோக்கிச் சுருண்டு கிடக்கும் புகையிலிருந்து குறைந்தபட்சம் எச்சரித்துக்கொள்ளுங்கள். அது "ஒருபோதும் அணைக்கப்படாத நெருப்பு" பற்றியும், கிறிஸ்துவைத் தவிர "குற்றவாளிகளை கடவுள் எந்த வகையிலும் அழிக்க முடியாது" என்றும் கூறுகிறது.

நீதிமன்றத்தின் திரைக்கு மேலே உயரும் வெள்ளிக் கிரீடங்களைக் கவனியுங்கள் - மக்கள் மீட்பின் விலை. அந்த மீட்கும் வெள்ளி யாரை முன்னறிவித்ததோ அவரைப் பாருங்கள்.

அந்த துன்பத்தையும், துக்கத்தையும், இறப்பையும் கண்டு உனது உள்ளம் நெகிழ்ந்தால், ஓ உன் பாரமான ஆன்மாவுடன் வா - உன்னைப் போலவே வா - உனது மாற்றாகிய "கடவுளின் ஆட்டுக்குட்டியை" ஏற்றுக் கொண்டு விசுவாசத்தை ஒப்புக்கொள். அவரது அன்பான தலைக்கு மேல்; பின்னர் வந்து, புனித ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் கிறிஸ்துவுடன் புதைக்கப்படுவதற்கு,

புனிதமான அர்ப்பணத்தில் உங்களை ஒப்புக்கொடுங்கள்.

மீண்டும் நான் கேட்கிறேன், அன்புள்ள வாசகரே, நீங்கள் எங்கே நிற்கிறீர்கள்? புதிய உடன்படிக்கையின் கூடாரத்தில் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஆசாரியனாகவா? சுற்றும் முற்றும் பாருங்கள், கருவறையின் மகிமையைப் பாருங்கள். புதிய வாசஸ்தலத்தின் பொன் விளக்குத்தண்டைக் கவனியுங்கள் - இயேசு கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலர்களின் ஏவப்பட்ட போதனை. அதன் அழகுகளைப் பாருங்கள்; உங்கள் முழு ஆன்மாவையும் ஒளிர்ச் செய்யும் வரை அதன் தெளிவான ஒளியில் மூழ்கி, அதன் வழிகாட்டுதலால் மட்டுமே கடவுளுக்குச் சேவை செய்வதில் திருப்தியடையுங்கள். உங்கள் அன்பான இறைவனின் உடல் மற்றும் இரத்தத்தின் விலைமதிப்பற்ற நினைவுச் சின்னங்களான "ரொட்டியின் அட்டவணையை" கவனியுங்கள்; மேலும் "உங்கள் ஒன்று கூடுவதை புறக்கணிக்காதீர்கள்." மீண்டும், தூபத்தின் தங்கப் பலிபீடத்தைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள், அதன் வெளிறிய புகை அமைதியாக மேலே செல்கிறது, மேலும் அதன் நறுமணம் புனித இடத்தை நிரப்புகிறது; மேலும் அது ஜெபத்தில் கடவுளுடன் நெருங்கிய தொடர்புக்கு உன்னை வெல்லட்டும். பிறகு, உடன்படிக்கைப் பெட்டி, கருணை இருக்கை, கேருபீன்கள் ஆகியவற்றை உமக்கு முன்பாகப் பார். ஷெச்சினா! "கடவுள் நம்முடன் இருக்கிறார்!" என்ற உண்மையை அறிந்து கொள்ளுங்கள், அவருடைய பிரசன்னம் பரிசுத்த ஸ்தலத்தை நிரப்புகிறது. அவரது அழகில் ராஜா இங்கே இருக்கிறார். கருணை, கருணை மற்றும் உண்மை இங்கே உள்ளன. சொர்க்கம் இங்கே இருக்கிறது. "எங்கள் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தின் அப்போஸ்தலரும் பிரதான ஆசாரியரும்" என்று கடைசியாகக் கவனியுங்கள். சிம்மாசனத்திற்கு முன் அல்ல, வெறுமனே, ஒரு வேண்டுகோளாக, ஆனால் "அவரது சிம்மாசனத்தில் ஒரு பூசாரி," "உயர்ந்த மற்றும் உயர்த்தப்பட்ட." "நாம் நெருங்கி வருவோம்," நாம் அவருடைய பார்வையில் விலையேறப்பெற்றவர்கள். பாருங்கள், அவருடைய மார்பிலும்

தோள்களிலும் எங்கள் பெயர்கள் உள்ளன. அவருடைய மக்கள் அவருக்கு எவ்வளவு பிரியமானவர்கள்! அதை அறிவது எவ்வளவு இனிமையானது! ஒரு வேண்டுகோள், ஆனால் "அவரது சிம்மாசனத்தில் ஒரு பூசாரி," "உயர்ந்த மற்றும் உயர்த்தப்பட்ட." "நாம் நெருங்கி வருவோம்," நாம் அவருடைய பார்வையில் விலையேறப்பெற்றவர்கள். பாருங்கள், அவருடைய மார்பிலும் தோள்களிலும் எங்கள் பெயர்கள் உள்ளன. அவருடைய மக்கள் அவருக்கு எவ்வளவு பிரியமானவர்கள்! அதை அறிவது எவ்வளவு இனிமையானது! ஒரு வேண்டுகோள், ஆனால் "அவரது சிம்மாசனத்தில் ஒரு பூசாரி," "உயர்ந்த மற்றும் உயர்த்தப்பட்ட." "நாம் நெருங்கி வருவோம்," நாம் அவருடைய பார்வையில் விலையேறப்பெற்றவர்கள். பாருங்கள், அவருடைய மார்பிலும் தோள்களிலும் எங்கள் பெயர்கள் உள்ளன. அவருடைய மக்கள் அவருக்கு எவ்வளவு பிரியமானவர்கள்! அதை அறிவது எவ்வளவு இனிமையானது!

ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட "தெய்வீக மகிமையின் முன்-சுவை" முழுமையான மற்றும் நித்திய பலனுடன் முடிவடையும் வகையில், தேவன் தம்முடைய சரணாலயத்தில் உண்மையுள்ள ஊழியர்களாக இருக்க நமக்கு உதவுவாராக.

**கிறிஸ்துவைப் பற்றிய
தீர்க்கதரிசனங்களும் அவற்றின்
நிறைவேற்றமும்
நவீன அறிவியல் மற்றும் கிறிஸ்தவ
நம்பிக்கை
டாக்டர். ஹாவ்லி ஓ. டெய்லர்**

பழைய ஏற்பாட்டில் இயேசுவைப் பற்றி நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்கள் உள்ளன, ஆனால் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பிறக்கவிருக்கும் ஒருவரைப் பற்றி வெறும் 25 கணிப்புகளைச் செய்து இந்த கணிப்புகள் நிறைவேறுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் என்ன?

மேலும் n கணிப்புகள் உண்மையாவதற்கான ஒட்டுமொத்த நிகழ்தகவு pn சமம் (1/5)? அல்லது n 25க்கு சமமாக இருந்தால் ஆயிரம் டிரில்லியன்களில் ஒரு வாய்ப்பு. (நவீன அறிவியல் மற்றும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை, ப. 178.)

கன்னிப் பிறப்பு பற்றிய தீர்க்கதரிசனம் விலக்கப்பட்டாலும், அந்த எண்ணிக்கை வானியல் ரீதியாக பெரியதாகவே இருக்கும். இது தற்செயலாக நடந்தது என்று கருத முடியாத அளவுக்கு பெரியது! டாக்டர். ஹாவ்லி ஓ. டெய்லர்; நவீன அறிவியல் மற்றும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை பக். 179-183.

தீர்க்கதரிசனம்	எங்கே தீர்க்கதரிசனம்	எங்கே நிறைவேறியது
யூதா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்.	ஆதி 49:10	லூக்கா 3:23-33
டேவிட் அரச பரம்பரையில்	ஜெர். 23:5	மேட். 1:1
கன்னிப் பெண்ணில் பிறந்தவர்	ஈசா. 7:14	மேட். 1:18
பெதலகேமில் பிறந்தார்	மீகா 5:2	மேட். 2:1,2
ஒரு முன்னோடி வழியை தயார் செய்வான்	மல். 3:1	மாற்கு 1:6,7
கமுதையின் மேல் ஏறிக்கொண்டு எருசலேமுக்குள் நுழைவார்	செக். 9:9	மேட். 21:6,7
அவன் ஒரு சீடனால் காட்டிக் கொடுக்கப்படுவான்	செக். 13:6	மேட். 26:49,50
காட்டிக்கொடுப்பு விலை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	செக். 11:1,2	மேட். 26:14,15
துரோகம் செய்த பணத்தை திருப்பித் தர வேண்டும்	செக். 11:13	மேட். 27:5,7
அவருடைய சீடர்கள் அவரைக் கைவிடுவார்கள்	செக். 13:7	மாட். 26:56
பொய் சாட்சிகள் அவர் மீது குற்றம் சாட்டுவார்கள்	Psa. 35:11	மேட். 26:59,60
அவர் துன்பப்படுவார், துஷ்பிரயோகம் செய்வார்	ஈசா. 50:6	மேட். 26:67
அவர் மௌனமாகத் துன்பப்படுவார்	ஈசா. 53:7	மேட். 27:12-14
அவர் சாட்டையால் அடிக்கப்படுவார்	ஈசா. 53:5	மேட். 27:26,29
கைகளும் கால்களும் துளைக்கப்பட்டன	Psa. 22:16	லூக்கா 23:33
குற்றவாளிகள் எண்ணிக்கை	ஈசா. 53:12	மாற்கு 15:2
ஆடைகளை பிரிக்க	Psa. 22:18	யோவான் 19:23,24
பித்தம் மற்றும் வினிகர் வழங்கப்பட வேண்டும்	Psa. 69:21	யோவான் 19:28,29
பித்தம் மற்றும் வினிகர் வழங்கப்பட வேண்டும்	Psa. 69:21	யோவான் 19:28,29
எலும்புகள் உடைக்கப்படக்கூடாது	Psa. 34:20	யோவான் 19:33

அவர் குத்தப்படுவார்	செக். 12:10	ஜான் 19
ஜனங்கள் அவனைக் கடிந்துகொள்வார்கள்	Psa. 109:29	மேட். 27:39
சிலுவையில் அறையப்படுவதைக் குறிக்க பகலில் இருள்	ஆமோஸ் 8:9	மேட். 27:45
பணக்காரர்களுடன் அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டும்	ஈசா. 53:9	மேட். 27:57-60
மரித்தோரிலிருந்து எழுவது!	Psa. 16:10	மேட். 28:6
ஏறுவதற்கு	Psa. 68:18அ	லூக்கா 24:51

டிஆர் டங்கன் எழுதிய ஹெர்மெனிடிக்ஸ். சின்சினாட்டி, nd pp. 395-99.

தீர்க்கதரிசனம்	எங்கே தீர்க்கதரிசனம்	எங்கே நிறைவேறியது
அவர் பெண்ணின் விதையாக இருக்க வேண்டும்	ஆதி 3:15	மத்.1:18
அவர் கடவுளின் மகனாக இருப்பார்	Psa. 2:7	லூக்கா 1:32-35
அவர் பாம்பை வெல்வார்	ஆதி.3:15	ஹெப். 2:14
ஆபிரகாமின் வித்து	ஆதி.12:1-3; 17:7; 22:18	கேல் 3:16
ஈசாக்கின் விதை	ஆதி 21:12	ஹெப். 11:18
யூதாவின் சந்ததி	ஆதி 49:10	ஹெப். 7:14
தாவீதின் வித்து	Psa. 132:11; ஜெர். 23:5	அப்போஸ்தலர் 13:23; ரோம. 1:3
அவரது வருகை மற்றும் இறப்பு நேரம்	டான். 9:24-27	லூக்கா 2:1
கன்னிப் பெண்ணில் பிறந்தவர்	ஈசா. 7:14	மேட். 1:18; லூக்கா 2:7
அவர் இம்மானுவேல் என்று அழைக்கப்பட்டார்	ஈசா. 7:14	மேட். 1:22-23
யூதேயாவின் பெதலகேமில் பிறந்தார்	மைக் 5:2	மேட். 2:1; லூக்கா 2:4-6
பெரிய மனிதர்கள் வந்து அவரை வணங்குவார்கள்	Psa. 72:10-15	மேட். 2:1-11
அவர் கொல்லப்படுவதற்காக குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டனர்	ஜெர். 31:15;	மேட். 2:16-18
ஜான் பாப்டிஸ்ட் அறிமுகப்படுத்தினார்	ஈசா. 40:3; மல். 3:1	மேட். 3:1-3; லூக்கா 1:17
பரிசுத்த ஆவியால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார்	Psa. 45:7; ஈசா. 11:2; 41:1	மேட். 3:16-17; யோவான் 3:34; அப்போஸ்தலர் 10:38
அவர் மோசேயைப் போல ஒரு தீர்க்கதரிசி	உபா.18:15-18	அப்போஸ்தலர் 3:20-22
அவர் மக்களுக்கு விடுவிப்பவராக அனுப்பப்பட்டார்	ஈசா. 41:1-3	லூக்கா 4:16-21; லூக்கா 4:43

அவர் செபுலோனுக்கும் ந்ப்தலிக்கும் வெளிச்சம்	ஈசா. 9:1-3	மேட். 4:12-16
கோயிலுக்கு வந்து சுத்தம் செய்கிறார்	ஹேக். 2:7-9; மல. 3:1	லூக்கா 19:45; யோவான் 2:13-16
அவரது வறுமை ஈசா. 53:2	மாற்கு 6:3;	லூக்கா 9:58
அவர் சாந்தமாகவும் ஆடம்பரமாகவும் இருந்தார்	ஈசா. 42:1-2	Phil. 2:7-9
அவனது இரக்கம்	ஈசா. 40:11; 42:3	மேட். 12:15-20; ஹெப். 4:15
வஞ்சகம் இல்லாமல் இருந்தது	ஈசா. 53:9	செல்லப்பிரா ணி. 2:22
கடவுளின் இல்லத்தின் மீது மிகுந்த வைராக்கியம்	Psa. 69:9	யோவான் 2:17
உவமைகளைப் பயன்படுத்தி கற்பித்தார்	Psa. 78:2	மேட். 13:34-35
அவர் அற்புதங்களைச் செய்தார்	ஈசா. 35:5-6	லூக்கா 7:18-23
அவரது சகோதரர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டது	Psa. 69:8; ஈசா. 53:3	யோவான் 1:11; யோவான் 7:5
யூதர்களால் வெறுக்கப்பட்டது	Psa. 59:4; ஈசா. 49:7	யோவான் 15:24- 25
அவர்களின் ஆட்சியாளர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டது	Psa. 118:22	யோவான் 7:48; மேட். 21:4
தடுமாறும் கல் மற்றும் குற்றத்தின் பாறை	ஈசா. 8:14	ரோம். 9:32; 1 செல்லப்பிரா ணி. 2:8
. நண்பனால் ஏமாந்தான்	Psa. 41:9; 55:12-14	யோவான் 13:18- 21
அவருடைய சீடர்களால் கைவிடப்பட்டது	செக். 13:7	மேட். 26:31-56
. முப்பது வெள்ளிக்காசுகளுக்கு விற்கப்பட்டது	செக். 11:12	மேட். 26:15
இந்த பணம் குயவன் வயலை வாங்க கொடுக்கப்பட்டது	செக். 11:13	மத்.27:7
எல்லா துன்பங்களிலும் பொறுமையாகவும் அமைதியாகவும் இருந்தார்	ஈசா. 53:7	மத்.26:63; 27:12-14
கன்னத்தில் அடித்தார்	மைக் 5:1	மேட். 27:30
. அவருடைய துன்பங்கள் கடுமையாக இருந்தன	சங், 22:14-15	லூக்கா 22:42-44
சாட்டையால் அடித்து துப்பப்பட்டார்	Psa. 35:15; ஈசா. 1:6	மாற்கு 14:65; யோவான் 19:1
அவரது பார்வை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது	ஈசா. 52:14; 53:3	யோவான் 19:1-5
அவர் நம்முடைய பாவங்களைச் சுமக்கும்படி பாடுபட்டார்	ஈசா. 53:4; டான். 9:26	மத்.20:28; 26:28

ஆட்சியாளர்கள், யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதிகள், அவருக்கு எதிராக ஒன்றிணைந்து அவரைக் கொலை செய்கிறார்கள்	Psa. 2:1-4	லூக்கா 23:12; அப்போஸ்தலர் 4:27-28
அவர் சிலுவையில் நீட்டப்பட்டார், அவருடைய கைகளும் கால்களும் மரத்தில் அறைந்தன	ஈசா. 25:10-11; Psa. 22:16	யோவான் 19:18; 20-25
திருடர்கள் மத்தியில் எண்ணப்பட்டதன் மூலம் இந்த வேதனை அதிகரித்தது	ஈசா. 53:12	மாற்கு 15:28
அவர்கள் அவருக்கு பித்தத்தையும் வினிகரையும் கொடுத்தார்கள்	Psa. 69:21	மேட். 27:39-44
அவர் கொடுமையாக கேலி செய்யப்பட்டார்	Psa. 22:7-8; 35:15-21	மேட். 27:39-44
அவர் தனியாக துன்பப்பட்டார்; தந்தையின் பிரசன்னம் கூட திரும்பப் பெறப்பட்டது	ஈசா. 63:1-3; Psa. 22:1	மேட். 27:46
அவருடைய வஸ்திரங்களைத் தங்களுக்குள் பங்கிட்டு, அவருடைய வஸ்திரத்திற்காகச் சீட்டுப் போட்டார்கள்	Psa. 22:18	மேட். 27:35
இதனால் அவர் நமக்குச் சாபமாகி, நம் நிந்தையைச் சுமந்தார்	Psa. 22:6; 79:7; 9:20	ரோம். 15:3; ஹெப். 13:13; கேல் 3:13
கொலைகாரர்களுக்காகப் பரிந்து பேசினான்	ஈசா. 53:12	லூக்கா 23:24
அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு அவர்கள் அவரைத் துளைத்தனர்	செக். 12:10	யோவான் 19:34-37
ஆனால் அவரது உடலில் ஒரு எலும்பை உடைக்கவில்லை	Ex. 12:46; Psa. 34:20	யோவான் 19:33-36
அவர் பணக்காரர்களுடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்	ஈசா. 53:9	மேட். 27:57-60
அவருடைய உடல் ஊழலைக் காணவில்லை	Psa. 16:8-10	அப்போஸ்தலர் 2:31
வேதவாக்கியங்களின்படி அவர் மரணத்திலிருந்து மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுந்தார்	Psa. 16:8-10	லூக்கா 24:6; 24:31; 24:34
அவர் வானத்தில் ஏறினார்	Psa. 68:18; 24:7-9	லூக்கா 24:51; அப்போஸ்தலர் 1:9
ஒரே நேரத்தில் ராஜாவாகவும் பாதிரியாராகவும்	Psa. 110:4; செக். 6:12-13	ஹெப். 5:5-6

இருந்த மெல்கிசேதேக்கின் கட்டளைக்குப் பிறகு அவர் ஒரு ஆசாரியரானார்		
உலகம் முழுவதையும் அரவணைக்கும் அரசாட்சியை அவர் தனக்காகப் பெற்றார்	Psa. 2:6; டான். 2:44; 7:13-14;	லூக்கா 1:32; யோவான் 18:33- 37; மேட். 28:18-19; Phil. 2:9-10
அவருடைய சட்டம் சீயோனிலிருந்தும் அவருடைய வார்த்தை எருசலேமிலிருந்தும் புறப்பட்டது	ஏசா 2:1-3; மைக் 4:12	லூக்கா 24:46-49; அப்போஸ்தலர் 2:1-40
புறஜாதிகள் அவருடைய சேவையில் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்	ஈசா. 11:10; 42:1; Psa. 2:8	யோவான் 10:16; அப்போஸ்தலர் 10:44-48; ரோம். 15:9-12
அவருடைய ஆட்சியின் நீதி	ஈசா. 9:6-7; Psa. 45:6-7	யோவான் 5:30; வெளி.19:11

சில கருத்துக்கள் மற்றும் விளக்கங்கள்
நிராகரிக்கப்பட்டாலும் கூட இந்த ஆய்வில்
இருந்து பல முடிவுகளை எடுக்க முடியும்.

1. மனிதனின் கிளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து
மனிதனை அவனுடன் அவனது முந்தைய
உறவோடு சமரசம் செய்யும் திட்டத்தை
கடவுள் செயல்படுத்தினார். அந்தத்
திட்டம்தான் பைபிளின் மையக்
கருப்பொருள். மனிதனின் எந்தச் செயலும்
கடவுளுக்குப் பிடிக்காதவையாகவும், பாவம்
அல்லது அவனது சட்டத்தை மீறுவதாகவும்
கருதப்படுவதை மனிதனுக்கு உணர்த்த
சட்டங்களும் ஒழுங்குமுறைகளும்
வழங்கப்பட்டன. கிறிஸ்துவுடன், தேவைகள்
மற்றும் தடைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கான
மனிதனின் செயல்கள் அன்பின்
அடிப்படையிலான செயல்களாக
மாற்றப்பட்டன, ஒருவரின் இதயத்திலிருந்து
செயல்படும்.

2. பல எழுத்தாளர்கள் நீண்ட காலமாக பதிவு
செய்யப்பட்ட வகைகள், நிழல்கள் மற்றும்
தீர்க்கதரிசனங்கள், இவை அனைத்தும்
கிறிஸ்துவின் நபரை சுட்டிக்காட்டுகின்றன.
அவருடைய பாவநிவாரணபலி,
கீழ்ப்படிதலுள்ள மனிதனை கிறிஸ்துவின்
பாவநிவாரணபலியால் மன்னிக்கப்பட்டு
நீதிமான்களாக்க அனுமதித்தது.

3. நிழல்கள் மற்றும் வகைகள் உண்மையான
விஷயம் அல்ல. எதிர்காலத்தில்

எப்போதாவது மன்னிப்பு மற்றும் மீட்பின் ஒரு மறைக்கப்பட்ட காட்சியை மட்டுமே அவர்கள் வழங்கினர். இயேசுவின் வாழ்க்கை, மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் விண்ணேற்றம் ஆகியவை பெரும்பாலும் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தி அல்லது நற்செய்தி என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன, இது அனைத்து வகையான மற்றும் நிழல்களின் உண்மை. நம்பிக்கை மற்றும் கீழ்ப்படிதல் மூலம் மனிதன் கிறிஸ்துவின் மரணத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டு, ஞானஸ்நானம் என்று அழைக்கப்படும் தண்ணீரில் மூழ்கி, சுத்திகரிக்கப்பட்ட ஒரு புதிய ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையை எழுப்ப கடவுளை அனுமதிப்பதன் மூலம் கடவுளை மன்னிக்கும்படி வாழ்க்கையில் ஒரு யு-டர்ன் செய்வதன் மூலம் இரட்சிப்பின் இலவச பரிசைப் பெற முடியும். அனைத்து கடந்த பாவங்கள்.

ஆதாரங்கள்

நவீன அறிவியல் மற்றும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை, பக். 179-183. டிஆர் டங்கன் எழுதிய ஹெர்மெனிக்ஸ். சின்சினாட்டி, nd pp. 395-99. நிழல் மற்றும் பொருள் - கூடாரம், அறியப்படாத எழுத்தாளர், பைபிள் வகைகள் மற்றும் நிழல்கள், மார்க் டுனகன், பெவர்டன் சர்ச் ஆஃப் கிறிஸ்ட், பீவர்டன், ஓரிகான், ஜோசப் பிட்மேன் எழுதிய பரலோக விஷயங்களின் நிழல், ஆஸ்திரேலிய பப்ளிஷிங் கோ., மெல்போர்ன், ஆஸ்திரேலியா, 1893 தி அன்ஃபோல்ட் ரேய்ங் பேட்டர் , பாலோ ஆல்டோ, கலிபோர்னியாவில் உள்ள தீபகற்ப பைபிள் தேவாலயத்தின் போதகர், டைபாலஜி, புதிய ஏற்பாட்டு விதிமுறைகள் பற்றிய ஆய்வு, தெரியாத writerwikipedia.org/wiki/Prophecy